

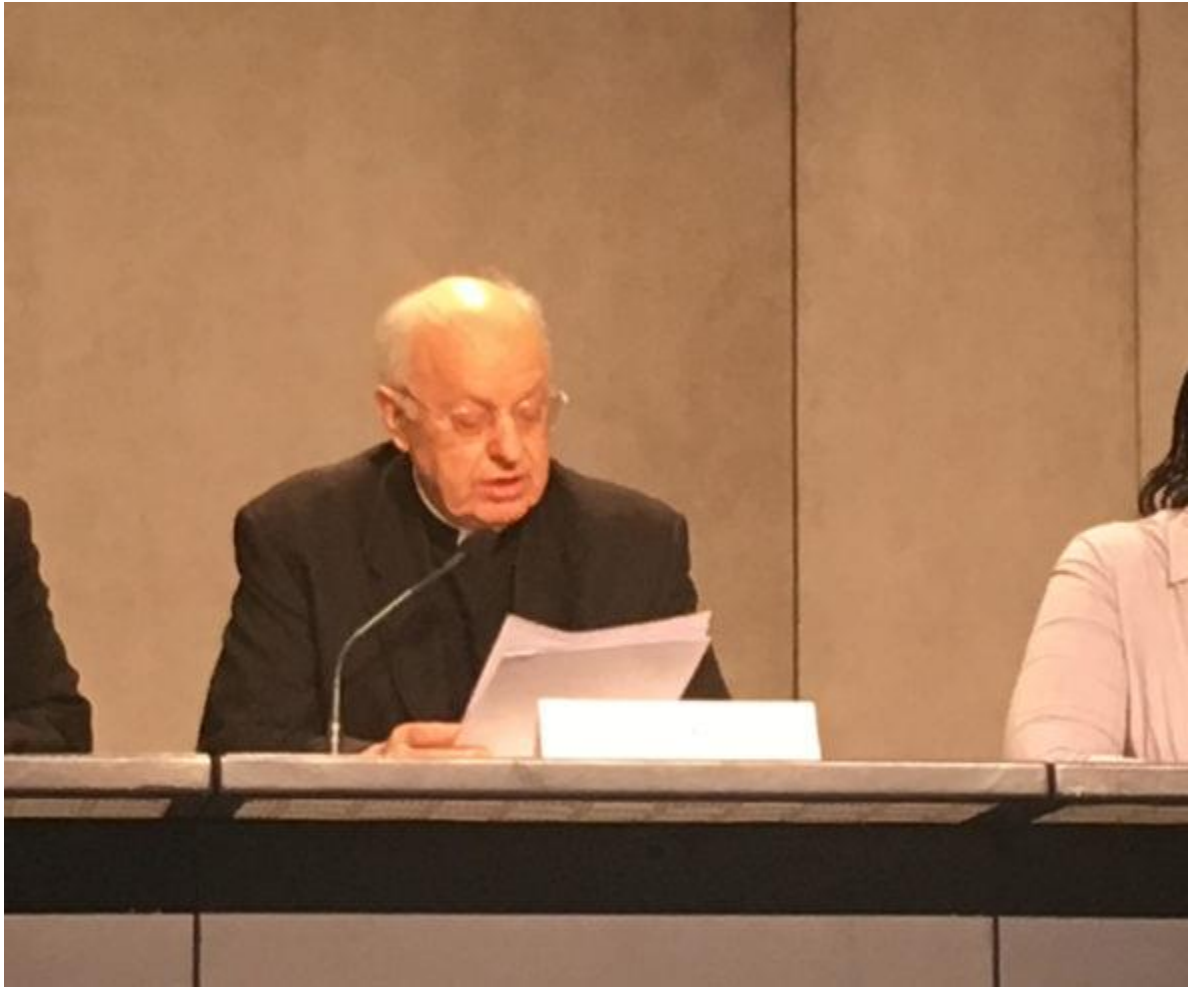
Thượng Hội Đồng 2018: Người Trẻ, Đức Tin và Biện Phân Ôn gọi

1. Gặp gỡ tuổi trẻ tiền Thượng Hội Đồng

Vũ Văn An, 17/02/2018

Theo tin Tòa Thánh, ngày 16 tháng Hai vừa qua, tại Vatican, đã có cuộc họp báo nói về cuộc Gặp Gỡ tiền Thượng Hội Đồng từ ngày 19 tới ngày 24 tháng Ba, để chuẩn bị cho Kỳ Họp Thường Lệ Lần Thứ 15 của Thượng Hội Đồng Giám Mục vào tháng Mười tới.

Trên bàn chủ tọa, người ta thấy có Đức Hồng Y Lorenzo Baldisseri, tổng thư ký Thượng Hội Đồng, Đức Cha Fabio Fabene, phó tổng thư ký Thượng Hội Đồng, Stella Marilene Nishimwe, một phụ nữ từ Burundi và Filippo Passantino, một người trẻ Ý.

Trong bài phát biểu của mình, Đức Hồng Y Baldisseri cho hay ngày 4 tháng Mười năm 2017, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã loan báo sẽ triệu tập cuộc gặp gỡ nói trên. Ngài nói rằng “với cuộc hành trình này, Giáo Hội muốn lắng nghe tiếng nói, các mối cảm, đức tin và cả một số nghi ngại và chỉ trích của người trẻ nữa, ta phải lắng nghe người trẻ. Đây là lý do tại sao các kết luận của cuộc gặp gỡ tháng Ba sẽ được truyền đạt tới các nghị phụ của Thượng Hội Đồng”.

Và trong cuộc gặp gỡ giới trẻ tại Maipú, Chile, Đức Phanxicô cho biết ý hướng của cuộc gặp gỡ tháng Ba: “ở đó, các con sẽ là những người

chủ đạo, tất cả người trẻ chúng con từ khắp thế giới, Công Giáo và không Công Giáo, Kitô hữu và người trẻ thuộc các tôn giáo khác, và cả những người trẻ không biết họ tin hay không tin. Tất cả, để lắng nghe chúng con, nghe chúng con cách trực tiếp, vì điều quan trọng là các con lên tiếng, đừng để các con bị bịt miệng”.

Mục tiêu của cuộc Gặp Gỡ tiền Thượng Hội Đồng

Theo Đức Hồng Y, cuộc gặp gỡ nói trên có các mục tiêu sau đây:

1. Đây là 1 biến cố trong đó, người trẻ là các tác nhân và người chủ đạo. Ta sẽ không nói về “họ”, mà chính họ sẽ nói, bằng ngôn ngữ của họ, các hứng khởi của họ và sự mãn cảm của họ. Và Thượng Hội Đồng sắp tới thực sự không chỉ là Thượng Hội Đồng “về” người trẻ và “vì” người trẻ, mà còn là Thượng Hội Đồng “của” người trẻ” và “với” người trẻ.

2. Chữ chủ yếu, được chính Đức Phanxicô nhắc đi nhắc lại nhiều lần, là “lắng nghe”. Trong cuộc Gặp Gỡ này, ta sẽ lắng nghe người trẻ cách trực tiếp để hiểu hoàn cảnh của họ tốt hơn: họ nghĩ gì về họ và về người lớn, họ sống đức tin của họ ra sao và họ gặp những khó khăn gì trong việc làm Kitô hữu, họ đặt kế hoạch cho đời họ thế nào và họ có những khó khăn gì khi biện phân ơn gọi, họ coi Giáo Hội ngày nay ra sao và họ muốn Giáo Hội nên như thế nào...

3. Trong số các người trẻ ta muốn lắng nghe, sẽ đặc biệt có những người gặp hoàn cảnh khó khăn, phát xuất từ “các khu ngoại vi hiện sinh”, những người trẻ thường không có cơ hội được lắng nghe, được làm cho hoàn cảnh và các hoài mong của họ được biết đến. Rồi còn các người trẻ không Công Giáo, không Kitô Giáo và không tin nữa, mọi người phải được nghe, “360 độ”.

4. Thượng Hội Đồng, theo định nghĩa, vốn là một “cuộc hành trình với nhau” nên chúng ta muốn chứng minh nó cùng đi với tuổi trẻ, mọi người trẻ không trừ ai.

5. Bước đi với người trẻ cũng có nghĩa nhận diện những con đường

mục vụ chuyên biệt giúp các cộng đồng Kitô Giáo củng cố các dự án mục vụ tuổi trẻ, thích ứng các dự án này theo nhu cầu của người trẻ hiện nay.

6. Tại cuộc Gặp Gỡ này, cùng với tuổi trẻ, một số phụ huynh, nhà giáo dục, linh mục, nhân viên và chuyên gia mục vụ thuộc thế giới tuổi trẻ sẽ tham dự, để lắng nghe những người sống cạnh tuổi trẻ và có “các dụng cụ” để giải thích hoàn cảnh của họ từ bên trong và một cách sâu sắc.

7. Nhờ thế, chúng ta cũng sẽ đề xuất phương pháp trao đổi và hợp tác liên thế hệ, khuyến khích đối thoại giữa người trẻ và người lớn, những người đôi khi thấy khó khăn trong việc thông đạt với nhau trong cuộc sống hàng ngày.

8. Cuộc Gặp Gỡ này nhằm gợi hứng cho tính năng động tham dự, đặt căn bản trên cuộc gặp gỡ giữa các nền văn hóa, điều kiện sống, các niềm tin và môn học, khai triển một mô thức có thể được lặp lại trong các thực tại khác nhau của Giáo Hội.

9. Ta cũng sẽ tự hỏi mình có thể giúp người trẻ như thế nào để họ tìm tòi và tìm ra ý nghĩa của đời họ, dưới ánh sáng viên ảnh ơn gọi chuyên biệt mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô muốn đem lại cho Thượng Hội Đồng.

10. Sau cùng, cuộc Gặp Gỡ này sẽ đúc kết một văn kiện chung để đệ trình Đức Giáo Hoàng vào Chúa Nhật Lễ Lá 25 tháng Ba và sẽ được lồng vào *Instrumentum laboris* (Tài Liệu Làm Việc) để các nghị phụ Thượng Hội Đồng nghiên cứu.

Một giai đoạn tiến tới Thượng Hội Đồng

Cuộc Gặp Gỡ Tiền Thượng Hội Đồng đã từng được tổ chức trước đây, ít nhất hai lần: trước Kỳ họp Thường Lệ lần thứ 7 năm 1987 về ơn gọi và sứ mệnh người giáo dân trong Giáo Hội và trong thế giới; và trước Phiên Đặc Biệt lần thứ nhất về Âu Châu năm 1991.

Hơn nữa, nó không phải là 1 biến cố riêng rẽ, mà là 1 giai đoạn trong hành trình Thượng Hội Đồng tháng Mười: một hành trình khởi đầu với việc tuyên bố triệu tập Thượng Hội Đồng ngày 6 tháng Mười năm 2016, việc công bố Tài Liệu Chuẩn Bị và Bảng Câu Hỏi liên hệ ngày 13 tháng 1 năm 2017. Trong gian đoạn vừa kể, nhiều bộ phận trong Giáo Hội như các hội đồng giám mục, các giáo phận, các hiệp hội và phong trào đã tích cực đóng góp đủ loại sáng kiến. Như Hội Nghị Chuyên Đề của Liên Hội Đồng Các Giám Mục Âu Châu tại Barcelona tháng Ba năm 2017; Hội Thoại Quốc Tế về Tuổi Trẻ Phi Châu tại Dakar tháng trước; các cuộc gặp gỡ của tuổi trẻ Ý hồi tháng Tám, và cuộc tụ tập đại kết người trẻ tại Taizé, buổi canh thức cầu nguyện của tuổi trẻ do Cộng Đồng Shalom tổ chức tại Nhà Thờ Đức Bà Cả ở Rôma, và các “tiểu Thượng Hội Đồng” hàng tuần tại Lộ Đức để hành hương kính Đức Mẹ.

Trong năm qua, các câu trả lời cho Bảng Câu Hỏi liệt kê trong Tài Liệu Chuẩn Bị đã vận động sự tham dự của mọi giáo hội đặc thù và các thực tại khác nhau trong Giáo Hội như trường học, đại học, hiệp hội và các phong trào giáo dân. Tất cả các đóng góp này, được thu thập và tóm lược bởi các hội đồng giám mục và các Thượng Hội Đồng của các giáo Hội Đông Phương, đã tới và còn đang tới Rôma, cộng với các câu trả lời của các bộ, sở Vatican và các nhận định của các nhóm và cá nhân, phần lớn là người trẻ.

Để giới trẻ dễ dàng tham gia, nhất là những người ở xa các cơ sở Giáo Hội, một trang mạng đã được khai trương năm ngoái dành cho Thượng Hội Đồng năm 2018, trong đó, có bảng câu hỏi đặc biệt dành cho giới trẻ. Hiện đã có 221,000 người tham dự Bảng Câu Hỏi, trong đó, 100,500 người trả lời mọi câu hỏi: 58,000 là con gái và 42,500 là con trai. Khoảng 51,000 trong số những người trả lời mọi câu hỏi (tức 50.6%) là những người tuổi từ 16 tới 19, cho thấy những người trẻ nhất tự chứng tỏ mình nhạy cảm hơn đối với sáng kiến này. Lục địa có nhiều đại diện nhất là Âu Châu với 56.4%, tiếp theo là Trung và Nam Mỹ với 19.8% và Phi Châu với 18.1%. Trong số những người trả lời Bảng Câu Hỏi, 73.9% tuyên bố mình là người Công Giáo coi tôn giáo là điều quan trọng, trong khi phần còn lại là người Công Giáo nhưng không coi tôn giáo là điều quan trọng (8.8%), không là người

Công Giáo coi tôn giáo là điều quan trọng (6.1%) và không Công Giáo coi tôn giáo là điều không quan trọng (11.1%).

Một biến cố khác chuẩn bị cho Thượng Hội Đồng là Cuộc Hội Thảo Quốc Tế về thân phận người trẻ, tổ chức hồi tháng Chín và các tài liệu từ cuộc hội thảo này đang được in ấn. Mục đích của cuộc hội thảo này là cung cấp một sự hỗ trợ khoa học cho việc chuẩn bị Thượng Hội Đồng. Thực vậy, các nhà xã hội học, tâm lý gia, triết gia và thần học gia có nhiều điều nói về tuổi trẻ, giúp ta giải thoát “ngôn từ về giới trẻ” khỏi các ước chừng, khuôn mẫu định sẵn và các thiên kiến thường không giúp người lớn biết giới trẻ và không giúp giới trẻ hiểu chính họ. Cũng nên ghi nhận rằng trong Cuộc Hội Thảo, một số người trẻ thuộc một số vùng trên thế giới và kinh nghiệm sống khác nhau đã được mời tới Rôma. Sự đóng góp của họ gây hứng khởi, đại lượng và có khả năng, đem đến cho ta một mùi vị nếm trước đối với biến cố vào tháng tới.

Tham dự trực tuyến và Thánh Lễ Chúa Nhật Lễ Lá

Theo Đức Hồng Y Baldisseri, tuổi trẻ ngày nay sử dụng liên mạng, nhất là mạng lưới xã hội, làm một “Areopagus” tự nhiên để gặp nhau, thông đạt và phát biểu ý kiến. Do đó, có ý tưởng mở rộng việc tham dự vào Cuộc Gặp Gỡ Tiền Thượng Hội Đồng qua các phương tiện truyền thông xã hội: người trẻ khắp thế giới không những có thể theo dõi Cuộc Gặp Gỡ này từ xa cùng một lúc, mà còn tương tác qua lại với bạn bè cùng trang lứa với mình đang có mặt tại Rôma và gửi các đóng góp của mình, và các đóng góp này sẽ được tổng hợp vào văn kiện sau cùng. Nói tóm lại, nhờ các kỹ thuật truyền thông hiện đại, Cuộc Gặp Gỡ Tiền Thượng Hội Đồng nhằm mục đích mở rộng “cử tọa” người trẻ bao nhiêu có thể, để không một ai cảm thấy bị loại bỏ.

Ngày giờ của Cuộc Gặp Gỡ Tiền Thượng Hội Đồng được chọn để giúp người trẻ có dịp tới Rôma tham dự việc cử hành Thánh Lễ Chúa Nhật Lễ Lá tại Quảng Trường Nhà Thờ Thánh Phêrô nhân dịp Ngày

Giới Trẻ Thế Giới lần thứ 33 với chủ đề “Hỡi Maria, đừng sợ, vì Bà có nghĩa cùng Thiên Chúa” (Lc 1:30). Chính dịp Lễ này, mà hoa trái của Cuộc Gặp Gỡ sẽ được đệ trình lên Đức Giáo Hoàng Phanxicô.

[1] Đức Phanxicô, *Bài Giáo Lý*, Yết Kiến Chung, 4 tháng 10, 2017.

[2] Đức Phanxicô, *Diễn văn với giới trẻ tại Đền Thánh Toàn Quốc ở Maipú*, Chile, 17 tháng 1, 2018.

2. Tòa Thánh vừa công bố Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng thường lệ lần thứ 15 về Giới Trẻ

Vũ Văn An, 20/06/2018

Theo nữ ký giả Inés San Martín, của tạp chí Crux, ngày 19 tháng Sáu vừa qua, Tòa Thánh đã công bố Tài Liệu Làm Việc (Instrumentum Laboris) cho kỳ họp thường lệ lần thứ 15 của Thượng Hội Đồng Giám Mục sẽ khai diễn trong tháng Mười năm nay bàn về tuổi trẻ qua chủ đề “Giới Trẻ, Đức Tin, và Biện Phân Ôn Gọi”.

Tài liệu trên hiện mới chỉ có ấn bản tiếng Ý. Theo Zenit, Đức Hồng Y Baldisseri, Tổng Thư Ký Thượng Hội Đồng, quả quyết bản dịch sang các ngôn ngữ khác sẽ được công bố nay mai.

Tài liệu gồm 3 phần, 13 chương, phần dẫn nhập và kết luận, đúc kết các đóng góp rất đa dạng. Trước nhất là Tài Liệu Chuẩn Bị công bố ngày 13 tháng Giêng năm 2017 cùng với “Lá Thư Gửi Giới Trẻ” của Đức Phanxicô. Sau đó là “Cuộc Hội Thảo Quốc Tế về Tình Hình Giới Trẻ” diễn ra trong các ngày 11-15 tháng Chín, 2017 với sự tham dự của các chuyên viên và người trẻ. Ngoài ra còn có các sáng kiến như “Bảng Câu Hỏi Trục Tuyến” bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau và cũng được các hội đồng giám mục cho dịch sang nhiều thứ tiếng khác. Khoảng 100,000 người trẻ đã gửi câu trả lời.

Sau cùng là “Cuộc Gặp Mặt Tiền Thượng Hội Đồng” các người trẻ tại Rôma trong các ngày 19-24 tháng Ba năm nay, trong đó, 300 người

trẻ từ 5 châu lục đã đích thân tham dự, trong khi 15,000 người trẻ khác tham dự qua các mạng truyền thông xã hội. Cuộc Gặp gỡ này kết thúc vào Chúa Nhật Lễ Lá với tài liệu sau cùng do người trẻ soạn thảo đã được đệ trình lên Đức Giáo Hoàng Phanxicô.

Tất cả, theo Đức Hồng Y Baldisseri, chứng minh rằng đây là “ý nguyện của toàn thể Giáo Hội muốn lắng nghe mọi người trẻ không trừ một ai”.

Nữ ký giả San Martin cho rằng tính dục, sự chết, tham nhũng, buôn bán ma túy, văn hóa khiêu dâm, trò chơi video, di dân, chiến tranh, tình bằng hữu và các khuyết tật là một số vấn đề sẽ được các giám mục tại Thượng Hội Đồng thảo luận.

Tài liệu nói rằng “giới trẻ cảm thấy thiếu hài hòa với Giáo Hội. Hình như chúng ta không hiểu ngữ vựng, và do đó, các nhu cầu, của giới trẻ”.

Instrumentum laboris, hay tài liệu làm việc, nhằm được sử dụng như một tổng quan về thực tại tuổi trẻ ngày nay, đề cập đến nhiều tình huống đa dạng, từ di dân và tác động của nó đối với giới trẻ đến tác dụng của tin giả và các vấn đề LGBT (đồng và đôi tính)

Tài liệu viết rằng: “một số người trẻ LGBT, trong các đóng góp của họ với Văn Phòng Thượng Hội Đồng, muốn ‘hưởng ơn ích từ sự gần gũi hơn nữa’ và sự chăm sóc hơn nữa của Giáo Hội, trong khi một số hội đồng giám mục tự hỏi phải đề xuất những gì với ‘những người trẻ... quyết định tạo lập cuộc sống lứa đôi đồng tính, nhưng trên hết, vẫn muốn tiếp tục được gần gũi với Giáo Hội’”.

Cũng bao gồm trong tài liệu là điều Đức Phanxicô vốn gọi là “nền văn hóa vứt bỏ”, phong trào đại kết và đối thoại liên tôn, cũng như các vấn đề như “tính dục quá sớm, tính dục bừa bãi, văn hóa khiêu dâm kỹ thuật số, trưng bày thân xác trên trục tuyến và du lịch hưởng dục, như là các nguy cơ làm nhơ vẻ đẹp và sự sâu sắc của đời sống xúc cảm và tính dục”.

Liên quan đến giáo huấn của Giáo Hội về “các vấn đề gây tranh cãi” như ngừa thai, phá thai, đồng tính luyến ái, sống chung và hôn nhân, tài liệu thừa nhận chúng là “nguồn gây tranh luận nơi giới trẻ, cả bên trong Giáo Hội lẫn bên ngoài xã hội”. Trung dẫn thông tin từ các hội đồng giám mục, các câu trả lời bảng câu hỏi trực tuyến và cuộc gặp gỡ tiên Thượng Hội Đồng, tài liệu nói rằng một số người thấy giáo huấn của Giáo Hội là “một nguồn vui” và muốn nó tiếp tục như hiện nay, dù nó “không được lòng người” nhưng họ muốn nó được giảng dạy có chiều sâu hơn.

Những người chống lại giáo huấn của Giáo Hội trong các vấn đề này “vẫn muốn tiếp tục là thành phần của Giáo Hội và yêu cầu giải thích nó rõ hơn”. Thành thử, các người có trách nhiệm được yêu cầu “đổi đầu một cách cụ thể với các phản bác gây tranh cãi như đồng tính luyến ái và vấn đề phái tính, những vấn đề mà giới trẻ đã đang lý luận

một cách tự do, không một cấm kỵ nào”.

Theo tài liệu, các nghiên cứu cho thấy nhiều người trẻ “đương đầu với bất bình đẳng và kỳ thị vì phái tính, giai cấp xã hội, thống thuộc tôn giáo, xu hướng tính dục, vị trí địa dư, khuyết tật hay căn tính sắc tộc” và đây là những vấn đề sẽ được bàn tại Thượng Hội Đồng.

Ngoài ra, giới trẻ “tường trình việc dai dẳng bị kỳ thị vì tôn giáo, nhất là chống các Kitô hữu” và việc này bị tố cáo ở cả các nơi trong đó, các Kitô hữu là thiểu số và bị áp lực phải trở qua một tôn giáo khác, lẫn ở các nơi có “tình huống thế tục hóa cao độ”.

Theo tài liệu, người trẻ cũng nhấn mạnh rằng khi nói tới “công lý”, hình ảnh Giáo Hội cho thấy một thứ “nhị phân” (dichotomy), vì một đảng, Giáo Hội cố gắng hiện diện với “đàn chiên của lịch sử” nghĩa là đồng hành với những người ở ngoại vi, trong khi đảng khác, Giáo Hội vẫn còn nhiều việc phải làm để “gián đoạn các tình huống” thói nát khiến Giáo Hội “có nguy cơ sống theo thế gian thay vì là người mang một phương thức khác được Tin Mừng linh hứng”.

Đề cập đến sự kiện tại một số nơi, giới trẻ xa lìa Giáo Hội “một cách đông đảo”, Tài Liệu Làm Việc nói rằng điều “chủ yếu” là hiểu lý do tại sao và quả quyết rằng trong số các lý do đã được nhận diện, ta thấy có “sự dửng dưng và thiếu lắng nghe” của Giáo Hội, và sự kiện “nhiều khi, Giáo Hội xem ra quá nghiêm khắc và đôi khi cấu kết với một thứ duy luân lý quá trớn”.

Bản văn cũng nhìn nhận rằng ở nhiều nơi, nhất là tại các xã hội “bị thế tục hóa cao độ”, giới trẻ đã bác bỏ định chế và muốn được ở yên một mình vì họ thấy sự hiện diện của Giáo Hội “đáng chán và thậm chí gây bực mình”.

Tài liệu cho rằng yêu cầu trên phát xuất từ “các lý do nghiêm túc và đáng tôn trọng” như các tai tiếng giáo sĩ lạm dụng tình dục và các tai tiếng tài chánh, và sự kiện giới trẻ bị dành cho một “vai trò thụ động trong cộng đồng Kitô hữu” cũng như việc Giáo Hội loay hoay trong việc giải thích các chủ trương tín lý của mình cho xã hội đương thời.

Tài liệu làm việc cũng cho hay một số người trẻ muốn thấy Giáo Hội “dấn thân cho công lý”, cởi mở trong việc đề cập tới vai trò phụ nữ, các bài giảng giúp họ vượt qua diễn trình biện phân và một nền phụng vụ “sống động và gần gũi” với họ.

Theo tài liệu, đồng hành với giới trẻ không phải là một “lựa chọn” đối với Giáo Hội, khi đặng tới các phận vụ giáo dục và truyền giảng Tin Mừng cho họ. Nó là một “bổn phận của Giáo Hội và là một quyền lợi của từng người trẻ”.

Dù phần lớn tài liệu trình bày phận vụ hiện có như một cố gắng khó khăn, nhưng nó làm nổi bật nhiều khía cạnh “tích cực” của tuổi trẻ ngày nay, trong đó, có sự kiện họ muốn được can dự vào đời sống công dân, cho dù họ không luôn được dành cho một chỗ đứng; họ dấn thân đối với việc bảo tồn môi trường; và họ đặc biệt nhạy cảm khi đặng đến việc lên án tham nhũng và kỳ thị.

Một số phần của tài liệu được dành cho *Internet*, các thách đố mà Giáo Hội đang đương đầu khi vươn tay ra với tuổi trẻ qua Các Phương Tiện Truyền Thông Xã Hội, và có một tiết phê phán các trò chơi video, gọi chúng là “thách thức lớn cho xã hội và Giáo Hội, vì chúng lên khuôn nơi người trẻ một viễn kiến đáng bị tranh luận về con người nhân bản và thể giới, nuôi dưỡng một phong thái tương quan dựa trên bạo lực”.

3. Các tin tức mới nhất liên quan tới Thượng Hội Đồng Giới Trẻ năm 2018

Vũ Văn An, 18/Sep/2018

Chỉ còn hơn 1 tháng nữa, Thượng Hội Đồng sẽ được long trọng khai mạc tại Vatican và sẽ kéo dài hơn 3 tuần lễ bàn về việc biện phân ơn gọi của tuổi trẻ ngày nay.

Danh sách tham dự

Tin tức đầu tiên liên quan đến danh sách các tham dự viên của Thượng Hội Đồng. Theo Cindy Wooden của *Catholic News Service* (17/9/2018), thì Tòa Thánh đã cho ngừng bố danh sách các vị tham gia Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ sẽ diễn ra trong tháng 10 năm 2018. Các tham dự viên này do các Hội Đồng Giám Mục và Đức Giáo Hoàng Phanxicô đề cử.

Trong số các vị do Đức Giáo Hoàng đề cử có Hồng Y Joseph W. Tobin của Newark, New Jersey, Hồng Y Blase J. Cupich của Chicago, vốn được coi là “đồng minh” của Đức Phanxicô. Và như đã biết, Hồng Y Daniel N. DiNardo của Galveston-Houston, chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, Tổng Giám Mục Jose H. Gomez của Los Angeles, phó chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, sẽ tham dự với tư cách đại diện Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ. Tổng Giám Mục Chaput của Philadelphia sẽ tham dự trong tư cách thành viên của Hội Đồng Thường Trực của Thượng Hội Đồng.

Hiệp Hội Bề Trên Cả các dòng tu đề cử 10 thành viên tham dự trong đó 8 là linh mục và 2 là tu sĩ. Luật lệ Thượng Hội Đồng không dự trừ các thành viên với quyền bỏ phiếu cho phụ nữ. Bù vào đó, Đức Giáo Hoàng sẽ đề cử một số “cộng tác viên” và “quan sát viên” tại Thượng Hội Đồng, trong đó có 30 phụ nữ và một số người trẻ đã trưởng thành. Họ sẽ tham dự các buổi thảo luận của Thượng Hội Đồng, nhưng không có quyền bỏ phiếu đối với các đề nghị sau cùng của Thượng Hội Đồng để đệ trình lên Đức Giáo Hoàng.

Quy luật mới cho Thượng Hội Đồng

Theo tin Tòa Thánh, ngày 18 tháng 9 vừa qua, Đức Phanxicô đã ban hành tông hiến *Episcopalis Communio* (Hiệp thông giám mục) cập nhật hóa việc tổ chức Thượng Hội Đồng giám mục thế giới, một tháng trước khi Thượng Hội Đồng về giới trẻ chính thức khai mạc.

Theo Elise Harris của tờ *Crux*, trong văn kiện mới, Đức Phanxicô phần lớn vẫn duy trì diễn trình Thượng Hội Đồng hiện thời giữa lúc nhiều người thuộc cánh bảo thủ trong Giáo

Hội tỏ ý lo ngại sẽ có những thay đổi đáng kể đối với cơ cấu và chức năng của Thượng Hội Đồng, tiếp theo sau các cuộc hội họp đầy sóng gió trong hai năm 2014 và 2015 về gia đình.

Tuy nhiên, các người chỉ trích xưa nay thất vọng đối với diễn trình hiện thời có thể vẫn thất vọng khi không có gì thay đổi đáng kể. Quả thế, một cách chủ yếu, cơ cấu và chức năng hiện thời của Thượng Hội Đồng vẫn được duy trì, nhất là vẫn duy trì các qui định nói về phải tiến hành ra sao các cuộc hội họp, ai được tham dự và ai được quyền bỏ phiếu.

Đặc biệt hơn nữa, Đức Phanxicô vẫn duy trì quyền của ngài được chỉ định bất cứ ai ngài muốn để phục vụ trong ủy ban soạn thảo các kết luận của Thượng Hội Đồng. Đây vốn là điểm tranh luận lớn trong các cuộc hội họp của các năm 2014-2015, với một số nghị phụ lý luận rằng Đức Giáo Hoàng đã xây dựng vây cánh bằng cách chỉ định các vị giáo phẩm sẵn sàng tạo ra một thành phẩm theo ý của ngài.

Đối với trường hợp hai năm trên, thành phẩm hợp ý chính là việc mở cửa để những người ly dị tái hôn phân đời, dù không sống tiết dục, vẫn có thể được lãnh nhận các bí tích. Điều này đã được Đức Phanxicô ngài động trong tông huấn *Niềm Vui Yêu Thương (Amoris Laetitia)* năm 2016 của ngài.

Một số vị tham dự các cuộc họp năm 2014-2015 gợi ý phải bầu các

thành viên của ủy ban soạn thảo giúp cơ cấu này phản ánh ý kiến của Thượng Hội Đồng. Đức Phanxicô không chấp nhận luận điểm này, và nay chính thức duy trì hiện trạng: ngài toàn quyền chỉ định các thành viên này.

Tuy nhiên, trong cuộc họp báo giới thiệu Tông Hiến, Hồng Y Lorenzo Baldisseri, tổng thư ký Thượng Hội Đồng, cho hay một trong các mục đích chính của văn kiện mới là làm cho Thượng Hội Đồng “thêm năng động, và vì thế, bén nhọn hơn trong đời sống Giáo Hội”.

Ngài cho hay năng động tính trên phần lớn tùy thuộc “mối liên hệ tuần hoàn” (circulatory relationship) giữa Thượng Hội Đồng và các giáo hội địa phương, các giáo hội Đông Phương và các hội đồng giám mục.

Ngài mô tả mối liên hệ tuần hoàn này như sau: “Thượng Hội Đồng ‘khởi đi’ từ các giáo hội địa phương, nghĩa là, từ nền, từ dân Chúa rải rác khắp mặt đất” và sau cuộc hội họp, Thượng Hội Đồng “trở về” với các giáo hội đặc thù, nơi các kết luận được Đức Giáo Hoàng đúc kết phải được diễn dịch bằng cách ý thức tới các nhu cầu cụ thể của dân Chúa, trong một diễn trình hội nhập văn hóa nhất thiết phải có tính sáng tạo”.

Nhân dịp này, phát ngôn viên Tòa Thánh, Greg Burke, cho rằng đối với Đức Phanxicô, hạn từ “tính thượng hội đồng” (Thượng Hội Đồnggality) “không phải là một nhiệm ý (option) trong Giáo Hội” mà là qui luật căn bản.

Tương cũng nên biết: thiết lập năm 1965 bởi Đức Phaolô VI bằng tự sắc *Apostolica sollicitudo* (quan tâm tông truyền), Thượng Hội Đồng giám mục thế giới trên thực tế là một cơ chế tham vấn cho Đức Giáo Hoàng nhằm củng cố các dây nối kết với Đức Giáo Hoàng và các giám mục khác.

Theo mô tả trên liên mạng, mục đích của nó là cung cấp cho các giám mục cơ hội để “tương tác với nhau và chia sẻ tin tức và kinh nghiệm, trong việc cùng nhau tìm ra các giải pháp mục vụ có giá trị và áp

dụng hoàn cầu”.

Chính vì thế, trong yếu tính nó là “một cuộc hội họp các giám mục đại diện cho hàng giám mục Ngàing Giáo, có trách vụ giúp Đức Giáo Hoàng trong việc cai trị Giáo Hội hoàn vũ bằng cách góp ý kiến”

Thượng Hội Đồng gồm 1 vị tổng thư ký và một phó tổng thư ký thường trực và 15 thành viên: 3 vị từ mỗi châu lục, với Châu Á và Châu Đại Dương kể là 1, và 3 vị do Đức Giáo Hoàng chỉ định.

Trong số 15 thành viên, 12 vị được các Hồng Y và giám mục tham dự kỳ Thượng Hội Đồng trước bầu ra với nhiệm kỳ 5 năm. Khi nhiệm kỳ chấm dứt lúc kết thúc Thượng Hội Đồng được các vị chuẩn bị cho, một hội đồng mới sẽ được bầu để chuẩn bị cho Thượng Hội Đồng kế tiếp.

Theo hãng tin Zenit, khi ngài bố văn kiện mới, Đức Phanxicô cho rằng Thượng Hội Đồng là một trong “các gia tài quý báu nhất của Ngàing Đồng Vatican II” vì đây là “một sự hợp tác hữu hiệu” của Thượng Hội Đồng các giám mục với Đức Giáo Hoàng trong các vấn đề có tầm quan trọng lớn, nghĩa là, các vấn đề “đòi nhận thức và khôn ngoan đặc biệt vì lợi ích của toàn thể Giáo Hội”.

Đức Giáo Hoàng nói rằng Giáo Hội đang bước vào một “giai đoạn phúc âm hóa” mới mở hướng về một “một trạng thái truyền giáo thường trực”. Thượng Hội Đồng được mời gọi “trở nên một máng chuyển lớn lao hơn nữa” để phúc âm hóa thế giới ngày nay.

Đức Phanxicô nói rằng trong mấy năm gần đây, càng ngày càng có ước nguyện được thấy Thượng Hội Đồng trở thành “một biểu tượng đặc thù cho việc thể hiện hữu hiệu mối lo toan của hàng giám mục đối với toàn thể Giáo Hội”. Ngài giải thích: điều này dựa vào “xác tín vững chắc” rằng mọi mục tử được lập nên “để phục vụ Dân Thánh của Thiên Chúa, Dân mà các ngài vốn thuộc về do bí tích Rửa Tội”.

Các giám mục vì thế cùng một lúc là “thầy dạy và học trò” trong nhiệm vụ của mình. Nhiệm vụ này bao gồm sứ mệnh của các ngài và

cả cam kết lắng nghe tiếng nói của Chúa Kitô, Đáng nói qua dân Chúa một cách khiến cho các ngài trở thành “vô ngộ trong đức tin” (“infallibile in credendo”). Do đó, Thượng Hội Đồng phải “mỗi ngày mỗi trở thành dụng cụ ưu tuyển để lắng nghe dân Chúa nhiều hơn”. Nó làm thế bằng cách tham khảo với các tín hữu của các giáo hội đặc thù; vì, theo Đức Phanxicô, dù Thượng Hội Đồng là một định chế chủ yếu của các giám mục, tuy nhiên, nó không thể hiện hữu “tách biệt khỏi mọi tín hữu khác”.

Đức Phanxicô nói rằng ngài hy vọng Thượng Hội Đồng sẽ “bằng cách riêng của nó, góp phần vào việc khôi phục sự hợp nhất nơi mọi Kitô hữu, theo thánh ý Chúa”. Nhờ thế, nó có thể giúp Giáo Hội “tìm được cách thi hành quyền tối thượng (của giáo hoàng), một quyền, dù không hề từ bỏ điều chủ yếu trong sứ mệnh của mình, tuy nhiên vẫn cởi mở đối với một tình huống mới” như Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II nói trong *Ut unum sint*.

Đức Phanxicô sẽ gặp gỡ giới trẻ trong thời gian Thượng Hội Đồng

Cũng theo tin Zenit, trong thời gian Thượng Hội Đồng sắp tới, Đức Phanxicô sẽ gặp gỡ giới trẻ một lần nữa tại Đại Sảnh Phaolô VI. Ngài đã gặp họ một lần tại Cuộc Gặp Mặt Tiền Thượng Hội Đồng hồi tháng 3 đầu năm nay. Và các đóng góp của họ dịp đó đã được lồng vào Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng sắp tới.

Trong bối cảnh diễn ra Thượng Hội Đồng, ngày 6 tháng 10, ngài sẽ gặp họ một lần nữa để lắng nghe họ, đón nhận các đề nghị của họ để có thể dùng trong Tài Liệu Cuối Cùng của Thượng Hội Đồng.

Cuộc gặp gỡ trên giúp người trẻ trình bày các kinh nghiệm cụ thể về

đời sống học tập và làm việc của họ, các cảm quan của họ, tương lai của họ và các chọn lựa ơn gọi của họ. Đức Giáo Hoàng sẽ hiện diện với họ trọn buổi sinh hoạt có tên là “WE FOR -Unique, supportive, creative” (Chúng tôi ủng hộ - điều độc đáo, trợ giúp, sáng tạo) do Thánh Bộ Giáo Dục Công Giáo bảo trợ.

Buổi sinh hoạt sẽ bao gồm các chứng từ của giới trẻ với các chương trình ca nhạc và nghệ thuật xen kẽ, xoay quanh các chủ đề thân thương với giới trẻ: tìm kiếm căn tính, các mối liên hệ và đời sống như một phục vụ và dâng tặng.

4. Quan điểm của Đức Phanxicô chắc chắn thẳng thắn tại Thượng Hội Đồng Tuổi Trẻ

Vũ Văn An, 29/Sep/2018

Chỉ còn mấy ngày nữa, Thượng Hội Đồng về tuổi trẻ sẽ chính thức khai mạc tại Vatican, bất chấp một số lời kêu gọi hủy bỏ nó trong mấy ngày gần đây sau khi nổ tung những lời tố cáo cấp lãnh đạo cao cấp của Giáo Hội che đậy các lạm dụng tình dục.

Ngày 15 tháng Chín vừa qua, Tòa Thánh đã công bố danh sách đầy đủ các vị sẽ tham dự Thượng Hội Đồng này cùng với Đức Phanxicô. Danh sách này bao gồm chừng 300 Hồng Y, giám mục, linh mục, tu sĩ và tham dự viên giáo dân đại diện mọi vùng trên thế giới, phần lớn do các Hội Đồng Giám Mục đề cử (151 vị) và 39 vị do Đức Phanxicô đề cử. Ngoài ra, mọi vị đứng đầu các bộ và tương đương của Tòa Thánh sẽ tham dự, các dự thính viên, các đại diện các giáo hội Đông Phương và đại diện Liên Hiệp các Bề Trên Cả. Ấy là chưa kể 15 thành viên của hội đồng tổ chức Thượng Hội Đồng, do các tham dự viên tại lúc kết thúc Thượng Hội Đồng năm 2015 bầu ra.

Các vị do Đức Phanxicô đề cử không những đại diện cho quan tâm của ngài đối với các vấn đề xã hội và các khu ngoại vi hoàn cầu, mà còn cả các đồng minh của ngài nữa.

Thực vậy, họ là các Hồng Y Reinhard Marx của Munich và là Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Đức; Blase Cupich của Chicago; Joseph Tobin của Newark, NJ (sẽ không tham dự), và Angelo De Donatis, Phó Giám Mục Rôma, tất cả, trừ Hồng Y Marx, nhận mũ đỏ từ Đức Phanxicô. Nhưng tất cả được coi như thân tín cận kề của ngài.

Hai người được đề cử đáng để ý khác là Cha Antonio Spadaro, giám đốc tập san của Dòng Tên *La Civiltà Cattolica* và là bạn thân của Đức Phanxicô, và Cha Michael Czerny, phó tổng thư ký phân bộ di dân và tị nạn của Bộ Phát Triển Nhân Bản Toàn Diện, do chính Đức Phanxicô trực tiếp giám sát.

Người ta cũng lưu ý tới những vị được Đức Giáo Hoàng trao mũ đỏ gần đây thuộc các giáo phận nhỏ hay “tăm tối” vì ít giáo dân hoặc đang gặp khó khăn như Hồng Y Charles Bo của Yangon, Miến Điện; Hồng Y John Ribat của Port Moresby, Papua New Guinea; Hồng Y Luis-Marie Ling Mangkhanekhoun, giám quản tông tòa Ventiane, Laos...

Nổi bật về khía cạnh các vấn đề xã hội có Cha Robert Stark, giám đốc văn phòng Tông Đồ Xã Hội ở Honolulu, và Cha Giacomo Costa, giám đốc Tập San *Aggiornamenti Sociali*, Chủ Tịch “San Fedele Cultural Foundation” và Phó Chủ Tịch “Carlo Maria Martini Foundation.”

Dĩ nhiên có những vị hoạt động trực tiếp trong các thừa tác vụ tuổi trẻ, tại Vatican, tại các cơ quan học thuật hay tại các giáo phận như Cha Alexandre Awi Mello, thư ký Bộ Giáo Dân, Gia Đình và Sự Sống; Cha Rossano Sala, giáo sư mục vụ tuổi trẻ tại Giáo Hoàng Đại Học Salesian và giám đốc của tập san tiếng Ý *Note di Pastorale Giovanile*.

Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ cử các vị sau tham dự Thượng Hội Đồng: Hồng Y Daniel N. Dinardo, Chủ Tịch Hội Đồng, Tổng Giám Mục Jose H. Gomez, Phó Chủ Tịch Hội Đồng, Đức Cha Frank J. Caggiano, giám mục Bridgeport, Connecticut; Đức Cha Robert E. Barron, Giám Mục Phụ Tá của Los Angeles.

Ngoài số thành viên có quyền bỏ phiếu, Đức Phanxicô còn đề cử các “cộng tác viên” và “quan sát viên”, trong đó có 30 phụ nữ và người trẻ. Họ được tham gia các cuộc thảo luận nhưng không có quyền bỏ phiếu.

Với nhân sự như trên và nhất là quyền được tự do đề cử ủy ban soạn thảo tường trình

cuối cùng, Đức Phanxicô chắc chắn sẽ hướng Thượng Hội Đồng về người trẻ lần này đi sát các nguyên tắc của ngài hơn Thượng Hội Đồng về gia đình vừa qua.

Cuộc tranh luận của hai vị giáo phẩm cao cấp của Giáo Hội Hoa Kỳ

Như mọi người đã biết, gần đây Đức Tổng Giám Mục Chaput của Philadelphia có cho đăng tải ý kiến của một thần học gia nặc danh chỉ trích Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng về giới trẻ và lên tiếng yêu cầu Đức Giáo Hoàng Phanxicô hủy bỏ Thượng Hội Đồng vì cho rằng trong bầu khí khủng hoảng lạm dụng tình dục và che đậy nó hiện nay, các giám mục không có đủ khả tín tính để nói về tuổi trẻ.

Lời kêu gọi ấy mặc nhiên bị Tòa Thánh bác bỏ khi cho công bố danh sách tham dự viên Thượng Hội Đồng. Còn các phê phán của thần học gia nặc danh thì sao? Cho đến nay, Văn Phòng Tổng Thư Ký Thượng Hội Đồng giữ hoàn toàn im lặng, không có bất cứ phản ứng nào. Nhưng một trong các vị giáo phẩm cao cấp nhất của Giáo Hội Hoa Kỳ và là người được Đức Giáo Hoàng đề cử làm thành viên Thượng Hội Đồng lần này, Hồng Y Cupich của Chicago, đã lên tiếng thay và được Tổng Giám Mục Chaput “đáp lễ”.

Theo Christopher White của tạp chí *Crux*, lời qua tiếng lại của hai vị giáo phẩm Hoa Kỳ được đăng tải trên tờ *First Things*, một tờ báo bảo thủ viết về tôn giáo.

Nên biết thần học gia nặc danh được Tổng Giám Mục Chaput đăng tải ý kiến cho rằng Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng về tuổi trẻ quá chú trọng tới các yếu tố văn hóa xã hội và không lưu tâm đủ tới các vấn đề tôn giáo và luân lý. Bốn phạm vi trong Tài Liệu Làm Việc bị thần học gia này phê phán là: “không nắm được cách thỏa đáng thẩm quyền thiêng liêng của Giáo Hội”, “Một nền nhân thần học phiến diện”, “Một quan niệm duy tương đối về ơn gọi” và “một cách hiểu nghèo nàn về niềm vui Kitô Giáo”.

Ngoài ra, thần học gia trên còn cho hay: có những quan tâm thần học nghiêm trọng khác nữa, trong đó, có sự hiểu sai về lương tâm và vai trò của nó trong đời sống luân lý; một nhị phân sai lầm giữa chân lý và tự do; một tương đương sai lầm giữa đối thoại với tuổi trẻ đồng tính và đối tính (LGBT) và đối thoại đại kết; và một bàn luận thiếu sót về tai tiếng lạm dụng.

Trong lá thư gửi cho các biên tập viên tờ *First Things*, công bố thứ Sáu vừa qua, Hồng Y Cupich cho rằng lời phê phán trên đại diện cho một sự thiếu hiểu biết tồi tệ về giáo huấn của huấn quyền. Tác giả ấy đã “làm sai lạc sự thật” và “tường trình sai lạc” bằng cách lựa lọc một số phần mà không đặt chúng vào ngữ cảnh rộng lớn hơn của toàn bộ tài liệu, một tài liệu có tới 30,000 chữ.

Ngoài ra, Hồng Y Cupich còn cho rằng thần học gia kia khinh thị các vấn đề do các hội đồng giám mục khắp thế giới nêu lên và được Tài Liệu Làm Việc dựa vào.

Ngài cũng phê bình việc dùng “lời chỉ trích nặc danh” vì điều này không dẫn tới một cuộc tranh luận lành mạnh. Ngài viết, “viễn kiến già dặn của *Donum Veritatis* (“Về Ơn Gọi của Thần Học Gia trong Giáo Hội”) nói đến cuộc đối thoại công khai và thẳng thắn để tìm ra sự thật, quảng đại trong tinh thần, hợp tình hợp lý trong phê phán và quân bình trong giọng điệu. Việc phê bình nặc danh công bố trên *First Things* bác bỏ các yếu tố này, thay thế bằng lực lọc, khinh thị, và triển khai các sự thật phiến diện để làm hoang mang sự

trọn vẹn của sự thật”.

Hồng Y Cupich kết luận bằng cách trích dẫn Tuyên Ngôn về Tự Do Tôn Giáo *Dignitatis Humanae*, của Công Đồng Vatican II, được Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II trích dẫn trong thông điệp *Ut Unum Sint* năm 1995:

“Sự thật... phải được tìm kiếm một cách thích đáng đối với phẩm giá của con người nhân bản và bản chất xã hội của họ. Việc tìm kiếm này phải tự do, thực hiện với sự trợ giúp của dạy dỗ hay huấn giáo, thông đạt và đối thoại, trong đó, người ta giải thích cho nhau sự thật mà chính họ đã khám phá ra, hoặc nghĩ mình đã khám phá ra, ngõ hầu nhờ thế, giúp đỡ nhau trong việc tìm ra sự thật. Hơn nữa, trong khi sự thật được khám phá ra, thì các cá nhân phải triệt để tôn trọng nó bằng một nhất trí bản thân”.

Ngài viết thêm: “điều cần là quan tâm tới Giáo Hội, một quan tâm được sinh động hóa nhờ tình yêu và sự thật. Điều cần thiết là tinh thần công đồng mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã biến thành tâm điểm của giờ phút đối thoại và giáo huấn sắp tới của Giáo Hội trong việc tìm ra các cách thế đem Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô đến cho các thế hệ kế tiếp”.

Trong thư trả lời của ngài, Đức Tổng Giám Mục Chaput nói rằng lời chỉ trích nặc danh được ngài chọn để đăng tải là lời chỉ trích bác ái nhất, nhiều lời khác dài hơn và không bác ái bằng.

Theo ngài, Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng luôn, hay ít nhất, nên là một tài liệu còn đang diễn biến, sẵn sàng để được thảo luận và điều chỉnh bởi các nghị phụ. Do đó, ngài chờ mong tinh thần này trong Thượng Hội Đồng sắp tới.

Ngài đồng ý rằng các nguồn nặc danh là điều có thể đáng tiếc, nhưng ngài quyết định cho đăng tải vì “môi trường độc hại hiện nay ở nhiều công đồng học thuật khiến việc này trở nên cần thiết”.

Sau đây là nguyên văn thư Hồng Y Cupich gửi First Things và thư phúc đáp của Tổng Giám Mục Chaput

Kính gửi các biên tập viên:

Việc sử dụng ngày càng gia tăng các lời chỉ trích nặc danh trong xã hội Mỹ không nhất thiết góp phần vào cuộc bàn luận công cộng lành mạnh, nhưng trên thực tế có thể làm nó xói mòn. Vì lý do này, lời phê phán vô danh đối với Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội đồng năm 2018, được công bố bởi *First Things* ngày 21 tháng 9 năm 2018, đặt ra nhiều câu hỏi chủ yếu về bản chất của cuộc đối thoại thần học trong Giáo hội chúng ta và bản chất có vấn đề của một số hình thức nặc danh. Nó cũng đặt ra nhiều câu hỏi căn bản về lý do tại sao *First Things* lại công bố một phê phán nặc danh như vậy.

Viễn kiến già dặn của *Donum Veritatis* (“Về Ơn Gọi của Thần Học Gia trong Giáo Hội”) nói đến cuộc đối thoại công khai và thẳng thắn để tìm ra sự thật, quảng đại trong tinh thần, hợp tình hợp lý trong phê phán và quân bình trong giọng điệu. Việc phê bình nặc danh công bố trên *First Things* bác bỏ các yếu tố này, thay thế bằng lựa lọc, khinh thị, và triển khai các sự thật phiến diện để làm hoang mang sự trọn vẹn của sự thật. Tệ hơn nữa, bản này bóp méo sự thật ở nhiều điểm và cho thấy sự khinh thị đối với các vấn đề được các hội đồng giám mục thế giới nêu lên và được Tài Liệu Làm Việc dựa vào.

Ví dụ:

Lời phê bình đại diện cho một sự thiếu hiểu biết tồi tệ về giáo huấn của huấn quyền khi khẳng định rằng: "Toàn bộ tài liệu được giả thiết trên niềm tin cho rằng vai trò chính của huấn quyền Giáo hội là 'lắng nghe'". Tuy nhiên, có bảy tham chiếu đối với giáo huấn của huấn quyền trong tài liệu (xem các số 53, 87, 115, 193). Sự quan tâm đến việc lắng nghe chính vì để giáo huấn được tiếp nhận cách hữu hiệu (xem thảo luận ở số 53).

Ngoài ra, lời phê bình làm sai lệch sự thật khi tác giả tập trung duy nhất vào đoạn 144, dựa vào sự trá ngụy cho rằng sự vắng mặt của một vấn đề trong một đoạn có nghĩa là nó vắng mặt trong toàn bộ tài liệu. Tác giả nặc danh viết: "Tuy nhiên, không đâu nó lưu ý đến việc cũng phải khai triển ở đây một cách hết sức chắc chắn quan điểm này là có một Thiên Chúa, Người yêu thương họ, và Người mong muốn sự thiện vĩnh cửu của họ". Thế nhưng, Tài Liệu có khuyên chúng ta chạy tới với các hoạt động đa dạng của Thiên Chúa 78 lần.

Rồi phần nói về chủ nghĩa duy tự nhiên và sự vắng mặt của linh hồn; lại nhiều điển hình nữa về việc tường trình sai lạc. Tài liệu đề cập đến cơ thể hoặc mang cơ thể trong 20 dịp nhưng đề cập đến tinh thần 71 lần.

Tôi sẽ kết thúc bằng một trích dẫn từ Tuyên Ngôn về Tự do tôn giáo *Dignitatis Humanae*, số 3 của Công đồng Vatican II, mà Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã trích dẫn trong đoạn 32 của *Ut Unum Sint*: "Nhu Tuyên Ngôn của Công đồng về Tự do Tôn giáo khẳng định: 'Sự thật... phải được tìm kiếm một cách tương xứng với phẩm giá của con người nhân bản và bản chất xã hội của họ. Việc tìm kiếm này phải tự do, thực hiện với sự trợ giúp của dạy dỗ hay huấn giáo, thông đạt và đối thoại, trong đó, người ta giải thích cho nhau sự thật mà chính họ đã khám phá ra, hoặc nghĩ mình đã khám phá ra, ngõ hầu nhờ thế, giúp đỡ nhau trong việc tìm ra sự thật. Hơn nữa, trong khi sự thật được khám phá ra, thì các cá nhân phải triệt để tôn trọng nó bằng một nhất trí bản thân'".

Điều cần là quan tâm tới Giáo Hội, một quan tâm được sinh động hóa nhờ tình yêu và sự thật. Điều cần thiết là tinh thần công đồng mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã biến thành tâm điểm của giờ phút đối thoại và giáo huấn sắp tới của Giáo Hội trong việc tìm ra các cách thể đem Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô đến cho các thế hệ kế tiếp.

Hồng Y Blase J. Cupich
Tổng Giám Mục Chicago

Phúc đáp của Tổng Giám Mục Chaput:

Tôi rất biết ơn Hồng Y Cupich vì những bình luận hữu ích của ngài, và như tôi đã trình bày trong những nhận xét ban đầu của tôi, "người khác có thể không đồng ý" với sự phê phán Tài Liệu Làm Việc mà tôi đã trích dẫn. Tôi thì không. Thực tế, lời phê bình tôi đã chọn là một trong những lời bác ái nhất tôi nhận được từ các học giả; những lời khác dài hơn, thấu đáo hơn và kém dịu dàng hơn khi đánh giá bản văn 33,000 hạn từ. Nhưng điều này không có gì bất thường cả. Tài Liệu Làm Việc của một Thượng Hội Đồng luôn luôn - và ít nhất, nên luôn là một tài liệu còn đang diễn biến, sẵn sàng để được thảo luận và điều chỉnh bởi các nghị phụ. Tôi tin chắc chúng ta có thể tin tưởng vào diễn trình này trong cuộc tranh luận tại Thượng Hội Đồng sắp tới. Còn về tính chất nặc danh của lời phê phán: Tôi chắc chắn đồng ý với Đức Hồng Y rằng các nguồn nặc danh có thể đáng

tiết. Nhưng môi trường độc hại trong nhiều cộng đồng học thuật của chúng ta khiến chúng trở nên cần thiết.

*Charles J. Chaput, O.F.M. Cap.
Tổng Giám Mục Philadelphia*

5. Thượng Hội Đồng về Giới Trẻ sẵn sàng khai mạc

Vũ Văn An, 01/Oct/2018

Theo tin chính thức của Tòa Thánh, Đức Giáo Hoàng Phanxicô sẽ cử hành Thánh Lễ khai mạc Thượng Hội Đồng giám mục thế giới về chủ đề “Giới Trẻ, Đức Tin, và Biện Phân ơn Gọi” vào sáng Thứ Tư, ngày 3 tháng 10 tại Vương Cung Thánh Đường Thánh Phêrô. Trong khi ấy, Đức Hồng Y Lorenzo Baldisseri, Tổng Thư Ký Thượng Hội Đồng đã thuyết trình với giới truyền thông về diễn tiến và mục tiêu của Thượng Hội Đồng trong cuộc họp báo vào Thứ Hai, hôm qua.

Theo tường trình của Linda Bordoni, trong cuộc họp báo trên tại Phòng Báo Chí Tòa Thánh, Đức Hồng Y Baldisseri đã thận trọng giải thích các thủ tục của Thượng Hội Đồng dựa vào Tông Hiến được Đức Phanxicô ký 2 tuần trước đây nhằm tăng cường sự can dự của “dân Chúa” và cố vũ hơn nữa đối thoại và hợp tác giữa các giám mục và giữa các ngài và Đức Giáo Hoàng.

Đức Hồng Y cũng nhấn mạnh đến tài liệu cuối cùng của Thượng Hội Đồng, một tài liệu được đúc kết sau khi đã lắng nghe các đóng góp của chính các nghị phụ và của 49 dự thính viên trong đó có 36 người trẻ đại diện cho các bạn cùng trang lứa thuộc 5 châu lục.

Điều đặc biệt là trong số khoảng 300 Hồng Y, giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân tham dự, có 2 giám mục từ Trung Hoa Lục Địa. Đây là lần đầu tiên có sự hiện diện này kể từ năm 1965, năm Đức Phaolô VI thiết lập định chế Thượng Hội Đồng để cộng tác với Đức Giáo Hoàng, thảo luận các chủ đề và đưa ra các đề nghị giúp ngài cai quản Giáo Hội. Bordoni cho rằng sự hiện diện này sở dĩ khả hữu là nhờ Thỏa Thuận tạm thời giữa Tòa Thánh và Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa mới đây.

Vấn đề truyền thông sẽ được nhấn mạnh. Bộ Truyền Thông của Tòa Thánh sẽ cung cấp các phúc trình, video, các tông báo tin tức hàng ngày bằng nhiều ngôn ngữ và rất nhiều các hoạt động truyền thông xã hội, trong đó có *#Thượng Hội Đồng2018* đặc biệt trên twitter.

Trả lời một câu hỏi, Đức Hồng Y Baldisseri cho biết ngài không sợ các tiết lộ gần đây về lạm dụng tình dục và che đậy nó sẽ khiến giới trẻ ngưng nói với Giáo Hội. Ngài tin rằng Thượng Hội Đồng là dịp bằng vàng để trao đổi với họ về vấn đề chủ yếu này.

Về phần Đức Phanxicô, người ta chờ mong ngài sẽ hiện diện trong nhiều phiên họp của Thượng Hội Đồng. Điều quan trọng nhất là ngài mong muốn Thượng Hội Đồng không bị coi như một biển cố kín cổng cao tường, dành cho một số người được mời. Do đó, ngài đã mời hàng trăm người trẻ cùng ngài và các thành viên khác của Thượng Hội Đồng tham dự một đêm âm nhạc và trao đổi sống động tại đại sảnh

Phaolô VI vào Thứ Bảy này.

Tóm lại, theo Đức Hồng Y Baldisseri, Giáo Hội muốn sánh bước cùng Dân của mình “với đôi mắt và đôi tai rộng mở và cả tâm lẫn trí rộng mở nữa”.

Thánh lễ khai mạc, không tả không hữu, nhưng cai quản

Có một khía cạnh không được Đức Hồng Y Baldisseri nhắc đến đó là ý hướng Thánh Lễ khai mạc Thượng Hội Đồng của Đức Phanxicô vào hôm thứ Tư. Cách nay mấy hôm, Tòa Thánh đã chính thức ngàiing bố nội dung các bài đọc và lời nguyện trong Thánh Lễ này.

Tuy trong lời nguyện giáo dân, có nhắc đến giới trẻ và những người có nhiệm vụ giáo dục họ, nhưng trong các phần khác của Thánh Lễ, ý hướng *cai quản* Giáo Hội là sợi chỉ xuyên suốt của Thánh Lễ. Điều này khiến ta nhớ đến bài báo của Ký Giả John L. Allen phổ biến ngày 30 tháng 9, gần như cùng một ngày với bản văn Thánh Lễ Khai Mạc Thượng Hội Đồng về giới trẻ, tựa là “After decades of left v. right, is it now bishops v. everybody else?” (Sau nhiều thập niên tả đối với hữu, nay phải chăng là các giám mục đối với mọi người khác?).

Theo ký giả này, từ trước đến nay, khi nói đến Đức Giáo Hoàng và giám mục đoàn, khía cạnh tín lý hay nhiệm vụ giảng dạy được đặt lên hàng đầu, và do đó, nhị phân tả hữu được đề cập nhiều trong Giáo Hội. Với sự xuất hiện của tai tiếng lạm dụng và che đậy nó, đừng phân tả hữu dường như đã biến mất vì cả tả lẫn hữu tay đều nhúng chàm! Anh chỉ nói phét, tả hữu đều như nhau, đều lạm dụng và che đậy lạm dụng cả.

Allen trích dẫn trường hợp Chile: nơi hai linh mục nổi danh, một là anh hùng thời chống Pinochet, một phục vụ giai cấp ưu tú bảo thủ giàu có của đất nước, cả hai vừa bị Đức Phanxicô cho hồi tục vì tội lạm dụng tình dục hàng loạt.

Đường ranh bây giờ, theo Allen, bi đát hơn cho các giám mục. Vì ở đường ranh cũ, các ngài, ít nhất, còn được 1 nửa (thường là bảo thủ)

ủng hộ. Cái phân nửa này, nay không còn nữa, mà chỉ còn là giữa các giám mục và mọi người khác về vấn đề cai quản.

Chính vì thế, lời nguyện trong Thánh Lễ Khai Mạc Thượng Hội Đồng về Giới Trẻ đọc như sau: “Lạy Thiên Chúa, Đấng hằng săn sóc dân Chúa một cách nhân từ và *cai trị* họ một cách yêu thương, xin phú ban tinh thần khôn ngoan cho những vị Chúa đã giao phó thẩm quyền *cai quản* [tiếng Anh: *authority to govern*; tiếng Latinh: *regimen disciplinae*], để dân Chúa được hướng dẫn mà biết được sự thật một cách trọn vẹn hơn và lớn lên trong sự thánh thiện hợp với thánh ý Chúa. Nhờ Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng con, Đấng hằng sống hằng trị với Chúa trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần, một Thiên Chúa, đến muôn thuở muôn đời. Amen”

Bài Đọc một hôm nay là trích thư Thánh Phaolô gửi tín hữu Philipê (2:1-4) tuy không nhắc đến chữ cai quản, nhưng rõ ràng nhắc đến mục tiêu và điều kiện của việc này: “hợp nhất trong các xác tín và hợp nhất trong yêu thương, với mục đích chung và cùng một tâm trí... không cạnh tranh giữa anh em, không ganh tị hay hư danh, nhưng hãy lấy lòng khiêm nhường mà coi người khác hơn mình. Mỗi người đừng tìm lợi ích cho riêng mình, nhưng hãy tìm lợi ích cho người khác”.

Thánh Vịnh đáp ca (TV 18) nhấn mạnh đến lề luật, giới răn, rường cột của quyền hành, của cai quản; chúng quý giá hơn vàng ròng, thơm ngon hơn mật ong.

Bài Tin Mừng trích từ Tin Mừng Gioan (14:23-29) với những câu đầu tiên: “Ai yêu mến Thầy thì giữ lời Thầy... Ai không yêu mến Thầy thì không giữ lời Thầy”. Trong ngữ cảnh này, lời Thầy cũng là luật Thầy.

Lời nguyện trên của lễ: “Xin Chúa đoái nhìn lễ dâng của các tôi tớ Chúa, Lạy Thiên Chúa đầy lòng cảm thương, và ban cho họ ơn soi sáng của Chúa để họ có được sự hiểu biết chân thực về điều đúng dưới mắt Chúa và mạnh dạn *thi hành* điều này. Nhờ Chúa Kitô, Chúa chúng con”.

Kinh Tiền Tụng minh nhiên nhắc đến việc “cai quản” Giáo Hội: “Vì

Chúa đã ban các ơn phúc thích hợp cho mọi mùa và hướng dẫn việc *cai quản* Giáo Hội Chúa nhiều cách diệu kỳ. Nhờ quyền năng Chúa Thánh Thần, Chúa luôn đến trợ giúp Giáo Hội, để với một tấm lòng luôn tùng phục Chúa, Giáo Hội luôn tìm sự giúp đỡ của Chúa lúc gặp bối rối và không ngừng tạ ơn Chúa lúc được hân hoan, nhờ Chúa Kitô, Chúa chúng con”.

6. Thượng hội đồng, đường Emmau, và 4 bài học Đức Mẹ dạy người trẻ

Vũ Văn An, 03/Oct/2018

Hôm nay, tại Vatican, Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới sẽ chính thức khai mạc bàn về “Người Trẻ, Đức Tin và Biện Phân Ôn Gọi”. Theo Tài Liệu Làm Việc đã được công bố hồi tháng Sáu năm 2018, Thượng Hội Đồng sẽ bàn đến rất nhiều khía cạnh trong mục vụ tuổi trẻ thời nay, trong đó, có những vấn đề hết sức nhạy cảm và có thể châm ngòi cho một cuộc tranh luận còn lâu dài và gay gắt hơn cả cuộc tranh luận đối với Tông Huấn *Amoris Laetitia* (Niềm Vui Yêu Thương). Nhưng trên hết vẫn là vấn đề làm sao giúp tuổi trẻ gặp gỡ Thiên Chúa trong môi trường vô cùng đa diện và phức tạp của thế kỷ 21.

Leonard DeLorenzo, giám đốc ngành học cử nhân tại Viện McGrath chuyên nghiên cứu về Đời Sống Giáo Hội, và hiện dạy thần học tại Đại Học Notre Dame, nhân dịp Thượng Hội Đồng này đã cho xuất bản cuốn “What Matters Most: Empowering Young Catholics for Life’s Big Decisions” (Điều Đáng Kể Nhất: Tạo Năng Lực Để Người Trẻ Có Được Các Quyết Định Lớn Trong Đời). Trong một bài đăng trên tạp chí *America* ngày 2 tháng 10, DeLorenzo dựa vào Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng trong đó có nhắc đến hành trình Emmau, để trình bày 4 bài học Đức Mẹ dạy người trẻ, giúp họ gặp gỡ Thiên Chúa, hay đúng hơn, đón Người vào nội tâm lòng mình, như Đức Mẹ đã và còn làm mãi mãi.

Theo tác giả, Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng bắt đầu với hình ảnh đồng hành: Chúa Giêsu sánh bước với các môn đệ trên đường Emmau. Trong phần đầu của trình thuật, Chúa Giêsu hỏi gần như cùng một câu hỏi đến 2 lần: “chuyện gì xảy ra với các anh vậy?” Các môn đệ bày tỏ 4 điều về chính họ. Họ hoàn toàn mất hướng (đúng là họ đang đi sai hướng thật), hàm hồ bối rối (họ biết nhiều chuyện nhưng không biết tìm ra ý nghĩa của chúng), huyên thuyên (nói thì nhiều nghe chẳng bao nhiêu) và buồn bã (họ không biết tìm đâu ra hy vọng). Để họ nói hết, bấy giờ Chúa Giêsu mới lên tiếng và lên tiếng để đào tạo họ, đúng hơn, để tái tạo họ, thậm chí biến tạo họ (form, reform & transform).

Theo DeLorenzo, mẫu hình đào tạo trên không hề ngẫu nhiên mà có. Chúa Giêsu chỉ lặp lại khuôn mẫu đã được thiết dựng nơi người mẹ thân yêu của Người, Đức Maria thành Nadarét. Đức Mẹ hiện thân cho cốt lõi việc làm môn đệ Chúa Giêsu, sống thực và sống thánh thiện. Toàn bộ diễn trình Thượng Hội Đồng đã được dâng cho Đức Mẹ và thành quả của Thượng Hội Đồng không phải chỉ để vinh danh ngài mà còn trở thành chìa khóa mở toang những điều ngài hiện thân cho trong tư cách người môn đệ đầu hết và hoàn hảo hơn hết. Nếu muốn đồng hành với người trẻ như Chúa Giêsu đồng hành với các môn đệ xưa, Giáo Hội phải đào tạo họ theo khuôn mẫu Maria.

Nhưng trước nhất, ta cần hiểu khuôn mẫu này, một khuôn mẫu bắt đầu với trình thuật Truyền Tin trong Tin Mừng Luca. Ở đây, ta thấy 4 đặc điểm của việc Đức Maria làm môn đệ và 4 đặc điểm này đề xuất các ưu tiên mục vụ cho diễn trình Thượng Hội Đồng dưới ánh sáng các điều kiện văn hóa trong đó người trẻ của chúng ta đang được dưỡng dục.

Im lặng

Trên đường đến gặp Đức Maria, thiên thần Gabriel trước nhất đến thăm tư tế Dacaria. Cuộc gặp gỡ này rất giống với cuộc gặp gỡ Đức Maria, ngoại trừ việc Dacaria dường như đã bị trừng phạt, trong khi Đức Maria được đề cao. Mới thoạt nhìn, nó có vẻ không công bằng. Nhưng các khác biệt tinh tế giữa hai câu chuyện là điều có tính quyết định.

Câu chuyện truyền tin cho Đức Maria được chia thành ba phần, với thiên thần nói ba lần riêng biệt và Đức Maria đáp lại ba lần. Dù chúng ta được nghe câu hỏi của Đức Maria trong câu trả lời thứ hai của ngài và lời “xin vâng” của ngài ở câu trả lời thứ ba, chúng ta dám bỏ lỡ câu trả lời đầu tiên của ngài, vì đó là sự im lặng của ngài. Sự im lặng này chính là sự khác biệt đầu tiên giữa Đức Maria và Ông Dacaria. Cả hai đều "bối rối" khi thiên thần hiện ra với họ. Nhưng trong khi "sợ hãi trùm phủ" Ông Dacaria, thì Đức Maria "suy nghĩ trong lòng ngài" lời chào của thiên thần. Sự sợ hãi, Ông Dacaria trở nên phòng ngự; còn Đức Maria thì mở lòng ra đón nhận chuyến viếng thăm kỳ lạ này. Đây là vấn đề điểm tĩnh. Một người không thoải mái trong im lặng, trong khi người kia điềm đạm và suy tư.

Sự khác biệt trên được tăng cường trong câu đáp ứng thứ hai của mỗi người. Ông Dacaria hỏi, "Làm thế nào tôi biết điều này?" Trong khi Đức Maria hỏi, "Làm thế nào điều này có thể được?" Ông Dacaria là trung tâm chú ý trong câu hỏi của mình, khi ông muốn có bằng chứng để xoa dịu tâm trí tò mò và đa nghi của ông. Ông bị thiên thần làm cho cảm không phải như một hình phạt mà là lòng thương xót. Người không thể nói trôi chảy phải học cách lắng nghe thôi. Ngược lại, Đức Maria đặt trọng tâm vào điều đang xảy ra: trong nghi ngại, ngài tin lời

thiên sứ và cố gắng nắm bắt những gì đã được công bố cho ngài.

Trong Tài Liệu Làm Việc của Thượng hội đồng, chiều kích đầu tiên của việc biện phân ơn gọi của Thiên Chúa là “nhận ra”. DeLorenzo đặt câu hỏi: các người trẻ của chúng ta thường được dạy làm điều gì? Thông thường, họ được dạy đọc lướt qua (scan), đọc bỏ quăng (browse), nhanh chóng tiêu thụ và tháo chạy (scurry). Đó không phải là lắng nghe; đó là chuyển động điên cuồng.

Đây là cách thế giới kỹ thuật số chủ yếu không chú trọng về nội dung mà chú trọng về đào tạo. Hãy xem một cấp liệu (feed) của truyền thông xã hội, như Twitter. Nếu bạn cho cuộn xuống, cấp liệu sẽ tiếp tục và cứ thế tiếp tục mãi. Và khi bạn "xuống tới tận dưới", nhiều dữ liệu hơn lại xuất hiện ở trên đầu, bắt tận. Cái luồng bắt tận này tạo ra một loại đào tạo nào đó. Cách để sinh tồn hoặc thậm chí phát triển trong một môi trường như thế là phải nuốt lấy nuốt để các thông tin rời chạy cho lẹ trước khi các thông tin kế tiếp xuất hiện. Ở yên một chỗ sẽ lâm vào nỗi lắng lo rằng mình không ở một nơi nào đó hoặc không ở khắp mọi nơi được.

Do đó, ưu tiên mục vụ đầu tiên để đào tạo các môn đệ trưởng thành là hướng về sự im lặng của Đức Maria. Chúng ta khuyến khích việc lắng nghe bằng cách nào? Nhiệm vụ là tạo ra các điều kiện và môi trường trong đó, người trẻ có thể phát triển khả năng chú ý. Cảnh quan của thế giới kỹ thuật số là các lịch trình nhồi nhét quá nhiều tiết mục.

DeLorenzo cho rằng người trẻ hiện nay rất thành thạo trò chơi trên, trong đó, thành tích nuôi dưỡng tham vọng. Trong diễn trình này, họ không bao giờ học cách lắng nghe được.

Ký ức

Đức Maria lắng nghe, nhưng ngài nghe thấy gì? Những gì ngài nghe có liên quan đến cách ngài nghe, và cách ngài nghe được nối kết với người ngài lắng nghe.

Điều cuối cùng thiên thần nói với Đức Maria là người chị em họ

Elizabeth của ngài đang mang thai. Đây có vẻ như một thứ tin khẩn cấp từ ngôi làng bên kia đồi, nhưng với một người có trí nhớ được cấu hình theo Sách thánh, tức ký ức sống động của Israel, thì việc mang thai của Elizabeth là một dấu chỉ có sức thuyết phục mạnh mẽ.

Trong các câu mở đầu tiên của Tin Mừng, thánh sử Luca giới thiệu Dacaria và vợ Elizabeth, tiết lộ một số thông tin cá nhân: “Họ không có con, vì Elizabeth hiếm muộn, và cả hai đều đã trọng tuổi”. Thói quen nhận định về tuổi tác của một người trước công chúng là chuyện thiếu khôn ngoan, nhất là việc kéo sự chú ý của người ta vào sự kiện “người phụ nữ này là người hiếm muộn.” Nhưng Thánh Luca đã làm thế — và vì lý do chính đáng. Cả tuổi tác của Bà Elizabeth lẫn việc hiếm muộn của bà khiến bà giống vợ của Ápraham, là Sara.

Nếu chúng ta nghĩ Thánh Luca thiếu lịch thiệp, thì tác giả Sách Sáng Thế còn thiếu lịch thiệp hơn nữa. Trong Sách Sáng Thế, chương 18, chúng ta được cho biết “Ápraham và Sara đã già, đã trọng tuổi; Sara đã ngừng có kinh”. Rất khá sòng sượng. Tuy nhiên, những ai biết Sách Sáng Thế, hẳn biết rằng điều đó rất có ý nghĩa. Tại sao? Vì lời hứa giao ước của Chúa đối với Ápraham là: các hậu duệ của ông sẽ đông vô số.

Khi Ápraham than vãn việc hai vợ chồng ông không có con và kêu lên Thiên Chúa, Người đã tăng gấp đôi lời hứa của Người. Đến cuối cùng, dường như mọi hy vọng đều tiêu tan - ngoại trừ niềm hy vọng đáng kể này: niềm hy vọng vào Thiên Chúa, Đấng ban sự sống. Ở đỉnh cao việc gia tăng lời hứa của Thiên Chúa và nỗi buồn sâu của Ápraham cũng như sự hiếm muộn của Sara là câu hỏi quan trọng: “Có gì tuyệt vời quá đến độ Chúa không làm nổi không?” Câu trả lời là: Không, không có gì là tuyệt vời quá cả. Thiên Chúa luôn ban sự sống.

Vì vậy, khi Đức Maria nghe Elizabeth - người cao tuổi và hiếm muộn - đã thụ thai một đứa con, ngài nghe như là "Sara". Làm thế nào ngài nghe thấy như thế? Nhờ ký ức sống động đối với Sách Thánh. Ngài nghe thấy tiếng ai? Ngài nghe thấy tiếng nói của Thiên Chúa — Đấng làm việc lúc ấy thông báo rằng nay Người đang làm việc nơi ngài, và ơn gọi của ngài phát xuất từ Người. “Vì với Thiên Chúa, không có gì

là không thể làm được”. Điều ngài nghe là Thiên Chúa của Israel yêu cầu ngài tín thác. Và ngài thưa “xin vâng”.

Ngược lại, Ông Dacaria để sợ hãi thắng vượt nên quên cả ý nghĩa của việc vợ mình mang thai. Ông không nghe thấy một trình thuật liên tục của việc Thiên Chúa hành động. Ông không tự do lắng nghe.

Điều gì ngăn cản người trẻ lắng nghe tiếng nói của Thiên Chúa? Các bất bình đẳng kinh tế tạo ra bạo lực, tội ác và buôn bán ma túy, gây ra nỗi sợ hãi và bất an. Các hệ thống chính trị bị thống trị bởi tham nhũng ăn mòn lòng tin của giới trẻ vào các định chế và thẩm quyền. Chiến tranh và các đe dọa đối với cuộc sống thúc đẩy cuộc khủng hoảng di cư và tị nạn. Mọi cách loại trừ xã hội và lo lắng về hiệu suất - không đạt mức, không thành đạt đủ - làm gia tăng chu kỳ nghiện ngập và cô lập và đề cao các an ủi giả tạo của ma túy, trò chơi video và văn hóa khiêu dâm. Đây mới chỉ là một số vấn đề được đề cập tại Số 7 của Tài Liệu Làm Việc.

Ưu tiên mục vụ thứ hai nhắm đích vào trí nhớ của Đức Maria. Nhiệm vụ là giáo dục người trẻ về lời Thiên Chúa, một điều không chỉ có nghĩa là "biết Sách Thánh", mà là phát triển trí tưởng tượng của Sách Thánh. Điều này là thành quả của một việc đào tạo dài hạn, chứ không phải là những bài học định kỳ. Nếu chúng ta biết các câu chuyện về bạo lực, kinh địch, coi mọi người như hàng hóa và những điều tương tự như thế đang bao vây và định hình trí tưởng tượng của người trẻ như thế nào, thì chúng ta có thể thoáng nhìn thấy Giáo Hội phải bao bọc những người trẻ một cách thấu đáo trong trình thuật cứu rỗi của Thiên Chúa đến chừng nào. Cách của Người không phải là cách của chúng ta; phải học hỏi phương cách của Người chúng ta mới có thể nghe đúng được.

Thương Xót

Maria điềm đạm trong im lặng và tiếp nhận lời Thiên Chúa qua ký ức thánh kinh. Khi tiếp nhận lời, ngài cũng vẫn là một người học hỏi có kỷ luật về cách thức Thiên Chúa hành động.

Thiên thần Gabriel mô tả người con của Đức Maria bằng ngôn từ quyền lực. Người là một vị vua, con Đấng Tối Cao, Người sẽ có một vương quốc bất tận. Tuy nhiên, khi phát biểu trong Kinh *Magnificat*, Đức Maria công bố quyền lực của con trai ngài không phải như thế giới quan niệm về quyền lực mà đúng hơn như việc triệt hạ quyền lực giả trá, trần thế. Khi tiếp nhận lời Thiên Chúa, ngài hành động theo hạn độ đích thực của quyền lực Thiên Chúa: tức lòng thương xót.

Quyền lực của lòng Chúa thương xót tự biểu lộ như việc sẵn lòng chịu các hậu quả của một thế giới đói khát quyền lực hơn là chơi trò chơi của nó. Kinh *Magnificat* của ngài công bố quyền lực của Thiên Chúa Israel như là Đấng nghe tiếng kêu than của người nghèo và vội vàng đáp ứng, đích thân. Ở lại trong chuyển động thương xót là cách người ta diễn dịch và bắt đầu đáp ứng lời Thiên Chúa.

Tài Liệu Làm Việc của Thượng hội đồng mô tả chiều kích thứ hai của việc phân biệt là “giải thích”. Không có một chủ trương nào mà lại không có giả định - mọi cách giải thích đều đòi hỏi một câu chuyện hướng dẫn. Câu hỏi chính ở đây là: câu chuyện hay tường thuật nào có ý nghĩa nhất. Chuyển động thương xót — theo cách của Thiên Chúa — là chìa khóa giải thích cho việc quyết định phải sáng tạo và tảo bạo ra sao để đáp lại lời của Thiên Chúa.

Ngày nay, nói cho ngay, cách thay thế mạnh mẽ nhất đối với câu chuyện của Thiên Chúa là “bất cứ điều gì đang diễn ra trong đời”. Đối với những người trẻ được hưởng các đặc ân về cơ hội và giáo dục tốt, chúng ta có xu hướng khuyến khích, thậm chí yêu cầu họ nhồi nhét vào lịch biểu của họ đủ mọi hoạt động tạo sơ yếu lý lịch. Đối với những người trẻ bị đè nặng bởi nghèo nàn kinh tế hoặc xã hội, chúng ta làm rất ít để cất đi sức nặng của các nhu cầu hàng ngày hoặc phản công các sứ điệp bất lực hoặc định mệnh thuyết. Để khám phá ra "niềm vui yêu thương", người trẻ cần được tự do để thực sự nhìn thấy nhau và nhận được năng lực - và được dạy dỗ cũng như thúc giục - để đích thân đáp ứng những con người khác bằng lòng cảm thương.

Ưu tiên mục vụ thứ ba nhắm đích vào lòng thương xót của Đức Maria. Cách dạy phương cách thương xót là thực hành các việc

thương người, không phải thỉnh thoảng mà là thường xuyên. Trong các giáo xứ, các chuyến đi truyền giáo có đóng được một vai trò nhưng sự đào tạo mạnh mẽ hơn phải là các cam kết hàng tuần. Trong trường học, nền văn hóa chuẩn bị đại học được cẩn thận vun tủa, một mặt, và mặt kia, các môi trường giáo dục thiếu tài nguyên đang ngăn cản, không cho người trẻ thực sự hiện diện và tham gia không chỉ với vật tư mà cả với nhau nữa. Trong các gia đình, cách thức của cha mẹ là yếu tố đào tạo cao nhất đối với cách thức của người trẻ. Thực hành lòng thương xót thường xuyên, cả trong và ngoài gia đình, là chìa khóa để đào tạo người trẻ, để họ nhìn thế giới trong các khả thể của lòng thương xót.

Hy sinh

Khi nghe rõ, Đức Maria đã hành động. Chúng ta thấy điều này trước nhất khi ngài vội vã lên đường đi gặp người chị em họ Elizabeth ngay sau khi thiên thần từ giã ngài. Chúng ta được cho biết ngài đã đi "một cách vội vàng." Ngài sẵn sàng đáp lời Thiên Chúa. Ngài hoàn toàn tự do.

Nếu chúng ta vào Tin Mừng Gioan một lát, chúng ta sẽ có được một hình ảnh về việc Đức Maria thực thi tự do như thế nào khi ngài có thể mất mọi thứ. Ở đây, những ai gần gũi nhất với Chúa Giêsu, trong đó có môn đệ yêu dấu và mẹ của Chúa Giêsu, là những người ở bên cạnh Người lúc Người đang ở trên thập giá. Trên thập giá đó là đứa con được hứa ban cho Đức Maria, người mà ngài đã tiếp nhận khi tin cậy vào lời Thiên Chúa, người mà ngài đã hy sinh cuộc sống của mình cho. Người là Đấng ngài đã được hứa ban- và giờ đây, Người bảo ngài tiếp nhận một người nữa làm con trai. Trong khoảnh khắc khẩn cấp nhất này, khi cơn cám dỗ muốn giữ chặt lấy người con trai lên cao nhất, ngài đã thực thi sức mạnh để cho người con này ra đi và tiếp nhận người con mà Người đã ban cho mình.

Khi nghe lời Thiên Chúa, Đức Maria không hề tỏ ra sợ hãi, ngạo mạn và kiêu căng. Khi hành động theo lời, Đức Maria biểu lộ sự tự do sẵn sàng hy sinh, nhận trách nhiệm và cái giá của yêu thương. Khi nói, "xin vâng theo lời ngài nói", ngài thực thi trọn vẹn lời "xin vâng" này

cho đến cùng. Sức mạnh như vậy quả tiếp giáp với sức mạnh thần thiêng.

Chiều kích thứ ba của sự biện phân trong tài liệu làm việc là chọn lựa. Việc hình thức chọn lựa dứt khoát trong việc biện phân ơn gọi có liên quan đến việc thực hiện các cam kết căn bản bằng cuộc sống của người ta, là điều khó khăn hơn cả và là con đường hẹp dẫn tới "niềm vui yêu thương". Đây là một sự chọn lựa để trở thành một người biết đáp ứng lời kêu gọi của Thiên Chúa và chấp nhận các hy sinh cần có để sống thực sự cam kết đó. Ngày nay, chúng ta sống trong một nền văn hóa do dự, trong đó, rất nhiều khả thể làm chúng ta tê liệt. Nhưng tâm điểm của biện phân ơn gọi là tuyên bố tiếng xin vâng dứt khoát, bằng cuộc sống của bạn, đối với một con đường đặc thù...

Ưu tiên mục vụ thứ tư và cuối cùng là hướng về sự hy sinh của Đức Maria. Sự kiên cường và can đảm thực hiện các cam kết lớn trong cuộc sống được xây đắp với thời gian bằng cách khôn ngoan thực hiện và hoàn tất các cam kết nhỏ hơn... Đào tạo những người trẻ của chúng ta để họ trung thành với những cam kết ít hơn nhưng mạnh mẽ hơn trong một thời gian lâu dài sẽ chuẩn bị họ tốt hơn cho những cam kết có ý nghĩa và nhiều hy sinh hơn, vốn là cái giá của "niềm vui yêu thương".

Cái giá của tình yêu

Khi Chúa Giêsu đến gần hai người đang lang thang trên đường đến Emmaus, Người thấy họ mất phương hướng, bối rối, nói huyên thuyên và buồn bã. Người không để họ như lúc Người thấy họ. Thay vào đó, Người biến họ thành các môn đệ theo khuôn mẫu đã được thiết lập nơi người mẹ diễm phúc của Người. Người làm họ im tiếng: "Ôi những con người ngu muội". Người tái cấu hình ký ức của họ bằng cách dạy họ Sách Thánh: "Bắt đầu với Môsê và mọi tiên tri." Ngài dạy họ quyền lực thực sự - tức quyền lực Thiên Chúa - xuất hiện như lòng thương xót bằng cách dạy dỗ họ bằng chính sự đau khổ của Người. Cuối cùng, Người nuôi dưỡng họ bằng chính Người — Ngôi Lời đã thành xác phàm - và giải phóng để họ tiếp nhận một sứ mệnh mới mang lại niềm vui lớn lao, một cách mau mắn: "Và họ

đứng lên ngay lập tức ”.

Họ trở thành điều Đức Maria vốn là: những người nghe lời Thiên Chúa và hành động theo đó.

Giáo Hội không có cuộc khủng hoảng tuổi trẻ; chỉ có cuộc khủng hoảng người lớn. Chúng ta thiếu rõ ràng khi nói đến những gì chúng ta muốn đào tạo để người ta trở thành. Đức Maria cho ta thấy nhiệm vụ của Giáo Hội là đào tạo người trẻ để họ trở thành loại người lớn biết chấp nhận cái giá của yêu thương. Điều này có nghĩa: Không nên thiết lập chân trời các ưu tiên mục vụ của chúng ta trên ý niệm đào tạo những người trẻ đầy niềm tin, vui tươi, tự do và dũng cảm, mà là trên ý niệm đào tạo những người trưởng thành đầy đức tin, vui tươi, tự do và dũng cảm. Nhiệm vụ của Giáo Hội là đào tạo những người trẻ để họ trở thành những người sản sinh ra văn hóa – những nền văn hóa của sự thánh thiện và tình yêu vui tươi - sẽ nuôi dưỡng thế hệ đến sau họ. Giáo Hội phải chuẩn bị để họ sẵn sàng làm việc hy sinh này.

7. Diễn Từ của Đức Giáo Hoàng Phanxicô tại Buổi Khai Mạc Thượng Hội Đồng Giám Mục về Người Trẻ, Đức Tin và Biện Phân Ôn Gọi

Vũ Văn An, 03/Oct/2018

Tại Đại Sảnh Thượng Hội Đồng, Thứ Tư, 3 Tháng Mười 2018 hôm nay, trong buổi khai mạc chính thức Thượng Hội Đồng thường lệ lần thứ 15, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đọc diễn từ sau đây:

Các Thượng Phụ, các Hồng Y, các Giám Mục thân mến
Anh Chị Em thân mến, và các Người Trẻ quý yêu!

Bước vào đại sảnh này để nói về người trẻ, chúng ta cảm nhận được sức mạnh sự hiện diện của họ, một sức mạnh tỏa ra một sự tích cực và hào hứng có khả năng lấp đầy và tạo hân hoan không chỉ cho đại sảnh này, mà cho cả Giáo hội và cả thế giới.

Đó là lý do tại sao tôi không thể bắt đầu mà không nói lời cảm ơn anh chị em! Tôi cảm ơn anh chị em, những người đang có mặt, tôi cảm ơn nhiều người, trong suốt thời gian hai năm chuẩn bị này, đã làm việc một cách tận tụy và đam mê - ở đây trong Giáo Hội Rôma và trong tất cả các Giáo Hội trên thế giới - để giúp chúng ta đạt được khoảnh khắc này. Tôi nhiệt liệt cảm ơn Đức Hồng Y Lorenzo Baldisseri, Tổng thư ký của Thượng Hội Đồng, các vị Chủ Tịch Đại biểu, Đức Hồng Y Sérgio da Rocha, Tổng Trưởng Trình Viên, Đức Ông Fabio Fabene,

Phó Tổng Thư Ký, các viên chức của Văn Phòng Tổng thư ký và các phụ tá; Tôi cảm ơn tất cả các nghị phụ Thượng Hội Đồng, Dự thánh viên, chuyên gia và cố vấn; Tôi cảm ơn các đoàn đại biểu anh em, các thông dịch viên, ca sĩ và nhà báo. Tôi cảm ơn quý vị hết lòng vì sự tham gia tích cực và sinh hiệu quả của quý vị.

Tôi xin cảm ơn sâu sắc với hai Thư Ký đặc biệt, Cha dòng Tên Giacomo Costa, và Cha Salêdiêng Rossano Sala, những người đã làm việc một cách quảng đại đầy tận tụy và quên mình. Họ đã cật lực làm công việc chuẩn bị!

Tôi cũng xin chân thành cảm ơn các người trẻ đã tham dự với chúng ta lúc này, và tất cả những người trẻ, bằng nhiều cách, đã làm cho tiếng nói của họ được lắng nghe. Tôi cảm ơn họ vì đã đánh cuộc rằng cố gắng cảm thấy mình như một phần của Giáo Hội hoặc bước vào đối thoại với Giáo Hội là điều đáng giá; đáng giá khi nỗ lực có Giáo Hội như một người mẹ, như một cô giáo, như một ngôi nhà, như một gia đình, và, bất chấp các yếu điểm và khó khăn của con người, vẫn có khả năng tỏa sáng và truyền đạt sứ điệp vượt thời gian của Chúa Kitô; đáng giá khi nỗ lực bám lấy con thuyền Giáo Hội, một con thuyền, bất chấp những cơn bão dữ dội của thế gian, vẫn tiếp tục cung cấp chỗ trú chân và sự hiếu khách cho tất cả mọi người; đáng giá khi lắng nghe lẫn nhau; đáng giá khi nỗ lực bơi ngược dòng và được bảo bọc bằng các giá trị cao cả: gia đình, tín trung, tình yêu, đức tin, hy sinh, phục vụ, cuộc sống vĩnh cửu. Trách nhiệm của chúng ta ở đây tại Thượng Hội đồng này không phải làm suy yếu họ; nhưng đúng hơn, chứng tỏ rằng họ đúng khi đánh cuộc như thế: cố gắng ấy quả đáng giá, nó không hề phí phạm thời gian!

Và, các người trẻ đang hiện diện quý yêu, cha cảm ơn các con một cách đặc biệt! Con đường chuẩn bị cho Thượng Hội Đồng đã dạy chúng ta rằng vũ trụ của giới trẻ đa dạng đến mức nó không thể được đại diện đầy đủ, nhưng các con chắc chắn là một dấu chỉ quan trọng của nó. Sự tham gia của các con sẽ làm cho chúng tôi tràn ngập niềm vui và hy vọng.

Thượng Hội Đồng mà chúng ta đang sống là giây phút chia sẻ. Vì

vậy, vào lúc khai mạc Thượng Hội Đồng, tôi muốn mời mọi người lên tiếng một cách can đảm và thẳng thắn (parrhesia), nghĩa là hòa nhập tự do, chân lý và bác ái. Chỉ có đối thoại mới có thể giúp chúng ta phát triển. Một phê bình trung thực, minh bạch là xây dựng và hữu ích và đừng tham gia vào những cuộc chuyện gẫu, phao đồn, phỏng đoán hoặc định kiến vô ích.

Và sự khiêm nhường khi lắng nghe phải tương ứng với lòng can đảm khi nói. Tôi đã nói với những người trẻ trong cuộc gặp gỡ tiên Thượng Hội đồng: "Nếu các con nói điều gì đó cha không thích, cha phải lắng nghe nhiều hơn, vì mọi người đều có quyền được nghe, cũng như mọi người đều có quyền được nói". Sự lắng nghe cởi mở này đòi hỏi lòng can đảm để lên tiếng và trở thành tiếng nói của nhiều người trẻ trên thế giới không hiện diện nơi đây. Chính sự lắng nghe này tạo không gian cho đối thoại. *Thượng Hội đồng phải là một thao tác đối thoại, trước hết nơi những người trong các con đang tham gia.* Hoa trái đầu tiên của cuộc đối thoại này là mọi người cởi mở đối với sự mới mẻ, đối với việc thay đổi ý kiến nhờ những điều họ nghe được từ người khác. Điều này quan trọng đối với Thượng Hội đồng. Nhiều người trong số các con đã chuẩn bị sẵn sàng từ trước các góp ý của mình - và cha cảm ơn các con vì việc này - nhưng cha mời các con tự do xem những gì các con đã chuẩn bị như một dự thảo tạm thời sẵn sàng đón nhận bất cứ bổ sung và thay đổi nào mà hành trình của Thượng Hội đồng có thể đề xuất cho mỗi người các con. Chúng ta hãy tự do chào đón và hiểu biết người khác và do đó thay đổi các xác tín và chủ trương của chúng ta: đây là một dấu chỉ sự trưởng thành nhân bản và tâm linh lớn lao.

Thượng Hội Đồng là một thao tác biện phân của giáo hội. Nói thẳng thắn và lắng nghe cởi mở là nền tảng nếu Thượng Hội Đồng muốn là một quá trình biện phân. Biện phân không phải là một khẩu hiệu quảng cáo, nó không phải là một kỹ thuật tổ chức, hay là một mốt của triều giáo hoàng này, nhưng là *một thái độ bên trong bắt nguồn từ một hành vi đức tin.* Biện phân là phương pháp và đồng thời là mục tiêu chúng ta đặt ra: nó dựa trên xác tín rằng Thiên Chúa đang làm việc trong lịch sử thế giới, trong các biến cố cuộc sống, trong những con người tôi gặp và những người nói chuyện với tôi. Vì lý do này,

chúng ta được kêu gọi lắng nghe những gì Chúa Thánh Thần gọi ý cho chúng ta, với những phương pháp và trong những nẻo đường thường không thể đoán trước được. Biện phân cần không gian và thời gian. Và do đó, khi làm việc trong phiên họp toàn thể và theo nhóm, sau năm lần góp ý, một khoảnh khắc im lặng khoảng ba phút sẽ được tuân giữ. Điều này giúp mọi người nhận ra, trong trái tim họ, các sắc thái của những gì họ vừa nghe, và giúp mọi người suy nghĩ sâu sắc và nắm bắt được những điều nổi bật nhất. Việc chú ý đến nội tâm tính là chìa khóa để hoàn thành công việc nhận biết, giải thích và chọn lựa.

Chúng ta là dấu chỉ một Giáo Hội biết lắng nghe và hành trình. Thái độ lắng nghe không thể bị giới hạn vào những lời chúng ta sẽ trao đổi trong thời gian làm việc của Thượng Hội Đồng. Con đường chuẩn bị cho giây phút này đã làm nổi bật một Giáo Hội *cần lắng nghe*, kể cả những người trẻ thường cảm thấy không được Giáo Hội hiểu rõ tính độc đáo của họ và do đó không chấp nhận con người thực sự của họ, thậm chí đôi khi còn bác bỏ nữa. Thượng Hội Đồng này có cơ hội, nhiệm vụ và bổn phận trở thành dấu chỉ của một Giáo Hội thực sự lắng nghe, để mình bị tra vấn bởi các kinh nghiệm của những người mình gặp, và không luôn luôn có câu trả lời sẵn. Một Giáo Hội không lắng nghe là tự cho thấy mình đã khép kín đối với sự mới mẻ, khép kín trước những bất ngờ của Thiên Chúa, và không thể đáng tin cậy, đặc biệt đối với những người trẻ nhất định quay lưng thay vì chịu tiếp cận.

Chúng ta hãy để lại phía sau các thành kiến và tiên mẫu. Bước đầu tiên hướng tới việc lắng nghe là giải phóng tâm trí chúng ta khỏi thành kiến và tiên mẫu. Khi nghĩ rằng chúng ta đã biết những người khác là ai và họ muốn gì, thì chúng ta phải thực sự đấu tranh để lắng nghe họ một cách nghiêm túc. Các liên hệ giữa các thế hệ là một lãnh vực trong đó định kiến và tiên mẫu bắt rễ một cách dễ dàng ai cũng biết, đến nỗi chúng ta thường không lưu ý đến nó. Người trẻ dễ bị cảm dỗ trong việc coi người lớn là lỗi thời; người lớn dễ bị cảm dỗ trong việc coi người trẻ thiếu kinh nghiệm, không biết mình thế nào và đặc biệt không biết nên như thế nào và cư xử làm sao. Tất cả điều này có thể là một trở ngại áp đảo cho đối thoại và gặp gỡ giữa các thế hệ. Hầu hết những người hiện diện tại đây không thuộc thế hệ trẻ hơn,

vì vậy rõ ràng chúng ta phải chú ý, trước hết, tới nguy cơ nói về người trẻ bằng các phạm trù và lối suy nghĩ đã lỗi thời lỗi cách. Biết tránh được nguy cơ này, chúng ta sẽ giúp nối kết được các thế hệ. Người lớn nên vượt qua cơn cảm dỗ muốn đánh giá thấp các khả năng của người trẻ và không đánh giá họ cách tiêu cực. Có lần, tôi đã đọc thấy rằng việc đề cập đầu tiên đến sự kiện này đã có niên biểu từ năm 3000 trước Công nguyên và được phát hiện trên một nồi đất ở Babylon cổ đại, nơi nó được viết: người trẻ vô luân và không có khả năng cứu được nền văn hóa của dân tộc họ. Đây là truyền thống xưa cũ của chúng ta, những người già! Mặt khác, người trẻ nên vượt qua cơn cảm dỗ muốn phớt lờ người lớn và coi người cao niên là “cổ xưa, lạc hậu và nhàm chán”, mà quên rằng phải luôn bắt đầu từ số không là điều ngu xuẩn như thể cuộc sống chỉ bắt đầu với mỗi lớp người trong số họ. Bất chấp sự yếu đuối về thể xác của họ, người cao niên luôn là ký ức của nhân loại, cội rễ của xã hội chúng ta, “nhịp đập” của nền văn minh chúng ta. Vứt bỏ họ, từ chối họ, cô lập hoặc hắt hủi họ là chiều theo nào trạng trần thế đang nuốt trứng các tổ ấm của chúng ta từ bên trong. Làm ngơ các kinh nghiệm phong phú mà mỗi thế hệ thừa hưởng và truyền lại cho thế hệ kế tiếp là một hành vi tự hủy.

Do đó, điều cần thiết, một mặt, là dứt khoát vượt qua tai họa giáo sĩ trị. Lắng nghe và để qua một bên các tiên mẫu là những thuốc giải độc mạnh mẽ đối với nguy cơ giáo sĩ trị, mà một hội đồng như thế này chắc chắn sẽ phải đối đầu, bất chấp ý định của chúng ta. Chủ nghĩa giáo sĩ trị phát sinh từ một viễn kiến duy ưu tú và độc quyền về ơn gọi, một viễn kiến giải thích thừa tác vụ như một quyền lực phải được thực hiện chứ không phải một phục vụ miễn phí và hào phóng phải được cho đi. Điều này khiến chúng ta tin rằng chúng ta thuộc về một nhóm có mọi câu trả lời và không cần nghe hoặc học bất cứ điều gì, thậm chí giả đò lắng nghe. Chủ nghĩa giáo sĩ trị là một suy đồi và là gốc rễ của nhiều tệ nạn trong Giáo Hội: chúng ta phải khiêm tốn xin tha thứ cho điều này và trước hết tạo ra các điều kiện để nó không được lặp lại nữa.

Mặt khác, chúng ta phải chữa trị cơn vi khuẩn tự mãn và các kết luận vội vã mà nhiều người trẻ đã đạt tới. Một thành ngữ Ai Cập nói thế này: “Nếu không có người cao niên trong nhà bạn, bạn hãy mua một

vị, vì bạn sẽ cần đến ngài”. Xa tránh và bác bỏ mọi điều được truyền lại qua các thời đại chỉ mang đến một sự mất phương hướng nguy hiểm, một sự mất phương hướng, đáng buồn thay, đang đe dọa nhân loại chúng ta, nó mang lại một sự vỡ mộng đang xâm chiếm cõi lòng của cả nhiều thế hệ. Việc tích lũy kinh nghiệm của con người trong suốt lịch sử là kho tàng quý giá và đáng tin cậy nhất mà một thế hệ thừa hưởng từ một thế hệ khác. Tuy không bao giờ nên quên sự mặc khải của Thiên Chúa, nhưng kho báu này quả soi sáng và mang lại ý nghĩa cho lịch sử và sự sinh tồn của chúng ta.

Anh chị em thân mến, ước chi Thượng Hội đồng đánh thức trái tim chúng ta! Khoảnh khắc hiện tại dường như đang trĩu nặng với những vật lộn, vấn đề, gánh nặng, và điều này cũng áp dụng cho cả Giáo Hội nữa. Nhưng đức tin của chúng ta cho chúng ta biết rằng nó cũng là những *kairos*, những hoàng thời, trong đó Thiên Chúa đến gặp chúng ta để yêu thương chúng ta và kêu gọi chúng ta tiến vào sự viên mãn của cuộc sống. Tương lai không phải là một mối đe dọa để mà sợ hãi, nhưng là lúc Chúa hứa với chúng ta rằng chúng ta sẽ được trải nghiệm sự hiệp thông với Người, với anh chị em của chúng ta, và với toàn bộ sáng thế. Chúng ta cần tái khám phá lý do khiến chúng ta hy vọng và, trước hết, truyền các lý do này lại cho những người trẻ đang khát khao hy vọng. Như Công đồng Vatican thứ hai đã khẳng định: “Chúng ta có thể công bằng cho rằng tương lai của nhân loại nằm trong tay những người đủ mạnh để cung cấp cho các thế hệ đang đến các lý do sống và hy vọng” (Hiến chế mục vụ *Gaudium et Spes*, 31).

Cuộc gặp gỡ giữa các thế hệ có thể vô cùng hữu hiệu làm tăng hy vọng. Tiên tri Gioen dạy chúng ta điều này - tôi đã nhắc nhở người trẻ trong cuộc gặp gỡ tiền Thượng Hội Đồng - và tôi coi nó như lời *tiên tri cho thời đại chúng ta*: “Người già của các người sẽ mơ các giấc mơ, và người trẻ của các người sẽ được thấy các thị kiến” (2:28) và chúng sẽ nói tiên tri.

Không cần các lập luận thần học công phu mới chứng minh được bổn phận của chúng ta phải giúp thế giới đương thời tiến về phía vương quốc của Thiên Chúa, thoát khỏi hy vọng sai lầm và không chỉ thấy hủy hoại và thống khổ. Thật vậy, khi nói về những người xem xét

thực tại mà không có đủ tính khách quan hoặc sự phán xét thận trọng, Thánh Gioan XXIII đã nói: “Trong các điều kiện hiện nay của xã hội loài người, họ không có khả năng nhìn thấy bất cứ điều gì ngoại trừ hủy hoại và thống khổ; họ đi quanh quẩn mà nói rằng trong thời đại chúng ta, so với quá khứ, mọi thứ đều tồi tệ hơn; và họ thậm chí còn đi xa hơn bằng cách cư xử như thể họ không có gì để học hỏi từ lịch sử, vốn là thầy dạy của chúng ta” (*Diễn Văn trong lễ khai mạc trọng thể Công đồng Vatican thứ hai*, 11 tháng 10 năm 1962).

Do đó, đừng để bản thân anh chị em bị cám dỗ bởi “các tiên tri điềm gở”, đừng tiêu phí năng lực của anh chị em vào việc “ghi điếm thất bại và bám lấy trách móc”, anh chị em hãy chăm nhìn vào điều tốt “thường không ồn ào; không phải là một chủ đề cho các *blog*, cũng không phải tin tức trang đầu”, và đừng sợ khi “giáp mặt với các vết thương trong thân xác Chúa Kitô, luôn bị tội lỗi và thường là do con cái của Giáo Hội gây ra” (xem *Diễn Văn với các Giám mục tham gia khóa học do Bộ Giám Mục và Bộ các Giáo Hội Đông Phương cổ vũ*, ngày 13 tháng 9 năm 2018).

Do đó, chúng ta hãy làm việc để “cùng qua thời gian với tương lai”, để tiếp nhận từ Thượng Hội Đồng này không những một tài liệu – thường chỉ được đọc bởi một ít người và bị chỉ trích bởi nhiều người – nhưng, trên hết, các đề xuất mục vụ cụ thể có khả năng hoàn thành mục đích của Thượng Hội Đồng. Nói cách khác, để *trông ước mơ, rút tỉa các lời tiên tri và viễn kiến, giúp hy vọng trở bông, gây cảm hứng tín thác, băng bó các vết thương, đan kết các mối liên hệ với nhau, đánh thức hừng đông hy vọng, học hỏi lẫn nhau và tạo ra một nguồn tài nguyên tươi sáng, có thể soi sáng trí khôn, sưởi ấm các cõi lòng, tạo sức mạnh cho đôi tay chúng ta, và gọi hứng nơi người trẻ - mọi người trẻ, không trừ ai - một viễn ảnh tương lai tràn đầy niềm vui của Tin Mừng*. Xin cảm ơn.

8. Người trẻ Việt Nam và là dự thính viên trẻ nhất của Thượng Hội Đồng: đam mê có ý nghĩa nhất là đam mê trong Chúa Kitô

Vũ Văn An, 04/Oct/2018

Theo tin Zenit ngày 4 tháng Mười, nhiều người trẻ bí rị trước câu hỏi “đâu là đam mê của bạn?”, nhưng thành viên trẻ nhất của Thượng Hội Đồng đã có câu trả lời rõ ràng và hết sức “đam mê”.

Giuse Cao Hữu Minh Trí, một dự thính viên trẻ người Việt Nam, 21 tuổi, đã phát biểu câu trả lời ấy trong một cuộc họp báo tại Phòng Báo Chí Tòa Thánh, nơi Bộ Trưởng Bộ Truyền Thông Của Tòa Thánh, Ông Paolo Ruffini, họp báo lúc 1 giờ 30 trưa ngày 14 tháng Mười để tường trình với các nhà báo về các đề tài của buổi họp sáng nay tại Thượng Hội Đồng về Người Trẻ, Đức Tin và Biện Phân Ôn Gọi.

Cùng có mặt với Bộ Trưởng và thành viên trẻ tuổi nhất của Thượng Hội Đồng còn có Giám Đốc Phòng Báo Chí của Tòa Thánh, Greg Burke; Giáo Sư Chiara Giaccardi, cộng tác viên của thư ký đặc biệt, và là giảng sư xã hội học, văn hóa và truyền thông tại Đại Học Milan, Ý; và nghị phụ Thượng Hội Đồng Carlos José Tissera, Giám Mục Quilmes, Argentina.

Giuse Cao Hữu Minh Trí bày tỏ niềm vui được có mặt ở Rôma, cảm thấy vinh dự được tham dự, và "cảm tạ Thiên Chúa" đã được can dự.

Anh thảo luận ý nghĩa của đam mê và người trẻ khắp nơi tìm tòi trên liên mạng, YouTube, tạp chí, và v.v.. để biết "phải làm sao tìm được đam mê của bạn".

Anh cho biết "Đó là một xu hướng nóng bỏng, đặc biệt ở Việt Nam". Ấy thế nhưng, theo anh, nhiều người vẫn lao đao chưa tìm thấy đam mê và một cuộc sống hạnh phúc; người ta thường lao đao giữa hai thái cực: không tìm được đam mê và tìm được đam mê giả tạo.

Thừa nhận việc các vị giám mục đôi khi khó hiểu được người trẻ, anh vẫn đánh giá cao các cố gắng được các vị đưa ra trong việc lắng nghe và đồng hành với người trẻ.

Anh Giuse thừa nhận rằng Giáo Hội có thể mềm dẻo, dễ thích ứng và cố gắng đưa ra các giải pháp, nhưng trọng tâm của mọi chuyện là "Chúa Thánh Thần và đức tin".

Anh bảo: "Chính đam mê đối với Chúa" mới làm mọi người thỏa mãn.

9. Thượng Hội Đồng ngày đầu tiên: di dân, lạm dụng tình dục, tính khả tín của Giáo Hội

Vũ Văn An, 04/Oct/2018

Theo ký giả Gerard O'Connell của tạp chí Dòng Tên America, ngày 4 tháng Mười, linh mục Thomas Rosica, giám đốc điều hành Chương Trình Truyền Hình Muối và Ánh Sáng, nói với các nhà báo rằng vào sáng đầu tiên của Thượng Hội Đồng về người trẻ, các diễn giả khắp năm châu đã trình bày “một tầm nhìn thế giới” về hoàn cảnh và thực tại người trẻ, số phận di dân, nhu cầu lắng nghe, khả tín tính của Giáo Hội và việc lạm dụng tình dục đã xâm hại ra sao khả tín tính này.

Hai mươi lăm nghị phụ (hầu hết là các Hồng Y và giám mục) đã lên tiếng sáng nay. Cũng lên tiếng còn có một phụ nữ trẻ từ Texas, Nữ Tu Briana Santiago, 27 tuổi. Bà là người trẻ đầu tiên nói chuyện tại thượng hội đồng; trước đó, bà đã tham gia cuộc gặp gỡ Tiền Thượng Hội Đồng vào tháng 3 năm ngoái. Sinh trong một gia đình Công Giáo, bà cho biết bà đang trong diễn trình biện phân ơn gọi

sống đời sống tu trì và học tập tại Đại học Giáo hoàng Lateran. Phát biểu bằng tiếng Ý, bà nói với phiên họp: “Người trẻ chúng con đang thực hiện cuộc tìm kiếm: tìm kiếm ý nghĩa của cuộc sống, tìm kiếm việc làm, tìm kiếm con đường hay ơn gọi của chúng con trong cuộc sống, tìm kiếm căn tính của mình Chúng con mơ ước sự an toàn, sự ổn định và thể hiện bản thân ... và tìm được chỗ đứng để chúng con có thể có cảm thức thuộc về”.

Ông Paolo Ruffini, bộ trưởng mới của bộ truyền thông Vatican, đã liệt kê một số chủ đề chính được nêu lên trong phiên họp toàn thể sáng nay. Một là vấn đề về những người trẻ “bị vứt bỏ”: “Sự kiện có quá nhiều người bị vứt bỏ ngày nay là mô hình của các xã hội trong đó họ sống, và sự cần thiết phải thay đổi mô hình này.”

Tình huống bi đát của họ đã được nhấn mạnh trong cuộc họp báo của một giám mục từ Argentina, đó là Đức Cha Carlos Tissera, 67 tuổi, người đã nói về chủ đề này vào buổi sáng nay. Ngài trích dẫn tình hình ở Buenos Aires, nơi rất nhiều người trẻ sống trong “những tình huống trong đó, nghèo đói, bạo lực và ma túy hiện diện khắp nơi” và số phận của họ thường là “nhà tù hoặc nghĩa địa”. Cần phải nghe “tiếng than thầm lặng” của những người trẻ tuổi này, ngài nhấn mạnh như thế. Ngài nói rằng các mục tử nên theo gương giám mục Enrique Angelelli, của Giáo phận La Rioja, Argentina, người đã bị giết vào tháng 8 năm 1976 vì làm việc cho người nghèo và người bị áp bức thời độc tài quân phiệt. Ngài nói rằng vị giám mục này, mà án phong thánh đang được tiến hành, đã luôn luôn nhấn mạnh rằng ta nên thi hành thừa mục vụ “bằng một lỗ tai dành cho người dân và lỗ tai kia dành cho Tin Mừng”.

Đức cha Tissera nói thêm: “Ta không nên sợ người trẻ, họ là một chúc phúc cho nhân loại và cho giáo hội”. Ông Ruffini cho biết các chủ đề khác do các diễn giả nêu lên hôm nay bao gồm “sự khả tín của giáo hội” và việc giáo hội cần lắng nghe người trẻ, “không phải như một chiến lược nhưng vì các lý do thần học” và xin sự tha thứ cho các thời kỳ đã không đạt tiêu điểm trong việc đáp ứng nhiều lĩnh vực khác nhau, trong đó có việc

lạm dụng tình dục. Khoảng sáu vị trong số 25 nghị phụ Thượng Hội Đồng đã nêu lên vấn đề lạm dụng, đôi khi bằng những hạn từ rất thẳng thừng. Tổng Giám mục người Úc Anthony Fisher của Sydney đã sử dụng bài phát biểu của mình tại Thượng Hội đồng Giám mục để chính thức xin lỗi những người trẻ vì tất cả những cách mà Giáo Hội Công Giáo và các thành viên của nó đã làm hại họ hoặc làm cho họ thất vọng.

Trước sự hiện diện của Đức Giáo Hoàng Phanxicô, ngài xin lỗi "vì những hành động đáng xấu hổ của một số linh mục, tu sĩ và giáo dân, đã vi phạm đối với các bạn hoặc những người trẻ khác giống như các bạn, và sự thiệt hại khủng khiếp đã thực hiện".

Ngài đã xin lỗi "vì sự thất bại của quá nhiều giám mục và những người khác trong việc đáp ứng thích đáng khi việc lạm dụng đã được nhận diện, và phải làm mọi điều trong quyền hạn của họ để giữ cho các bạn được an toàn; và vì các thiệt hại nó đã gây cho sự khả tín của giáo hội và cho sự tín thác của các bạn. "

Ông Ruffini nói rằng những bài phát biểu mạnh mẽ nhất là của các nghị phụ Thượng Hội Đồng từ các quốc gia gốc của các di dân, ra đi do tình trạng chiến tranh hay nghèo đói. Bài gây cảm xúc mạnh mẽ nhất trong số này là của một giám mục từ châu Á. Cha Rosica cho biết ngài hy vọng các con số về di dân sẽ được công bố cho báo chí, cả một số bài phát biểu nữa.

Ngay lúc này, những bài phát biểu duy nhất có sẵn cho các nhà báo bởi phòng truyền thông của thượng hội đồng là những bài của các người trẻ góp ý và các bài phát biểu chính thức của tổng trưởng trình viên và thư ký của thượng hội đồng. Cả Ông Ruffini và Cha Antonio Spadaro, Dòng Tên, thư ký của ủy ban truyền thông, giải thích rằng lý do tại sao tên của các diễn giả và bản tóm tắt các đóng góp của họ không được công bố là để bảo đảm rằng mọi người có thể nói một cách tuyệt đối tự do tại thượng hội đồng. Ông Ruffini lưu ý rằng bất nghị phụ Thượng Hội Đồng nào cũng được tự do công bố bài phát biểu của mình cho các phương tiện truyền thông, nhưng đó là quyết định của ngài. Tuy nhiên, các nhà báo phản đối, cho rằng thông tin hạn chế được đưa ra trong cuộc họp báo, nơi chỉ có các chủ đề chính được trình bày, làm giảm đáng kể khả năng báo cáo đúng những gì đang xảy ra bên trong Thượng Hội Đồng.

Chiara Giaccardi, một nhà xã hội học và một trong các chuyên gia làm việc với văn phòng thư ký thượng hội đồng, là người phụ nữ duy nhất tại bàn chủ tọa buổi tường trình với báo chí hôm nay. Bà thừa nhận "hết sức ngạc nhiên" trước "sự thẳng thắn" - Đức Giáo Hoàng Phanxicô thì gọi là "parrhesia" - được các nghị phụ Thượng Hội Đồng sử dụng trong các phát biểu sáng nay.

"Các vị không sử dụng ngôn từ hùng biện hay bợ đỡ", Tiến sĩ Giaccardis nói như thế, và một số "nói với cảm xúc". Bà nhận thấy "một bầu khí truyền tông rất thẳng thắn và chân chính" và cho rằng nhiều người trong số 34 người trẻ hiện diện, ngồi với nhau tại thượng hội đồng, đã bày tỏ việc họ đánh giá cao các bài phát biểu khác nhau bằng tiếng vỗ tay hoặc lời nói. Theo bà, đây là "một dấu hiệu tốt". Bà mô tả những gì mình đã thấy sáng nay như "một cuộc cách mạng Copernic" bởi vì giáo hội đang ở trong thái độ lắng nghe, chứ không chỉ có nói, như Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã yêu cầu.

Ông Ruffini cho biết các chủ đề khác bao gồm "cảm xúc tính và tình dục tính", "ơn gọi", "gia đình như nơi để thông truyền đức tin" và "người trẻ sống tính tôn giáo của họ thế

nào, không theo nghĩa loại trừ mà theo nghĩa một tôn giáo cởi với đối thoại". Họ cũng nói về "lời tiên tri của người trẻ hướng tới tương lai và khả năng của họ nhìn về tương lai và việc giáo hội cần biết cách lắng nghe".

Một người trẻ Việt Nam, Giuse Cao Hữu Minh Trí, trong tư cách dự thính viên của Thượng Hội Đồng, cũng đã nói chuyện tại cuộc họp báo và nhấn mạnh sự cần thiết phải có niềm đam mê trong cuộc sống. Nhưng ông nói một số người "không thể tìm thấy một niềm đam mê nào" - họ thậm chí không thể tìm được việc làm, trong khi nhiều người khác "tìm thấy niềm đam mê sai lầm". Ông nói rằng ông thấy Thượng Hội Đồng rất gọi hứng và cảm thấy nó "có thể gọi hứng cho người trẻ, đặc biệt nhờ giáo huấn xã hội của giáo hội với việc nó tập chú vào phẩm giá con người, ích chung, liên đới và phụ đới".

Bộ trưởng bộ truyền thông của Vatican đã đưa tin nóng hổi cho hay thượng hội đồng, trong cuộc bỏ phiếu đầu tiên, đã bầu năm thành viên vào ủy ban thông tin, một vì từ mỗi lục địa: Hồng Y Gerald Lacroix (Canada), Wilfrid Napier (Nam Phi), Christoph Schönborn (Áo), Luis Antonio Tagle (Châu Á) và John Fisher (Úc). Nhưng trong cuộc họp báo, cũng có tiết lộ cho rằng thượng hội đồng thực sự đã bầu Hồng Y Robert Sarah cho châu Phi, nhưng ngài từ chối cuộc bầu cử "vì lý do cá nhân", và vì vậy Hồng Y Napier, người đứng thứ hai trong cuộc bầu cử, đã thay thế vị trí của ngài.

Tại buổi họp báo, Đức Giám Mục Tissera của Buenos Aires nói rằng các tham dự viên của thượng hội đồng được "khích lệ rất nhiều" bởi sự kiện này "Đức Giáo Hoàng Phanxicô hiện diện tại các phiên họp toàn thể và tham gia với họ trong giờ nghỉ giải lao và nói chuyện với họ một cách tự do". Ngài chứng minh rằng Thượng Hội Đồng thực sự là "một cuộc cùng đi với nhau", không chỉ của nghị phụ Thượng Hội Đồng mà còn của những người trẻ hiện diện nữa.

10. Thượng Hội Đồng ngày 2: Ưu Tiên Chọn Người Nghèo

Vũ Văn An, 05/Oct/2018

Theo ký giả Gerard O'Connell của Tạp Chí Dòng Tên America, một số tham dự viên cho biết quan tâm tới di dân và người tị nạn đã chiếm vị trí trung tâm tại Thượng Hội Đồng Giám Mục về người trẻ.

Thực vậy, ba quan tâm chuyên biệt đã được các nghị phụ thuộc 3 tình huống khác nhau phát biểu trong 2 ngày đầu tiên của Thượng Hội Đồng về người trẻ. Tất cả liên quan đến số phận của hàng triệu di dân và người tị nạn, mà đa số là người trẻ, điều được Đức Phanxicô gọi là “cuộc khủng hoảng nhân đạo lớn nhất thời ta”.

Quan tâm đầu tiên được phát biểu bởi các nghị phụ Thượng Hội Đồng thuộc các nước nơi các di dân trẻ tuổi phát xuất ở Trung Đông, Châu Phi, Châu Mỹ Latinh và một số khu vực châu Á, lên đường tới các vùng đất lạ và rời khỏi đất nước của họ đang mất dần người trẻ. Ông Paolo Ruffini, người đứng đầu các cơ quan truyền thông của Vatican, đã nhắc nhở các nhà báo trong một cuộc họp báo sau phiên họp thứ ba vào ngày 5 tháng 10 rằng “2/3 người trẻ trên thế giới sống ở Châu Phi, Châu Á, Châu Đại Dương và Châu Mỹ La Tinh.”

Ông nói “nhiều diễn giả” đã nhận diện nhiều lý do đáng kể cho sự di dân ồ ạt này: nghèo đói cùng cực, chiến tranh, nạn khủng bố và việc thiếu cơ hội giáo dục và việc làm. Họ thường bị thu hút bởi “các đối trá” về cuộc đời đang đợi họ ở cuối cuộc hành trình, và một số đã trở thành nạn nhân của nạn buôn người, mại dâm hoặc buôn bán ma túy.

Quan tâm thứ hai được phát biểu bởi các nghị phụ Thượng Hội Đồng thuộc các nước quá cảnh, như Hy Lạp và Ý, nơi các di dân và người tị nạn đến trước nhất, ở lại một thời gian và cần được chăm sóc trong các nhu cầu căn bản của họ, trước khi nhiều người tiếp tục di chuyển tới các quốc gia khác ở châu Âu.

Mỗi quan tâm thứ ba phát khởi từ các nghị phụ Thượng Hội Đồng thuộc các quốc gia nơi các di dân và người tị nạn định cư và là nơi không những có thách thức lớn trong việc

hội nhập họ và giúp họ khả năng tìm được một cuộc sống mới trong vùng đất mới mà còn là một thách thức phải trợ giúp con cái nam nữ của thế hệ di dân thứ nhất.

Ông Ruffini nói rằng có sự đồng thuận chung giữa những người nói rằng “Giáo Hội phải gần gũi với các di dân trẻ trong mọi tình huống này, kể cả những người thuộc thế hệ thứ hai, đôi khi ít có cơ hội hơn các di dân thuộc đợt đầu tiên. Cần phải đồng hành và giúp họ trong các tình huống khác nhau của họ”.

Một số diễn giả không được ông Ruffini nêu tên, đã nhấn mạnh tới tầm quan trọng của phụng vụ đối với các người trẻ và việc giúp họ “khám phá lại lời cầu nguyện”. Ông nói: các diễn giả khác nhấn mạnh tới tầm quan trọng của việc phát triển phụng vụ phù hợp với giới trẻ nói chung, chứ không chỉ phù hợp với các di dân và người tị nạn - những nghi thức phụng vụ trong đó, giới trẻ có thể tham gia đầy đủ, những phụng vụ với âm nhạc có thể làm phong phú lời cầu nguyện và các bài giảng có ý nghĩa dựa trên Sách Thánh.

Ông Greg Burke, giám đốc Văn phòng Báo chí Tòa thánh, chủ trì buổi họp báo và sau đó đã trao diễn đàn cho hai vị giám mục: Manuel Ochogavia 'Barahona, một tu sĩ Dòng Thánh Augustinô thuộc Giáo phận Colon-Kuna Yala ở Panama, nơi sẽ tổ chức Ngày Giới trẻ Thế giới kế tiếp vào tháng 1 năm 2019, và Anthony Colin Fisher, Dòng Đa Minh và là người kế vị Đức Hồng Y George Pell làm tổng giám mục Sydney, Australia, người đã phối hợp Ngày Giới trẻ Thế giới ở Úc 10 năm trước đây. Các vị là hai trong số rất nhiều giám mục tham dự thượng hội đồng lần đầu tiên.

Đức Cha Panamian nhấn mạnh rằng người trẻ là thành phần của Giáo Hội, nhưng toàn bộ Giáo Hội phải giúp họ để họ không bị thao túng bởi các lực lượng không tìm kiếm điều tốt đẹp của họ. Ngài bày tỏ niềm vui rằng đất nước ngài sẽ chào đón hàng trăm ngàn người trẻ từ châu Mỹ Latinh và các nước khác trên toàn thế giới vào tháng Giêng tới và cho biết họ đã làm việc chăm chỉ để chuẩn bị cho biến cố này. Ngài nói về sự cần thiết phải dành cho phụ nữ trẻ cơ hội tham gia đầy đủ vào đời sống của Giáo Hội và của xã hội và lưu ý rằng ngày nay phụ nữ không nhận được mức lương tương tự như nam giới, nhiều phụ nữ trẻ không có cơ hội được giáo dục và nhiều người bị bóc lột.

Đức Cha Barahona nói rằng “Giáo hội có nhiều việc phải làm để bảo đảm sự tham gia đầy đủ của phụ nữ trong xã hội và trong Giáo Hội”. Ngài nhắc lại rằng các giám mục châu Mỹ Latinh cũng đã đưa ra chính sách "ưu tiên chọn người trẻ" cùng với chính sách ưu tiên chọn người nghèo – mà trong số này có rất nhiều người trẻ.

Như đã làm hôm qua, lúc ngài đọc một bài phát biểu, sau đó được đăng tải trên trang web của Tổng Giáo Phận Sydney, tại buổi họp báo hôm nay, Đức Tổng Giám Mục Fisher cũng nói về “sự xấu hổ” của Giáo Hội Úc vì đã gây ra “rất nhiều tổn thương” cho giới trẻ ở đất nước của họ và việc các giám mục thường “đáp ứng rất tồi” đối với các lời tố cáo về việc các vị không ngăn chặn được việc giáo sĩ lạm dụng tình dục. Ngài cho biết các vị đã xin và tiếp tục xin sự tha thứ của các nạn nhân bị lạm dụng (nhiều người trong số họ bây giờ là những người đã lớn tuổi) vì “những tổn thương lớn lao” gây ra cho họ. Ngài nói rằng Giáo Hội ở Úc đang trải qua một giai đoạn “xấu hổ và thanh tẩy”.

Ngài thừa nhận rằng mối quan tâm lớn của các nghị phụ Thượng Hội Đồng thuộc các nơi khác trên thế giới là mối quan tâm “di dân” như đã đề cập ở trên và “tước đoạt của những xã hội này” các người trẻ của họ. Ngài bày tỏ sự đánh giá cao của mình đối với “chủ nghĩa hiện thực” mà thượng hội đồng đang dùng để thảo luận các vấn đề này và những vấn đề khác và “cách mọi người nói rất thẳng thắn” và “khảo sát các khả thể” trong việc đồng hành và gặp gỡ người trẻ. Ngài hy vọng thượng hội đồng sẽ giúp người trẻ nhận ra rằng Giáo Hội đang mang đến cho họ “hồng phúc Chúa Giêsu Kitô, Đấng Thiên Chúa đã trở thành một thanh niên cho chúng ta”. Ngài có những lời hết sức ca ngợi Đức Giáo Hoàng Phanxicô, người tuy là “một ông già, nhưng ngài có mặt vào đầu mỗi ngày để chào đón mỗi người chúng tôi, ngài hiện diện và lắng nghe tất cả các can thiệp và tham gia với chúng tôi tại giờ uống cà phê”. Ngài “rõ ràng dẫn thân vào chủ đề này” và cho thấy, bằng nhiều cách, người trẻ rất gần gũi với trái tim ngài. Ngài gặp họ mỗi ngày và “luôn quan tâm để Giáo Hội lắng nghe họ.”

Vị chủ tọa thứ ba tại cuộc họp báo hôm nay là một phụ nữ trẻ của Madagascar, đó là Tahiry Malala Marion Sophie Rakotorolahy, một trong 49 dự thánh viên tại thượng hội

đồng và là chủ tịch của nhóm sinh viên Công Giáo quốc gia ở nước cô, nước mà Đức Phanxicô rất có thể đến thăm vào năm 2019 khi ngài viếng thăm Mozambique. Cô nói về cuộc khủng hoảng chính trị tại đảo quốc của cô đang gây ra nhiều vấn đề cho các sinh viên và toàn dân. Cô nhấn mạnh rằng các sinh viên Công Giáo phải làm việc chăm chỉ để bảo đảm có được một nền giáo dục tốt hơn cho những người trẻ cảm thấy "mất phương hướng" trong tình hình khủng hoảng hiện nay. Cô nhấn mạnh tầm quan trọng của người trẻ trong việc truyền giảng Tin Mừng cho những người trẻ khác và nói rằng "các người trẻ nên trở thành tông đồ cho những người trẻ khác để tất cả chúng ta cùng tiến lên." Cô coi thượng hội đồng như "điểm khởi đầu" cho sứ mệnh của Hội thánh đối với người trẻ. Cô nhiệt liệt cảm ơn Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã triệu tập thượng hội đồng giám mục, một thượng hội đồng mà theo cô "là một phước lành đặc biệt cho giới trẻ."

Trong số các diễn giả chiều hôm qua có Đức Tổng Giám Mục Charles Chaput của Philadelphia. Giống như người đồng cấp Úc của mình, ngài đã đăng tải nội dung bài phát biểu của ngài lên trang web tổng giáo phận của ngài.

Một người tham gia, khi nói với tạp chí America, đã có một nhận xét đáng lưu ý: "Không có sự hùng hổ tại thượng hội đồng này. Cứ cách này, nó rất khác với hai Thượng Hội Đồng trong quá khứ, nơi có khá nhiều hùng hổ cả bên trong lẫn bên ngoài thượng hội đồng. Lần này không có sự chia rẽ nào, và từ khía cạnh này, người ta dám cho là nhầm chán. Tuy nhiên, trọng tâm là nội dung".

Chiều nay, các tham dự viên thượng hội đồng đã gặp nhau lần đầu tiên trong 14 nhóm làm việc, chia theo ngôn ngữ. Có bốn nhóm tiếng Anh, ba nhóm tiếng Ý, ba nhóm tiếng Pháp, hai nhóm tiếng Tây Ban Nha, một nhóm tiếng Bồ Đào Nha và một nhóm tiếng Đức. Chính trong các nhóm này, công việc thực sự sẽ được thực hiện, và từ cuộc thảo luận ở đây, các đề xuất cho một phương thức mục vụ mới của giáo hội dành cho người trẻ tuổi dự kiến sẽ xuất hiện.

11. Ngày Thứ 4 của Thượng Hội Đồng, Đức Phanxicô và các Nghị Phụ gặp gỡ 7,000 người trẻ

Vũ Văn An, 06/Oct/2018

Theo tin Zenit, trong một “hành trình đi vào Thế Giới Tuổi Trẻ”, tối ngày 6 tháng 10 vừa qua, nhân ngày thứ tư của Thượng Hội Đồng về Người Trẻ, Đức Tin và Biện Phân ơn gọi, Đức Phanxicô và các Nghị Phụ đã dành 2 giờ tối gặp gỡ 7,000 người trẻ tại Đại Sảnh Phaolô VI trong khuôn viên Tòa Thánh.

Các người trẻ này quả quyết rằng “Chúng tôi hiện diện tại Thượng Hội Đồng, chúng tôi tham gia vào việc làm”, các người trẻ tham dự, khoảng 7,000 người, khẳng định như thế. Họ bày tỏ với Đức Giáo Hoàng các câu hỏi của họ, liên quan đến cuộc sống, cam kết chính trị, việc làm, chủ nghĩa cá nhân, sự cô đơn, các mạng lưới xã hội, những người trẻ xa cách Giáo hội ... và đệ trình các câu hỏi này để các nghị phụ Thượng Hội Đồng để khai triển thêm.

Trong buổi tối hội hè đầy cảm xúc, ca hát, biên đạo múa, và hài hước hôm nay, Đức Giáo Hoàng khuyến khích họ “Hãy thực hiện con đường của các con, hãy lên đường, nhìn vào chân trời, chứ đừng nhìn gương soi... đừng ngồi trên ghế êm như người về hưu ở tuổi 24”.

Ngài nói thêm, muốn tìm thấy chính mình, chúng ta phải hành động. Và chào mời sự nhất quán của đời sống, bác bỏ thứ giáo hội không nhất quán “miệng đọc các Mối Phúc nhưng lòng sa vào chủ nghĩa giáo sĩ trị vương giả đầy tai tiếng”.

Quyền lực thực sự là “phục vụ” là “trồng người”, Đức Giáo Hoàng cũng nhắc nhớ: “Nếu các con muốn sống như Kitô hữu, các con hãy sống các mối phúc”, chứ đừng sống tính thế gian hay chủ nghĩa giáo sĩ trị”, vốn là những sa đoạ xấu xa nhất trong Giáo hội.

Đừng bị quyến rũ bởi chính sách "thực dân ý thức hệ", Đức Giáo Hoàng cũng thúc giục như thế, ngài mời gọi các người trẻ lặp lại với ngài: "Tôi không có giá, tôi tự do ... như thứ tự do mà Chúa Giêsu mang lại cho các con này". Ngài đã đặc biệt xúc động trước ảnh chụp một người trẻ và người ông của người trẻ này, mà theo ngài là thông điệp mạnh mẽ nhất của buổi tối nay; ngài khuyên các bạn trẻ trau dồi các mối liên kết với những người lớn tuổi vốn là cội rễ của chúng ta.

Trong suốt buổi canh thức cầu nguyện, các chứng từ của người trẻ đã được trình bày tiếp theo nhau: chứng từ của Daniel, một cựu tù nhân, nhờ tiếp xúc với một cộng đồng đã có thể tiếp tục được việc học và lấy lại sự cân bằng. Anh nói "Trong đức tin cũng như trong cuộc sống, bạn không lớn lên một mình".

Azeez, một người tị nạn Iraq trẻ ở Pháp, đang học tại Lyon, thổ lộ những nỗi lo âu xao xuyến, bị bỏ rơi, và lãng quên mà anh cảm thấy trong cuộc xung đột ở nước anh, nơi anh mất mọi thứ: Anh đọc chứng từ bằng tiếng Anh "Tôi đã được Chúa Giêsu cứu vớt... Tôi đã tha thứ cho Nhà Nước Duy Hồi Giáo (DAESH)".

Một ca sĩ trẻ đã bày tỏ niềm tin của mình vào tình yêu lâu dài: "các mối liên hệ phát triển như một chiếc cây", và đôi khi bạn phải "tắt điện thoại" và dành thì giờ cho những người bạn yêu thương, anh đề nghị như thế. Một phụ nữ 33 tuổi thuật lại kinh nghiệm của mình về giải trí bằng trang web hẹn hò, "sự trống rỗng" và nhu cầu yêu thương cô tìm cách lấp đầy cho đến khi cô gặp được "một tình yêu không đòi hỏi tôi điều gì, đó là tình yêu của Thiên Chúa". Cô cho biết "Hôm nay tôi rất hạnh phúc".

Một nạn nhân trẻ bị xách nhiễu kể lại việc anh thoát khỏi ma túy và rượu. Ở tuổi 23, giận dữ với thế giới và chống lại Thiên Chúa, anh ta sống ở đường phố, trở thành "ấu trùng người", quả là "địa ngục". Cuối cùng, anh gặp một linh mục, ngài mời anh sống trong một cộng đồng người trẻ, chọn "đời sống", và thoát khỏi các lệ thuộc của mình.

12. Thượng Hội Đồng, ngày 3: nói với người trẻ, chứ không nói về họ

Vũ Văn An, 07/Oct/2018

Theo ký giả Isabella Piro của Vatican News, hôm thứ Tư, tại Thượng Hội Đồng về Người Trẻ, 20 nghị phụ Thượng Hội Đồng đã tham luận. Thầy Alois, bề trên Cộng Đồng Taizé, một khách mời đặc biệt của Thượng Hội Đồng, cũng đã lên tiếng góp ý cùng với 8 dự thánh viên trẻ.

“Ngày nay, nhiều người nói về người trẻ, nhưng ít người nói với họ”. Lời lẽ này của Đức Phaolô VI đã vang vọng trong phiên họp toàn thể lần thứ tư của Thượng Hội Đồng Giám Mục diễn ra sáng thứ Tư.

Chủ đề lắng nghe là một phần quan trọng của phiên họp buổi sáng. Thượng Hội Đồng đã

nghe nói về sự cần thiết phải lắng nghe người trẻ trong thế giới kỹ thuật số, nơi mà sự dư thừa thông tin tương ứng với một sự thiếu mơ ước, có nguy cơ tạo ra những trẻ em “quá mập về thông tin”. Nhưng cũng có nhu cầu nhìn vào khuôn mặt tích cực của tuổi trẻ, những người mang các nguồn tài nguyên nhân bản và tâm linh vĩ đại, như tình bạn, tình liên đới, thiện nguyện, tính chân thực khi làm chứng, đòi hỏi nhất quán ngổ với xã hội dân sự, kêu gọi cho có một giáo hội vui tươi và có tinh thần Tin Mừng hơn.

Giao tiếp một cách xây dựng với người lớn

Các nghị phụ được nghe: người trẻ muốn có một người trưởng thành biết lắng nghe họ, dành thì giờ cho họ, chào đón họ bằng sự tương cảm và tôn trọng, đồng hành với họ trong việc biện phân của họ - thậm chí liên quan đến cả ơn gọi của họ nữa — và không phán xét họ. Ngày nay, nhu cầu này thậm chí còn lớn hơn nữa, do thái độ của một số người lớn đối với người trẻ, có thể khiến các bạn trẻ bị mất phương hướng, không có một điểm tham chiếu ổn định.

Tâm quan trọng của phụng vụ và các bí tích

Các diễn giả vào sáng thứ Tư cũng nói về tầm quan trọng của việc làm sống lại đời sống thiêng liêng của Giáo Hội, đặc biệt liên quan đến Thánh Lễ, việc cầu nguyện hằng ngày và các Bí Tích. Đây có thể là một cách để thu hút người trẻ và biến họ thành một phần tích cực trong đời sống của Giáo Hội, khuyến khích họ đóng một vai trò tích cực. Do đó, trong các cử hành phụng vụ, cần chú ý đến việc sử dụng âm nhạc tạo cảm hứng nhiều hơn, cũng như giáo lý và các bài giảng. Cũng có phát biểu cho rằng học thuộc lòng các kinh nguyện và các công thức, là điều không đủ; đúng hơn, việc thuyết giảng phải vui tươi và truyền cảm hứng, vì người trẻ cần hiểu bằng đầu của họ, và tin bằng trái tim của họ. Chỉ bằng cách này, họ mới có thể trở thành các tông đồ đầu tiên cho các đồng trang đồng lứa của họ. Là một tác nhân của sự thay đổi, một người xây dựng hòa bình và hợp nhất trên thế giới, tuổi trẻ phải được coi là môi trường thần học để Giáo Hội nhận ra chính mình.

"Cô đơn trong dư thừa"

Đồng thời, các Mục tử không được tự giới hạn mình vào việc ngồi chờ người trẻ trong

các giáo xứ: thách thức thực sự là trở thành một Giáo Hội “đi ra ngoài”, vươn tay ra với người trẻ, dù họ ở đâu. Nhiều bạn trẻ dường như có rất nhiều tình bạn ảo, nhưng rất ít bạn bè thực. Họ mắc chứng “cô độc trong dư thừa”, mà Giáo Hội có thể đưa ra một giải đáp có thực chất. Trong phạm vi đào tạo, tầm quan trọng của giáo huấn xã hội của Giáo Hội, một la bàn có giá trị có thể hướng dẫn người trẻ trong các lựa chọn của họ, đã được nhắc nhở; cũng như vai trò của các trường Công Giáo, hiểu như các trung tâm giáo dục xuất sắc, mặc dù có lẽ không có khả năng kết nhập hoàn toàn người trẻ vào đời sống giáo hội.

Liên minh Gia đình-Giáo hội

Lời kêu gọi cho có sự liên minh giữa Giáo hội và gia đình là một chủ đề có tính trung tâm khác trong ngày. Là các nhà giáo dục đầu tiên của trẻ em, đặc biệt trong việc đồng hành với chúng cho tới tuổi trưởng thành, đơn vị căn bản gia đình, dựa trên cuộc hôn nhân Kitô giáo, hiện nay cần được đánh giá cao một lần nữa. Thực tế, một cách nào đó, gia đình giống như chủng viện đầu tiên cho những người này biện phân ơn gọi. Vì lý do này, điều xem ra cần thiết là phải suy nghĩ về khuôn dung người cha, một trụ cột để thông truyền đức tin và làm thành thực căn tính của trẻ em. Như đã được chỉ ra tại đại sảnh Thượng Hội Đồng, đây là một vai trò cần được đánh giá một cách hài hòa, chứ không đua tranh, với vai trò của các bà mẹ.

Chào đón di dân và người tị nạn

Ngoài ra còn có lời kêu gọi chào đón người tị nạn và di dân, những người thường là người trẻ và phẩm giá thường bị vi phạm. Các vị giáo phẩm nhận thấy một hạn từ quan trọng trong lĩnh vực này là liên đới, để những người tị nạn trẻ thực sự cảm thấy được chào đón và hòa nhập. Các diễn giả cũng nhấn mạnh sự cần thiết phải làm việc với nhau để người ta không bị buộc phải di cư, nhưng có khả năng ở lại đất nước gốc của họ.

"Một thừa tác vụ lắng nghe"

Sau các góp ý của nhiều giám mục, các thành viên của Thượng Hội Đồng đã có cơ hội được nghe Thầy Alois, Bề trên cộng đồng Taizé, một vị khách đặc biệt tại cuộc họp. Thầy nói về tầm quan trọng của một “thừa tác vụ lắng nghe,” có lẽ có thể giao phó cho tín hữu giáo dân. Người sáng lập ra cộng đồng Taizé, Thầy Roger quá cố, từng nói, “khi lắng nghe, Giáo hội trở thành điều mình vốn là: tức sự hiệp thông của tình yêu”.

Thì giờ sau đó đã được dành cho việc nghe tám người trẻ, cả nam lẫn nữ, những người tham dự Phiên Họp Toàn Thể trong tư cách dự thính viên. Trong các góp ý của họ, có điểm cho rằng tuổi trẻ không chỉ là một phạm trù thống kê; đúng hơn, người trẻ muốn là thành phần của giải pháp đối với các vấn đề đương thời. Cũng có lời kêu gọi phải có một loại “ưu tiên chọn” người trẻ: bị thương tích bởi các hệ thống loại trừ, các hệ thống không ủng hộ bình đẳng và công lý, người trẻ phải được lắng nghe và giúp đỡ một cách cụ thể, chính vì họ có nguy cơ trở nên giống như người nghèo thời ta, nạn nhân của một “nền văn hóa vứt bỏ”.

Bị vứt bỏ và không gốc rễ

Là người trẻ ngày nay gần như bảo đảm được ghi danh vào hàng ngũ người bị vứt bỏ:

không gốc rễ và “nati liquidi” [sinh ra trong trạng thái lỏng]. Người trẻ thời ta không chắc chắn và mong manh, thường trở thành dụng cụ cho chính trị, bị tước đoạt tương lai. Mặt khác, họ vẫn mơ ước một thế giới bao gồm họ và giúp họ trở thành những người chủ đạo của lịch sử, những người sáng tạo trong lĩnh vực phục vụ chứ không phải quyền lực. Các dự thính viên cũng kêu gọi cho có sự cứng rắn và minh bạch trong cuộc đấu tranh chống lại việc lạm dụng của những người trong Giáo hội, để Giáo hội có thể trở nên đáng tin cậy hơn. Cuối cùng, họ cho biết sự đánh giá cao hơn về vai trò của phụ nữ trong đời sống giáo hội là điều cần thiết, để phụ nữ có thể cảm thấy được khuyến khích phát triển trong sự tự do tin vào Chúa Giêsu.

13. Thượng Hội Đồng ngày 4 và ngày 5 về người trẻ

Vũ Văn An, 08/Oct/2018

Đức Tổng Giám Mục Anthony Colin Fisher, O.P., của Sydney, dành giờ mỗi ngày trong thời gian tham dự Thượng Hội Đồng về người trẻ tại Vatican để viết về Thượng Hội Đồng này. Ngày 9 tháng 10 hôm nay, ngài viết về ngày thứ 4 và thứ 5 của Thượng Hội Đồng với các chi tiết sau đây:

Chúng tôi dành ngày thứ Bảy và thứ Hai tại Thượng Hội Đồng cho các “circoli minori”, tức các nhóm nhỏ (có người tinh nghịch dịch là “những đoàn xiếc nhỏ”).

Khoảng 20 giám mục, chuyên viên và người trẻ, thuộc nhiều quốc gia khác nhau, nói tiếng Anh (chẳng thứ tiếng Anh này thì cũng thứ tiếng Anh khác), đã họp nhau trong một phòng họp dã chiến. Chúng tôi góp ý bằng cách đọc qua các mục của *Instrumentum Laboris* hay Tài Liệu Làm Việc (mà người tinh nghịch dịch là “tài liệu nặng nề

[laborious]”).

Các cuộc thảo luận rất phong phú và tôn trọng lẫn nhau, và một số cải tiến thực sự đã được đề xuất. Các đề xuất của chúng tôi sẽ cần được cân đong với các đề xuất của hàng chục các nhóm ngôn ngữ khác, soạn thảo lại, và cuối cùng được toàn thể Thượng Hội Đồng bỏ phiếu.

Đức HY Oswald Garcias là chủ tịch nhóm chúng tôi và Đức Tổng Giám Mục Eamon Martin là thư ký.

Chúng tôi nghỉ Chúa Nhật. Sau Thánh Lễ tại Nhà Úc Châu (Domus Australia), tôi đi dùng bữa trưa tại trụ sở chính của Dòng Đa Minh (Santa Sabina) và cầu nguyện tại phòng Thánh Đa Minh.

Tại Thượng Hội Đồng này, số tu sĩ Đa Minh hơi nhiều một cách bất thường! Cha Bê Trê Că, Bruno Cadoré; Đức Hồng Y Christoph Schönborn của Vienna; Đức Tổng Giám Mục David Macaire của Martinique; Đức Tổng Giám Mục Anthony Fisher của Sydney; và Đức Giám Mục Jorge Saldías Pedraza của La Paz, Bolivia.

Cuộc họp báo ngày 5 của Thượng Hội Đồng: lạm dụng tình dục và vai trò phụ nữ

Theo Cha Russell Pollitt, Dòng Tên, thuộc VaticanNews, vào ngày thứ năm của Thượng Hội Đồng, 3 tham dự viên đã dự cuộc họp báo hàng ngày và đề cập tới hai vấn đề lạm dụng tình dục vị thành niên và vai trò phụ nữ trong Giáo Hội. Các vị này là Đức Tổng Giám Mục người Malta Charles Scicluna, Đức Giám Mục Phụ Tá của Lyon, Pháp, Emmanuel Gobilliard và tác giả người Ý Ông Thomas Leoncini.

Đức Tổng Giám Mục Scicluna đã mở màn cuộc họp báo bằng cách nói rằng ngài có ấn tượng đối với sự hiện diện lớn tiếng của 30 người trẻ tại Thượng Hội Đồng, những người, có lúc, đã phản ứng một cách âm ỉ đối với những gì họ nghe được. Ngài cho rằng điều này đem lại cho các giám mục một dấu hiệu tốt về những gì được mong đợi nơi các ngài. Đức Giám Mục Gobilliard thì nói rằng người trẻ nhắc nhở các giám mục rằng họ là một phần của Giáo Hội và chỉ cho các ngài thấy “con đường” để rao giảng Tin Mừng một cách chân chính hơn. Ông Leoncini thì nói rằng Đức Giáo Hoàng Phanxicô, đối với nhiều người trẻ, là nhà lãnh đạo vĩ đại nhất trong số các nhà lãnh đạo và họ thực sự cảm thấy được ngài lắng nghe và đồng hành với. Ông nói rằng Thượng Hội Đồng đã chỉ cho ông rthấy Giáo Hội không sợ nêu ra các câu hỏi đòi các câu trả lời triệt để.

Lạm dụng tình dục

Đức Tổng Giám Mục Scicluna trực tiếp nói đến việc lạm dụng. Ngài nói rằng những lời nhận định đưa ra tuần trước bởi Đức Tổng Giám Mục Anthony Fisher của Sydney là lời “mea culpa” (xin lỗi) quan trọng, nắm bắt được cảm thức của các nghị phụ Thượng Hội Đồng. Ngài nói rằng người trẻ đang tìm kiếm một Giáo Hội chân chính và mọi nhóm làm việc tại Thượng Hội Đồng đã bàn về vấn đề này. Nhấn mạnh sự cần thiết phải hành động, ngài nói rằng các giám mục phải chịu trách nhiệm không chỉ với Thiên Chúa mà còn với giáo dân của các ngài nữa. “Chữ quan trọng là quản trị, chữ quan trọng là bảo vệ”, Đức Tổng Giám Mục Scicluna nói thế. Ngài nói thêm rằng ngài đã khóc với nạn nhân nhiều lần. Đức Tổng Giám Mục nói rằng khi ngài gặp các nạn nhân, họ thường không còn trẻ

nữa. “Tôi đau lòng khi thấy phải mất nhiều thì giờ mới có công lý. Điều này cũng rất đau lòng đối với Đức Giáo Hoàng Phanxicô”. Ngài nói rằng ngài là nhân chứng trực tiếp của việc Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã chịu đau khổ ra sao vì công lý xem ra quá chậm chạp.

Đức Giám Mục Gobillard cho rằng, vạch trần tội lỗi thì tốt hơn là che đậy vì điều này giúp các nạn nhân khởi đầu diễn trình chữa lành và giúp Giáo Hội đối phó với nó. Ngài nói rằng tình trạng lạm dụng là một tình trạng khiến Giáo Hội xấu hổ. Điều quan trọng là các giám mục phải dựa vào việc đồng hành của giới trẻ để vấn đề này được xử lý trong việc đào tạo và ở những nơi như các chủng viện. Vị giám mục này cũng nhận xét rằng vì Giáo hội đã và đang đối diện với hành vi tai tiếng này, điều này không có nghĩa là nên kiềm chế việc nói về khía cạnh quan trọng của việc làm người này.

Phụ nữ

Nói về vai trò của phụ nữ trong Giáo hội, ông Leoncini nói rằng nhóm nhỏ mà ông tham dự đã nói nhiều về các quyền của phụ nữ, thừa nhận rằng điều này cũng khác nhau giữa các nền văn hóa. Đức Giám Mục Gobillard nhận định rằng nhiều phụ nữ đã lãnh trách nhiệm tham gia tích cực vào các Giáo hội địa phương và đây là một sự kiện quan trọng cần được thừa nhận.

Đức Tổng Giám Mục Scicluna nói rằng vai trò của phụ nữ là một vấn đề quan trọng mà Đức Thánh Cha đã lớn tiếng nói đến. Ngài nói rằng Giáo Hội cần lắng nghe một cách gần gũi với phụ nữ và dành cho họ các vai trò lãnh đạo quan trọng hơn. Đức Tổng Giám Mục cho hay: Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã kêu gọi cho có điều này ở Giáo Triều. Ngài cũng nói rằng điều rất quan trọng là phụ nữ được trao quyền trong các Giáo hội địa phương.

14. Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ: Phúc Trình đầu tiên của các nhóm ngôn ngữ

Vũ Văn An, 09/Oct/2018

Theo tin Zenit, sáng ngày 9 tháng 10, trong Phiên Họp Toàn Thể lần thứ 5 của Thượng Hội Đồng thường lệ lần thứ 15 về người trẻ, các phúc trình của 14 nhóm nhỏ đã được trình bày tại Đại Sảnh, phản ánh phần thứ nhất của Tài Liệu Làm Việc.

Sau đây là nguyên văn các phức trình nói trên, căn cứ vào bản tiếng Anh do Tòa Thánh cung cấp:

Nhóm Tiếng Anh A

Moderator: Em.mo Card.

GRACIAS Oswald

Relator: S.E. Mons. MARTIN Eamon

Khi bắt đầu công việc của mình, nhóm chúng tôi suy nghĩ về tâm thái và âm sắc của Phần Một, nhất là dưới ánh sáng đoạn 3. Đoạn này giải thích rằng “trong bước đầu tiên này, chúng ta nên tập trung vào việc nắm bắt các thực tại cụ thể: khoa học xã hội cung cấp một đóng góp thiết yếu... nhưng, điều họ cần nói phải được nhìn và đọc lại dưới ánh sáng của đức tin và kinh nghiệm của Giáo Hội”.

Có gợi ý cho rằng chiều kích đức tin, quan điểm Kitô học có thể mạnh mẽ hơn, làm cho rõ ràng

việc chúng ta đang suy nghĩ từ trái tim và ánh sáng của đức tin về các thực tại cụ thể của người trẻ - giống như Chúa Giêsu nhìn một cách đầy yêu thương vào kinh nghiệm sống của người thanh niên giàu có, và như Người gặp hai môn đệ trên đường Emmaus. Mỗi liên hệ rõ ràng là chìa khóa của cuộc gặp gỡ với giới trẻ.

Chúng tôi đã đưa ra một “sửa đổi” (modus) cho Đoạn 3, gợi ý phải làm sâu sắc diễn trình “nhận ra; diễn giải; chọn lựa” để, như tông huấn *Evangelii Gaudium* nói, bao gồm “không những việc nhận biết và biện phân các thần khí, mà còn - và điều này có tính quyết định - lựa chọn các chuyển động của tinh thần tốt và bác bỏ các chuyển động của tinh thần xấu” (EG 51).

Nhóm chúng tôi đề nghị rằng các trích dẫn từ những người trẻ tại Đại Sảnh và tại cuộc Gặp Gỡ Tiền Thượng Hội Đồng sẽ giúp mang lại sức sống cho bất cứ tài liệu cuối cùng nào của Thượng Hội Đồng, cũng như cung cấp các điển hình làm nở rộ các phong trào tuổi trẻ “trang lứa nói với trang lứa” ở nhiều nơi trên thế giới.

Chúng tôi cho rằng các phần khác nhau nói về thế giới kỹ thuật số có thể được gom lại với nhau giúp cho một suy nghĩ thấu đáo hơn về chủ đề này, bao gồm cả tiềm năng của nó đối với sứ mệnh và việc tân phúc âm hóa. Chúng tôi đề nghị rằng một suy nghĩ như

vậy có thể bao gồm việc bàn đến sự hấp dẫn có tính thúc ép của ‘văn hóa màn hình’ bao gồm phim ảnh, các tiểu phẩm (mini-series) và trò chơi điện tử. Chúng tôi tỏ ý lo ngại về việc khai thác người trẻ trên liên mạng, bao gồm việc thu thập dữ kiện về họ, đánh cắp căn tính và mưu đồ bắt lương (scam).

Tất nhiên, như người trẻ tại cuộc gặp gỡ Tiền Thượng Hội Đồng đã phát biểu, phải nhìn nhận rằng Kỹ Thuật và đặc biệt là Truyền thông xã hội giờ đây cần được hiểu như một phần vĩnh viễn trong cuộc sống và bản sắc người trẻ. Chúng mở ra các cơ hội giáo dục trực tuyến, và cả các khả thể mới để trao đổi thông tin, lý tưởng, giá trị và quan tâm chung, là những điều "có tiềm năng hợp nhất mọi người vượt mọi khoảng cách địa dư hơn bao giờ hết" (xem *tóm tắt tiền Thượng Hội Đồng 4*).

Vì chúng tôi thấy các đoạn 52-53 có phần hàm hồ khó hiểu, chúng tôi đã đề nghị một sửa đổi (modus) tái lên khuôn các đoạn này để phản ánh tầm quan trọng của con người nhân bản và cơ thể con người. Chúng tôi nhận thấy tài liệu thiếu một tuyên cáo về đức trong sạch, một điều có thể đạt được và tốt cho các người trẻ của chúng ta.

Nhóm chúng tôi tin rằng Giáo hội được kêu gọi đáp ứng mong ước của nhiều người trẻ muốn có các điểm tham chiếu ổn định, các bến neo hoặc bàn đạp (stepping stones) giúp họ lèo lái đường đi của họ qua các thông điệp thường mâu thuẫn nhau đập vào mắt họ từ mọi hướng mọi phương. Từ kho tàng giáo huấn của mình, bao gồm “kho báu” học thuyết xã hội, Giáo Hội có thể cung ứng cho họ lý do để sống và hy vọng. Giáo Hội làm điều này với người trẻ cách tốt nhất là tránh lối tiếp cận duy luân lý hay bút chiến - như thể chúng ta có mọi câu trả lời “làm sẵn” - nhưng thay vào đó là đồng hành với người trẻ trong bầu khí vui tươi và đầy phiêu lưu khám phá.

Tại cuộc gặp gỡ tiền Thượng Hội Đồng, người trẻ nói với chúng ta rằng họ không muốn "chỉ là các khán giả" trong xã hội, mà là "những người tham gia tích cực". Do đó, việc chúng ta lắng nghe và chú ý tới họ không được thụ động, mà phải làm cho họ tham gia vào diễn trình “thượng hội đồng”, cả ở địa phương lẫn ở mọi bình diện trong Giáo Hội.

Chúng tôi được Briana, thiếu nữ trẻ đến từ Mỹ, người đã nói chuyện với chúng tôi ở Đại Sảnh, gợi hứng để suy ngẫm về các trải nghiệm của chính chúng tôi được làm người trẻ - đối với một số người trong chúng tôi, thì việc này xảy ra hơi lâu hơn một chút so với những người khác! Đối với nhiều người trong chúng tôi, chứng tá vui tươi của các linh mục đáng kính và đáng tin cậy lúc chúng tôi còn trẻ đã giúp gợi hứng cho ơn gọi của chúng tôi.

Tuy nhiên, bối cảnh để biện phân ơn gọi đã thay đổi hoàn toàn. Nhóm chúng tôi đề nghị rằng vấn đề lạm dụng tình dục trẻ em trong Giáo Hội không thể bị đọc lướt qua một cách hời hợt trong một vài câu ngắn ngủi. Niềm tin tưởng bị tan vỡ, chấn thương và sự đau khổ suốt đời của các nạn nhân; các thất bại thảm khốc về phía quản trị; sự im lặng và bác bỏ liên tục của một số người về các tội ác và tội lỗi khủng khiếp này - những vấn đề này đã lớn tiếng kêu gọi phải được nêu lên cách công khai bởi Thượng Hội Đồng. Chúng tôi cảm thấy cũng như trấn an người trẻ và gia đình của họ rằng các diễn trình và qui tắc bảo đảm an toàn của chúng ta hiện nay mạnh mẽ và nghiêm ngặt, Thượng Hội Đồng này cũng tạo cơ hội để chúng tôi chuẩn bị cho tháng 2 năm 2019 bằng cách nói từ cõi lòng chúng tôi về việc chúng tôi, trong tư cách nghị phụ Thượng Hội Đồng, cảm nhận ra sao về sự phản bội khủng khiếp đối với tuổi trẻ và mọi tín hữu này. Chúng tôi không nên sợ

khi làm như thế.

Nếu những người trẻ và gia đình họ tự hỏi mình: liệu các linh mục và các giám mục của chúng ta có đáng tin cậy không? Nếu các linh mục sợ phục vụ giới trẻ, thì làm sao Thượng Hội Đồng của chúng ta có thể nhận ra thông điệp cho rằng người trẻ, đức tin của họ và việc biện phân ơn gọi của họ là điều quan trọng đối với chúng ta?

Như một thành viên trong Nhóm của chúng tôi nhắc nhở chúng tôi: “Tin tưởng đến, thì đến từ từ, vì cuộc bộ, nhưng khi rời bỏ, thì rời bỏ trên lưng ngựa! Tin tưởng phải được xây dựng lại, mỗi người một lúc”.

Nhưng có cách nào khác để xem xét tất cả các điều này không? Điều gì sẽ xảy ra nếu bây giờ, vì sự mỏng dòn của mình, chúng ta tìm kiếm sự âu yếm của lòng Chúa thương xót, và nhắm tìm ra các cách mới mẻ để liên hệ với người trẻ, như một Giáo Hội khiêm nhường hơn, đang đối diện với thực tại này?

Dù sao, sự thánh thiện và sự mỏng dòn vẫn nối kết với nhau. Người trẻ của chúng ta phối hợp năng lực to lớn với sự mỏng dòn lớn lao. Họ bị bạo tố tàn bạo của cuộc đời vùi dập. Quá nhiều người trong số họ bị các vấn đề sức khỏe tâm thần và tự ý kết liễu đời mình. Họ cần biết rằng một ai đó đang ở kia chờ họ. Chúng ta, trong tư cách các cộng đồng Kitô hữu, có thể cung cấp cho họ nơi để họ tìm ra ý nghĩa và mục đích; chúng ta có thể nói thầm với sự mỏng dòn của họ: Thiên Chúa yêu bạn bất kể ai khác làm cho bạn xuống tinh thần. Bạn hãy đặt niềm tin thác của bạn vào Thiên Chúa.

Có lẽ những cơn bão mà chúng ta đang chịu đựng trong Giáo Hội có thể giúp chúng ta bước đi cách khiêm nhường hơn với người trẻ của chúng ta, để lắng nghe họ một cách có hiểu biết và tương cảm. Tại cuộc gặp gỡ tiền Thượng Hội Đồng, người trẻ nói rằng họ muốn một Giáo Hội “làm chứng cho tính chân chính trên con đường tiến đến sự thánh thiện, một điều bao gồm việc thừa nhận các sai lầm và xin được tha thứ. Người trẻ mong đợi các nhà lãnh đạo Giáo Hội – người được tấn phong, các tu sĩ và giáo dân – trở thành các điển hình mạnh mẽ nhất của điều này” (Xem *tóm tắt cuộc gặp gỡ tiền Thượng Hội Đồng* số 7 trang 2).

Tóm lại, nếu chúng ta chân chính và dễ bị tổn thương, thì người trẻ, trên con đường tiến tới sự thánh thiện, cũng được tự do trở thành chân chính và dễ bị tổn thương.

Dĩ nhiên, chúng ta phải tuân phục các đòi hỏi của công lý, nhưng đối với một xã hội đôi khi chỉ tìm kiếm thứ xét xử tức khắc (summary judgment), trừng phạt và “các chiếc đầu trên đĩa”, chúng ta cũng phải tìm ra cách tìm kiếm sự tha thứ, và giúp đỡ các nạn nhân tìm được sự chữa lành và hòa giải.

15. Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ: Phúc trình Nhóm B nói tiếng Anh

Vũ Văn An, 09/Oct/2018

Phúc trình Nhóm B nói tiếng Anh

Tương tác với tuổi trẻ thế giới

Nhóm nhỏ của chúng tôi, vì ý thức rằng tài liệu cuối cùng của Thượng hội đồng Giám mục được trình lên Đức Giáo Hoàng, nên đã xem xét việc Thượng hội đồng muốn tự trình bày mình ra sao với người trẻ. Trong chính nó, việc mời gọi người trẻ tham gia một cách chú ý nhiều hơn là khởi đầu được chúng ta xem xét

trong Thượng hội đồng này.

Điều trên cùng với việc thông tin liên lạc quan trọng hiện đang được tiến hành.

Chúng tôi đề nghị một giải pháp gồm hai yếu tố.

Thứ nhất, một loạt các thông điệp nhỏ, cập nhật, có lẽ vào cuối mỗi tuần lễ của Ủy ban Thông tin. Để giới trẻ dễ tiếp cận, các thông điệp này nên có một thành phần dưới dạng video và ngắn (dưới 3 phút). Bất kỳ bản văn nào cũng phải dưới 400 chữ và được kèm theo hình ảnh ('Điều gì không có hình ảnh, điều đó không xảy ra'). Các thông điệp này nên được thực hiện bằng ít nhất các ngôn ngữ chính của Thượng Hội đồng.

Thứ hai, một thông điệp của Thượng Hội Đồng cho Tuổi Trẻ Thế Giới. Về đặc tính, Thông điệp này nên có tính gọi hứng và truyền giáo. Nó nên dựa trên thánh kinh và bắt đầu từ Chúa Kitô. Chúng ta hình dung ra một thông điệp đơn giản, trực tiếp, trung thực chứa đựng các yếu tố như:

- Chúng tôi muốn lắng nghe các bạn
- Chúng tôi xin lỗi vì những thất bại của chúng tôi
- Chúng tôi yêu thương các bạn và có niềm tin nơi các bạn
- Chúng tôi muốn cùng bước đi với các bạn trong hy vọng

Chúng tôi đề nghị rằng hai Nghị Phụ Thượng hội đồng, với hai Dự Thính Viên Trẻ (được chọn bởi các dự thính viên giữa họ với nhau), sẽ được yêu cầu soạn thảo một bản văn.

Tông huấn

Hơn nữa, chúng tôi hy vọng Đức Thánh Cha, một lần nữa, sẽ nhân cơ hội này viết một

Tông huấn, bao gồm kinh nghiệm của Thượng Hội Đồng. Một vài người trẻ sẽ đọc Tông Huấn, nên chúng tôi khuyến khích Đức Thánh Cha xem xét việc công bố một trợ cụ giúp người trẻ đọc Tông Huấn và gia tăng sự quan tâm của họ đối với nó (một cuốn “hướng dẫn nghiên cứu”?). Và hơn nữa, chúng tôi xin Đức Thánh Cha, với sự giúp đỡ của các chuyên gia thích đáng, làm cho cả Tông Huấn lẫn trợ cụ có tính tương tác. Thí dụ, chúng tôi có thể kết thúc mỗi phần chính bằng một số câu hỏi trực tiếp và để ngỏ (open-ended) có thể giúp người trẻ trong các suy tư của họ và có thể được sử dụng để cổ vũ việc chia sẻ ý nghĩ bản thân trong các nhóm nhỏ. Ngoài ra, ở cuối mỗi phần chính có thể có mã số Trả Lời Nhanh (*QR code* hay Mã vạch) dẫn người trẻ đến một trang web đặc biệt (i) có phòng trò chuyện nơi người trẻ có thể gặp gỡ và thảo luận các câu hỏi, và (ii) cũng có thể có các video gợi cảm hứng, một số có thể là một thông điệp trực tiếp của Đức Giáo Hoàng.

Chúng tôi cũng mời Đức Thánh Cha xem xét 'dò đường' (road testing) hoặc biến một phiên bản cô đọng của Tông Huấn, thậm chí ngay chính Tông Huấn, thành hình thức tập huấn (workshopping) với một số người trẻ.

Có lẽ nếu điều trên thành công, mọi tài liệu chính của giáo hội nên được trình bày với những đặc điểm thân thiện với giới trẻ như vậy.

Bản văn

Các đề nghị của chúng tôi phần lớn xoay quanh việc làm phong phú thực tại đã được trình bày trong bản văn và thỉnh thoảng cung cấp một số cân bằng.

Một số cuộc thảo luận hăng say hơn đã xoay quanh:

Vai trò được người trẻ đóng như những người chủ đạo

Tuổi trẻ đã tham gia phong trào đại kết và đối thoại liên tôn bằng cách sống, học tập, vui chơi, cầu nguyện và làm việc với và bên cạnh những người khác. Đôi khi điều này cố ý. Tài liệu thường bỏ lỡ cơ hội nhận ra vai trò được người trẻ đã và đang đóng như các tác nhân tích cực, ví dụ trong các lĩnh vực đại kết và đối thoại liên tôn, đặc biệt ở châu Á (được thảo luận trong các số 10, 24 và 25). Chúng tôi cũng đề nghị rằng vai trò không thể thiếu của người trẻ như các tác nhân tích cực trong đời sống Giáo Hội và xã hội được thừa nhận và nhấn mạnh.

Nhiều cách thức hành động và được đào tạo của gia đình

Trong nhiều trường hợp và địa điểm, gia đình vẫn rất còn là Giáo hội tại gia cũng như một thực tại xã hội học hay sinh học. Đó là nguồn sống và người nuôi dưỡng đệ nhất đẳng của đời sống tâm linh. Các hậu quả của việc tan vỡ gia đình và việc giảm bớt sự truyền đạt mối liên hệ với Chúa Giêsu đã được nắm vững nhưng khía cạnh tích cực này không được nhìn nhận đầy đủ lắm.

Ngoài ra, có nhiều hình thức khác của gia đình hơn là gia đình hạt nhân hoặc đại gia đình. Chúng tôi đã có một cuộc tranh luận trong nhóm nhỏ của chúng tôi về việc gom nhóm không lý tưởng căn cứ vào viễn ảnh Kitô giáo. Phải chăng giới lãnh đạo trong Giáo Hội đòi các giám mục và linh mục phải công bố sự thật của Tin Mừng bằng cách phủ nhận rằng đây là các gia đình? Hay liệu giới lãnh đạo của chúng ta đòi chúng ta phải

đồng hành với người trẻ trong thực tại họ thấy họ ở trong đó? Có lẽ đây không phải là các thực tại mâu thuẫn nhau: Thánh Gioan kể lại rằng Chúa Giêsu vừa chấp nhận người phụ nữ bị bắt quả tang ngoại tình vừa đề nghị một điều khác. Liệu chúng ta có thể vừa chấp nhận và thậm chí tôn trọng đơn vị gia đình mà một người trẻ tìm thấy mình ở trong vừa chia sẻ lý tưởng Tin Mừng cho họ hay không?

Ngoài ra, gia đình nguồn gốc không phải là bối cảnh gia đình duy nhất cho những người thuộc nhóm tuổi này. Có những người trẻ đang chuẩn bị hoặc bước vào hôn nhân trong giai đoạn này của cuộc đời họ. Đồng thời, nhiều gia đình được lãnh đạo bởi những người trong nhóm tuổi đang được xem xét ở đây.

Đức tin và khát khao đức tin sâu sắc hơn của nhiều người trẻ

Instrumentum Laboris (Tài Liệu Làm Việc) nắm vững thực tại này: có nhiều người trẻ tự tách xa khỏi Giáo Hội và khỏi cả mối liên hệ với Thiên Chúa. Trong nhóm chúng tôi, có sự quan tâm lớn tới nhu cầu cần chú ý và đánh giá cao sự cởi mở của giới trẻ đối với đức tin. Tài liệu yếu trong lĩnh vực này. Chúng ta không đồng hành với một chiếc ly rỗng. Đã có những hồng phúc trong lãnh vực này hiện diện nơi người trẻ mà chúng ta muốn nhận ra, đồng hành, củng cố và gửi tới Giáo Hội và thế giới. Khi chúng ta đồng hành, năng động tính là dẫn dắt một con người đến một điều hơn (the more).

Nhiều người trẻ của chúng ta khát khao một điều hơn. Một số trong họ đang khát và biết họ đang khát gì. Nhiều người khác khát nhưng không biết điều mình khát là gì. Những người trẻ này đang ở một nơi khó khăn hơn nhiều.

Tình bằng hữu

Có một đoạn nói về các mối liên hệ đồng trang đồng lứa trong một phần dưới tiêu đề các mối liên hệ liên thế hệ nhưng không nói gì về tình bằng hữu. Nhóm chúng tôi có cảm giác rất mạnh mẽ này là thực tại tình bằng hữu và tầm quan trọng của nó đối với các nhu cầu của người trẻ cần được nhìn nhận trong tài liệu mà thượng hội đồng này sẽ cho công bố. Tình bạn là điều người trẻ của chúng ta khao khát. Họ tìm thấy cộng đồng qua điều này và họ tìm thấy gia đình theo cách này.

16. Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ: Phúc Trình của nhóm C nói tiếng Anh

Vũ Văn An, 10/Oct/2018

Phúc Trình Nhóm C nói tiếng Anh

Chương 1 - Làm người trẻ hôm nay

Sợ hãi

- Chương 1 thảo luận rất nhiều về sự sợ hãi: tham nhũng, ma túy, việc làm. Đây là toàn bộ lãnh vực để nói đến.

11-13: Gia đình

- Loại gia đình họ được

nuôi dưỡng là điều rất quan trọng. Các gia đình ở thế giới phương Tây đang thu nhỏ về mặt sinh suất. Cần phải tập trung vào việc làm mẹ, làm cha, dành thì giờ một cách rộng lượng với con cái của họ.

- Một thách thức quan trọng mà chúng ta gặp phải: số lượng thanh niên xuất thân từ các gia đình cha mẹ đơn độc. Trong một số xã hội, số này khá cao. Thiếu kiến thức về việc làm mẹ hoặc làm cha (ý nghĩa của nó). Điều này tạo ra nhiều thách thức cho người trẻ khi họ lớn hơn. *Điều này có trong tài liệu hay không?*

- Thừa tác vụ gia đình là một lãnh vực đầy thách đố để chúng ta dấn thân vào. Cha mẹ muốn kiếm tiền để hỗ trợ con cái của họ. Nếu chúng ta bảo họ ở nhà nhiều hơn, lời nói của chúng ta không được đón nhận cho lắm.

- Người trẻ đồng ý với tính trung tâm của gia đình, nhưng chúng ta cần cả một ngôi làng để nuôi dạy một đứa trẻ. Nếu chúng ta có thể tạo ra các cộng đồng biết hỗ trợ các gia đình, thì các gia đình có thể làm tốt hơn trong việc cung cấp cuộc sống tốt đẹp cho con cái họ.

- Giáo Hội phải là một gia đình. Ở các nước phát triển, chúng ta có xu hướng biến nhà thờ thành một thánh lễ trong 1 giờ vào cuối tuần.

◦ Ukraine đang trải qua một cuộc "giải phóng". Vài năm trước, họ nhận thấy một cuộc khủng hoảng lớn trong các gia đình. Một nửa số gia đình thất bại. Nhiều người cha lên đường qua Tây Âu kiếm việc làm, gửi tiền về nhà: người trẻ có tiền nhưng không có giáo dục (những người được gọi là "mồ côi về xã hội"). Giáo hội có ý nghĩa gì đối với tuổi trẻ ngày nay? Đối với nhiều người, nó chỉ có nghĩa là một tòa nhà thánh thiêng, không phải là một cộng đồng. Họ có các nhà thờ và cha xứ, nhưng không có các giáo xứ. Giáo Hội Công Giáo Ukraine sống sót thời Xô Viết bởi vì nó là một cộng đồng, một dân tộc, thậm chí không có một tòa nhà. Giờ đây, người Công Giáo rất hấp dẫn vì có một cộng đồng. Chiến tranh đang tạo ra thứ rối loạn hậu chấn thương (PTSD) nơi giới trẻ. Chúng ta cần giáo hội trở thành nơi của gia đình, của các mối liên hệ nhân bản.

- Các cộng đồng của chúng ta phải là các cộng đồng chia sẻ. Ngay cả việc chia sẻ vật chất,

như trong sách Công Vụ Tông Đồ. Các cộng đồng căn bản nhỏ là cơ hội để chia sẻ hỗ trợ các mối quan tâm vật chất và tinh thần. Có một số sáng kiến tạo ra các nhóm nhỏ, như Con Đường Tân Dụ Tông (Neo-catechumenal Way).

- Chúng ta có rất nhiều điều để học hỏi từ các cộng đồng di dân (một giám mục từ Hoa Kỳ nói như thế). Các gia đình cảm thấy nhu cầu phải đến với nhau và hỗ trợ lẫn nhau, nhưng đôi khi họ bị bác bỏ vì điều đó!
- Một trong những việc gom nhóm nhanh nhất trong giáo hội là các tân phong trào. Những nhóm phát triển nhất là những nhóm nơi các gia đình và các nhóm gia đình đến với nhau như các đơn vị.
- Ở Namibia, có vấn đề trẻ em trở thành cha mẹ (14 hoặc 15 tuổi).
- Anh chị em thường là “người lớn” quan trọng nhất trong cuộc đời một người trẻ.
- Ở Myanmar, thanh niên đi xa - làng chỉ có con nít và người già.
- # 11: bạn muốn nói gì khi nói đến một gia đình truyền thống? Nên giải thích thuật ngữ này.
 - Có phải nó có nghĩa là gia đình hạt nhân? Một gia đình rộng lớn hơn? Một gia đình với một người đàn ông đứng đầu?
 - Điều này có phát xuất từ bối cảnh châu Phi, nơi nó có nghĩa là gia đình mở rộng?
 - Có phải nó đang được sử dụng để phản đối các gia đình “phi truyền thống” không?
 - Cha mẹ đơn độc? Bà nội bà ngoại?
- Giáo hội có thể cung cấp những gì còn thiếu trong gia đình - cần một sửa đổi (modus), có lẽ thêm vào # 12
- gia đình kết hôn hỗn hợp và sự chuyển giao (transmission) gia đình - không hề được đề cập

14 & 15: các mối liên hệ liên thế hệ

- Đức Giáo Hoàng Phanxicô coi tuổi trẻ và người già cả hai như bị “vứt bỏ”. Chúng ta cần tìm cách mang họ lại với nhau. Việc này có lợi cho cả hai phía.
- Thường thì tuổi trẻ có mối liên hệ tốt với người lớn tuổi hơn, họ gặp khó khăn với nhóm 40-60. Thế hệ già hơn dường như là thế hệ lắng nghe tốt hơn. Trong đời sống tôn giáo, một cộng đồng đặc thù luôn bao gồm các chị em lớn tuổi hơn vì họ là những người ngồi đó và lắng nghe.
- Kinh nghiệm của người trẻ: mối liên hệ với người lớn tuổi sẽ tốt khi lớp người lớn tuổi này nhìn nhận nhu cầu và có khả năng lắng nghe người trẻ. Bất kể tuổi tác, khả năng có đối thoại và trò chuyện là chìa khóa cho mối liên hệ liên thế hệ tốt đẹp.

- Trong bối cảnh châu Á, một giám mục nói rằng ngài chưa bao giờ thấy những căn nhà dành cho người cao niên. Những người lớn tuổi hơn được "nhận nuôi" trong các gia đình.
- Ở châu Âu, không có ai bắc cầu giữa người già và người trẻ. Mỗi phía dường như cô lập đối với nhau.
- Ở Nam Phi, thường có một bà ngoại hay bà nội thay thế cha mẹ (có lẽ cha mẹ đã chết). Các bà ngoại bà nội này thường nói rằng họ không được đánh giá cao bất chấp các hy sinh của họ.
- Tại Kerala, nhà dành cho tuổi già thường được áp đặt bởi nhu cầu liên quan đến việc làm (ví dụ: công nhân di dân không thể ở gần cha mẹ).

16-18: Các lựa chọn đời sống

- điều này nghe có vẻ giống như ngôn ngữ của một cuốn sách giáo dục, mà không nhắc nhiều đến Thiên Chúa
- không đề cập gì đến sự can thiệp của Thiên Chúa trong đời sống tuổi trẻ
- không lắng nghe Thiên Chúa trong việc thực hiện các lựa chọn của đời sống

19-21: Giáo dục

- Ở Myanmar, trẻ em thường phải làm việc để nuôi sống gia đình, vì vậy chúng không được học hành.
- Zimbabwe: Các tôn giáo khác đang tối đa hóa giáo dục. Những người không có khả năng trả học phí được nhập vào các trường học qua ngả trả học phí. Các trường Công Giáo của chúng ta đã trở nên học thuật nhiều hơn và là nơi để đào tạo theo triết lý sống Công Giáo.
- Nigeria: Trong khi lớn lên, cha mẹ học miễn phí, nhưng nhiều người không thể đi học vì nó quá đắt. Giáo hội có thể làm cho các trường Công Giáo có học phí phải chăng không? Hoặc gây quỹ cho những người không thể trả học phí? Cho những người không có đầu óc học thuật nhưng có kỹ năng. Các giáo hội Ngũ Tuần trả tiền cho các dịch vụ đời phải có kỹ năng - họ hứa việc làm, chỗ ở, thực phẩm, một nơi để phát triển và bán kỹ năng (nên họ nhận cả việc thiện nguyện vì nhiều lợi ích khác). Các trường Công Giáo được xây bằng các đóng góp của tín hữu, nhưng chỉ các trẻ em của giới ưu tú mới có thể học ở những trường đó.
- Đức thượng phụ: giáo dục có thể được sử dụng để cổ vũ một hình thức thao túng, và về phương diện hoàn cầu, chúng ta đang thấy điều này - giáo dục bị biến thành dụng cụ để thao túng con người ngày nay - vì vậy chúng ta thấy xu hướng loại trừ sự hiện diện của giáo hội
- không hề nhắc đến việc chăm sóc mục vụ và hướng dẫn tâm linh như một phần của bối

cảnh đào tạo; có thể đề cập đến các ban tuyên úy hay không, ví dụ: các trung tâm Newman (xem 147-148)

- Các trường học tại nhà - một mô hình phát xuất từ Mỹ.
- Hoa Kỳ có nhiều trẻ học tại nhà – các giám mục ở Hoa Kỳ không thống nhất, vì việc học ở nhà có thể có cơ sở ý thức hệ - trẻ em có thể có các nhu cầu đặc biệt
- các cha mẹ có đủ tư cách để dạy con cái ở nhà hay không?

23: Việc làm và nghề nghiệp

- cũng có thể liên quan đến rất nhiều cuộc di dân nội bộ
- phong trào thiện nguyện cần được bao gồm như một chủ đề, vì một số người phụ thuộc vào những gì họ nhận được từ phong trào thiện nguyện - việc thiện nguyện trong giáo hội phải sinh hoa trái trong giáo hội

26: Kinh nghiệm và các loại ngôn ngữ

- Ngôn ngữ thực sự không được đề cập ở đây! Chúng tôi sẽ gọi đó là trải nghiệm và các hình thức diễn đạt

28: Dẫn thân và tham gia xã hội

- Trong khi người trẻ có thể thấy các thất bại về phía tiên tri của Giáo Hội, một cách tích cực hơn họ muốn thấy giáo hội như nơi chốn của trung thực, an toàn, và không thiên vị

29-30: Linh đạo và lòng sùng đạo

- Chúa Thánh Thần không hề được nhắc đến - điều này có phản ánh thực tại hay không? Một “modus” (sửa đổi) có nên được đặt ở nơi khác trong tài liệu không? - ở Indonesia Chúa Thánh Thần nên được đề cập - những phong trào mới mạnh mẽ nhắc đến Chúa Thánh Thần - cần một “sửa đổi” cho phần này
- không đề cập đến các phái tôn giáo hay bán tôn giáo
- cũng nên nói đến cách tìm được sự tự thể hiện chính bản thân mình về phương diện tâm lý học
- Chúa Giêsu là một nhà ảo thuật? mối liên hệ có tính mê tín với Người?
- Tìm ở đâu chỗ đứng của phụng vụ trong phần nói đến linh đạo và tôn giáo?

31-33: Người trẻ trong đời sống Giáo Hội

- khó tìm được không gian vì những người khác không dành chỗ cho họ
- giáo hội như một trường dạy việc làm môn đệ (cần một sửa đổi có tính quy tắc sau

này)

34-35: lục địa kỹ thuật số

- hãy nhớ rằng nhiều người trẻ không có khả năng truy cập internet!
- môi trường kỹ thuật số cho phép xiết bao các dạng phát biểu mới như trò chuyện, nhóm trực tuyến, nhắn tình (sexting)
- các phương tiện này có cho phép gặp gỡ những người mới và thực hiện các kết nối mới, tức sự đa dạng? hay chúng chỉ được sử dụng để tăng lực cho các tình bạn đã có, tức y như cũ (sameness)? sự y như cũ có thể cho phép một cuộc tiếp xúc đa dạng khi có sự quan tâm chung

63: Bên kia việc thể tục hóa

- Nghe thấy người trẻ là người tâm linh chứ không phải người tôn giáo – tâm linh không chỉ ở trong Giáo Hội mà ở cả trong xã hội nữa. Việc thể tục hóa không phải là điều chúng ta nên phản đối.

36-38: Âm nhạc và các hình thức diễn đạt nghệ thuật khác

- Cần đề cập đến Truyền Hình, Video và các trò chơi video
- Cần phân biệt người sản xuất và người tiêu dùng

39-40: Thế giới thể thao

- Vincent: những người lưu ý tới các nhân vật thể thao được coi như những người lãng phí thời gian của mình; nhưng giờ đây các giáo hội thế phản đang thành lập các câu lạc bộ thể thao cho các thành viên của họ, được sử dụng như một hình thức cải đạo.
- Đánh cá: cờ bạc trên các môn thể thao
- Video chơi xì phé, các trò chơi đánh cá điện tử khác
- Sử dụng các môn thể thao để xây dựng nhân cách và xây dựng tinh thần đồng đội – MỘT “MODUS” SẼ ĐƯỢC THỰC HIỆN
- Các môn thể thao chuyên nghiệp như các đấu sĩ mới - khai thác những người có tài năng từ các quốc gia nghèo hơn
- Những người thích phối hợp các hoạt động thể lý và tinh thần, như: yoga - không có chỗ đứng trong giáo hội nào dành cho điều này
- Đức Hồng Y Coutts muốn được thấy một đoạn nói về thể thao như một điều vui chơi

Chương III - Trong nền văn hóa vút bỏ

45-47: Thanh niên di dân

- cần chú ý đặc biệt đến những người trong các trại tị nạn
- Giám mục Myanmar: những người di tản nội bộ cũng nên được đưa vào; nó không hoàn toàn cùng là một việc y như nhau

48: Các nguồn kỳ thị khác nhau

- chúng ta nên thêm vị thế pháp lý và quốc tịch như một nguồn kỳ thị
- chúng ta nên thêm tuổi trẻ khuyết tật như một nguồn kỳ thị

Chương IV – Các thách thức nhân học và văn hóa

52-53: Cơ thể, cảm giới và tính dục

- Chúng ta nên đề cập đến chủ nghĩa nhân biến (transhumanism)
- cần phải thêm việc phẫu thuật thẩm mỹ vào khái niệm (“sửa đổi” đã được gửi đi)
- chúng ta cần đảm bảo biết rõ ràng rằng những người trẻ không đồng ý với giáo hội về tình dục vẫn là thành viên của giáo hội
- “kinh nghiệm cực độ” có nghĩa là gì? thể thao cực độ? hoạt động tình dục cực độ? Ma túy cực độ? cũng cần phải đề cập đến áp lực xã hội

58-60: Không đồng tình với các định chế

- tại sao quá ít nhắc đến các hình thức tham gia mới? chẳng hạn như các mạng lưới hỗ trợ xã hội?

61: Tê liệt ra quyết định, vv

- Tiêu đề phải được làm cho rõ hơn để cho thấy nó phản ánh các quyết định dài hạn. Không có sự tê liệt đối với các quyết định ngắn hạn.

Chương V Tiêu đề

- Chương này không chỉ là về việc lắng nghe, vì vậy tiêu đề cần được sửa đổi

65: Việc khó lắng nghe

- Vấn đề không chỉ là lắng nghe người trẻ; nhiều người muốn Giáo hội lắng nghe!
- Làm thế nào chúng ta có thể tạo ra một nền văn hóa lắng nghe trong Giáo Hội?
- Chúng ta cần lắng nghe để dẫn thân – bố trí "lắng nghe ra sao" cho một phần sau này, ví dụ: lắng nghe một cách tương cảm, mà chúng ta đã làm nhưng có thể làm nhiều hơn

- Thầy Alois: "lắng nghe với nhân loại" là điều người ta thấy rất nhiều ở Taizé - chúng ta có thể có một "thừa tác vụ lắng nghe" không?

17. Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ: Phúc Trình của nhóm D nói tiếng Anh

Vũ Văn An, 10/Oct/2018

Phúc Trình của Nhóm D nói tiếng Anh

Nhóm D nói tiếng Anh đặt dưới sự điều hợp của Đức Hồng Y Daniel N. DiNARDO với Đức Cha Robert Emmet BARRON làm phúc trình viên. Sau đây là nguyên văn bản Phúc Trình:

Thực là một đặc ân cho tôi được phúc trình thay mặt cho nhóm nhỏ nói tiếng Anh "D", một cộng đồng những người nói tiếng Anh cực kỳ đa dạng và sống động từ khắp nơi trên thế giới. Để ngắn gọn, tôi sẽ làm nổi bật bảy chủ đề từ cuộc mạn đàm có phạm vi hết sức rộng lớn.

Thứ nhất, nhóm chúng tôi mạnh mẽ đồng thuận rằng tài liệu nên bắt đầu, không phải bằng một phân tích xã hội học, mà đúng hơn bằng một hình tượng Thánh Kinh có thể dùng như một chủ đề quán xuyên (leitmotif) cho toàn bộ tài liệu. Chúng tôi cảm thấy câu chuyện về cuộc gặp gỡ của Chúa Giêsu với hai môn đệ trên đường Emmaus — đã được nhắc đến trong Tài Liệu Làm Việc — sẽ là sự lựa chọn lý tưởng, vì nó trình bày một cách đẹp đẽ Chúa Giêsu trong cả cách lắng nghe và giảng dạy của Người. Hơn nữa, hình ảnh của các môn đệ — vẫn còn được Chúa lôi cuốn ấy thế nhưng lại lang thang theo hướng sai lầm — mô tả rất thích đáng tình trạng của nhiều người trẻ ngày nay. Một khi hình tượng trau chuốt đã được định vị, chúng ta sẽ cảm thấy khuôn khổ diễn giải tổng thể "xem, xét và hành động" của Tài Liệu Làm Việc nên được duy trì.

Thứ hai, nhóm chúng tôi có một cảm thức mạnh mẽ rằng phần mở đầu của Tài Liệu Làm Việc quá tiêu cực trong âm điệu, vì tập trung quá mức vào các nguy hiểm và thách thức mà những người trẻ phải đương đầu, đặc biệt về phương diện đức tin. Chúng tôi tự hỏi liệu có nên nhấn mạnh nhiều hơn tới nhiều điển hình về những người trẻ đang hân hoan sống thực đạo Công Giáo của họ, bất chấp các khó khăn của thời điểm văn hóa này. Có gợi ý cho rằng Ngày Giới Trẻ Thế Giới vẫn còn hết sức thành công, do Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II khai mở, là một trong những dấu hiệu chính của việc dẫn thân tích cực của người trẻ.

Một chủ đề thứ ba, được nhiều vị trong nhóm của chúng tôi đưa ra, đó là bản văn của Tài Liệu Làm Việc, xét theo nhiều cách, vẫn còn quá phương Tây về trọng tâm và âm điệu.

Chuyên biệt hơn, nó đã bỏ qua tình hình của những người trẻ ở những nơi trên thế giới trong đó các Kitô hữu bị bách hại thực sự và, theo nghĩa đen, đang chiến đấu cho mạng sống của họ. Và nó không xét đến các cuộc đấu tranh của những người ở nhiều nước thuộc thế giới thứ ba, nơi sự hỗ trợ về kinh tế và y tế của các quốc gia giàu có hơn thường bị liên kết với sự phục tùng các giá trị đạo đức phương Tây liên quan đến tính dục và hôn nhân. Chính sách thực dân ý thức hệ này, như Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã chính xác mô tả, làm hại người trẻ một cách đặc biệt. Ngoài ra, việc quảng cáo hiện thời, một quảng cáo dạy người ta đừng hài lòng với hàng hóa họ hiện có, đóng góp mạnh mẽ vào nền văn hóa vứt bỏ, từng bị Đức Giáo Hoàng Phanxicô lên án. Động lực này đặc biệt có tính phá hoại ở các nước nghèo hơn.

Một chủ đề thứ tư của Tài Liệu Làm Việc gây âm hưởng đặc biệt nơi nhóm của chúng tôi là chủ đề làm cha làm mẹ tinh thần. Nhiều vị nghĩ rằng hình ảnh này diễn tả một cách nên thơ những gì người trẻ muốn và mong đợi từ Giáo Hội. Họ muốn có những nhà điều dưỡng, hướng dẫn viên, bạn bè tâm linh sẵn lòng cùng đi với họ. Đặc biệt là tại thời điểm này, ít nhất là ở phương Tây, khi gia đình đang bị khủng hoảng, mối liên hệ đáng tin cậy giữa người trẻ và các người mẹ và người cha trong trật tự tâm linh là điều rất quan trọng. Một trong các thành viên châu Phi trong nhóm của chúng tôi nhắc nhở chúng tôi rằng trong nhiều ngôn ngữ châu Phi, không có các từ ngữ chỉ anh em họ hoặc chú hoặc dì vì mọi người trong gia đình đều được coi là anh chị em. Cùng một sự hiệp nhất và kết nối này phải đánh dấu đời sống của Giáo Hội.

Thứ năm, chúng tôi tập chú vào sự thịnh hành và ảnh hưởng của nền văn hóa kỹ thuật số. Trước tiên, chúng tôi muốn đưa ra một nhận xét về văn phong như sau: thực tại kỹ thuật số được thảo luận, đây đó, trong nhiều tiết của phần đầu. Thiển nghĩ sẽ là điều khôn ngoan khi đem tất cả vào một tựa đề. Về mặt nội dung, chúng tôi hoàn toàn nhất trí cho rằng các phương tiện truyền thông xã hội đem lại cả ánh sáng lẫn bóng tối vào đời sống của người trẻ và Tài Liệu Làm Việc đã chính xác chỉ ra điều này. Hai nhận xét đặc thù của nhóm chúng tôi đặc biệt hữu ích ở đây. Một mặt, sự đắm chìm vào thế giới ảo đã tạo ra một loại “di dân kỹ thuật số”, có thể nói, một cuộc lang thang xa rời các giá trị gia đình, văn hóa và tôn giáo để đi vào một thế giới riêng tư và tự sáng chế ra mình. Nhiều di dân cảm thấy bị búng gốc khỏi ngôi nhà tâm linh của họ thế nào, thì rất nhiều người trẻ ở phương Tây cũng có thể trải nghiệm cùng một loại búng gốc như thế, ngay cả khi họ vẫn còn hiện diện tại chỗ về phương diện thể lý.

Thứ sáu, chúng tôi đã dành rất nhiều thì giờ để thảo luận về cuộc khủng hoảng lạm dụng tình dục trong Giáo hội, đặc biệt liên quan đến các hậu quả của nó đối với việc phúc âm hóa giới trẻ. Như đã hiển nhiên đối với mọi người, tai tiếng này đã làm suy yếu công việc của Giáo Hội gần như về mọi phương diện, chính xác vì nó đã làm tổn hại đến tính khả tín của chúng ta. Một Giáo Hội không thể được tin cậy thì đơn giản không thể tiếp cận người trẻ một cách hữu hiệu. Dù một số thành viên trong nhóm thảo luận của chúng tôi cảm thấy vấn đề này nên được đề cập ngay ở đầu tài liệu, nhưng chúng tôi đồng thuận rằng nó nên tiếp tục ở lại đoạn sáu mươi sáu, nhưng nên được mở rộng một cách đáng kể. Thí dụ, dù chúng ta nhìn nhận sự hối hận và cảm giác tội lỗi của chúng ta về vấn đề này, nhưng nên nhắc đến các biện pháp rất tích cực và hữu hiệu mà Giáo Hội đã thực hiện từ năm 2002 để giải quyết vấn đề này một cách cụ thể. Và chúng ta nên minh xác rằng cam kết cải tổ, cả trong hai vấn đề tính dục và tài chính, đang có tác dụng ở mọi bình diện của đời sống Giáo Hội. Liên quan đến việc này, chúng ta phải nói rõ sự hiểu biết của Giáo Hội về các giới hạn của cơ thể và tính dục, nhưng chúng ta không nên ngăn

ngại sử dụng ngôn ngữ của truyền thống thần học, bao gồm cả cơ thể và linh hồn, kêu gọi giữ nhân đức, và lý tưởng khiết tịnh. Nhiều vị bày tỏ lo ngại rằng thuật ngữ của Tài Liệu Làm Việc trong lĩnh vực này bị ảnh hưởng quá rõ ràng của các phạm trù tâm lý học đương thời.

Thứ bảy và cuối cùng, chúng tôi đã có một cuộc thảo luận đặc biệt hăng say xung quanh vấn đề phức tạp là sự tương tác giữa việc lắng nghe và giảng dạy trong đời sống Giáo Hội. Một số thành viên trong nhóm của chúng tôi tự hỏi liệu sự nhấn mạnh của Tài Liệu Làm Việc đối với việc lắng nghe có gây hại hay xem nhẹ sứ mệnh giảng dạy chân chính của Giáo Hội hay không. Có nhận xét cho rằng nhiều người trẻ ngày nay, giữa nền văn hóa hậu hiện đại quá chịu ảnh hưởng của các chủ thuyết duy tương đối và thờ ơ, đang mong đợi sự rõ ràng và đáng tin của học thuyết Giáo Hội. Nhiều vị khác nhấn mạnh rằng việc nhấn mạnh tới lắng nghe và tính tương quan là điều không thể thiếu vì xét cho cùng không có học thuyết nào, dù đẹp và đúng đến đâu, mà được chấp nhận trừ khi nó phát xuất từ một nguồn đáng tin cậy. Một thành viên nhận xét rằng tư cách làm mẹ của Giáo Hội là một hình ảnh hữu ích về phương diện này, miễn là chúng ta nhớ rằng cách thức mà một người mẹ dạy dỗ con nhỏ của bà hoàn toàn khác với cách thức bà dạy dỗ con đã trưởng thành. Một trong các vị cao niên hơn trong nhóm của chúng tôi nhấn mạnh rằng chúng ta nên ra khỏi bất cứ cách hiểu đối kháng nhau nào về mối liên hệ giữa lắng nghe và giảng dạy như thể hai việc này ở thế căng thẳng và cạnh tranh nhau. Thay vào đó, ngài nhấn mạnh, chúng là những khoảnh khắc gợi ý lẫn nhau trong bất cứ cuộc đàm đạo mang tính xây dựng nào. Một nhận xét đặc biệt thu hút sự chú ý của nhóm chúng tôi là, khi nói về một Giáo Hội lắng nghe người trẻ, Tài Liệu Làm Việc vô tình đã đặt giới trẻ phần nào ra ngoài Giáo Hội. Chúng ta phải luôn luôn nhớ rằng họ đang được lắng nghe, chính trong tư cách chi thể của Nhiệm Thể.

Như lời kết luận, tôi xin đề cập việc này, cùng với trình thuật Kinh Thánh về các môn đệ trên đường Emmaus, hình ảnh trái tim bồng chồn do Thánh Augustine đề xuất từ lâu vẫn còn hấp dẫn đối với những người trẻ ngày nay. Chúng ta có thể sử dụng nó như một chủ đề quán xuyên khác trong suốt tài liệu.

18. Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ: Phúc Trình của Nhóm A nói tiếng Pháp

Vũ Văn An, 10/Oct/2018

Phúc Trình của Nhóm A nói tiếng Pháp

1. Nhìn trước khi nghe

*Nhìn người trẻ để họ nhìn Chúa Kitô
Lắng nghe người trẻ để họ lắng nghe Chúa Kitô*

Tài Liệu Làm Việc nhấn mạnh tới sự cần thiết phải lắng nghe người trẻ. Tuy nhiên, nó cũng gọi lên tầm quan trọng của việc nhìn. Phần đầu tiên của nó mang tựa đề "nhận ra". Nhận ra, nghĩa là, khám phá ra thực tại của sự vật và con người, giả thiết trước nhất phải nhìn cách Chúa Kitô, Đấng, bằng một ánh mắt, đã làm chứng cho lòng thương xót của Thiên Chúa và mời gọi bước vào Giao Ước, cũng như cuộc gặp gỡ của Người với người phụ nữ Samaria ra sao (Ga 4: 5-42).

Ngay trước lời nói và việc nghe, chính nhờ cái nhìn mà mối liên hệ đã được tạo ra. Đây chính là mục đích của Thượng Hội Đồng này: giúp người trẻ gặp gỡ cái nhìn của Chúa Kitô, qua Giáo Hội vốn là nhiệm thể của Người, để họ tự khám phá thấy mình được Người yêu thương, lắng nghe và cam kết theo Người.

Nếu chúng ta đồng ý rằng tất cả chúng ta phải cùng nhau biện phân các nẻo đường trên đó các bạn trẻ sẽ có thể gặp được cái nhìn của Chúa Kitô và bắt đầu lắng nghe Người, chúng ta phải xác định, trong phần đầu này, rằng Đấng Thiên Chúa mà chúng ta đang nói về này là Thiên Chúa của Chúa Giêsu Kitô, chính Chúa Giêsu Kitô dẫn đến Chúa Cha bằng quyền năng của Chúa Thánh Thần. Người là Đấng đã tỏ lòng thương xót, biết xoa dịu các vết thương, nhưng Người cũng là Đấng đã tố cáo điều trái với Mạc Khải và kêu gọi sự cam kết triệt để để đi theo Người.

Như thế, điều cần thiết là phần đầu này, chủ yếu có tính xã hội học, phải mạnh mẽ xác định rằng nó nhằm phục vụ sứ mệnh của Giáo Hội, một giáo hội, nói cho chính xác, phải nhìn người trẻ bằng cái nhìn của Chúa Kitô, để họ hướng cái nhìn của họ về Người và lắng nghe Người: "Lạy Chúa, chúng con biết đi với ai? Chúa có lời ban sự sống đời đời" (Ga 6, 68). Thật vậy, nhiều người trẻ không biết Chúa Kitô và thậm chí không tìm kiếm Người. Việc xác định này cũng sẽ cho thấy mối quan tâm của Giáo Hội là mang Tin Mừng đến cho người trẻ: Giáo Hội là "Mater et Magistra" (Mẹ và Cô Giáo).

Phần đầu này mang một cái nhìn rộng rãi về người trẻ và nếu nó làm nổi bật sự đa dạng lớn lao của họ, thì nó cũng xác định khá nhiều điểm tương đồng: mong muốn của họ được lắng nghe và nhìn nhận, tầm quan trọng của gia đình, khát vọng của họ được làm tác nhân của cuộc sống mình trong thế gian và trong Giáo Hội: họ nói với chúng ta: chúng tôi là Giáo Hội! ... Người trẻ cũng có cùng những câu hỏi về việc làm, tính dục, bảo vệ sáng thế ... Họ tìm kiếm ý nghĩa đem đến cho cuộc sống họ và là nhân chứng không mệt mỏi của hy vọng.

2. Gia đình trong đời sống người trẻ

Tài Liệu Làm Việc nhắc đến mối liên kết giữa hai thượng hội đồng trước đây về gia đình và thượng hội đồng này (n° 11). Nhưng chúng tôi muốn dây liên kết này được minh giải hơn nữa và tầm quan trọng của gia đình được tái khẳng định, trong chiều hướng sự kết hợp ổn định giữa một người đàn ông và một người đàn bà, cả hai mở lòng ra đón nhận hồng ân sự sống, vì cách thức người trẻ tự xây dựng họ phần lớn tùy thuộc vào những gì họ nhận được hay không nhận được trong gia đình họ. Cũng thế, điều cần thiết là đưa ra các đề xuất biết trân quý lý tưởng gia đình bằng cách chứng tỏ rằng đời sống của cặp vợ chồng và của gia đình như Giáo Hội đề xuất là điều có thể, và là con đường để chu toàn ơn gọi của mình.

Ngoài ra, vì gia đình không phải là một ý niệm trừu tượng, nên cần nhớ rằng nếu các gia đình để cho mình bị tan hòa vào mô hình duy cá nhân hiện hành, họ sẽ gặp những mối nguy hiểm lớn. Các gia đình mãi trung thành với sứ mệnh của họ là những gia đình, một cách kiên nhẫn, với dòng thời gian, học cách tự chào đón mình, cha mẹ và con cái, chào đón cuộc sống dưới mọi hình thức của nó, và làm chứng cho tình yêu của họ bằng cách dẫn thân cho công lý và phẩm giá của mỗi con người, đặc biệt những người yếu ớt nhất. Chắc chắn vì các lý do này mà phần lớn người trẻ vẫn gắn bó với giá trị gia đình.

3. Một thế hệ "được kết nối"?

Tài Liệu Làm Việc quả quyết rằng "thực tại các phương tiện truyền thông kỹ thuật số và các mạng xã hội hiện diện khắp nơi giữa giới trẻ" (# 34). Như thế là quên rằng nhiều người trẻ không được kết nối. Chúng ta có thể nói rằng ở bình diện thế giới, tùy theo quốc gia hoặc sự kiện người trẻ sống ở các thành phố hoặc khu vực nông thôn, có một sự "gián đoạn kỹ thuật số".

Tài Liệu Làm Việc, trong khi nêu bật những phương tiện để thành công và tiềm năng kinh khủng được các phương tiện truyền thông và các mạng xã hội cung cấp, cũng cho thấy các giới hạn và sự nguy hiểm của chúng. Chúng ta có thể tưởng tượng được gì để, tuy không hạ nhục các phương tiện truyền thông mới này, nhưng đào tạo những người trẻ tuổi và người lớn đồng hành với họ trở thành các nhân chứng của đức tin và đức cậy

trong các mạng kỹ thuật số?

4. Người di dân trẻ

Chúng tôi muốn báo hiệu ở đây các âu lo của các cộng đồng Kitô Giáo Trung và Cận Đông, những người đang thắc mắc về tương lai của họ khi họ thấy người trẻ của họ ra đi, cũng như sự phức tạp của vấn đề di dân. Việc di dân như đang diễn ra hôm nay là một hiện tượng chưa từng có. Bên cạnh các di dân trẻ, những người ra đi để tránh chiến tranh và bách hại, có những người tự để mình bị quyến rũ bởi ảo ảnh phương Tây và được khuyến khích ra đi. Họ không đo lường được các hậu quả của việc tách rời khỏi mảnh đất của họ, gia đình của họ, văn hóa của họ. Làm thế nào Giáo hội có thể đồng hành với những người trẻ này để giúp họ khám phá ra rằng Thiên Chúa đang mở ra cho họ một con đường thành đạt ở ngay các quốc gia nơi họ sinh ra? Cũng thế, làm thế nào các nước chào đón nhiều di dân, có thể giúp các tín hữu Công Giáo sống lòng hiếu khách theo Tin Mừng khi họ thiếu tài nguyên và sự quân bình xã hội dường như đang bị đe dọa? Đặc biệt ở châu Âu, chúng tôi lo lắng nhìn thấy việc lớn mạnh của tâm tình bài ngoại.

Đức Thánh Cha, qua lời kêu gọi tiếp nhận người di dân, mời gọi chúng ta lắng nghe những gì Thiên Chúa đang nói với chúng ta qua họ. Những di dân trẻ đang hy vọng tất cả bất chấp tất cả. Há đó không phải là một lực lượng mà Giáo Hội phải nhìn bằng con mắt tiên tri hay sao? Những người trẻ này đang mang một dự án sống, trong khi những người khác, những người vẫn ở lại, sa vào ma túy, bạo lực ... Như vậy, làm thế nào Giáo Hội có thể giúp đỡ họ, tại các nước di dân họ đã chọn, để thể hiện dự án của họ, tới chỗ, tại sao không, cho phép họ khám phá ra dự án của Thiên Chúa dành cho họ?

5. Xây dựng hòa bình bằng đối thoại liên tôn, tìm kiếm hợp nhất

Chúng tôi đã chia sẻ những kinh nghiệm đẹp đẽ của tiền thương hội đồng ở Libăng, quy tụ đại diện trẻ của các giáo phận Maronite, các nước Ả Rập và lưu vong, cũng như đại diện của các Giáo Hội khác và người Hồi giáo. Các người Công Giáo trẻ đang bắc nhiều cầu nối với các truyền thống tôn giáo khác trong nhiều sáng kiến, cũng như với các giáo phái Kitô giáo khác. Lời mời gọi này kết nạp nhiều người khác, thuộc nhiều nước khác, đang tìm cách cổ vũ đối thoại và "sống chung". Điều tối thiết là Giáo Hội hỗ trợ họ.

Chúng tôi cũng đã nhấn mạnh ước muốn của người trẻ được dẫn thân tìm kiếm sự hợp nhất Kitô giáo. Họ công phần trước các chia rẽ. Một ước muốn đã được phát biểu: Từ hơn 40 năm nay, các Kitô hữu đã yêu cầu lễ Phục Sinh được cử hành trong cùng một ngày. Đây sẽ là một bằng chứng rất mạnh mẽ để các quốc gia nơi các Kitô hữu thuộc các tín phái khác nhau sống gần gũi với nhau.

6. Mong muốn của các cộng đồng Kitô giáo chân chính

Giáo hội là thân thể Chúa Kitô và mỗi chi thể của nó đều cần thiết cho đời sống và sứ mệnh của nó (1 Cr 12), đó là lý do tại sao kinh nghiệm cộng đồng là yếu tố cấu thành căn tính người môn đệ của Chúa Kitô. Hay, chúng tôi nhận thấy những khó khăn mà người trẻ đôi khi gặp phải để được tiếp đón và nhận được chỗ đứng trong các cộng đồng Kitô giáo (giáo xứ, phong trào, vv). Do đó, chúng ta phải trau chuốt khái niệm "cộng đồng" trên bình diện thần học và mục vụ, để cung cấp cho giới trẻ một "Giáo hội gia đình" làm

nhà của họ.

Những người trẻ rất hào hứng trước các thời điểm mạnh của giáo hội trong đó, họ hiệp thông trong cùng một đức tin. Chúng là điều chủ yếu cho sự tăng trưởng trong đức tin và khơi dậy ơn gọi. Tuy nhiên, do vậy, một số người cảm thấy khó khăn khi phải tự ý tham dự hành trình tâm linh thực sự với những người khác. Do đó, cần phải nêu rõ những thời điểm mạnh này bằng các đề xuất cho các người trẻ trong suốt một năm.

19. Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ: Phúc Trình của Nhóm B nói tiếng Pháp

Vũ Văn An, 11/Oct/2018

Phúc Trình của Nhóm B nói tiếng Pháp

Người trẻ ngày nay sống trong một thế giới được đánh dấu bằng những thay đổi sâu sắc về văn hóa xã hội, luân lý và tôn giáo. Những biến đổi xã hội và văn hóa này tác động đến thực hành tôn giáo của họ. Thật vậy, người ta ân hận nhận thấy ở nhiều quốc gia giới trẻ không còn quan tâm đến đời sống và sứ mệnh của Giáo Hội nữa. Thực tế, họ đã rời bỏ các cộng đồng Kitô hữu và không còn cảm thấy liên hệ gì với kinh nghiệm tôn giáo đang được sống trong Giáo Hội.

Trước tình trạng đáng lo ngại này, Giáo Hội được kêu gọi lắng nghe người trẻ và trên hết, cố gắng hết sức hoàn thành sứ mệnh cứu rỗi một cách hữu hiệu đối với họ.

Giống như một mục tử tốt lành lên đường tìm kiếm con chiên lạc (xem Lc 15: 4-7), Giáo Hội, vì là Mẹ và Cô Giáo, và trước hết vì là một Bí Tích của lòng thương xót, được mời gọi suy nghĩ và hành động.

Theo thứ tự ưu tiên, hành động của giáo hội sẽ hướng về các hướng sau đây:

1. Suy nghĩ lại và xác định lại sứ mệnh của Giáo Hội trong thế giới ngày nay

Giáo Hội đã nhận được từ Thầy Chí Thánh của mình, tức Chúa Giêsu, sứ mệnh tiếp nối cho đến ngày tận thế công trình cứu rỗi mà Chúa Cha đã giao phó cho mình. Người nói với các tông đồ của Người “Hãy đi khắp mọi quốc gia, biến họ thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con, và Thánh thần, và dạy họ giữ tất cả những gì Thầy đã truyền cho các con” (Mt 28: 19-20; 15-16).

Sứ mệnh cứu rỗi này, như người ta có thể thấy, có một nội dung duy nhất và y hệt, có giá trị đối với mọi thế hệ con người. Nhưng nó được thể hiện trong lịch sử theo nhiều hình thức và phương thức khác nhau. Vì việc hoàn thành trong lịch sử này đòi hỏi người ta phải tính đến các hoàn cảnh riêng và các điều kiện văn hóa đặc thù.

Đây là lý do tại sao đối với người trẻ thời ta, vốn chịu ảnh hưởng mạnh mẽ của nền văn hóa hoàn cầu hóa, của chủ nghĩa duy thể tục và của kỹ thuật số, Giáo Hội được mời gọi triển khai chi tiết một phương pháp truyền giảng tin mừng mới và đề xuất một lối sống Kitô giáo mới.

2. Huấn luyện các mục tử, chứng nhân của Chúa Kitô và của Tin Mừng, có khả năng lắng nghe người trẻ, hiểu họ và đồng hành với họ một cách hữu hiệu.

Đối mặt với tình thế của người trẻ, các mục tử thường cảm thấy bất lực. Thật vậy, các ngài không có câu trả lời cho các tra vấn của họ; cũng không có một chiến lược mục vụ và truyền giáo thích ứng với nền văn hóa hoàn cầu hóa, duy thể tục và kỹ thuật số.

Do đó, đây là việc đào tạo các mục tử có khả năng tiếp nhận các thách đố mục vụ, truyền giáo và tâm linh liên quan đến nền văn hóa hoàn cầu hóa, duy thể tục và kỹ thuật số. Về những vấn đề này, điều xem ra khẩn cấp và cần thiết đối với chúng ta là suy nghĩ lại nội dung việc đào tạo trong các chủng viện và tập viện, đề xuất một phong thái sống mới cho các linh mục và một hình thức mới để thực thi thừa tác vụ thụ phong.

3. Đào tạo và giáo dục người trẻ trong đức tin và đời sống Kitô hữu

Vấn đề là quan niệm việc đào tạo và giáo dục Kitô giáo cho người trẻ, tính đến các bận tâm và nguyện vọng của họ và cho phép họ:

- * thực hiện cuộc gặp gỡ bản thân với Chúa Kitô và lớn lên trong đời sống ơn thánh qua việc thể hiện trong đời mình ơn gọi phổ quát nên thánh;
- * trở thành các nhân chứng đích thực của Chúa Kitô và Tin Mừng của Người trong Giáo Hội và trong thế giới hiện nay, và có khả năng dẫn đến đức tin của những người trẻ khác;
- * có khả năng trả lời các câu hỏi của các ý thức hệ văn hóa và tôn giáo trái ngược với đức tin Công Giáo;
- * dẫn thân trọn vẹn và tham gia tích cực vào việc xây dựng một thế giới cởi mở đối với các thực tại thiêng liêng và các giá trị tin mừng.

Nhờ việc đào tạo và nền giáo dục Kitô giáo vững chắc có tính liên ngành và toàn diện này, người trẻ sẽ sẵn sàng bảo vệ chống bất cứ ai hỏi họ lý do của lòng hy vọng có trong họ, như Thánh Tông đồ Phêrô từng đề nghị trong lá thư đầu tiên của ngài (cf. 1 Pr 3: 15).

4. Đề cập vấn đề di dân của người trẻ trong Giáo hội

Giáo hội có thể đóng góp vào việc đào sâu các suy tư về hiện tượng di dân và giúp tìm ra các giải pháp biết tôn trọng phẩm giá con người nhân bản. Sự đóng góp của Giáo Hội có thể được thực hiện ở bốn bình diện:

- * phổ biến học lý của giáo hội về hiện tượng di dân và tính di động của con người;

* khuyến khích các cuộc gặp gỡ giữa các hội đồng giám mục lục địa hoặc khu vực quan tâm đến vấn đề di dân để cùng nhau xử lý chủ đề này;

* giúp các giáo hội tiếp nhận di dân trong việc đưa ra một nền mục vụ thích nghi với tình trạng của họ;

* ủng hộ các tổ chức quốc tế cũng như các nước gửi và nhận di dân.

5. Đề cập vấn đề tính dục với lòng thương xót

Ngày nay, dường như cần phải đề cập vấn đề tính dục một cách cởi mở hơn với người trẻ và thảo luận mọi chủ đề có liên quan đến vấn đề này. Giáo Hội được kêu gọi cập nhật hóa giáo huấn của mình về những chủ đề này bằng việc ý thức rằng mình là đầy tớ cho lòng thương xót của Thiên Chúa. Theo nghĩa này, có thể sẽ hữu ích khi khai triển chi tiết và đề xuất với các Giáo hội đặc thù một tài liệu bàn đến các vấn đề thuộc cảm giới và tính dục.

6. Các chủ đề gia đình và kỹ thuật số cũng đã được đề cập.

Trong tiểu nhóm của chúng tôi, một số nhạy cảm về văn hóa và tôn giáo đã được phát biểu và được xem xét.

20. Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ: Phúc Trình của Nhóm C nói tiếng Pháp

Vũ Văn An, 12/Oct/2018

Phúc Trình của Nhóm C nói tiếng Pháp

Nhóm của chúng tôi gồm 14 giám mục và một bề trên cả, hai chuyên gia, hai nữ dự thánh viên, một nam dự thánh viên và hai trợ tá. Chúng tôi đại diện cho bốn châu lục. Chúng tôi là các chứng tá của sự đa dạng trong việc hiện diện và tham gia của người trẻ vào đời sống Giáo Hội.

Từ phần đầu của Tài Liệu Làm Việc, chúng tôi ghi nhận sự đa dạng lớn lao về điều kiện sống, giáo dục, việc làm, khả thể hoà nhập xã hội, phát triển bản thân nơi giới trẻ thế giới. Nhưng chúng tôi cũng ghi nhận điều này: cuộc khủng hoảng trong việc thông truyền đức tin diễn ra giữa lòng cuộc khủng hoảng chung trong việc thông truyền *mọi* nền văn hóa.

Các khát vọng của người trẻ phát biểu qua Tài Liệu Làm Việc làm nổi bật các yếu tố quan trọng để hướng dẫn việc biện phân của một cộng đồng giáo hội muốn dành ưu tiên cho người trẻ.

Đối với chúng tôi, bản văn của Tài Liệu Làm Việc dường như làm nổi bật mọi lợi ích của liên bản ngã và liên thế hệ. Điều này có nghĩa cấp bách phải ra khỏi mọi loại khép kín hoặc mệnh lệnh (bulles).

Trong cuộc khủng hoảng chung của việc thông truyền này, người trẻ phát biểu sự khó khăn của họ trong việc đồng nhất hóa họ với di sản của cha mẹ họ, cả trong lĩnh vực đức tin. Nhưng đồng thời chúng tôi cũng lưu ý điều này: họ kêu gọi làm chứng một cách hân hoan cho đức tin Kitô giáo, họ muốn được tự hào làm chứng cho đức tin này, bằng cách khám phá ra việc nó có thể là một chiếc la bàn ra sao trong việc triển nở ơn gọi làm người của họ trong một thế giới đang biến đổi một cách lớn lao. Đối với tất cả những

điều này, họ dựa vào cộng đồng giáo hội.

Tài Liệu Làm Việc khẩn khoản nhắc nhở chúng ta về chỗ đứng tất yếu của việc làm chúng bản thân và cộng đồng nơi các tín hữu và các mục tử của họ. Về vấn đề này, cần cố vũ sự xích lại gần nhau và các liên hệ giữa các phong trào, cộng đồng mới, các Kitô hữu có nguồn gốc nước ngoài và các giáo xứ địa phương, mà không có chuyện người này "lấy lại" (récupération) của người kia vì họ được kêu gọi tự nói với nhau, sống sứ mệnh độc đáo của Giáo Hội trong sự hợp lực (synergie).

Có thể nói Tài Liệu Làm Việc bảo chúng ta lấy tính khẩn cấp của việc đón tiếp người khác và đề kháng bất cứ nỗ lực loại trừ nào làm một tiêu chuẩn khác để biện phân. Về mặt này, di dân là mô hình quan tâm được giới trẻ đem vào cam kết của Giáo hội đối với lĩnh vực công lý và chính trị. Về các chủ đề này, Giáo Hội có một vai trò tiên tri để đóng; tuy nhiên, vai trò này không phải dành riêng cho một mình Đức Giáo Hoàng Phanxicô!

Tài Liệu Làm Việc soi sáng chúng ta về một tiêu chuẩn biện phân khác: việc nhấn mạnh tới con người trong tính toàn diện của họ, mà không bao giờ làm ngơ các vấn đề tính dục và cảm giới. Việc sử dụng các thuật ngữ này đôi khi bị gài bẫy, ý nghĩa sâu sắc của chúng không phải lúc nào cũng được hiểu đúng và phải được trình bày một cách tích cực. Tuy nhiên, đó là việc phải làm để trình bày tích cực và đẹp đẽ điều cấu thành một phần của dự án Thiên Chúa.

Phụng vụ không thể bị bỏ qua như một tiêu chuẩn biện phân, đặc biệt nhờ vẻ đẹp của nó và các khía cạnh tiên tri của nó.

Tiêu chuẩn có tính quyết định của sự biện phân là tầm quan trọng của việc lắng nghe trong Giáo hội, cách riêng người trẻ. Nó có ý nói đến một phương pháp tiến hành theo hình ảnh của Lịch sử cứu rỗi.

Điều này dẫn chúng tôi đề nghị ra sáu "modi" (mẫu thức) nhằm xác định ra sáu chủ đề mà chúng tôi ước tính chúng ta, trong những năm sắp tới, có thể phát huy cuộc đàm luận của chúng ta với người trẻ. Do đó, tài liệu cuối cùng phải mang hình thức một *instrumentum conversationis*, tức tài liệu đàm luận, nhất là đối với các vấn đề sau:

- * thông truyền đức tin,
- * quan hệ với các thay đổi văn hóa,
- * di dân,
- * cơ thể, cuộc sống cảm giới và tính dục,
- * cuộc sống cảm giới trong các cộng đồng giáo hội và các viện đào tạo,
- * lục địa kỹ thuật số.

21. Mười hai giáo phẩm soạn bản văn cuối cùng để Thượng Hội Đồng thảo luận và bỏ phiếu và tóm lược phúc trình các nhóm nhỏ

Vũ Văn An, 11/Oct/2018

Theo tin của tờ The Tablet, Anh, Ủy Ban 12 thành viên giám mục và linh mục đại diện cho mọi châu lục trên thế giới sẽ soạn thảo bản văn cuối cùng cho Thượng Hội Đồng về tuổi trẻ.

Năm trong số các vị trên được chính các nghị phụ Thượng Hội Đồng bầu lên và gồm Đức Hồng Y Peter Tuckson, Bộ Trưởng Bộ Cổ Vũ Phát Triển Nhân Bản Toàn Diện (Châu Phi), Đức Hồng Y Tổng Giám Mục Mexico City, Carlos Aguiar Retes (Châu Mỹ), Đức Tổng Giám Mục Melbourne, Peter Comensoli (Châu Đại Dương), Đức Hồng Y Tổng Giám Mục Bombay, Oswald Gracias (Châu Á) và Đức Tổng Giám Mục Chieti-Vasto, Bruno Forte (Châu Âu).

Đức Giáo Hoàng cũng đề cử 3 vị giáo phẩm vào Ủy Ban này. Đó là Tổng Giám Mục Giáo Đô của Giáo Hội Công Giáo Hy Lạp của Ukraine, Sviatoslav Shevchuk, Linh mục Ba Tây, cha Alexandre Awi Mello, Tổng Thư Ký Bộ Giáo Dân, Gia Đình và Sự Sống và cha Eduardo Redondo, lo mục vụ ơn gọi cho Giáo Hội Cuba.

Công việc của bộ phận trên là soạn thảo văn kiện để các Nghị Phụ Thượng Hội Đồng thảo luận và bỏ phiếu lần cuối cùng. Việc này được điều hướng bởi Đức Hồng Y Tổng Giám Mục BrasTLLVia, Sérgio da Rocha, Tổng Phúc Trình Viên của Thượng Hội Đồng, Đức Hồng Y Lorenzo Baldisseri, Tổng Thư Ký Thượng Hội Đồng, và hai thư ký đặc biệt, linh mục Dòng Tên Giacomo Costa và linh mục Dòng Salêdiêng Rossano Sala.

Nhiệm vụ đầu tiên của các vị là lấy tư liệu từ các nhóm thảo luận nhỏ, vốn gọi là "circoli minori", trong đó, có các tư liệu thảo luận về tai tiếng lạm dụng.

Nhóm tiếng Anh "A" viết rằng: "Vấn đề lạm dụng tình dục trẻ em trong Giáo Hội không thể được đọc lướt qua một cách hời hợt trong một vài câu ngắn ngủi... Niềm tin bị tan vỡ, chấn thương và đau khổ suốt đời của các nạn nhân; các thất bại thảm khốc về phía quản trị; sự tiếp tục giữ im lặng và phủ nhận bởi một số người đối với các tội ác khủng khiếp và những tội lỗi này - các vấn đề này đang được lớn tiếng yêu cầu Thượng Hội Đồng công khai nêu lên".

Nhóm tiếng Anh “D” giải thích rằng “chúng tôi đã dành rất nhiều thì giờ để thảo luận về cuộc khủng hoảng lạm dụng tình dục trong Giáo hội, đặc biệt là về các hậu quả của nó đối với việc truyền giảng Tin Mừng cho giới trẻ.” Phúc trình viết tiếp: “như đã rõ đối với mọi người, tai tiếng này đã làm suy yếu việc làm của Giáo Hội một cách thực tiễn, chính vì nó đã làm tổn hại đến khả tín tính của chúng ta”.

Các vấn đề khác được nêu ra trong các nhóm nhỏ bao gồm tầm quan trọng của việc có một "thừa tác vụ lắng nghe", cung cấp trợ giúp cho các di dân trẻ và tác động của văn hóa kỹ thuật số đối với sứ mệnh của Giáo Hội.

Nhóm tiếng Đức

Ngày 9 tháng 10, nhóm tiếng Đức của cái gọi là "circuli minori" đã công bố bản tóm lược các chủ đề được thảo luận và tranh luận tại Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ từ trước đến nay.

Một trong những điều chính mà nhóm nhận thấy ngay lập tức là mặc dù các tình huống cực kỳ khác nhau của các người trẻ trên toàn thế giới, một số chủ đề và vấn đề như các thách thức về tính dục, chủ đề lạm dụng, khó khăn trong việc truyền đạt đức tin, việc kỹ thuật số hóa, vấn đề phụng vụ và bài giảng phải hấp dẫn, chạy trốn và di dân và vấn đề công bằng đối với phụ nữ trong Giáo Hội – đang đối đầu với người trẻ ở khắp mọi nơi.

Nhóm quan sát thấy rằng trong triều Giáo hoàng của Đức Giáo Hoàng Phanxicô hai khái niệm liên tục tái xuất hiện - đó là niềm vui và biện phân. “Chúng tôi nhận ra và muốn nhấn mạnh cả hai đều quý giá và đồng thời thách thức như thế nào để chúng ta tương tác với những người trẻ khác”.

Trong nhiều dịp khi thảo luận phần đầu của Tài Liệu Làm Việc, nhóm tiếng Đức cảm thấy một tiết đặc biệt cần được lồng vào để thảo luận về những căng thẳng mà người trẻ ngày nay đang phải tiếp giáp nhiều cách - “căng thẳng ở trường, căng thẳng do Giáo hội gây ra, mong đợi của cha mẹ chúng tôi, bởi các nhóm đồng trang đồng lứa hoặc sự căng thẳng phát sinh khi một người trẻ thừa nhận rằng mình là một người Công Giáo”.

Nhóm cũng muốn nhấn mạnh rằng có nhiều lý do khác tại sao những người trẻ xa rời khỏi Giáo hội và đức tin ngoài việc bất tín nhiệm nói chung đối với các định chế, vốn là lý do được thảo luận tại Thượng Hội đồng. Theo ý kiến của nhóm tiếng Đức, có ba yếu tố chính khác. Thứ nhất, sự không tương ứng biểu kiến giữa thế giới quan khoa học hiện đại và các quan điểm được Giáo Hội Công Giáo chủ trương; thứ hai, các vấn đề này - trực tiếp hay gián tiếp - liên quan đến tính dục và liên hệ phái tính, như việc đánh giá ly dị và tái hôn, độc thân, phong chức phụ nữ và các tai tiếng lạm dụng, và thứ ba là sự kết nối biểu kiến hoặc thường được xác nhận giữa tôn giáo một bên và bên kia là chiến tranh và bạo lực. “Chúng tôi cũng thường thấy rằng giáo xứ không phải là nơi dành cho người trẻ và coi đây là một thách đố để tìm ra các địa điểm và hình thức cộng đồng khác và mới ở bên ngoài các giáo xứ. Những người trẻ có quyền được xem xét các định chế một cách có phê phán và thông thường, các chỉ trích của họ đúng”.

Nhóm A nói tiếng Anh

Nhóm A nói tiếng Anh viết rằng dưới ánh sáng tai tiếng lạm dụng tình dục trẻ em, Giáo hội phải xây dựng lại các mối liên hệ với người trẻ bằng một cảm thức khiêm nhường đối mới. Nhóm nói: như “một giáo hội khiêm nhường hơn”, và “vì sự mỏng dòn của chúng ta”, “chúng ta có thể thì thầm với sự mỏng dòn của họ: Thiên Chúa yêu thương bạn bất kể ai khác khiến bạn thất vọng. Hãy tin thác vào Thiên Chúa”. Các ngài tự hỏi: còn bằng cách nào khác, Giáo hội có thể đề cập tới vấn đề các linh mục sợ phải phục vụ giới trẻ, và còn bằng cách nào khác các ngài có thể thuyết phục người trẻ rằng đức tin và sự biện phân ơn gọi của họ là điều quan trọng?

Ở nhiều chỗ khác, các Nghị Phụ viết rằng đáp án của Thượng hội đồng phải có tính Kitô học nhiều hơn trong quan điểm của nó: cần phải làm người trẻ hiểu rõ rằng Giáo hội đã tìm cách cùng đi với họ trong yêu thương, giống như Chúa Giêsu đã đồng hành với các môn đệ của Người trên đường Emmaus. Các ngài viết “Mối liên hệ rõ ràng là chìa khóa để gặp gỡ người trẻ”. Các ngài kêu gọi phải lồng các trích dẫn mà các người trẻ từng đóng góp trong cuộc gặp gỡ tiền Thượng Hội Đồng vào tài liệu cuối cùng để giúp nó trở thành “sống động”, và các suy tư về thế giới kỹ thuật số được nhập lại với nhau để tạo thành một đáp ứng đơn nhất - gồm cả việc bàn đến “sự thu hút thúc ép của ‘nền văn hóa màn hình’ bao gồm phim chiếu, các tiểu phẩm (mini-series) và trò chơi video”.

Nhóm B nói tiếng Anh

Phản ánh tầm quan trọng của gia đình trong tư cách “người chăm dưỡng chính của đời sống thiêng liêng”, nhóm nói tiếng Anh thứ hai nhìn nhận rằng “có nhiều hình thức gia đình khác với gia đình hạt nhân hoặc gia đình mở rộng”. Nhóm thắc mắc liệu cấp lãnh đạo trong Giáo Hội có buộc các mục tử công bố chân lý của Tin Mừng “bằng cách phủ nhận rằng đây là các gia đình” hay không, hoặc liệu cấp lãnh đạo muốn hiểu phải đồng hành với người trẻ “trong thực tại của chính họ”, lưu ý rằng trong Tin Mừng Gioan, Chúa Giêsu chấp nhận người đàn bà bị bắt quả tang ngoại tình “và đề ra một điều khác”. Các ngài viết: “Liệu chúng ta có thể vừa chấp nhận và thậm chí tôn trọng đơn vị gia đình mà một người trẻ thấy họ đang sống ở trong vừa chia sẻ lý tưởng Tin Mừng với họ hay không?”

Nhóm đã bàn đến vấn đề giúp người trẻ tham dự vào chính Thượng Hội Đồng. Các ngài đề nghị xuất bản các bản cập nhật ngắn, linh hoạt, hàng tuần bao gồm video và hình ảnh. Các ngài cũng kêu gọi Thượng Hội Đồng công bố một thông điệp “gợi hứng, truyền giáo” cho giới trẻ trên thế giới, nói thẳng thắn và trung thực, “chúng tôi muốn lắng nghe các bạn, chúng tôi xin lỗi vì các thất bại của chúng tôi, chúng tôi yêu các bạn và tin tưởng các bạn, chúng tôi muốn đi với các bạn lòng đầy hy vọng”.

Lo ngại người trẻ tuổi có thể không đọc tông huấn do Đức Giáo Hoàng ban hành, các ngài đề nghị xuất bản một “tập hướng dẫn nghiên cứu” ngắn hơn để đi kèm: tập này có thể kết thúc bằng mã vạch QR (QR = câu trả lời ngắn), khi được quét, sẽ mở ra một phòng trò chuyện (chatting room) nơi người trẻ có thể gặp nhau để thảo luận các vấn đề được Thượng Hội Đồng nêu ra.

Nhóm C nói tiếng Anh

Nhóm nói tiếng Anh thứ ba cũng bắt đầu với một tập chú mạnh mẽ vào thừa tác vụ gia đình, lưu ý tác vụ này “là một lãnh vực đầy thách thức để chúng ta dấn thân vào”. Thí dụ,

các ngài viết, "cha mẹ muốn kiếm tiền để hỗ trợ con cái của họ. Nếu chúng ta bảo họ ở nhà nhiều hơn, lời của chúng ta không được họ đón nhận bao nhiêu". Các ngài cho rằng chính Giáo hội phải là một gia đình, và nhận xét rằng ở các nước phát triển, Giáo Hội có khuynh hướng bị rút gọn thành một "Thánh lễ trong vòng một giờ vào ngày cuối tuần". Giáo hội có rất nhiều điều để học hỏi từ các cộng đồng di dân, các cộng đồng mà theo các ngài "cảm thấy cần phải đến với nhau và hỗ trợ lẫn nhau", và nhóm cũng ca ngợi cách một số cộng đồng - như Đường Tân Dự Tông (Neocatechumenal Way)- đã tiến xa đến độ chia sẻ cả hàng hóa vật chất.

Nhìn nhận điều tốt trong một số hình thức của các phương tiện truyền thông mới - "những phương tiện này có giúp gặp được những người mới và tạo ra những kết nối mới không?" - Nhóm C nói rằng "việc thể tục hóa không phải là điều chúng ta nên phản đối". Nhóm nhận xét rằng người trẻ thường mô tả mình là người tâm linh chứ không phải người tôn giáo, nhưng Chúa Thánh Thần "không phải chỉ hiện diện trong Giáo Hội mà cả trong xã hội nữa".

Các ngài viết "Chúng ta cần phải bảo đảm rằng chúng ta hiểu rõ: những người trẻ không đồng ý với Giáo Hội về tính dục vẫn là chi thể của Giáo Hội". Các ngài kết luận: Giáo hội cần lắng nghe để mời người ta kết nối: "liệu chúng ta có thể có một thừa tác vụ lắng nghe hay không?"

Nhóm D nói tiếng Anh

Trong một lời chỉ trích mạnh mẽ đối với việc quá tập chú vào phương Tây trong Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng, Nhóm D cho biết tài liệu đã bỏ qua tình trạng của các Kitô hữu trẻ đang phải đối diện với sự bách hại thực sự vì đức tin của họ và "hoàn toàn theo nghĩa đen, đang chiến đấu cho mạng sống của họ". Cảnh báo rằng "chính sách thực dân ý thức hệ" của phương Tây đặc biệt gây hại cho giới trẻ, các ngài nói rằng tài liệu làm việc hiện thời không xét đến "những cuộc đấu tranh của những người ở nhiều nước thuộc thế giới thứ ba, nơi sự trợ giúp về kinh tế và y tế của các quốc gia giàu có hơn thường bị cột vào việc phải từng phục các giá trị luân lý của phương Tây liên quan đến tính dục và hôn nhân".

Dù thừa nhận rằng "các phương tiện truyền thông xã hội sản xuất ra cả ánh sáng lẫn bóng tối trong đời sống người trẻ", các thành viên của Nhóm D cảnh báo "việc di dân kỹ thuật số" (digital migration) hay lạc "xa các giá trị gia đình, văn hóa và tôn giáo để đi vào thế giới riêng tư và tự sáng chế ra mình. Nhiều di dân cảm thấy bị bứng gốc khỏi ngôi nhà tâm linh của họ thế nào, thì nhiều người trẻ ở phương Tây cũng có thể trải nghiệm cùng một loại bứng gốc như thế, dù họ vẫn ở tại chỗ về phương diện thể lý.

Các ngài nhận diện một sự căng thẳng giữa các vai trò lắng nghe và giảng dạy của Giáo hội: các ngài viết "nhiều người trẻ ngày nay, giữa một nền văn hóa hậu hiện đại, nổi bật về thuyết duy tương đối và thờ ơ, mong được sự rõ ràng và đáng tin trong tín lý của Giáo hội".

Ở chỗ khác, nhóm kêu gọi phải khai triển thêm tiết nói về việc lạm dụng tình dục trẻ em; các ngài viết thêm "chúng ta nên minh xác rằng việc cam kết cải cách, trong cả hai vấn đề tính dục và tài chính, có tác dụng ở mọi bình diện trong đời sống của Giáo Hội".

Nhóm A nói tiếng Pháp

Khi trưng dẫn tầm quan trọng của gia đình trong việc đào tạo người trẻ, Nhóm A nói tiếng Pháp kêu gọi Giáo hội tái khẳng định tầm quan trọng của gia đình như là sự phối hợp ổn định của một người đàn ông và một người đàn bà, cởi mở đón nhận hồng phúc sự sống. Nhóm ca ngợi các gia đình mà họ nói đã phục vụ Giáo Hội cách tuyệt vời bằng cách cho thấy mô hình lý tưởng này là mô hình "khả hữu".

Trong khi lưu ý rằng Giáo hội có một vai trò phải đóng trong việc đào tạo người trẻ sử dụng các phương tiện truyền thông mới để rao giảng Tin Mừng, Nhóm cũng cảnh báo việc "gián đoạn kỹ thuật số" (une rupture numérique) giữa những người trẻ có kết nối cao ở các thành phố và những người trẻ đang lớn lên ở các khu vực nông thôn.

Trong phần dành riêng nói về số phận các di dân trẻ, nhóm đã nêu số phận của các cộng đồng Kitô hữu ở Trung Đông "những cộng đồng đang thắc mắc về tương lai của họ khi họ thấy các người trẻ của họ ra đi", thường là "bị quyến rũ" bởi ảo ảnh phương Tây mà không xét gì tới các hậu quả của việc tách rời khỏi lãnh thổ, gia đình và văn hóa của họ. Đồng thời, nhóm cũng cảnh báo về hiện tượng "bài ngoại" đang dâng cao ở châu Âu, và nói rằng Đức Giáo Hoàng Phanxicô vốn mời gọi người Công Giáo "lắng nghe những gì Thiên Chúa nói với họ qua các di dân".

Khi lưu ý rằng các Kitô hữu trẻ thường bị "chương tai gai mắt" bởi sự thiếu hiệp nhất Kitô giáo thực sự, nhóm cho hay "những người Công Giáo trẻ đang bắc các cầu nối với những truyền thống tôn giáo khác trong nhiều sáng kiến, cũng như với các tín ngưỡng khác."

Nhóm B nói tiếng Pháp

Nhóm nói tiếng Pháp thứ hai ân hận điều họ coi là người trẻ bỏ rơi Giáo Hội; nhóm cho rằng người trẻ "thực tế đã đào ngũ khỏi các cộng đồng Kitô hữu". Nhóm nói rằng: Giáo hội có nhiệm vụ lắng nghe và đeo đuổi họ, giống như Đấng Chăn Chiên Lành. Nhóm kêu gọi Giáo Hội khai triển các phương tiện truyền giảng Tin Mừng mới và những cách thức mới để sống thực đức tin Kitô giáo; được hỗ trợ bởi việc đào tạo các mục tử tốt hơn - cả ở chủng viện - về việc phải đồng hành với người trẻ ra sao. Nhóm nói rằng điều này sẽ giúp đào tạo và dạy dỗ giáo lý cho người trẻ để họ có khả năng làm nhân chứng cho Chúa Kitô trong thế giới.

Nhóm cũng nêu bật các nhu cầu đặc thù của các di dân trẻ, và khuyến khích các giáo hội gặp nhau trên bình diện giáo xứ và giáo phận để giải quyết các vấn đề phát sinh từ việc này.

Nhóm thừa nhận rằng Giáo hội phải cởi mở hơn với người trẻ quanh các vấn đề về tính dục. Nhóm nói rằng "Giáo hội được kêu gọi cập nhật (actualiser) giáo huấn của mình về các chủ đề này, ý thức rằng mình là một đầy tớ cho lòng thương xót của Thiên Chúa".

Nhóm C nói tiếng Pháp

Nhóm tiếng Pháp thứ ba lưu ý rằng những người trẻ thường phải vật lộn trong việc đồng nhất với đức tin của cha mẹ, nhưng nói thêm rằng họ cũng thường là "các chứng tá hân

hoan của đức tin Kitô giáo” khi được Giáo hội hỗ trợ để làm thế. Nhóm cho rằng di dân là một lĩnh vực quan trọng được người trẻ quan tâm; họ lưu ý đến sự cam kết của Giáo Hội đối với công lý và chính trị.

Nhóm A nói tiếng Tây Ban Nha

Nhóm A tiếng Tây Ban Nha nói rằng Thượng hội đồng phải nói chuyện với những người trẻ coi giáo hội như “dửng dưng, thiếu khả năng và bất động”, và cho họ thấy Giáo Hội không phải là nhà độc tài của luật pháp. Các ngài tự hỏi tại sao có quá nhiều người trẻ tách xa khỏi Giáo hội? “phải chăng vì họ không có tiếng nói nào? Họ không được nghe? Phải chăng Giáo Hội là một cấu trúc pháp lý lạnh lẽo?” Các ngài tiếp tục lo lắng “Chúa Giêsu Kitô đang trình bày gì với chúng ta? Một sự thánh thiện lỏng lẻo, ướt át, tầm thường?”

Nhóm A nói tiếng Tây Ban Nha cảnh báo rằng các phương tiện truyền thông kỹ thuật số và xã hội không phải là không có các cuộc thảo luận về tôn giáo và linh đạo, nhưng Giáo Hội Công Giáo đã bị bỏ lại phía sau.

Nhóm cho rằng Giáo hội cần phải lắng nghe nhu cầu của người trẻ "theo phong cách của Chúa Giêsu"; và sau đó giúp họ biến đổi cấu trúc xã hội và giáo hội. Tuy nhiên, nhóm cảnh báo chống lại sự mất dạng của "các hình thức âm nhạc cổ xưa" của phụng vụ.

Nhóm B tiếng Tây Ban Nha

Nhóm nói tiếng Tây Ban Nha thứ hai lo lắng rằng ngôn ngữ của Thượng Hội Đồng làm như thể người trẻ hiện hữu ở bên ngoài Giáo Hội. Các ngài cho rằng tài liệu cuối cùng phải có phẩm chất Tin Mừng, ngõ với giới trẻ của thế giới, chứ không chỉ các người trẻ Công Giáo. Nói về việc hoàn cầu hóa như một cơ hội chứ không phải một đe dọa, các nghị phụ Thượng Hội Đồng nói rằng một trong các vai trò của họ là hòa giải hiện đại và cổ truyền, để trình bày “một sự hòa hợp”. Các ngài nói rằng không phải mọi thứ hiện đại đều tốt, và không phải mọi thứ quá khứ đều xấu. Nhóm cảnh báo về ảnh hưởng suy giảm của ông bà trong việc truyền thụ đức tin, đặc biệt là ở Tây Âu và Mỹ.

Nhóm A nói tiếng Ý

Nhóm A nói tiếng Ý viết rằng Chúa Giêsu, khi đồng hành với các môn đệ trên đường Emmaus, ít lưu tâm tới hướng họ đi nhưng lưu tâm nhiều hơn tới việc cùng đi với họ. Các ngài kêu gọi Giáo Hội phải truyền giảng Tin Mừng với cùng một “tình âu yếm và năng lực” được Chúa Giêsu tỏ bày với các môn đệ của Người, lưu ý rằng Chúa Giêsu sẵn sàng “bước vào đêm đen” khi Người chấp nhận lời mời ở lại với họ tại Emmaus.

Các Nghị Phụ nhấn mạnh rằng người trẻ là “hiện tại” của Giáo Hội, chứ không phải chỉ là tương lai của nó, và thúc giục Thượng Hội Đồng thận trọng đừng tạo ra khoảng cách giả tạo giữa người trẻ và phần còn lại của Giáo Hội.

Nhóm cảnh báo về một bầu khí cá nhân chủ nghĩa trầm trọng, cả bên trong lẫn bên ngoài Giáo hội. Đối với bên trong, các ngài cảnh báo rằng điều này có thể dẫn đến việc ơn cứu rỗi bị coi như một cuộc theo đuổi theo kiểu "tự lấy mình làm trung tâm" thứ "phúc lợi tâm lý học", xa lìa khỏi cộng đồng và chiều kích bí tích của nó.

Nhóm B nói tiếng Ý

Nhóm nói tiếng Ý thứ hai nói rằng các cuộc khủng hoảng giữa người trẻ phản ánh các cuộc khủng hoảng trong thế giới người lớn và nhận ra một thính cảm tự nhiên của người trẻ đối với việc truyền giảng Tin Mừng và giáo lý, khi được đào tạo đúng cách.

Nhóm kêu gọi các mục tử nói chuyện với người trẻ về cuộc sống xúc cảm và tính dục của họ "một cách rõ ràng, sâu sắc về nhân tính và tương cảm". Các Nghị Phụ cũng nhấn mạnh tới các nhu cầu đặc thù của di dân, và nhấn mạnh các trường Công Giáo phải là những nơi phát huy "bầu khí sống chung có tính liên văn hóa và liên tôn giáo trong xã hội", đặc biệt khi có sự lớn mạnh của "các hình thức mới của chủ nghĩa cực đoan và bất khoan dung".

Nhóm C nói tiếng Ý

Nhóm nói tiếng Ý thứ ba viết rằng Thượng Hội Đồng đã nhận ra nhu cầu trong Giáo hội và xã hội phải có "sự tái cân bằng trong liên hệ đàn ông đàn bà". Nhóm kêu gọi Giáo Hội tiếp tục cởi mở đối với "sự tương tác hữu hiệu" và "chia sẻ trách nhiệm nhiều hơn trong việc xây dựng Nước Trời".

Với sự tập chú đặc biệt vào việc thờ phượng, Nhóm kêu gọi một nền phụng vụ sống không chỉ ở bên ngoài mà còn hướng tới "các thực tại bên trong". Nhóm kêu gọi phải phục hồi các bài giảng dựa vào Kinh Thánh "như một cơ hội để đụng tới trái tim của con người".

Nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha

Giáo hội phải gặp những người trẻ tuổi nơi họ đang hiện hữu, nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha nhấn mạnh như thế. Nhóm xác định các đại học và cách riêng, thế giới kỹ thuật số, như những không gian thích hợp để truyền giảng Tin Mừng. Khi nhận xét rằng mặt tích cực của các phương tiện truyền thông mới "ít được nhấn mạnh" trong Tài Liệu Làm Việc, Nhóm này viết "Giáo hội cần phải có mặt trong môi trường này qua chính người trẻ". Các Nghị Phụ đặc biệt kêu gọi các giáo xứ cung cấp không gian vật lý cho người trẻ để họ gặp nhau. Nhận thấy Giáo hội "gặp khó khăn trong việc thông truyền chính xác quan điểm nhân học Kitô giáo về cơ thể và tính dục", nhóm nói rằng thực hành tốt bao gồm việc đào tạo và đối thoại với những người trẻ trong lĩnh vực này.

Các ngài kết luận "Chúng tôi rất biết ơn khi, lần đầu tiên, tiếng Bồ Đào Nha - một ngôn ngữ được khoảng 350 triệu người sử dụng - đã được đưa vào làm ngôn ngữ chính thức của Thượng Hội Đồng. Và chúng tôi yêu cầu từ nay, phong tục tốt đẹp này được tiếp tục".

22. Thượng Hội Đồng về người trẻ: Thầy Alois của Cộng Đồng Taizé góp ý: « đáp ứng cơn khát thiêng liêng của người trẻ và việc họ tìm kiếm hiệp thông »

Vũ Văn An, 12/Oct/2018

Từ ngày 3 tháng Mười, Thượng Hội Đồng giám mục hội họp tại Rôma, với Đức Giáo Hoàng Phanxicô, các giám mục khắp thế giới, các chuyên viên, người trẻ, và các đại biểu anh em của các Giáo Hội khác nhau, quanh chủ đề "Người trẻ đức tin và biện phân ơn gọi". Thầy Alois, bề trên cộng đồng Taizé, đã tham dự tất cả các phiên họp trong tư cách "khách mời đặc biệt". Sau đây là lời góp ý của Thầy tại một trong các tiểu nhóm nói tiếng Pháp:

Trong Điều 68 và 69 của Tài Liệu Làm Việc, người ta thấy lời bày tỏ ước muốn có một Giáo hội "có tính tương quan nhiều hơn", có khả năng "chào đón mà không phán xét trước", một Giáo hội "bạn bè và gần gũi".

Với các anh em của mình, chúng tôi thường ngạc nhiên khi nghe người trẻ mà chúng tôi tiếp đón ở Taizé nói rằng họ cảm thấy "như ở nhà" và chúng tôi tự hỏi tại sao. Có thể là, để thực sự là chính mình, họ cần phải cảm thấy hữu dụng, thấy tính sáng tạo của họ được khuyến khích, được nhận lãnh trách nhiệm.

Lúc đó, cơn khát thiêng liêng của họ thức tỉnh và điều quan trọng là phải kiên nhẫn bước đi cùng với họ, tới những nguồn của đức tin. Họ biết rằng họ được chào đón bởi một cộng đồng, trước nhất trong lời cầu nguyện chung, nơi mọi người tham gia tích cực, bằng cách ca hát, lắng nghe một bài đọc kinh thánh ngắn gọn, một lúc im lặng kéo dài. Và thường thường, nhờ thế, họ làm sâu sắc mối liên hệ bản thân với Chúa Kitô.

Chúng tôi lưu ý để các dấu hiệu phụng vụ tránh chủ nghĩa hình thức, nhưng phải đẹp và đơn giản. Thí dụ, chúng tôi được thấy mỗi tối thứ Sáu, người trẻ tham gia một cách sâu xa xiết bao một buổi cầu nguyện quanh cây thánh giá, để trút lên Chúa Kitô những gì đang quá nặng đối với họ.

Chúng tôi tự nhủ: như Chúa Kitô, chúng ta hãy dùng tấm lòng lắng nghe họ, bằng cách nhắc nhở mình rằng Người vẫn đang hành động trong đời họ - và chúng ta hãy tôn trọng cung thánh lương tâm của họ. Những người lắng nghe phải được đồng hành với. Trong Giáo hội, đang thiếu các người đồng hành: liệu một thừa tác vụ lắng nghe có thể được giao phó, không những cho các linh mục, các tu sĩ nam nữ, mà còn cho người giáo dân, đàn ông và đàn bà, hay không?

Ở Taizé, người trẻ cũng khám phá thấy rằng Giáo Hội là sự hiệp thông. Không tạo ra một phong trào có tổ chức, chúng tôi luôn luôn gửi các người trẻ trở lại các giáo xứ và các nơi họ sống. Rất nhiều người trong số họ muốn cùng cầu nguyện với những người trẻ thuộc các tín phái khác nhau. Họ hiểu, có thể một cách mặc nhiên, lời kêu gọi của Chúa Kitô muốn chúng ta mau mau hòa giải.

Gần đây, chúng tôi đã thực hiện một trải nghiệm hiệp thông như vậy nhân một cuộc gặp gỡ các người trẻ châu Á ở Hồng Kông, một giai đoạn trong cuộc hành hương tín thác của

chúng tôi. Trong số những người tham gia trẻ, 700 người đến từ Trung Hoa lục địa - đó là niềm vui của Chúa Thánh Thần.

Tôi còn muốn đưa ra một đề nghị cụ thể. Thông thường, từ vựng và cách nói là những trở ngại ngăn cản số đông người trẻ lắng nghe những gì Giáo Hội nói. Há tài liệu cuối cùng lại không thể được kèm theo một bức thư ngắn, được soạn thảo bằng một văn phong đơn giản, ngỏ với người trẻ đang tìm kiếm ý nghĩa cho đời họ hay sao?

Tôi muốn tóm tắt những gì tôi vừa nói với lời lẽ của Thầy Roger, người sáng lập ra cộng đồng của chúng tôi: "Khi lắng nghe, chữa lành, hòa giải, Giáo Hội trở thành những gì Giáo Hội vốn là đối với người hiểu biết nhất về Giáo Hội, tức, một hiệp thông tình yêu, cảm thương, an ủi, một sự phản ánh trong vắt của Chúa Kitô phục sinh. Không bao giờ xa cách, không bao giờ ở thế phòng thủ, thoát khỏi mọi nghiêm khắc, Giáo Hội có thể tỏa sáng sự tin tưởng khiêm tốn của đức tin vào tận trái tim con người chúng ta".

23. Bên lề Thượng Hội Đồng Giám Mục về Người Trẻ: Các Lá Thư Từ Thượng Hội Đồng

Vũ Văn An, 14/Oct/2018

Xavier Rynne II là bút hiệu của một người dấu tên. Ông đã bắt đầu loạt bài dưới tên gọi "Letters from The Synod" từ hồi hai Thượng Hội Đồng Giám Mục về Gia Đình, năm 2014 và 2015. Riêng về Thượng Hội Đồng lần này, ông đã ra tới số 7. Mỗi số gồm 3 mục khác nhau: Mục thứ nhất là một bài nhận định, mục thứ hai là bài phỏng vấn một nhân vật nào đó về Thượng Hội Đồng và mục thứ ba thường đăng tải các phát biểu của một hay hai Nghị Phụ Thượng Hội Đồng.

Phải nói ngay: Xavier Rynne II thiên nhiều hơn về phía những người muốn duy trì các đường nét chính của truyền thống tín lý và luân lý Công Giáo. Trong bài này, chúng tôi trình bày mục đầu của số 7 ngày 11 tháng Mười:

Các nhận định về các phúc trình đầu tiên của Thượng Hội Đồng

Xavier Rynne II cho rằng các bản phúc trình của các tiểu nhóm (circoli minori) không phải là các ngôn từ chải chuốt. Chúng rất khác nhau về phẩm chất và tập chú. Chẳng hạn, các diễn giả nói tiếng Anh nhưng là người Á Châu và Phi Châu có thể có các ưu tiên rất khác với các ưu tiên của các diễn giả xuất thân từ Âu Châu hay Bắc Mỹ. Không nên ngạc nhiên về điều này nhưng rất có thể gặp những bài đọc hỗn độn và chán ngắt. Tuy nhiên, các phúc trình này quả có giá trị. Ít nhất, chúng cho thấy những đường phân ranh (fault lines) chính của Thượng Hội Đồng.

Ông đi phỏng vấn một số học giả và những người khác xem họ đánh giá các phúc trình này ra sao. Dù nhanh và không đầy đủ, các nhận định của họ không hẳn không đáng lưu ý.

Một nhà báo Công Giáo Tây Ban Nha

Các nhóm nói tiếng Tây Ban Nha theo dõi chặt chẽ Tài Liệu Làm Việc và đưa ra một số

lượng đáng kể các chỉ trích, nhưng vẫn làm việc với bản văn. Không có gì đáng lo ngại trong các nhận định của các ngài nhưng cũng không có gì gọi là hững. Quan điểm của cả hai nhóm tiếng Tây Ban Nha khá có tính Châu Mỹ Latinh: rất ít nói đến các vấn đề liên quan đến tính dục, nhưng nói rất nhiều đến di dân, tìm việc làm, đạt đến khối người trẻ, v.v ... Tóm lại, không có gì bất thường.

Nhận định của một nhà thần học làm việc tại Hoa Kỳ về phúc trình của nhóm tiếng Anh:

Với tôi, dường như điều quan trọng nhất cần nhấn mạnh - thực sự, để hết mình cố gắng - là tối thiểu hóa ngôn ngữ gây hại "LGBT / căn tính tính dục", và sau đó đưa ra được một số khẳng định tích cực về tầm quan trọng của khiết tịnh.

Tôi nghĩ rằng việc nói đến khiết tịnh là điều quan trọng có tính chiến lược vì nó là phản đề của chủ trương ủng hộ LGBT ... Họ phải nói về việc không có vẻ tiêu cực hoặc kết án, nhưng tìm sự cởi mở. Nhưng phải đối đáp bằng cách nói về sự đau khổ khủng khiếp mà người trẻ đang trải qua vì bị lạm dụng tình dục, bị phơi bày cho văn hóa khiêu dâm, các vết thương xúc cảm và các tâm hồn tan nát, vì các lời dối trá và hứa hẹn rỗng tuếch của cách mạng tình dục - và sau đó, trình bày khiết tịnh như một phương thức thay thế tích cực.

Nhận định của một tu sĩ làm việc tại châu Âu:

Một số đoạn có tiềm năng gây vấn đề từ các nhóm nhỏ:

“Có nhiều hình thức gia đình khác hơn là gia đình hạt nhân hoặc đại gia đình. Chúng tôi đã có một cuộc tranh luận trong nhóm nhỏ của chúng tôi về việc gom nhóm không lý tưởng căn cứ vào viễn ảnh Kitô giáo. Phải chăng giới lãnh đạo trong Giáo Hội đòi các giám mục và linh mục phải công bố sự thật của Tin Mừng bằng cách phủ nhận rằng đây là các gia đình? Hay liệu giới lãnh đạo của chúng ta đòi chúng ta phải đồng hành với người trẻ trong thực tại họ thấy họ ở trong đó? Có lẽ đây không phải là các thực tại mâu thuẫn nhau: Thánh Gioan kể lại rằng Chúa Giêsu vừa chấp nhận người phụ nữ bị bắt quả tang ngoại tình vừa đề nghị một điều khác. Liệu chúng ta có thể vừa chấp nhận và thậm chí tôn trọng đơn vị gia đình mà một người trẻ tìm thấy mình ở trong vừa chia sẻ lý tưởng Tin Mừng cho họ hay không?”

“Lúc này, điều xem ra cần thiết là tiếp cận vấn đề tính dục một cách cởi mở hơn với người trẻ và thảo luận mọi chủ đề liên quan đến vấn đề này. Giáo Hội được kêu gọi cập nhật hóa giáo huấn của mình về những chủ đề này, ý thức rằng mình là đầy tớ cho lòng thương xót của Thiên Chúa. Theo nghĩa này, điều có thể hữu ích là khai triển chi tiết và đề nghị với các Giáo hội đặc thù một tài liệu bàn đến các vấn đề cảm giới và tính dục. . .”

“Từ các kho tàng giáo huấn của mình, kể cả “kho báu kiếm được” của mình về học thuyết xã hội, Giáo Hội có thể cung cấp cho [người trẻ] các lý do để sống và hy vọng. Giáo Hội làm điều này với người trẻ tốt nhất khi tránh phương thức duy luân lý hay bút chiến - như thể chúng ta có mọi câu trả lời 'làm sẵn' - nhưng thay vào đó đồng hành với người trẻ trong một bầu khí hân hoan và phiêu lưu khám phá. . .”

“Chúng ta phải tránh nói với người trẻ ‘điều đó không nên làm’ nhưng thay vào đó, hãy giúp họ thấy các hậu quả của hành động của họ, vì một Giáo hội biết tương cảm là Giáo hội đồng hành bất chấp các sai sót, không áp đặt, ngăn cấm hoặc đòi hỏi. Tuy nhiên, các

điểm này là các điểm ít tương cảm nhất và ta cần nhấn mạnh đến tầm quan trọng của các quyết định và khuyến khích họ chấp nhận rủi ro. . .”

Nhận định của một nhà thần học làm việc tại Hoa Kỳ về nhóm nói tiếng Đức:

Đoạn 2 [trong phúc trình của nhóm nói tiếng Đức] chỉ là một việc nổi giáo rõ ràng cho giới trẻ và là một loại tôn thờ tuổi trẻ: “Chúng tôi lắng nghe tuổi trẻ và nhìn lên họ bằng đôi tai và đôi mắt của một Chúa Giêsu lúc trẻ”. Nghiêm túc chứ?

Đoạn 6 là trang bị cho Thượng Hội Đồng diễn lại vở *Niềm Vui Yêu Thương* (Amoris Laetitia). Sau khi làm nổi bật “niềm vui” và “biện phân” như đặc điểm của triều giáo hoàng này trong Đoạn 5, nó nhấn mạnh câu của Tài Liệu Làm Việc (và của *Niềm Vui Yêu Thương*): “Thực tế quan trọng hơn ý tưởng”. Nó viết tiếp để giải thích điều này có nghĩa: “. . . chúng ta nhìn bằng đôi mắt yêu thương của giới trẻ về con người cụ thể và tình huống cụ thể, và chúng ta học cách hiểu sự hiện diện của Thiên Chúa được rọi sáng ở đó ra sao. Thí dụ, cũng ở đó, thực tại cụ thể đó chưa tương ứng với cuộc sống Kitô hữu lý tưởng”.

Trước tiên, điều trên có tính phiếm thần (pantheistic) - tìm đâu ra sự thật? Trong các điều kiện cụ thể của kinh nghiệm sống (tự nhiên), chứ không phải trong mặc khải (siêu nhiên) - tất nhiên, điều này dường như là tiền đề của toàn thể Tài Liệu Làm Việc.

Thứ hai, những Nghị Phụ Thượng Hội Đồng nói tiếng Đức đang nhấn mạnh tới một cách tiếp cận có tính tìm gia phả (genealogical) hơn là một cách tiếp cận đề ra quy tắc (prescriptive) - nghĩa là Giáo hội dường như không làm chuyện đề xuất sự việc (giảng dạy), mà chỉ đào xới bất cứ thứ gì đã có ở đó rồi, đã ghi khắc sâu trong thế giới rồi. Điều này lấy cơ sở ở sự sụp đổ hoàn toàn giữa thiên nhiên và ơn thánh, nghĩa là về thần học đây là chủ nghĩa duy tự nhiên; về triết học, đây là Feuerbach.

Theo quan điểm của tôi, yếu tố quan trọng nhất được nhấn mạnh là cuộc thảo luận của Nghị Phụ (Thượng Hội Đồng) nói tiếng Đức về nhân học. Và vì họ quá chú ý đến nó, và vì các giám mục vùng Rhineland, trong lịch sử, vốn có ảnh hưởng rất lớn, tôi nghĩ các giám mục nói tiếng Anh nên cố gắng đưa ra một phản ứng được phát biểu đầy đủ về nhân học. Trong Đoạn 10 của họ, Nhóm tiếng Đức nói rằng Thượng Hội Đồng phải xem xét ý nghĩa thực sự của hạn từ nhân bản, của việc làm một con người nhân bản, của tự do thực sự, và vấn đề người ta tìm đâu ra căn tính của họ? Và sau đó, họ đã khai triển điều này trong đoạn 11 với những điều sau đây (rõ ràng đây chỉ là một bản dịch thoáng): “Vấn đề mang xác thân và tính dục, thế giới kỹ thuật số, thiếu khả năng biện phân, mong muốn các hiện tượng tâm linh, một mong muốn đòi một cuộc nghiên cứu nhân học sâu xa hơn, nếu chúng ta muốn đề nghị niềm tin như một cách để có được một cuộc sống nhân bản thành công. Một nghị phụ Thượng Hội Đồng đã gợi ý: Nếu chúng ta không chẩn đoán rõ ràng về thân phận con người, thì chúng ta không có liệu pháp điều trị cho nó. Dù sao, chúng tôi có ý kiến này: ý nghĩa của chủ đề tính dục đối với giới trẻ, chỉ đơn thuần mô tả hiện tượng và một vài vấn đề trong các số 52-53 của bản văn [tức Tài Liệu Làm Việc] là điều không đủ. Chúng tôi khẩn khoản yêu cầu một sự đào sâu và định hướng nhân học về các chiều kích này với việc nhấn mạnh vào phẩm chất của mối liên hệ nhân bản”.

Trước tiên, nên lưu ý: ở đây họ đang dọn đường nhân học cho lập luận ủng hộ LGBT - rất có thể bằng cách nại đến thân phận "hay thay đổi" của con người (hãy nghĩ đến Bernard

Haring). Thứ hai, nên lưu ý sự nguy hiểm thần học - tức là, nếu chúng ta không hiểu thân phận con người, thì chúng ta không thể giải quyết được nó. Đối với vấn đề này, các nghị phụ nói tiếng Đức chắc chắn sẽ đưa ra sự đánh giá và biện pháp khắc phục của họ. Nhưng dĩ nhiên Giáo Hội hiểu biết thân phận con người (tội lỗi, đức hạnh, thói hư, vv) và do đó Giáo Hội có biện pháp khắc phục (Ơn thánh, Lời Chúa và bí tích). Thứ ba, việc “nhấn mạnh đến phẩm chất của các mối liên hệ” nghe có vẻ như một sự thay thế chủ quan cho đặc điểm khách quan của mối liên hệ, nghĩa là, các mối liên hệ đồng tính có “phẩm chất” tình yêu cho dù về phương diện khách quan chúng sai phạm “lý tưởng” của tình yêu Kitô giáo và chúng ta phải “đồng hành” với họ.

Cuối cùng, nên lưu ý rằng các vị nói tiếng Đức đang tìm tòi một điều gì đó tiến bộ hơn những gì có trong Tài Liệu Làm Việc.

Và cuối cùng, nhận định của một linh mục trẻ người Mỹ:

Cái nhìn thoát đầu vào các phúc trình tiếng Anh không gây được ấn tượng nào nơi tôi. Không có gì đặc biệt đáng trách trong đó cả, nhưng cũng chẳng có gì đặc biệt tốt về chúng nốt. Chỉ là một sự đối chiếu các ý tưởng với các mức độ công phúc khác nhau và nhắc đến việc các môn thể thao thú vị biết chừng nào (một cách nghiêm túc).

Nhưng Nhóm D, rõ ràng là nhóm tốt nhất trong các nhóm nói tiếng Anh, đã thu hút sự chú ý của tôi trong cuộc tranh luận của họ giữa một “Giáo hội lắng nghe” và một “Giáo hội giảng dạy.” Một vài sự phân biệt sẽ có ích ở đây. Thứ nhất, là một tín hữu của Giáo Hội theo nghĩa giáo luật / pháp lý không có nghĩa là người này đang ở trong tình trạng hiện sủng / có ơn thánh hóa. Người ta có thể là chỉ là một Kitô hữu *in numero sed non merito* (cho có số chứ không có phúc), như Thánh Tôma Aquinô từng nói, giữa những người khác. Tất nhiên, Chúa Giêsu đã ăn uống với những người tội lỗi (“lắng nghe họ”), nhưng chính là để đem họ đến với sự hồi tâm. Chúng ta không thể đơn thuần giả định rằng vì một người đã chịu phép rửa nên mọi ý kiến của họ về đạo đức tính dục đều có giá trị như nhau.

Thứ hai, có xu hướng ngày càng hướng về sự tập quyền ở đây. “Lắng nghe” diễn ra ở bình diện công chúng (ground level). Bất cứ giám mục / linh mục / người tốt nào có trách nhiệm mục vụ chắc chắn đều lắng nghe người khác và đối xử với họ một cách tôn trọng, ngay cả khi các ý kiến họ nắm giữ không phải là của riêng họ. Đó chỉ là lương tri và lòng tốt Kitô giáo. Nhưng lắng nghe ai đó một cách thành thực không phải là qui luật cho bất cứ hành động nào khác. Nó chỉ là nó mà thôi. Nếu người ta nghĩ rằng các mục tử của họ quan tâm đến họ, họ sẽ lắng nghe những gì các ngài phải nói, ngay cả khi họ không hoàn toàn đồng ý. Nhưng đối với Tòa Thánh, tự đảm nhiệm quyền “lắng nghe” là bầu vào việc làm tốt mà những người có mặt tại hiện trường mỗi ngày trong các khung cảnh thừa tác vụ khác nhau vốn làm. Sự căng thẳng năng động của việc giúp đỡ người ta sống lối sống Kitô giáo đích thực không thể được giải quyết bằng lệnh lạc của Vatican. Công việc của Đức Giáo Hoàng và các giám mục là giảng dạy một cách trung thành và cổ vũ các sáng kiến tốt từ những người đã tiếp thu việc giảng dạy của các ngài.

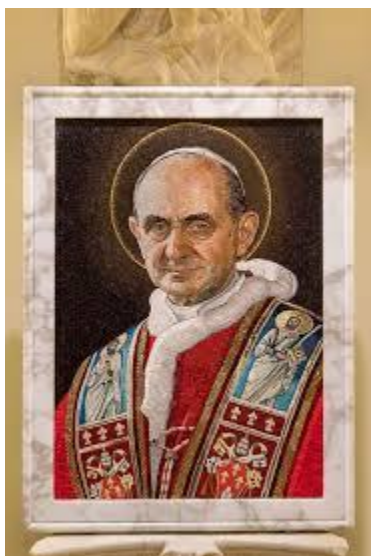
Xavier Rynne II cho rằng các nhận xét trên đây là những nhận định thô về tư liệu thô và cần được đánh giá tương ứng. Các nghị phụ Thượng Hội Đồng vốn đã khẩn thiết yêu cầu để bản văn nói nhiều hơn và nhấn mạnh sớm hơn về con người của Chúa Giêsu Kitô, sự cần thiết phải giữ khiết tịnh và giáo dục nhân đức, và lòng nhiệt thành Tin Mừng lớn

hơn. Cần phải thảo luận nhiều hơn nữa trước khi hình dáng thực sự của thông điệp Thượng Hội Đồng trở nên rõ ràng.

24. Đức Phaolô VI và Thượng Hội Đồng về Tuổi Trẻ

Vũ Văn An, 14/Oct/2018

Thập niên cuối cùng trong triều giáo hoàng của Đức Phaolô VI, vị giáo hoàng mới được Đức Phanxicô phong thánh hôm qua, không hẳn là một thập niên vui vẻ cho lắm. Cuộc tranh cãi khắp thế giới về thông điệp *Humanae Vitae* (Sự Sống Con Người) năm 1968 của ngài, một cuộc tranh cãi có lúc đã trở thành bạo động hết sức về phương diện tu từ, đã làm tổn thương người vốn mang tên Giovanni Battista Montini rất nhiều vì ngài vốn là một tâm hồn rất nhạy cảm.

Giáo huấn của ngài về các phương tiện thích đáng để kế hoạch hóa gia đình thường bị trình bày sai lạc như là một ý thức hệ “sinh sản bằng mọi giá”, trong khi thực ra, ngài dạy rằng kế hoạch hóa gia đình là một nghĩa vụ luân lý và một việc thực thi nhân đức khôn ngoan một cách tinh tế. Nhiều giám mục anh em đã bỏ rơi ngài giữa các cuộc chiến xoay quanh **Humanae Vitae**; các vị này quyết tâm đẩy mạnh nhiều nghị trình luân lý và thần học khác hay chịu khuất phục trước nền văn hóa công cộng hiện hành và cuộc cách mạng tình dục. Đối đầu với sự bất đồng công khai và tràn lan này đối với thông điệp của ngài, Đức Phaolô VI dường như đã đưa ra một quyết định đầy ý thức sẽ không áp đặt bất cứ kỷ luật tín lý và luân lý nào nữa với hy vọng cuộc thảo luận hợp lý sẽ ngăn chặn bất

cứ chia rẽ nào khác trong Giáo Hội hậu Vatican II. Nhưng, chiến lược này, cùng với chính sách *Ostpolitik* (hòa hoãn Đông Tây) của ngài nhằm tạo thỏa hiệp ở Trung Âu, đều đã không thành công; kết quả vẫn còn đang hiện diện với chúng ta ngày nay, trong cuộc khủng hoảng giáo sĩ lạm dụng tình dục và sự nhất đảm và hành động phi pháp của một số giám mục.

Đức Phaolô không bao giờ còn viết thêm một thông điệp nào nữa. Nhưng về cuối điều vốn khởi đầu như một triều giáo hoàng thành công và năng động và đang kết thúc trong sự mệt mỏi hụt hơi của cả giáo hoàng lẫn giáo hội, ngài đã gom hết sức lực trong một cố gắng nhằm chấm dứt cuộc trôi dạt hậu công đồng, và đã phát ra tiếng kèn đầu tiên nhằm hiệu triệu Giáo Hội Công Giáo hướng tới điều, người kế nhiệm thứ hai của ngài, Đức Gioan Phaolô II, sẽ đặt tên là “Tân Phúc Âm Hóa”. Điều oái oăm và cuối cùng có thể có tính an ủi là lễ phong thánh Chúa Nhật qua đã diễn ra trong lúc tạm nghỉ của Thượng Hội Đồng năm 2018. Vì dịp để Đức Phaolô VI thách thức Giáo Hội thế giới nghĩ đến sinh quyền rao giảng tin mừng và truyền giáo của mình là một Thượng Hội Đồng thất bại.

Chủ đề của Thượng Hội Đồng năm 1974 là “Phúc Âm Hóa trong Thế Giới Hiện Đại”, và trong khi có sự đồng thuận về đề nghị tổng quát cho rằng Giáo Hội phải tái khám phá ra

cảm thức này: truyền giáo và phúc âm hóa là trách nhiệm của mọi Kitô hữu, thì lại có rất ít đồng thuận ngoài đồng thuận ấy. Mặt khác, có một bất đồng đáng kể về mối tương quan của việc phúc âm hóa trong Thế Giới Thứ Ba đối với việc “giải phóng” mà ý nghĩa của nó cũng bị tranh cãi rất nhiều. Có điều đáng lưu ý là vị tổng phúc trình viên của Thượng Hội Đồng này chính là Hồng Y Karol Wojtyła của Cracow, tức vị Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II thân yêu của chúng ta sau này. Vị này được trao nhiệm vụ khai triển phúc trình sau cùng để được toàn thể Thượng Hội Đồng chấp thuận, nhưng đã không thể thực hiện được việc này. Thành thử Thượng Hội Đồng năm 1974 kết thúc trong một bất hòa, có thể nói như thế, các tư liệu của nó đã được trao cho một ủy ban giáo hoàng; ủy ban này sau đó đã trình sự việc lên Đức Phaolô VI với gợi ý ngài nên làm một điều gì đó. Đức Phaolô quyết định làm theo. Kết quả là “Tông Huấn Hậu Thượng Hội Đồng” đầu tiên ra đời, đó là Tông huấn *Evangelii Nuntiandi* [Công Bố Tin Mừng], được công bố ngày 8 tháng 12 năm 1975.

Được soạn thảo bởi Cha Dòng Dòng Đaminh người Ba Tây, Cha Lucas Moreira Neves, các chủ đề của *Evangelii Nuntiandi* rõ ràng phản ánh xác tín gắn liền với danh giáo hoàng của Đức Giovanni Battista Montini: Giáo Hội tương lai phải là một công trình Phaolô hay một công trình truyền giáo. Do đó, *Evangelii Nuntiandi* phác thảo một cách tiếp cận với việc đạo Công Giáo tự hiểu về chính mình, trong đó, Giáo Hội, Nhiệm Thể Chúa Kitô, Người Rao Giảng Tin Mừng Đầu Hết, có tính Tin Mừng trong chính yếu tính của mình: truyền giáo là yếu tính của Giáo Hội, chứ không phải là điều Giáo Hội làm. Đàng khác, Đức Phaolô VI nhấn mạnh, việc công bố Tin Mừng này không phải là một lời kêu gọi chung chung đối với khuôn phép lịch thiệp nhân bản mà là một lời kêu gọi thẳng thừng và không hề biện giáo phải gỡ gỡ con người sống động của Chúa Giêsu Kitô: “Sẽ không có phúc âm hóa thực sự nếu danh, giáo huấn, cuộc đời, các lời hứa, vương quốc, và mầu nhiệm của Chúa Giêsu thành Nadarét không được công bố”. Không hề có sự áp đặt nào ở đây nhưng cũng không hề có sự nhát đảm. Giáo Hội phải công bố Chúa Giêsu Kitô và Tin Mừng của Người, và không điều gì khác.

Khi thảo luận việc làm thế nào để lời công bố trên và việc đề xuất tình bạn với Chúa Kitô được thực hiện tốt đẹp nhất vào cuối thời hiện đại, Đức Phaolô VI sáng nghĩ ra một nhận định đầy tính đặc sủng bằng cách triển khai trong *Evangelii Nuntiandi* một công thức mà ngài vốn thường sử dụng trong các giảng giải và giáo huấn của ngài: “Con người hiện đại sẵn lòng lắng nghe các nhân chứng hơn là các thầy dạy, mà nếu có lắng nghe các thầy dạy, thì bởi vì các thầy dạy này là các nhân chứng”. Thành thử không có khoảng cách nào giữa điều Giáo Hội công bố và điều Giáo Hội sống, hay giữa điều các môn đệ Kitô hữu đề nghị với người khác và cung cách họ sống cuộc sống riêng của chính họ. Đề nghị và chứng tá chỉ là một mối: chúng tạo thành chiếc áo không đường nối, có thể nói thế, của phúc âm hóa.

Đức Phaolô nhấn mạnh: gỡ gỡ Chúa Giêsu Kitô là gỡ gỡ Giáo Hội. Gia nhập Giáo Hội là nhập thân vào một cộng đồng tín hữu biết sống bằng các bí tích, nguồn ơn thánh nuôi dưỡng đức tin, đức cậy, và đức mến huynh đệ. Và trở thành chi thể theo nghĩa trọn vẹn nhất của Giáo Hội được sắp xếp theo bí tích này, người được phúc âm hóa phải trở thành người đi phúc âm hóa: đời sống bí tích của Giáo Hội vừa là phương tiện nên thánh bản thân vừa là diễn đàn truyền giáo, làm chứng và phục vụ. Và Đức Phaolô dạy rằng: khi trở thành người rao giảng Tin Mừng, các Kitô hữu cũng trở thành những người biến đổi và canh tân văn hóa. Vì họ cung ứng cho thế giới một nền nhân bản chân thật và đầy đủ, một nền nhân bản trong đó, các đặc quyền của lương tâm và các đòi hỏi của chân lý ấn

khớp với nhau, khi chân lý được tự do chấp nhận và đem ra sống trong một thế giới hoà giải và nhân bản hóa sâu sắc hơn.

Nhân dịp kỷ niệm năm thứ 25 ngày ban hành *Evangelii Nuntiandi*, Đức Hồng Y Lucas Moreira Neves mô tả tông huấn như là “di chúc mục vụ gửi Giáo Hội” của Đức Phaolô VI. Thực ra, nó còn hơn thế nữa. Người ta còn dám gợi ý rằng *Evangelii Nuntiandi* là chiếc lăng kính qua đó, Đức Phaolô VI thúc giục Giáo Hội đọc toàn bộ Vatican II: như bài diễn văn khai mạc của Đức Gioan XXIII, *Gaudet Mater Ecclesia* [Mẹ Giáo Hội Hầy Hân Hoan] trở thành mệnh lệnh cho công việc của Công Đồng thế nào, thì *Evangelii Nuntiandi* là bản tóm lược của Đức Phaolô VI về các thành tựu và mệnh lệnh để sống 16 văn kiện của công đồng này như một toàn bộ nhất quán. Theo nghĩa này, văn kiện giáo huấn cuối cùng trong huấn quyền của Đức Phaolô VI quả đã tìm cách kết thúc cảnh trôi dạt trong Giáo Hội và hướng Đạo Công Giáo về một tương lai có tinh thần Tin Mừng khỏe khoắn hơn.

Khi tham dự nghi lễ tuyên thánh tại quảng trường Nhà Thờ Thánh Phêrô, các nghị phụ Thượng Hội Đồng lần này hẳn suy nghĩ về cảm thức khẩn thiết phải truyền giảng Tin Mừng, một cảm thức vốn gợi hứng để Đức Phaolô VI soạn thảo *Evangelii Nuntiandi*, một bản văn cùng với chứng tá tiên tri của *Humanae Vitae*, là một trong hai cuốn sách có tính huấn quyền đánh dấu buổi đầu và buổi kết thúc một triều giáo hoàng đầy sóng gió. “Tình yêu Chúa Kitô thôi thúc chúng ta...”, Thánh Phaolô viết trong thư thứ hai gửi tin hữu Côrintô (2Cr 5:14): tình yêu rực lửa ấy không gợi ý, hay bóng gió xa xôi, hoặc thúc cùi chỏ; nó *thôi thúc*. Đức Tổng Giám Mục Charles Chaput của Philadelphia cố gắng đốt lên một điều giống như ngọn lửa Phaolô trong bài góp ý của ngài ở buổi đầu Thượng Hội Đồng năm 2018:

“Chúng ta cần phải lắng nghe người trẻ. Đây là điều sinh tử. Người mọi thời đều mong được lắng nghe. Nhưng Thánh Phaolô không quyết định “lắng nghe” có 1 năm khi ngài tới Côrintô. Đức tin của ngài không để ngài chờ đợi. ‘Khốn cho tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng’, đây là ngọn lửa trong trái tim ngài; đây là một thứ tin tưởng tuyệt đối từng dẫn ngài đi rao giảng Chúa Giêsu Kitô từ ngày thứ nhất, bất chấp người ta chấp nhận hay bác bỏ ngài. Ngài rao giảng một Chúa Kitô luôn nhấn mạnh đến việc hồi tâm triệt để nhưng cũng giải thoát linh hồn chính vì sự hồi tâm này”.

Lời kêu gọi khẩn thiết rao giảng Tin Mừng ấy chắc chắn được tác giả *Evangelii Nuntiandi* chấp thuận.

Phóng dịch George Weigel trong Letters from The Synod, No. 8, 12 October 2018, do Xavier Rynne II chủ biên

25. Thượng Hội Đồng ngày 6 theo Đức Tổng Giám Mục Fisher

Vũ Văn An, 15/Oct/2018

Ngày 10 tháng 10, Đức Tổng Giám Mục Anthony Fisher viết trên Blog của Tổng Giáo Phận Sydney các nội dung thảo luận sau đây liên quan tới ngày 6 tại Thượng Hội Đồng về người trẻ. Nội dung này thực sự đã được tóm lược trong Phúc Trình của Nhóm A nói tiếng Anh

mà ngài là một thành viên. Tuy nhiên, tường thuật của ngài có phần đầy đủ hơn chính Phúc Trình của cả nhóm.

Sau đây là một số nhận định và cảm tưởng từ các phúc trình của nhóm nhỏ sáng nay:

1. “Các câu hỏi nhiều ý nghĩa và các câu trả lời đầy mẫn cảm” bắt nguồn từ Chúa Kitô, Đấng là Đường, là Sự Thật và là sự sống của người trẻ. Đó là lời kêu gọi của nhóm thứ nhất (nói tiếng Anh). Các thành viên của nhóm nhận xét rằng mối tương quan liên thể hệ được khai triển từ một thể hệ dám tin tưởng thể hệ khác. Người trẻ cần việc đồng hành liên quan tới các vấn đề của đời sống cảm giới và tính dục, các phương tiện truyền thông, giáo dục, sự mỏng dòn của gia đình và di dân. Lắng nghe, tương cảm (empathy) và các cách tiếp cận hòa nhập, tức một Giáo Hội có tính Thượng Hội Đồng, là điều cần thiết. Có đề nghị phải soạn thảo một thông điệp sau cùng của Thượng Hội Đồng gửi cho người trẻ.

2. Tài Liệu Làm Việc có tính gợi hứng nhưng chúng ta cần có sự rõ ràng hơn nữa về mục đích của bất cứ văn kiện nào. Chúng ta cần đối mặt trực tiếp với nạn lạm dụng, hiện đang phá hoại tính khả tín của chúng ta nơi người trẻ. Gặp gỡ, đối thoại và tự phê là phương thức tốt hơn là “lắng nghe” tầm thường (plain). Một số người trẻ thấy Giáo Hội không gợi hứng, nên bất cứ văn kiện nào của Thượng Hội Đồng cũng nên cố gắng gợi hứng. Giáo Hội cần xem xét điều gì thực sự hữu hiệu trong việc truyền giảng Tin Mừng cho người trẻ. Chúng ta cần khai triển một nền thần học tuổi thơ như một thời lãnh nhận đức tin và các bí tích mà ta phải dành cho một nền sự phạm đặc thù thích đáng. Một nền thần học thiếu niên coi thời gian sống này như một thời làm môn đệ, biết phê phán và tự phê. Tương tự như thế, một nền thần học tuổi đầu trưởng thành chú trọng tới thời gian sống này như một thời truyền giáo và dẫn thân vào thế giới...

3. Tại một số quốc gia, một tỷ lệ khá lớn người trẻ đã thôi không cam kết với Giáo Hội nữa. Chúng ta phải lắng nghe thách thức mặc nhiên của họ và xem xét các hệ luận đối với sứ mệnh cứu rỗi đời đời của ta. Giáo Hội cần có các chứng tá hiện đại. Các mục tử cần được huấn luyện về tình huống giới trẻ ngày nay và các phương thế hữu hiệu để mời họ tham gia. Chúng ta phải sẵn lòng thảo luận về tính dục với người trẻ một cách cởi mở hơn và nhóm nhỏ này khuyến cáo nên có một văn kiện về vấn đề này. Tại các quốc gia khác, có sự tập chú nhiều hơn về nhu cầu của các di dân trẻ.

4. Bất cứ văn kiện Thượng Hội Đồng nào cũng không nên bắt đầu bằng xã hội học mà bằng một hình tượng trong câu chuyện Emmau. Chỉ lúc đó, mô hình xem-xét-hành động mới có hiệu quả. Tài Liệu Làm Việc quá tiêu cực, tập chú vào các vấn đề trong khi đáng lẽ ta nên đưa ra nhiều điển hình thành công với người trẻ. Tài Liệu Làm Việc có tính Tây Phương rất nhiều và không lưu ý đủ tới tuổi trẻ tại các nước nghèo hơn và đang phát triển. Người trẻ cần cả tư cách làm cha làm mẹ thiêng liêng. Sự suy nghĩ về nền văn hóa Kỹ Thuật Số trong Tài Liệu Làm Việc nên được tổng hợp tốt hơn, ý thức rằng cuộc di dân kỹ thuật số đi vào thế giới điện tử (e-world) đang tạo ra việc mất gốc giống như sự di dân của những người đang di cư giữa các lục địa. Nhóm nhỏ này cũng cảm thấy Tài Liệu Làm Việc đánh giá chưa đúng mức việc lạm dụng tình dục trẻ em như một lực lượng đang phá hoại các mối tương quan đối với người trẻ và các cố gắng truyền giảng Tin Mừng cho họ. Việc quá nhấn mạnh đến việc lắng nghe người trẻ trong Tài Liệu Làm Việc có vẻ như đang làm giảm vai trò giảng dạy của Giáo Hội, nhưng không hề có sự căng thẳng nhất thiết nào giữa lắng nghe và giảng dạy. Trái tim bồn chồn trong trình thuật Emmau và Thánh Augustinô có thể được dùng như một chủ đề quán xuyên (leitmotif) (tức một chủ đề soi sáng, lặp đi lặp lại) cho văn kiện của chúng ta.

5. Đức tin trong khuôn khổ Kitô học là điều quan trọng không những trong giai đoạn giải thích và chọn lựa mà cả trong giai đoạn nhận ra trước đó nữa. Nhóm cảm thấy phần I của Tài Liệu Làm Việc tiêu cực trong cách tiếp cận của nó. Các giá trị hàm hồ của các phương tiện truyền thông mới là một vấn đề rõ ràng đối với người trẻ. Giáo huấn của chúng ta về nhân vị, thân xác và khiết tịnh cần được trình bày rõ ràng cho giới trẻ, những người rất cần những chỗ để bỏ neo an toàn, một điều gì đó họ có thể tin tưởng. Chúng ta không thể đọc lướt qua về việc lạm dụng tình dục trẻ em trong một số mệnh đề (như trong Tài Liệu Làm Việc), một việc gây hại rất lớn tới những gì chúng ta muốn làm với và cho người trẻ. Chúng ta cũng phải xây dựng sự tin tưởng, mỗi người một lúc, bằng cách để Giáo Hội được nhìn trong sự chân chính và mỏng dòn của mình. Nhị phân giữa người trẻ và Giáo Hội, xét về một bình diện, là sai lầm vì người trẻ cũng là các chi thể của Giáo Hội.

6. Có sự khác biệt lớn về bối cảnh giữa những người trẻ trong thế giới của chúng ta. Nhiều áp lực trên người trẻ làm hại tới khả năng biện phân rõ ràng và cảm nghiệm niềm vui đích thực của họ. Ý nghĩa của tính thân xác, tính dục, sự thân mật trong thế giới kỹ thuật số cần một sự bàn luận đầy đủ hơn là hiện nay trong Tài Liệu Làm Việc. Cần phải phê phán sâu sắc hơn về thế giới kỹ thuật số.

7. Tài Liệu Làm Việc quá thường xuyên nói đến người trẻ như thể họ/chúng ta là những người ở bên ngoài hoặc đối thủ với Giáo Hội. Nhóm cảm thấy rằng một tài liệu được sản xuất bởi Thượng Hội Đồng phải có tính Thánh Kinh nhiều hơn, ngắn gọn hơn, dễ tiếp cận hơn và tích cực hơn so với Tài Liệu Làm Việc. Chúng ta cần tập chú nhiều hơn vào những kinh nghiệm tích cực mà nhiều người có về đời sống gia đình và các trường Công

Giáo. Sẽ rất hữu ích nếu chúng ta nói rõ ràng hơn về sự khác biệt giữa việc làm và ơn gọi. Nhiều thuật ngữ hoặc câu trong Tài Liệu Làm Việc không rõ ràng hoặc làm người đọc bối rối. Ngoài ra, nhóm còn cảm thấy trong tài liệu có quá nhiều việc Giáo Hội tự hành khổ chính mình.

8. Nhóm này tham gia các nhóm khác trong việc phê bình điều có thể xem như thiếu tập chú vào Thiên Chúa, Chúa Kitô và Chúa Thánh Thần trong Phần I của Tài Liệu Làm Việc; phương pháp của phong trào Thợ Thuyền Trẻ Kitô Giáo (Jocist) không buộc phải có nghĩa thể tục trong giai đoạn nhận ra của diễn trình. Những người trẻ ngày nay cần giáo dục trong chức phận làm mẹ và làm cha vì kinh nghiệm riêng của họ có thể có giới hạn hoặc tiêu cực. Thừa tác vụ gia đình là một trong những cách tốt nhất để giúp người trẻ. Các trường học của chúng ta phải trung tín và có tinh thần Tin Mừng và mục vụ. Cũng như với các nhóm khác, nhóm này nghĩ rằng các đoạn 52-53 của Tài Liệu Làm Việc về cơ thể và cảm giới cần được viết lại một cách đáng kể.

9. Nhóm cũng đã nhận định rằng giá trị Các Ngày Giới Trẻ thế giới, quốc gia và giáo phận là những ngày gây tác động rất mạnh mẽ. Các giáo xứ cũng có thể sử dụng các cơ hội giải trí và thể thao để kết nối với giới trẻ. Nhân học và tính dục Kitô giáo cần được bàn đến một cách đầy đủ hơn. Có một số thảo luận về các khả năng thích ứng phụng vụ để thu hút giới trẻ. Có đề nghị cho rằng các hội đồng giám mục có thể sử dụng Tài Liệu Làm Việc và tài liệu cuối cùng như một hướng dẫn (checklist).

10. Có khuyến cáo phải ban hành một thông điệp dễ hiểu gửi người trẻ cùng với tài liệu chính. Lời Chúa - đặc biệt là câu chuyện Emmau - nên làm khung cho tài liệu này. Người trẻ không phải là người đứng ở bên ngoài Giáo hội (nhưng, nhóm này cảm thấy Tài Liệu Làm Việc thường xuyên nói như thể họ là một tôn giáo khác mà chúng ta đang đối thoại liên tôn với, hoặc từ một quốc gia chưa nghe Tin Mừng bao giờ). Đồng hành không hẳn chỉ là phê duyệt mà còn giúp hồi tâm nữa. Một vấn đề khác được nêu ra là những người lớn được người trẻ biết đến thường không phải là những nhân chứng đáng tin cậy của Tin Mừng. Trong khi đó, trong nền văn hóa duy cá nhân, sự cứu rỗi có thể dễ dàng bị giản lược chỉ còn là một hình thức trị liệu tâm lý.

11. Nguyên hàng ngũ người trẻ cũng đã được nhấn mạnh: họ không phải là một bộ phận dân số đồng nhất. Nhóm này cảm thấy có sự chòng chẹo với các Thượng Hội Đồng trước đây, vì phẩm chất của gia đình cũng tạo hình cho tuổi trẻ. Tài liệu cuối cùng của Thượng Hội Đồng nên là một loại 'tài liệu' khác với tài liệu của các Thượng Hội Đồng khác - dễ tiếp cận, đập vào thị giác, trực tiếp nhiều hơn. Cũng có những cuộc thảo luận về cảnh nghèo, việc kỹ thuật số hóa, khép kín trong những khu vực có tính hạn chế và các ảo tưởng của các tự do giả tạo... Nhóm cảm thấy: Giáo hội như *Mater et Magistra* (Mẹ và Thầy), phải đương đầu với các ngôn ngữ và văn hóa đề kháng cao đối với thể siêu việt. Giáo Hội cần giải quyết các vấn đề phát triển cao về kỹ thuật, bất bình đẳng và khuyết tật.

12. Nhóm này cảm thấy việc nhìn và nghe người trẻ của Giáo Hội phải được thực hiện như Chúa Kitô từng nhìn và nghe họ - bằng đôi mắt của Người, thay vì một cách trung lập. Nhóm đề nghị: Giáo hội như *Mater et Magistra* (Mẹ và Thầy) phải lắng nghe và nói chuyện với giới trẻ. Cũng như với các nhóm khác, nhóm này yêu cầu phải chú ý và tập chú nhiều hơn vào tầm quan trọng của gia đình (coi nó như sự kết hợp ổn định của một người đàn ông và một người đàn bà cởi mở đón nhận việc nuôi dưỡng con cái) đối với

việc đào tạo và hỗ trợ người trẻ. Nhóm đề nghị: tuổi trẻ di dân cần sự hiếu khách theo tinh thần Tin Mừng của chúng ta và không nên bị xem như một mối đe dọa. Nhóm nhận xét rằng người trẻ chướng tai gai mắt trước các chia rẽ trong Giáo Hội, ấy thế nhưng chúng ta thậm chí không thể đồng ý nên cử hành lễ Phục Sinh khi nào! Nhóm cũng nhận xét rằng người trẻ rất lưu ý tới các khoảnh khắc gây ảnh hưởng lớn trong giáo hội, nhưng phải có theo dõi.

13. Nhóm này tập chú vào cách làm thế nào Thượng Hội Đồng có thể truyền đạt thông điệp của mình tốt hơn (thí dụ: qua các phúc trình ngắn, video, một lá thư trực tiếp gửi cho người trẻ, một tông huấn với một tập hướng dẫn học tập kèm theo, v.v.). Nhóm cũng đã đề nghị rằng Tài Liệu Làm Việc quá tiêu cực và bỏ qua vai trò của người trẻ như những người chủ đạo trong việc tân phúc âm hóa hơn là chỉ coi họ như những người tiếp nhận thụ động và tài liệu cần một tiết để nói về tầm quan trọng của tình bạn.

14. Hơn bao giờ hết, ngày nay, người trẻ cần một la bàn, và một cơ sở để hội nhập cộng đồng. Nhóm này tập chú vào các nguyên tắc cần thiết để biện phân, như niềm vui Kitô giáo, mối tương quan liên thế hệ, tính toàn vẹn của con người và cảm giới, phải bao gồm cả người ở bên ngoài, và vẻ đẹp của phụng vụ.

Có một bộ máy tìm kiếm Thiên Chúa chẳng?

Sau phiên họp buổi sáng, tôi tham dự một cuộc họp của Hội đồng Truyền thông và ở đó tôi đã gặp hai Giám mục Trung Quốc đang tham dự Thượng Hội đồng Giám mục đầu tiên với đại diện Trung Quốc lục địa. Tôi nói với các ngài rằng mẹ tôi sinh ra và lớn lên ở Thượng Hải. Hóa ra mặc dù 'tông ước' (concordat) mới với Vatican và đây là các đại diện được chính phủ phê chuẩn, nhưng các ngài chỉ được phép tham dự một nửa Thượng Hội đồng. Đáng buồn, nhưng vẫn tốt hơn là không có gì.

Chiều nay nhóm soạn thảo của Thượng Hội Đồng đã được bầu. Vì đã ở trong Hội đồng Truyền thông, nên tôi không có tư cách để được bầu. Tôi rất vui báo tin Đức Tổng Giám Mục Peter Comensoli được bầu đại diện cho Châu Đại Dương. Một việc rất tốt!

Sau đó, có nhiều can thiệp từ các chuyên gia, dự thánh viên trẻ và các giám mục. Trong số các điểm và nhận xét được đưa ra, có những điều sau đây:

- Trong nhiều bối cảnh, các gia đình và cộng đồng không hỗ trợ người trẻ trong việc lựa chọn các ơn gọi đặc thù; giáo dục các gia đình và cộng đồng về biện phân ơn gọi là điều cần thiết.

- "Kitô hữu một là người chiến đấu hai là người bỏ đạo" (Piô XII); nhưng những người chọn đúng làm loại người đầu (= môn đệ truyền giáo) có thể cảm thấy rất cô đơn, không được chuẩn bị, không được đồng hành, và cuối cùng có thể kết thúc ở chỗ vỡ mộng

- Tầm quan trọng của các phong trào mới trong việc hỗ trợ người trẻ trong đức tin và việc biện phân ơn gọi

- Người trẻ phải học cách "chiêm niệm tích cực"

- Trong các tình huống trong đó, các Kitô hữu là thiểu số (thí dụ, ở Pakistan), khối đa số

có thể cố gắng săn trộm (poach) người trẻ của chúng ta, đặc biệt là các phụ nữ trẻ của chúng ta. Vấn đề này đòi hỏi các cố gắng có tập chú để giữ họ luôn gần gũi với Giáo Hội. Rõ ràng có những vấn đề trầm cảm và lo lắng nơi nhiều người trẻ (mặc dù bề ngoài xem ra hạnh phúc); như Chúa Giêsu đã làm với người thanh niên giàu có, chúng ta phải giúp người trẻ tự cởi bỏ các chương ngại và trải nghiệm sự tự do bước theo Người

- Có một bộ máy tìm kiếm Thiên Chúa chẳng? Không, nếu chúng ta muốn một đời sống sung mãn; sự bồn chồn của tuổi trẻ không được giải quyết bằng một câu trả lời kiểu nhấp chuột (one click answer); chúng ta phải nhắm tới những người chữa bệnh có một trái tim lớn, chứ không phải những người lính có đầu óc một chiều (single-minded) với những cơ bắp lớn. Chúng ta phải chấp nhận để người trẻ thử nghiệm và có thể không tuân theo giáo huấn của Giáo Hội, thế nhưng chúng ta vẫn đồng hành với họ

- Chúng ta nên yêu cầu những điều lớn lao nơi người trẻ hơn là mặc nhận một thứ Kitô Giáo bị pha loãng. Như Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II từng nói: “Tôi là một người bạn, nhưng là một người bạn đòi hỏi... bạn phải yêu cầu những điều có tính đòi hỏi từ chính bản thân mình”. Chúng ta phải dạy cho người trẻ biết dẫn thân vào việc hiến mình

- Chúng ta phải giúp người trẻ vun xới việc năng cầu nguyện; chúng ta không thể giả dụ cho rằng họ đã được thấy cha mẹ họ, thậm chí linh mục của họ, cầu nguyện. Thí dụ ở Ukraine, người ta đã thiết lập các trường cầu nguyện cho người trẻ trong các đan viện và toà giám mục của họ

- Chúng ta đã không cung cấp một thời kỳ “dự tòng” (catechumenate) cho hôn nhân; tình yêu không đến một cách rẻ tiền

- Sự cần thiết phải suy tư về các ơn gọi sống đơn lẻ, là ơn gọi vốn không thuộc lại nào trong số các ơn gọi kết hôn, làm linh mục, hay sống đời sống thánh hiến. Cũng phải suy tư tương tự về các ơn gọi

- Đôi khi, các chủng sinh bị bác bỏ quá dễ dàng, bị coi như dốt nát hoặc quá duy truyền thống và cần được thuần hóa: chúng ta phải tiếp nhận họ như một quà phúc cho Giáo Hội.

- Trong phần thứ hai của Tài Liệu Làm Việc (số 77), thiếu sự chú ý trực tiếp đối với các người trẻ khuyết tật

- Tầm quan trọng của việc giúp người trẻ vun xới ý thức sinh thái, một sự điều độ chống lại chủ nghĩa duy tiêu thụ, một nền linh tạo sản sinh ra niềm vui sâu sắc mà không cần tiêu thụ vô tận và thoát khỏi thói quen lãng phí.

26. Tòa Thánh xác nhận: phúc trình sau cùng của Thượng Hội Đồng sẽ được bỏ phiếu từng đoạn

Vũ Văn An, 16/Oct/2018

Hãng tin CNA ngày 15 tháng 10, cho hay vị đứng đầu ngành truyền thông của Tòa Thánh vừa cho hay văn kiện sau cùng của Thượng Hội Đồng sẽ được bỏ phiếu từng đoạn một,

và phải được 2/3 phiếu thuận mới được thông qua, trước khi đệ trình lên Đức Giáo Hoàng.

Lên tiếng tại buổi họp báo ngày 15 tháng 10, ông Paolo Ruffini, Bộ Trưởng Bộ Truyền Thông của Tòa Thánh, nói rằng cuộc bỏ phiếu cho phúc trình sau cùng do Thượng Hội Đồng soạn thảo về người trẻ, đức tin và biện phân ơn gọi sẽ diễn ra hôm thứ 7 ngày 27 tháng 10, ngày áp chót lễ bế mạc Thượng Hội Đồng.

Mỗi số được đánh dấu sẽ được các nghị phụ Thượng Hội Đồng xem xét và đòi đa số 2/3 mới được thông qua.

Ông Ruffini nói với các nhà báo rằng “Về qui luật bỏ phiếu, khi có các qui luật bổ túc, tôi sẽ chia sẻ cùng quý vị, chắc chắn như thế”.

Ông cho biết ông không rõ tài liệu sau cùng sẽ bằng ngôn ngữ nào lúc bỏ phiếu và việc phiên dịch sẽ ra sao đối với các vị giám mục không nói hay không đọc được tiếng Ý, nhưng ông tin rằng các nghị phụ Thượng Hội Đồng sẽ có cơ hội hiểu điều gì được phát biểu trong mỗi số của phúc trình trước khi bỏ phiếu.

Ông cho biết: Hình thức của tài liệu sau cùng cũng còn cần được xác định. Các cuộc thảo luận đang tiếp diễn xoay quanh việc liệu tài liệu có được đính kèm một sứ điệp biệt lập gửi người trẻ hay không, hay sứ điệp này được lồng vào chính bản văn, như đã được thảo luận tuần trước trong nhiều nhóm nhỏ.

Ông cũng cho biết các cố gắng đang được đưa ra nhằm soạn thảo một “tài liệu mới” dựa

trên các cuộc thảo luận tại Thượng Hội Đồng, cả trong các phiên họp toàn thể lẫn trong các nhóm nhỏ, thay vì chỉ chỉnh sửa tài liệu làm việc, để dùng làm phúc trình sau cùng. Điều này tiếp theo các yêu cầu của một số nhóm nhỏ vào tuần trước.

Ông Ruffini xác định rằng bản thảo sau cùng có thể theo một cách tiếp cận ít tổng bộ hơn với việc Đức Giáo Hoàng sẽ được đệ trình từng đoạn cá thể các đề nghị có đánh số được các lá phiếu của các nghị phụ thông qua. Thay vì đưa ra một tài liệu để được đọc tự nó, các đề nghị này nhằm thông tri cho việc Đức Giáo Hoàng viết tông huấn hậu Thượng Hội Đồng theo truyền thống.

Nếu quả đó là khuôn khổ của tài liệu sau cùng tiếp theo sau Thượng Hội Đồng Giám Mục về người trẻ, thì các nghi vấn vẫn còn đó liên quan đến việc liệu bất cứ đề nghị nào không hội đủ đa số 2/3 đòi hỏi có được công bố hay không.

Ông Ruffini cho biết: 12 thành viên của ủy ban soạn thảo, được bầu vào tuần trước, đã bắt đầu làm việc cho phúc trình sau cùng, tập chú vào các phần 1 và 2 của Tài Liệu Làm Việc, và đang cố gắng tổng hợp các kết quả từ các cuộc thảo luận trong các nhóm nhỏ từ trước đến nay.

27. Phúc Trình Các Nhóm Nhỏ về Phần II của Tài Liệu Làm Việc

Vũ Văn An, 16/Oct/2018

Theo tạp chí Crux ngày 16 tháng 10, trong các phúc trình của vòng hai tại các nhóm nhỏ, các tham dự viên của Thượng Hội Đồng đã đưa ra một hình ảnh rõ ràng hơn về các ưu tiên của mình, đi từ tuổi trẻ băng đảng tới các tình huống mục vụ của các cặp đồng tính, cũng như các mối liên hệ giữa người già và người trẻ, nối vòng tay lớn với các người không thống thuộc tôn giáo (nones) và các nguy cơ của việc lạm dụng tình dục và các hình thức lạm dụng khác.

Việc mong ước có được các giáo dân và các cặp vợ chồng, chứ không chỉ các giáo sĩ, can dự vào diễn trình đào tạo các linh mục cũng đã được nhấn mạnh.

Các phúc trình thường được coi như một danh mục đáng tin cậy nhất cho thấy các vấn đề chính được lọc lựa tại Thượng Hội Đồng và được chính thức coi như phản ứng đối với Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng.

Sau đây là tóm lược các bản phúc trình trên:

Các nhóm nói tiếng Tây Ban Nha

Nhóm đầu tiên được lãnh đạo bởi Đức Hồng Y Oscar Rodriguez Maradiaga, người có chân trong hội đồng Hồng Y cố vấn cho Đức Giáo Hoàng. Nhóm bàn đến thực tại của những người trẻ đang là thành viên của băng nhóm; nhóm cho rằng không thể bỏ qua thực tại này.

Các ngài nói: "Mối tình duy nhất của họ là mối tình đối với băng nhóm, và không dễ gì bước vào những vòng kết nối hết sức chặt chẽ này và người trẻ cũng không dễ dàng rời bỏ những nhóm này".

Trong cùng một đoạn, nhóm cũng nói về việc "phải làm gì và hành động ra sao với người đồng tính, là những người không thể bị bỏ ra ngoài sự chăm sóc mục vụ của chúng ta và các thực tế khác như hôn nhân giữa những người đồng tính, mang thai hộ, nhận con nuôi bởi các cặp đồng tính: Tất cả các vấn đề hiện thời đang được truyền bá và tài trợ bởi các định chế chính phủ quốc tế".

Nhóm cũng nói về sự cần thiết phải đề xuất chủ đề của tuổi trẻ như một "nơi chốn thần học" mà từ đó, qua tuổi trẻ, Thiên Chúa muốn nói điều gì đó với Giáo Hội. Nhóm lập luận rằng tuổi trẻ là một khung cảnh thần học không những vì "nó là đời sống" mà còn vì "tình huống vỡ vụn văn hóa mà người trẻ đang sống ở thời đại thay đổi hết sức lớn lao này, tức việc dẫn nhập vào một thế giới kỹ thuật số vốn không có qui luật".

Một vấn đề khác được nhóm suy nghĩ là "những người sống một mình" (singles); nhóm mô tả việc này như một "vấn đề phức tạp" và cần phải biện phân để hiểu liệu sự phát triển của những người sống một mình là do một hiện tượng xã hội học hay một hiện tượng ơn gọi, liệu có được coi nó như một chọn lựa hay vì "sự thoải mái đơn giản, liệu đó là sự chấp nhận để phục vụ người khác hay chỉ là lòng vị kỷ thuần túy và cố chấp".

Nhóm cho rằng dù theo cách nào, "họ cũng xứng đáng được dành cho một sự suy tư có hy vọng" và một lời hỗ trợ cho những người chọn lựa con đường này, mà nhiều người trong số họ rất gần gũi với Giáo Hội. Nhóm cũng thừa nhận rằng có một số người có thể

sống một mình vì cuộc hôn nhân của họ thất bại.

Nhóm nói tiếng Tây Ban Nha thứ hai, được điều hợp bởi Đức Hồng Y Luis Ladaria Ferrer, người đứng đầu Thánh Bộ Giáo Lý Đức tin của Vatican, có một đoạn dành riêng cho những người trẻ có “nhu cầu giáo dục đặc biệt”, được hiểu như “một loạt nhược điểm - vật chất, tinh thần, trí tuệ, văn hóa xã hội - và mặc dù những hạn chế của họ, họ vẫn là chủ thể tích cực của sự biến đổi trong chính các môi trường của họ. Giới hạn này là một khả thể mở ra các mối tương quan liên đới và hỗ tương, và do đó, là một hồng phúc cho cộng đồng của họ. Giáo Hội phải tiếp nhận họ, và bao gồm họ một cách can đảm”.

Nhóm cũng đưa ra lời kêu gọi để những người có nhiệm vụ viết tài liệu cuối cùng cho Thượng Hội Đồng nhắc đến “Vẻ đẹp và niềm vui yêu thương”, diễn tả một cách tích cực những gì liên quan đến tình yêu nhân bản sống nhờ Thiên Chúa.

Nhóm đã viết rằng "Đồng thời, chúng tôi hiểu rằng sự mỏng dòn và tội lỗi có thể được diễn tả một cách thích hợp như là một biểu thức mỏng dòn của thân phận con người chúng ta. Khi nói về tuổi trẻ, chúng ta không thể bắt đầu bằng một tầm nhìn tiêu cực, vì không phải mọi người trẻ đều sống thực tại đó. Để niềm vui nảy mầm nơi một người trẻ, người đó phải cảm thấy được yêu thương, được chào đón bởi một gia đình, một cộng đồng, và nhờ cách này, họ ý thức được các khả thể của mình ngõ hầu khám phá được và đánh giá cao cơ thể của mình và hội nhập được các giới hạn của mình”.

Nhóm cũng nói rằng các ngài thấy một "khoảng cách rất lớn" trong Tài Liệu Làm Việc khi nói về đức tin, diễn trình đào tạo đức tin, và cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu; nhóm cho rằng những vấn đề này được "bàn thảo rất kém" trong tài liệu.

17. Phúc Trình Các Nhóm Nhỏ về Phần II của Tài Liệu Làm Việc, tiếp theo

Vũ Văn An, 17/Oct/2018

Các Nhóm nói tiếng Anh

Khi tìm cách chau chuốt sự hiểu biết về ơn gọi của Tài Liệu Làm Việc, một nhóm nói tiếng Anh đã đề nghị phải phân biệt giữa “'ơn gọi hiện hữu' (ơn gọi vào các bậc sống đặc thù) và 'ơn gọi hành động' (ơn gọi vào một chuyên ngành, sự nghiệp, việc tông đồ) v.v)”.

Cũng có gợi ý cho rằng vì tài liệu cuối cùng sẽ không giới hạn vào người Công Giáo mà thôi, nhưng nói với “mọi người thiện chí”, nên phải chú ý đến “những người không thống thuộc tôn giáo” (nones), và do đó, cần phải “coi ơn gọi căn bản của con người là ơn gọi yêu thương”. Nhóm tiếp tục bổ sung rằng đối với các Kitô hữu, tình yêu “mang một cái tên, và cái tên đó là Giêsu”.

Còn đối với các ơn gọi đặc thù của người trẻ, một nhóm nói rằng tài liệu nên chỉ rõ “ơn thánh đặc biệt và lâu dài được làm người trẻ”, coi nó như một giai đoạn đặc biệt trong đời sống.

Nhiều nhóm ghi nhận sự cần thiết phải chú ý nhiều hơn đến Bí Tích Thêm Sức, coi yếu tính của nó như lòng mong muốn “một Lễ Hiện Xuống mới” trong Giáo Hội, nơi Thêm Sức không bị coi như một việc “tốt nghiệp” để xa rời đời sống Giáo Hội, mà đúng hơn như một thời điểm để trẻ trung hóa.

Một bí tích khác – bí tích Hòa Giải - được trình bày như bí tích nền tảng cho diễn trình đồng hành, với một nhóm lưu ý rằng bí tích này cung cấp một loại đồng hành đặc biệt hoặc đặc thù, có tính thiêng liêng và tâm lý trong bản chất.

Một nhóm cho rằng một loại đồng hành có tính truyền thống, hay “thông thường” hơn được tìm thấy trong gia đình. Nhóm này viết: "Thông thường cha mẹ là những người biết con cái của họ tốt nhất và là những người được con cái tin tưởng".

Nhóm cũng khuyến cáo phải có một tiết đặc biệt nói về việc đồng hành với các cá nhân đính hôn và mới kết hôn, tương tự như tiết đã có sẵn nói về việc đồng hành với những người bước vào đời sống tu trì.

Trong khi việc đồng hành "nên được thực hiện trong một bầu khí thân hữu, tin tưởng và ấm áp", một nhóm nhấn mạnh rằng không nên để mất "tính khách quan" trong diễn trình này.

Tương tự như thế, một nhóm khác nêu bật ngôn ngữ liên quan đến “lượng tâm”, lưu ý rằng nó không nên mang tính cá nhân, mà đúng hơn là một điều gì đó được thực hiện trong cộng đồng. Nhóm viết thêm: "Chúng tôi cảm thấy việc dẫn nhập cụm từ đơn giản ‘một lượng tâm được đào tạo tốt’ có thể dùng để loại bỏ bất cứ mối ưu tư nào về chủ quan tính”.

Cuối cùng, một chủ đề nổi bật khác nơi các nhóm nói tiếng Anh là "niềm vui" - bắt đầu với chính niềm vui tìm thấy trong chính hội trường Thượng Hội Đồng.

Một lần nữa, sự hiện diện thể lý của người trẻ đã được đề cập, lưu ý rằng phòng họp “trở nên sống động,” khi họ lên tiếng.

Một nhóm báo cáo một giám mục đã nhận xét: "Tôi chưa bao giờ nhận ra một Thượng Hội Đồng lại có thể vui nhộn đến thế!"

Bên trong các báo cáo, có một cuộc thảo luận về việc sự thánh thiện và tự hiến mình phải là một thao tác hân hoan như thế nào. "Nó không phải là chuyện nghiêm rắng để chu toàn nhiệm vụ của mình", một nhóm kết luận như thế.

Một nhóm khác nói rằng “Điều quan trọng là nhắc nhở chính chúng ta rằng một đời sống đức tin và vui tươi trong Chúa Kitô không bị cản trở bởi bất cứ giới hạn nào của tâm trí hay cơ thể con người, bởi các khuyết tật hay hoàn cảnh xã hội”.

Các Nhóm nói Tiếng Đức

Trong báo cáo của mình, các vị giám mục Đức đã bác bỏ ý tưởng cho rằng đời sống Kitô giáo ở thế kỷ 21 là “một khu khép kín (ghetto)”; các ngài bày tỏ “lời đồng ý căn bản” đối với thế giới thế tục hiện đại. Tuy nhiên, các ngài kêu gọi phải có khả năng "biện biệt" trong suy nghĩ về thế giới, kể cả các lực lượng "khiến nhiều người trẻ bất an hơn hoặc làm gia tăng kinh nghiệm tha hóa một cách quá đáng”.

Trong thế giới đó, các vị nói tiếng Đức kêu gọi phải có lòng khiêm nhường khi mời gọi người trẻ tham gia.

Các ngài nhấn mạnh rằng "Chúng tôi như những người trọng tuổi muốn đề kháng cơn cám dỗ tự coi mình như biết mọi điều về việc cuộc sống của người trẻ nên diễn ra như thế nào và cuộc sống thành công của họ nên như thế nào"; các ngài nhấn mạnh tới tầm

quan trọng của việc lắng nghe người trẻ và tìm "các dấu vết cho thấy sự hiện diện của Thiên Chúa" nơi họ.

Tuy nhiên, các ngài nói rằng điều trên không có nghĩa người trọng tuổi không có gì để cung ứng.

"Chúng tôi cũng muốn trở thành bạn đồng hành, học cách giúp đỡ người khác bằng chính kinh nghiệm sống lâu hơn của mình, những người đã học được nhiều hơn một chút khi nhìn lại việc các bối cảnh, kinh nghiệm, quyết định và điều cho là trùng hợp trong đời sống đã được hòa trộn ra sao để trở thành hình thức của một đời sống được sống một cách độc đáo".

Các ngài viết thêm: Thiên Chúa "suy nghĩ rất lớn" đối với mọi người. Các ngài nói "Chúng tôi tin rằng, giống một nghệ sĩ đầy yêu thương, Người đã tạo hình cho từng trái tim để bản thân Người có thể mỗi ngày mỗi cư ngụ nhiều hơn trong đó".

Về chủ đề ơn gọi, các nhóm tiếng Đức nhấn mạnh rằng nó không phải là một biến cố diễn ra "một lần". Các ngài nói: "Chúng tôi tin rằng cảm thức ơn gọi nơi một con người có thể lớn lên và thâm hậu hóa nhờ sự cam kết cụ thể với thực tại, sự chấp nhận trách nhiệm, cuộc gặp gỡ với các đồng loại nhân bản, cuộc gặp gỡ cụ thể với Chúa Kitô trong cầu nguyện, trong Lời Người, trong các bí tích, và trong trải nghiệm cộng đồng về Giáo Hội".

Cuối cùng, khi thảo luận đến các loại "đồng hành" mà người trẻ cần nơi Giáo Hội, các vị giáo phẩm Đức kêu gọi phải cảnh giác trước khả thể bị lạm dụng.

Các ngài nhấn mạnh "Điều đặc biệt quan trọng đối với chúng ta là chỉ ra nguy cơ lạm dụng trong cộng đồng: lạm dụng quyền lực, lạm dụng niềm tin, lạm dụng trong việc tạo ra một mối liên hệ phụ thuộc không tự do hoặc bạo lực tình dục".

Nhóm nói tiếng Đức do Giám mục Felix Genn của Münster điều hợp, với Giám mục Stefan Oster của Passau (giáo phận nguyên quán của Đức Giáo Hoàng hưu trí Bênêđictô XVI) đóng vai trò phúc trình viên, nghĩa là người soạn thảo phúc trình.

Các Nhóm nói tiếng Pháp

Các giám mục nói tiếng Pháp tập trung vào ba điểm: đồng hành, biện phân và ơn gọi. Hai trong số ba nhóm nói ngôn ngữ này nhấn mạnh các hồng phúc được các người trẻ đại diện cho, không những trong Giáo Hội Công Giáo mà cả trong xã hội nói chung.

Có nhận xét cho rằng "Giáo hội của chúng ta, với một truyền thống phong phú liên quan tới giáo dục và đồng hành (theo ý kiến của chúng tôi, được nhấn mạnh quá ít trong Tài Liệu Làm Việc), phải có khả năng bước đi với người trẻ trên đường tiến tới sự thánh thiện".

Về khía cạnh đồng hành, các giám mục nhấn mạnh đến khía cạnh bản thân và cộng đồng của thuật ngữ và tầm quan trọng của việc tìm ra các phương pháp thích đáng để gọi hứng cho đức tin nơi giới trẻ trong một thế giới ngày càng hoàn cầu hóa và đa văn hóa.

Nhóm cho rằng phần thứ hai của tài liệu "quá tập trung vào chiều kích bản thân của việc

đồng hành và bỏ qua vai trò căn bản của các gia đình và các nhóm tuổi trẻ trong việc phát triển đức tin của họ".

Nhóm nhấn mạnh đến sự cần thiết phải thiết lập một sự cân bằng giữa việc đưa người trẻ gần lại hơn với đức tin Công Giáo và việc tôn trọng tự do và độc lập bản thân của họ. Các giám mục cho rằng: Bất kể theo nhóm hoặc theo cá nhân, việc đồng hành "không thể được tùy hứng", và các ngài đề nghị nên tổ chức các khóa đào tạo đặc biệt cho thừa tác vụ tuổi trẻ và các nhóm giám sát.

Các nhóm nói tiếng Pháp cho rằng: Việc đào tạo liên tục là điều quan trọng, cũng như việc tạo cơ hội để người trẻ đảm nhận trách nhiệm trong Giáo Hội đối với "sứ mệnh minh nhiên thông truyền đức tin".

Nói về các ơn gọi, các giám mục nói rằng ở một số điểm, Tài Liệu Làm Việc dường như chỉ nói đến một sự hiểu biết có tính giáo sĩ quá mức đối với hạn từ; các ngài nói thêm rằng thay vào đó, ơn gọi là một lời kêu gọi đem lại cho mọi người có đức tin các xu hướng và suy nghĩ đúng đắn.

Các vị viết: ơn gọi "là nguồn gốc của đức tin, sự công chính hóa và là cùng đích của hiện hữu con người, của đời sống Kitô hữu trong Giáo hội. Hơn nữa, ơn gọi thần thiêng này được ngỏ cùng mọi con người nhân bản. Nó không dành riêng cho các chi thể của Giáo Hội mà thôi".

Về sự biện phân, các giám mục nhận xét rằng khi cho phép người trẻ lãnh nhận ơn thánh đức tin, "họ được kêu gọi sống kinh nghiệm vượt qua nhờ thánh giá, mỗi ngày trong đời sống họ, tự bản thân mình và trong Giáo Hội".

Các Nhóm nói tiếng Ý

Trong các nhóm nói tiếng Ý, phúc trình vòng hai của các nhóm nhỏ tập trung chủ yếu vào tầm quan trọng của việc đồng hành, và việc này có hình dáng ra sao trong các ngữ cảnh khác nhau. Hầu hết các nhóm nhấn mạnh nhiều đến sách thánh, và các ngài cũng đề cập đến việc cần phải thực tiễn về tình huống người trẻ và ý thức được cả hai khía cạnh tích cực mà họ mang lại nhưng cả các thách thức họ đang phải đương đầu.

Nhóm đầu tiên, do Đức Hồng Y Angelo De Donatis, Giám mục phó của Rôma, phối hợp và Đức Tổng Giám Mục Vincenzo Paglia, người đứng đầu Học viện Giáo hoàng về Đời sống, tập chú vào điều Giáo hội vốn gọi là ơn gọi nên thánh phổ quát, công lý và hòa bình, và tầm quan trọng của việc đồng hành với người trẻ.

Sách thánh là một phần quan trọng trong các suy tư của nhóm, với câu chuyện về nhân vật sách thánh Samuel, vốn được đề nghị làm một hình ảnh cho thấy Thiên Chúa kêu gọi một con người ra sao, với sự kiên nhẫn và tôn trọng tự do của họ.

Về mặt đồng hành, nhóm nói rằng tuổi trẻ phải "lắng nghe Thiên Chúa trước hết", nhưng họ cần những điển hình tốt, có thể hỗ trợ, khuyến khích và hướng dẫn họ trong các quyết định họ đưa ra, đồng thời ý thức được các yếu điểm của họ.

Trong nhóm thứ hai, do Đức Hồng Y Fernando Filoni, Bộ Trưởng Truyền giảng Tin Mừng

Các Dân Tộc của Vatican, và Tổng Giám mục Bruno Forte, một thành viên của hội đồng tổ chức thượng hội đồng, đã phát biểu mối quan tâm này là ít nhất trong một phần của tài liệu làm việc của thượng hội đồng, có một tầm nhìn "lạc quan quá mức" về thực tại giới trẻ.

Nhóm cho biết "Cần lưu ý rằng bản nhiên sau nguyên tội đã bị thương tổn, và điều cần là phải tránh mọi tuyên bố tự lấy mình làm đủ; các ngài bác bỏ ý tưởng cho rằng việc tự thể hiện của con người đã đủ"; các ngài nói thêm: mọi người, người trẻ và những người đồng hành với họ, đều là những người có tội đã được tha thứ.

Các ngài cũng nói về việc đồng hành và tầm quan trọng của việc giúp đỡ người trẻ vượt qua các câu hỏi và nghi ngờ của họ; các ngài nói thêm rằng thời gian của tuổi trẻ "không phải chỉ là một phước lành, mà còn là một thách thức, và các yếu điểm của chúng ta cần được xử lý".

Nhóm cũng nhấn mạnh sự cần thiết phải chuẩn bị đầy đủ cho những người đồng hành với người trẻ, những người mà theo các ngài không phải chỉ là các linh mục, mà có thể là "bất cứ người nào đã chịu phép rửa đều có thể dẫn thân phục vụ người trẻ một cách rộng lượng, với đức tin và việc chuẩn bị thích đáng".

Trong nhóm thứ ba, dưới sự hướng dẫn của Đức Hồng Y Gianfranco Ravasi, đứng đầu Hội đồng Văn hóa của Vatican, và Đức Giám Mục Pietro Maria Fragnelli của Trapani, Ý, đã chú ý đến sự đa dạng của các thách thức mà người trẻ đang phải đối đầu tùy nơi họ đang hiện diện, với việc đặc biệt nhắc đến Iraq, Mexico và một nữ tu xuất thân từ châu Á.

Các ngài nói đến việc kết hợp "sự nhiệt tình và rủi ro" trong đức tin, với các trích dẫn sách thánh và Công đồng Vatican thứ hai, đặc biệt là các đoạn sách thánh đề cập đến sứ mệnh của các môn đệ.

Các ngài nói rằng bất chấp người ta là ai, họ đến từ đâu, hay họ thuộc nghi lễ gì, "sứ mệnh của Giáo Hội vẫn tiếp diễn là sứ mệnh biết đánh giá sức mạnh của người trẻ và hỗ trợ sự yếu đuối của họ"; các ngài nói thêm rằng các đóng góp của các dự thánh viên và các đại biểu đã giúp làm sâu sắc thêm các suy nghĩ của các ngài về điểm này.

Nhận thấy biết bao người trẻ, các tín hữu và người không tin, gặp khó khăn khi đưa ra quyết định và chọn tin "theo cách riêng của tôi" hơn là như một phần của cộng đồng hoặc một giáo phái chuyên biệt, nhóm cho rằng cần phải giúp đỡ và đồng hành với giới trẻ "với một lòng tôn trọng và tin tưởng lớn lao" và, nếu cần, "cả với một số trợ giúp tâm lý và kinh nghiệm phục vụ thích đáng nữa".

Nhóm cũng đề cập đến vai trò của các phong trào giáo dân trong việc có được sự tham gia của người trẻ, đặc biệt là những người trước đây có thể đã xa lìa Giáo Hội.

Nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha

Nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha, do Đức Hồng Y João Braz de Aviz đứng đầu, đã viết rằng đức tin không thể "bị giản lược chỉ còn là một nền luân lý", và thay vào đó, đề xuất của Kitô giáo phải bắt nguồn từ những kinh nghiệm cụ thể.

Các ngài lập luận rằng cuộc khủng hoảng ơn gọi khởi đầu với cuộc khủng hoảng đức tin. Các ngài cũng viết rằng ngày nay nhiều khi đức tin được thông truyền qua "những cách phi truyền thống", chẳng hạn như cha mẹ đánh thức đức tin của con cái họ, và nhiều người trẻ tìm được đức tin của họ qua bạn bè cùng trang lứa của họ chứ không phải trong gia đình.

Các ngài lập luận rằng trên bình diện nhân bản, nhân học, trong tâm hồn của mọi người đàn ông và đàn bà trẻ, có một "khát vọng hạnh phúc, mong muốn được xem xét, được đánh giá và yêu thương".

"Trong bối cảnh không chắc chắn, bấp bênh và bất an, họ cần sự gắn gũi của một Giáo Hội biết hiện diện trong cuộc sống của họ, đặc biệt từ những người trẻ khác, những người, bằng kinh nghiệm đức tin của họ, có thể sưởi ấm trái tim lạnh lùng và thờ ơ của họ bằng việc sẵn sàng chào đón, cùng đi với nhau và cho họ lý do để hy vọng".

Nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha, trong các suy nghĩ của họ về phần thứ hai của Tài Liệu Làm Việc, đã viết rằng con người của Chúa Giêsu có thể là "đáp án chủ chốt cho các thách thức" mà người trẻ phải đối đầu ngày nay, và là "dấu chỉ hy vọng" khi họ cố gắng tìm ý nghĩa cho đời sống họ.

Về cảm giới và tính dục, nhóm đã nói về các khác biệt giữa giáo huấn của Giáo hội và những gì người trẻ thực hành ngày nay, thừa nhận rằng nhiều người làm ngor, nhiều người khác đặt câu hỏi và nhiều người khác nữa "bị ảnh hưởng bởi ý thức hệ hay thông tin khoa học trong các lĩnh vực không luôn có sự đồng thuận nào".

Nhóm viết rằng "Khởi đi từ các nguyên tắc căn bản của giáo huấn Kitô giáo (như giá trị sự sống con người và phẩm giá của thân thể), ta có thể mở ra những con đường đối thoại với những người không tin. Tín lý của Giáo Hội trong lãnh vực này rất đẹp và phong phú. Điều cần là trình bày nó cách rõ ràng, tin tưởng vào sức hấp dẫn chứa đựng trong đó và thắng vượt tầm nhìn của những người chỉ coi nó như một điều cứng nhắc".

Nhóm cũng nhấn mạnh tầm quan trọng của việc vượt qua xu hướng giáo sĩ trị và "tính thế gian thiêng liêng" trong việc đào tạo ở chủng viện, bằng cách giáo dục các linh mục tương lai "về đức khiêm nhường và tinh thần phục vụ. Sự hiện diện của giáo dân, các cặp vợ chồng chứ không phải chỉ các giáo sĩ khác trong các cơ cấu đào tạo sẽ là điều rất hữu ích".

29. Sinh hoạt ngày 17 tháng Mười tại Thượng Hội Đồng: đào tạo các nhà lãnh đạo trẻ, thế giới kỹ thuật số, bầu khí bằng hữu, khó khăn diễn dịch

Vũ Văn An, 18/Oct/2018

Theo bản tin của các vị giám mục Ba Lan, thì Thượng Hội Đồng hôm nay, 17 tháng Mười, nhấn mạnh tới việc giáo dục và đào tạo các nhà lãnh đạo trẻ.

Bối cảnh xã hội và giáo dục

Thực vậy, bối cảnh xã hội của người Công Giáo trẻ sống trong các xã hội đa văn hóa và đa giáo phái là trung tâm chú ý tại Thượng Hội Đồng ngày 17 tháng Mười. Các nghị phụ Thượng Hội Đồng cũng nhấn mạnh đến tầm quan trọng của Ngày Giới Trẻ Thế Giới.

Trong phiên họp buổi sáng, nhiều tiếng nói từ Châu Phi và Châu Á đã được gióng lên. Đức Tổng Giám Mục Grzegorz Rys, của Lodz nói rằng “Người dân Châu Phi nhấn mạnh tới cảnh nghèo và việc thiếu cơ hội giáo dục. Điều này dẫn tới việc di dân rộng lớn hoặc ở ngay trong xứ sở, từ vùng quê lên các tỉnh thành, hoặc ra ngoại quốc. Mọi cuộc di dân loại này đều là một thách đố đối với người trẻ vì, khi đã thiếu giáo dục, họ không có khả năng tự lên khuôn chính căn tính của họ. Đàng khác, các tiếng nói Châu Á cũng nhấn mạnh việc cần phải đối thoại liên tôn, vì nhiều người trẻ của Châu Á thuộc các giáo hội thiểu số. Do đó, người trẻ buộc phải dấn thân vào cuộc đối thoại liên tôn để chống lại hàng loạt các chủ nghĩa cực đoan nguy hiểm”.

Trong các cuộc thảo luận, các bối cảnh xã hội khác nhau trong đó người trẻ đang sống đã được nhắc đến. Đức Cha Marian Florczyk cho rằng “Trong các cuộc thảo luận hôm nay, tôi ngạc nhiên một cách tích cực trước các tiếng nói nhấn mạnh tới tầm quan trọng của việc mở rộng suy nghĩ về bối cảnh xã hội trong đó người trẻ đang sinh sống, tức là, trường học, đại học, chính trị. Đại diện của nhiều nước đã nói đến các bối cảnh này. Một số người Công Giáo trẻ sống trong bối cảnh đa văn hóa đang phải đương đầu với sự kiện này: họ là thiểu số và đôi khi bị bách hại vì lý do này”.

Các nghị phụ cũng lưu ý tới tầm quan trọng của Ngày Giới Trẻ Thế Giới. Đức Cha

Florczyk nói rằng “Khi nhắc nhớ nguồn gốc Ngày Giới Trẻ Thế Giới và do đó, Đức Gioan Phaolô II, thiện ích lớn lao phát sinh từ các ngày này đã được nhấn mạnh... Những ngày này đã góp phần lớn lao vào việc hòa nhập người trẻ”.

Các nhà truyền giáo kỹ thuật số

Trong khi ấy, theo Cha Russell Pollitt, SJ, thuộc Vatican News, tại cuộc họp báo ngày 17 tháng 10 tại Phòng Báo Chí Tòa Thánh, chủ đề thảo luận tại phiên họp Thượng Hội Đồng hôm nay xoay quanh vấn đề Giáo Hội có thể trở nên một thành phần của thế giới kỹ thuật số như thế nào. Để được như thế, Giáo Hội cần phải có “các nhà truyền giáo kỹ thuật số”.

Tiến sĩ Paolo Ruffini, Bộ Trưởng Bộ Truyền Thông của Tòa Thánh, bắt đầu buổi họp báo bằng cách liệt kê một số vấn đề được đề cập tại phiên khoáng đại của Thượng Hội Đồng. Ông cho hay: di dân, cả trong một nước lẫn ở ngoài nước, là vấn đề được thảo luận sôi nổi.

Ông cho rằng người trẻ ưu tư đối với việc quản lý môi trường. Ông nói rằng phiên họp được nghe biết người trẻ phản ứng tiêu cực đối với việc tham nhũng trong chính trị. Ông cũng nhận xét rằng người ta vẫn bảo người trẻ muốn Giáo Hội trở thành nơi xuất sắc. Các vấn đề khác được nêu lên liên quan đến lương tâm, sự thật và lòng thương xót, việc giảng dạy tại các trường và đại học Công Giáo và việc sử dụng ma túy và rượu chè thường dẫn người trẻ đến tội ác ra sao.

Hiện diện tại buổi họp báo là Đức Cha David Bartimej Tencer, O.F.M. Cap., Giám mục của Reykjavík, Iceland; Viện Phụ Tổng Quyền Dòng Xitô, Mauro Giorgio Giuseppe Lepori, O. Cist.; Thầy Alois, Bề Trên Cộng Đồng Đại Kết Taizé, Pháp; và Đại Diện Anh Em, Mục Sư Marco Fornerone của Hiệp Thông Thế Giới các Giáo Hội Cải Cách.

Thế giới Kỹ Thuật Số

Tiến sĩ Ruffini nói rằng vấn đề chăm sóc mục vụ cho giới trẻ trong thế giới kỹ thuật số đã được bàn thảo. Thượng Hội Đồng cân nhắc việc làm thế nào để Giáo Hội có thể tích cực trong thế giới truyền thông xã hội nơi người trẻ đang hiện diện. Ông nói rằng Giáo Hội muốn cư ngụ trong thế giới kỹ thuật số một cách chính thức và nghiêm túc. Giáo Hội nên đào tạo ra sao các nhà truyền giáo cho thế giới kỹ thuật số và đưa người vào thế giới này mà phải là những người chủ đạo của tự do và trách nhiệm? Ông nhấn mạnh: Giáo Hội muốn được là thành phần của thế giới kỹ thuật số một cách có cơ cấu nhiều hơn.

Đức cha Tencer cho rằng hiện nay Giáo Hội vốn đã có một thái độ tích cực đối với thế giới kỹ thuật số rồi. Ý kiến được lặp đi lặp lại nhiều lần là: một máy vi tính hay một điện thoại tự nó không tốt không xấu, nó trung lập. Ngài bảo: tại Iceland, các phương tiện này có thể mất hút nếu không có thế giới kỹ thuật số. Vị giám mục này cho hay: các ngài đã tổ chức việc dạy giáo lý nhờ hệ thống “skype” ra sao. Ngài nói rằng ngài đã ngồi trước một máy vi tính và liên lạc với người trẻ, nói với họ một cách rất thực. Ngài khuyến khích họ tải Thánh Kinh xuống điện thoại của họ để tìm kiếm nhanh hơn. Ngài nói đây không phải là chuyện suy đồi mà là một phát triển tích cực. Thế giới kỹ thuật số đang đẩy Giáo Hội tiến lên phía trước và điều này là điều tốt đẹp.

Lắng nghe và hồi tâm

Thầy Alois nói hồi tâm thường được nhắc đến luôn. Thầy cho biết thầy cảm thấy việc hồi tâm các não trạng đang diễn ra. Thầy cảm thấy nhiều nghị phụ Thượng Hội Đồng muốn được gần gũi hơn với người trẻ. Thầy tin rằng điều này đang dẫn tới việc hồi tâm trong các cơ cấu của Giáo Hội.

Theo thầy, tình bằng hữu là một hạn từ được lặp đi lặp lại. Thầy muốn đào sâu hơn nữa vào ý nghĩa thần học của từ ngữ này, nhìn sâu hơn vào Chúa Giêsu như người bạn. Thầy bảo: người trẻ cũng muốn được lắng nghe nhưng, có lúc, họ không thể tìm ra cửa bước vào Giáo Hội để được lắng nghe. Theo thầy, ta nên thăm dò tình bằng hữu như một hợp nhất và liên đới. Thầy Alois chia sẻ điều này: tại Taizé, việc lắng nghe là việc căn bản; và thầy nói thêm: toàn thể Giáo Hội cần tìm cách phát biểu sự cởi mở và biểu lộ nó ra.

Thầy Alois cũng nhắc đến tầm quan trọng của phong trào đại kết. Thầy nói rằng không có bao nhiêu các đại diện đại kết, và có lẽ nên có nhiều hơn, nhưng quả là đẹp để được thấy một cố gắng đại kết có phối hợp. Nhưng đáng tiếc là việc này đã không được nhắc đến đủ tại Thượng Hội Đồng. Thầy cho rằng việc này là việc cần và người trẻ đang tìm kiếm các không gian đại kết để chia sẻ với nhiều người khác. Thầy cũng cho hay Giáo Hội không nên tổ chức các buổi cầu nguyện cho người trẻ mà nên cầu nguyện với họ.

Thượng hội đồng là một công trường xây dựng

Cha Lepori nói rằng Thượng Hội Đồng giống như một công trường xây dựng. Bạn sẽ không bao giờ tìm được một phương pháp lý tưởng, như với bất cứ điều gì ở trên đời, nhưng bạn phải bắt đầu từ dưới đất và xây lên cả một tòa dinh thự mới. Đức Cha Tencer nói rằng một điều khiến ngài ngạc nhiên là Thượng Hội Đồng này đã là một thành công lớn lao vì được chuẩn bị rất kỹ càng. Tín liệu đến từ khắp thế giới. Ngài cảm thấy các cuộc đàm luận rất tích cực và Thượng Hội Đồng này chắc chắn giúp Giáo Hội tiến lên.

Thế giới kỹ thuật số hoạt động tại Thượng Hội Đồng

Nữ Tu Bernadette Mary Reis, fsp, cũng của Vatican News đề cập tới những người của thế giới kỹ thuật số đang làm việc cho Thượng Hội Đồng lần này. Đó là Allyson Kenny, một trong 5 người trẻ giúp phổ biến sứ điệp của Thượng Hội Đồng qua các phương tiện truyền thông xã hội như Facebook, Twitter và Instagram. Ngoài việc là một người chuyên nghiệp trong ngành truyền thông Công Giáo, Allyson cũng là một tân tông mới trở lại Công Giáo 5 năm nay. Cô chia sẻ kinh nghiệm làm việc tại Thượng Hội Đồng và tầm quan trọng của việc phổ biến sứ điệp của Thượng Hội Đồng trong thời đại kỹ thuật số.

Không như các Thượng Hội Đồng trước đây, Allyson được nghe nói bầu khí tại Thượng Hội Đồng lần này là bầu khí của “bạn bè và hợp nhất”. Hợp nhất là điều cần thiết vì chủ đề là truyền giảng tin mừng cho người trẻ, một chủ đề cũng đem lại “cảm thức hân hoan có thực chất”.

Allyson tiếp tục cho hay đồng hành là một chủ đề được lặp đi lặp lại. Cô cho rằng hiện có chuyện xa rời “thứ cơ cấu phẩm trật”, tức cơ cấu người trên “ban phát thông tin” và đang

có sự hướng tới “Một cuộc hội họp của những người ngang hàng biết nhìn nhận rằng người trẻ có nhiều điều để cung ứng và cho đi trong tầm nhìn của họ, và rồi họ cũng có thể học hỏi trở lại từ các vị cao niên trong đức tin”.

Các thể tài khác được Allyson lưu ý bao gồm tính dục, “làm thế nào phát triển một nền tính dục toàn diện”, và ước mong của người trẻ đối với “truyền giáo và ý nghĩa cho đời họ”. Cô cho hay: “Các nghị phụ Thượng Hội Đồng và các dự thánh viên thực sự nói nhiều đến việc làm thế nào để cụ thể hóa điều đó và biến nó thành một điều có thể hiện hữu ở bình diện dân chúng”.

Cái khó của việc diễn dịch Thượng Hội Đồng

Cũng dịp này, Vatican News phổ biến nhận định của một vị giám mục truyền giáo người Ba Lan, hiện là giám mục một giáo phận vùng quê ở Nam Phi. Đó là Đức Cha Stanislaw Jan Dziuba. Ngài cũng là giám mục liên lạc với giới trẻ của Hội Đồng Giám Mục Nam Phi.

Ngài tin rằng cho đến nay, Thượng Hội Đồng là một trải nghiệm đẹp đẽ và thực sự nói lên tính Công Giáo của Giáo Hội. Các tham dự viên đem kinh nghiệm của người trẻ đến Thượng Hội Đồng, cả các loay hoay lẫn các niềm vui của họ, để Thượng Hội Đồng tìm ra những cách thể mới mẻ để truyền giảng tin mừng và để lôi cuốn các người trẻ khác tới với Chúa Giêsu và với Giáo Hội của Người.

Các giám mục nói rằng các quan tâm của người trẻ và các hoàn cảnh sống của họ không luôn luôn hiện diện nhưng, theo ngài, một Thượng Hội Đồng không thể bàn đến mọi hoàn cảnh sống chuyên biệt của người trẻ được. Ngài cho rằng các nghị phụ có nhận ra các bối cảnh và hoàn cảnh thay đổi của người trẻ. Đối với ngài, điều quan trọng là tài liệu sau cùng được các thừa tác viên tuổi trẻ giải thích trong các bối cảnh khác nhau và các hoàn cảnh chuyên biệt. Ngài cho rằng điều quan trọng là Giáo Hội hợp nhất như một gia đình của Thiên Chúa để giải quyết các vấn đề chuyên biệt liên quan tới người trẻ.

Đức Cha Dziuba coi việc phiên dịch như thách đố lớn nhất sau Thượng Hội Đồng, không những sang tiếng Zulu (ngôn ngữ của giáo phận ngài) mà cả sang các ngôn ngữ khác, nhưng việc phiên dịch, đúng hơn, diễn dịch này phải thực hiện sao để nó có liên quan tới người trẻ trong chính các hoàn cảnh địa phương của họ.

Thách thức thứ hai, theo ngài, là làm thế nào tìm được những người trẻ và người trưởng thành được động viên để họ đáp ứng người trẻ và tìm cách đồng hành với họ. Ngài cho rằng việc đào tạo các cộng đồng địa phương và các nhà đào tạo tuổi trẻ là điều quan trọng nhưng không dễ dàng. Ngài cũng nói thêm rằng điều khó là tìm ra tài nguyên, cả tài chánh lẫn nhân sự, để thi hành tài liệu.

Đức Cha Dziuba ngạc nhiên trước đức tin của người trẻ vào Chúa Giêsu, họ sẵn sàng hy sinh để theo chân Chúa Giêsu. Ngài nói ngài nhận ra rằng các giám mục không đơn độc, người trẻ muốn ở bên cạnh các ngài trên đường theo chân Chúa Giêsu. Ngài cho biết ngài khám phá ra việc người trẻ có lòng say mê đối với Giáo Hội và họ sẵn sàng hy sinh mạng sống cho Giáo Hội. Ngài rất thán phục trước sự kiên ngay tại các nơi trong đó, các Kitô hữu đang chịu bách hại, người trẻ vẫn đang có mặt, đang chiến đấu và mạnh mẽ trong đức tin.

Nhận định về thế giới kỹ thuật số, ngài nói việc này đã trở thành một vấn đề khi người trẻ không liên hệ với nhau mà chỉ rả tin nhắn và chỉ những muốn ‘thấy mình đẹp trong các tin nhắn của mình’. Ngài cho rằng điều này thường không phản ánh chính cuộc sống của họ mà chỉ tạo ra một hình ảnh về đời sống họ, một hình ảnh vốn không tượng trưng cho điều họ thực sự là và cách sống thực sự của họ. Ngài nói rằng điều này không giúp họ liên hệ với người trẻ khác, với cộng đồng và với gia đình họ. Ngài bảo: nhiều người trẻ hiện nay dành nhiều thì giờ và tiền bạc để bảo đảm được nổi kết về phương diện kỹ thuật số.

Tuy nhiên, theo ngài, đây cũng là một cơ hội để Châu Phi và Nam Phi phiên dịch sứ điệp của Chúa Kitô thành những tin nhắn ngắn, các tin nhắn của các phương tiện truyền thông, không những sử dụng từ ngữ mà còn sử dụng cả hình ảnh để đi sâu hơn vào tâm trí giới trẻ giúp họ nhớ lâu hơn. Thế giới kỹ thuật số là cơ hội giúp làm cho Giáo Hội hiện diện, không những với giới trẻ mà với mọi người.

Sau cùng, Đức Cha Dziuba nói rằng ngài hy vọng tài liệu sau cùng của Thượng Hội Đồng cũng sẽ được phiên dịch thành một tài liệu của các phương tiện truyền thông giúp nó thu hút hơn. Làm như thế, Giáo Hội không những vận động trí khôn người ta mà cả các giác quan khác của họ để học hỏi tài liệu, giúp nó thấm nhập vào cõi lòng họ.

30. Nhận định về các phúc trình vòng hai của các nhóm Thượng Hội Đồng

Vũ Văn An, 21/Oct/2018

Ngày 16 tháng 10, các nhóm thảo luận theo ngôn ngữ của Thượng Hội Đồng đã công bố bản phúc trình của họ về phần hai của Tài Liệu Làm Việc, chủ biên tập san Letters from the Synod phỏng vấn một số học giả và nhân viên mục vụ về các phúc trình này. Sau đây là nội dung các câu trả lời:

Một nhà thần học Hoa Kỳ:

Một số yêu cầu nhất quán đáng chú ý trong các nhóm nhỏ:

Thứ nhất, sự cần thiết phải có một cách tiếp cận thần học đúng đắn và sâu sắc có thể vượt quá “cách tiếp cận qui nhân chúng học” (Nhóm nói tiếng Pháp C).

Mặc dù nhóm A nói tiếng Tây Ban Nha chỉ trích Tài Liệu Làm Việc vì “yếu và rất giáo điều”, các nhóm khác kêu gọi phải có một cách tiếp cận qui Kitô và thậm chí qui Tam Vị một cách minh nhiên hơn (đặc biệt là nhóm D nói tiếng Anh, nhưng cả ba nhóm nói tiếng Pháp và nhóm B nói tiếng Ý). Nhóm D nói tiếng Anh phát biểu một cách đẹp đẽ và gắn bó, “Chúa Giêsu này, Ngôi Lời thành xác phàm này, là khuôn mẫu qua đó người trẻ ngày nay phải hiểu các cuộc đấu tranh, niềm vui và khát vọng của họ. Khi họ nhìn toàn bộ cuộc sống dưới ánh sáng Chúa Kitô, họ sẽ đánh giá cao sự kiện này: họ được mời gọi yêu thương và nên thánh trước hết”.

Thứ hai, nhiều nhóm cũng kêu gọi phải nhấn mạnh nhiều hơn tới cộng đồng, Giáo hội và các bí tích, tương phản với những nguy hiểm của chủ nghĩa cá nhân. Trong khi nhóm B nói tiếng

Anh, với Hồng Y Cupich làm chủ tịch, chỉ đề cập đến Giáo Hội trong hai câu cuối cùng của phúc trình, các nhóm khác minh nhiên hơn về các chiều kích giáo hội và bí tích của đời sống Kitô hữu. Nhóm A nói tiếng Pháp, chẳng hạn, chỉ trích Tài Liệu Làm Việc tập chú quá hẹp hòi vào chiều kích bản thân của việc đồng hành, đến coi nhẹ vai trò của các gia đình và các nhóm tuổi trẻ trong việc giúp cho đức tin phát triển. Nhóm A nói tiếng Pháp cũng lưu ý tầm quan trọng trong việc đồng hành biết nhấn mạnh đến cộng đồng hơn là “phương pháp” hay kỹ thuật. Đức tin phát triển trong đời sống cộng đồng, trong việc lắng nghe Lời Chúa, trong đời sống bí tích (đặc biệt là Thánh Thể và Hòa Giải). Nhóm kết luận: “Đồng hành chỉ là một yếu tố của hành trình đức tin, một hành trình không thể thực hiện nếu không thực hành bí tích và không thuộc về một cộng đồng giáo hội”.

Thứ ba, nhu cầu bức thiết phải có việc đào tạo nhiều hơn không những cho người trẻ và người trưởng thành trẻ, mà còn cho cả những người lớn hướng dẫn họ và dìu dắt họ nữa. Nhóm B nói tiếng Tây Ban Nha làm nổi bật tầm quan trọng của im lặng trong việc biện phân ơn gọi. Nhóm B nói tiếng Pháp cũng lưu ý một cách hữu ích rằng hồng phúc linh hướng và biện phân không chỉ được ban cho các giáo sĩ mà còn cho các tín hữu thuộc mọi bậc sống; chẳng hạn, hãy nghĩ tới vai trò có tính quyết định mà người giáo dân và thợ may độc thân người Ba Lan, Jan Tyranowski, đã đóng trong việc đào tạo thiêng liêng và biện phân ơn gọi của Karol Wojtyła lúc còn trẻ tuổi.

Các điểm đặc thù đáng lưu ý: Nhóm B nói tiếng Ý đưa ra những điểm đáng quan tâm về nền nhân thần học trong Tài Liệu Làm Việc. Một cách rất hữu ích - và hầu như độc đáo - nhóm cảnh cáo chống lại quan điểm “lạc quan quá mức” của Tài Liệu Làm Việc về tuổi trẻ (và nhân loại nói chung). Nhóm nhắc nhở chúng ta rằng, sau Con Sa Ngã, bản chất con người bị thương tổn, việc “tự lấy mình làm đủ” là điều không thể có, ta cần đến ơn thánh. Một cách cảm động và thực tiễn, nhóm quả quyết rằng mọi tín hữu – người trẻ cũng như người đồng hành lớn tuổi của họ đều là “những người tội lỗi được tha thứ” và “tự do đích thực luôn là một ‘tự do’ được ban cho, nối kết với sự giúp đỡ của ơn thánh Chúa”. Cuối cùng, nhóm này còn nói, một cách tuy vấn tất nhưng mạnh mẽ, rằng Thượng Hội Đồng phải nói về Đấng Kitô bị đóng đinh và lời kêu gọi theo chân Chúa Kitô trên đường Thập Giá của Người; một nhắc nhở như vậy là một điều “cần thiết”.

Nhóm B nói tiếng Tây Ban Nha nhấn mạnh bản chất “thế tục” hay “thế gian” đúng nghĩa của ơn gọi giáo dân. Nhóm lưu ý rằng các thừa tác vụ giáo dân có chỗ đứng thích đáng của chúng, nhưng đại đa số hàng ngũ giáo dân được kêu gọi sống đời sống Kitô hữu của họ và truyền giảng Tin Mừng “ở giữa thế gian và xã hội.” “Thế tục” không phải là một giải an ủi cho những người không được gọi bước vào các thừa tác vụ “giáo hội”.

Nhóm C nói tiếng Anh trình bày một “kim tự tháp ơn gọi” mới lạ và có giá trị, tức là việc di chuyển từ nhận thức mình được yêu thương vì tính dễ bị tổn thương của mình qua việc được “kêu gọi nên thánh”, qua “các ơn gọi hiện hữu” [như đời sống thánh hiến, hôn nhân, thừa tác vụ thụ phong, sống một mình], qua “các ơn gọi hành động” [việc làm, đời sống chuyên nghiệp]. Cách tiếp cận này có thể giúp chống lại các khuynh hướng đặc biệt có tính Tây phương là duy hành động (activism) và hạ giá tính tiếp nhận (receptivity) và chiêm niệm, khi nhóm nhắc chúng ta nhớ bản sắc căn bản của chúng ta là các tạo vật yêu quý của Thiên Chúa.

Nhóm B nói tiếng Pháp nêu bật sự kiện Tài Liệu Làm Việc đề cập đến việc Thiên Chúa nhận chúng ta làm con cái, và yêu cầu tài liệu cuối cùng của Thượng Hội đồng dành một đề xuất cho việc này. Tư cách làm con trai con gái Thiên Chúa như vậy trong Chúa Con chính là “mục tiêu chính” của đời sống và ơn gọi của Kitô hữu. Một cách nghịch lý, phần lớn chúng ta

là người lớn mới thực sự là con trai con gái của Chúa Cha.

Cuối cùng, Nhóm D nói tiếng Anh đưa ra tuyên bố rất sâu sắc rằng “nhiệm vụ lớn nhất” của những người diu dắt tâm linh ngày nay là “khuấy động lòng khao khát thánh thiện đó đối với Thiên Chúa, làm cho người trẻ bất ổn [uncomfortable] nhiều hơn chứ không ít hơn”. Thượng Hội Đồng phải thực sự vinh danh cả người trẻ lẫn người trưởng thành trẻ bằng cách khẳng định phẩm giá Thiên Chúa ban cho họ và bằng cách từ chối không chiều theo thị hiếu của họ. Một sự từ chối như vậy thậm chí có cái lợi là làm cho chính các nghị phụ Thượng Hội Đồng trở nên “bất ổn hơn” khi theo ơn gọi của mình.

Một linh mục mới thụ phong:

Trong số các nhóm nói tiếng Anh, Nhóm D một lần nữa là nhóm đáng lưu ý, sâu sắc và quan trọng nhất.

Một vài nhận xét: Có vẻ như các vị tham gia nhóm muốn thúc giục việc sử dụng Sách Thánh một cách mạnh mẽ hơn trong tài liệu cuối cùng, đó là một điều tốt (câu chuyện Emmaus, Người Thanh Niên Giàu Có, Gioan 1, Samuel / Eli, vv). “Đồng hành” và lương tâm xem ra là các vấn đề được mọi người nói về nhưng không biết phải làm gì với nó. Vì những thất thường tồn tại liên quan đến lương tâm, nên tài liệu cuối cùng nên tránh nói quá nhiều đến nó. Điều này có thể trở thành cửa sổ mơ hồ qua đó tất cả các loại đề xuất kỳ lạ được xác nhận.

Nhóm cho rằng đã có một sự thiếu đánh giá đáng tiếc về tình bạn, trong khi tình bạn là điều rất quan hệ cho cả người trẻ nói chung lẫn để trả lời những lời chỉ trích giáo huấn của Giáo Hội về các vấn đề tính dục. "Các quy tắc" của Kitô giáo về việc phát biểu tính dục thực sự là các khẳng định về giá trị của tình bạn, một sự kiện hoàn toàn bị đánh mất trong nền văn hóa siêu tính dục của phương Tây. Cuối cùng, miễn là Thượng Hội Đồng tránh được các lầm lỡ chính trong cái hiểu của mình về nhân học, tài liệu cuối cùng nên được chấp nhận.

Một nhà thần học người Mỹ khác:

Khó khăn chính đối với các suy nghĩ của Nhóm nói tiếng Đức là họ quá qui nhân (anthropocentric).

Trong đoạn 1 [phúc trình của họ], các nghị phụ nói tiếng Đức viết: “Chúng tôi cùng cố chữ ‘có’ nền tảng của chúng tôi đối với thế giới hiện tại (vorfindlichen) và là một thế giới ngày càng có tính thế tục - và mọi điều được thế giới này sẵn sàng cung cấp cho chúng ta, cả điều tốt lẫn điều thách thức”. Xét vì nhiều khó khăn được Tài Liệu Làm Việc liệt kê về các khía cạnh tiêu cực của cuộc sống trên thế giới đối với giới trẻ ngày nay, nên không cần phải tấn công quan điểm của họ. Hơn nữa, về phương diện thần học, quan điểm này có vấn đề: Kitô hữu vốn không có định hướng cơ bản hướng về thế giới (và đặc biệt là về thế giới thế tục), nhưng hướng về Thiên Chúa.

Trong đoạn 3, các ngài viết: “Chúng tôi trước nhất là những người nghe chứ không phải là những người đã biết.” Ai là “chúng tôi”? “Chúng tôi” phải chăng là huấn quyền của Giáo Hội? Nếu vậy, những người nghe trước nhất cũng là những người có trách nhiệm rao giảng (xem Dt 10:14).

“Chúng tôi cũng muốn xác định rằng mọi ý thức về ơn gọi và đồng hành đều liên quan đến các mong muốn, kế hoạch, hy vọng và niềm đam mê của giới trẻ, mà còn cả sự lo lắng, sợ hãi

và không chắc chắn của họ nữa. Là những người cao tuổi, chúng ta muốn chống lại cơn cám dỗ cho rằng chúng ta biết mọi điều về việc cuộc sống của người trẻ nên diễn biến ra ra sao và một cuộc sống thành công phải nên như thế nào. Chúng ta, thậm chí, còn muốn trở thành những người thầy mới (neu Wahrnehmende) và những người nghe mới (neu Hinschauende) cùng với họ hơn nữa”. Đoạn này, cùng với đoạn tiếp theo, dường như đi xa hơn việc chiều theo thị hiếu của người trẻ; nó gần như có tính ký sinh trong nỗ lực trải nghiệm cuộc sống thay cho người trẻ. Hãy xem đoạn 4: “Chúng tôi muốn biết nhịp tim của họ và thông qua đó trở thành người đồng lắng nghe sự thúc đẩy yên tĩnh của Thiên Chúa trong cuộc sống của họ. . .”. Đoạn văn này rất đáng lo ngại. Dù việc đồng hành với người khác trong việc biện phân chắc chắn có công phúc, nhưng cách mô tả này xem ra vi phạm quyền tự do của người biện phân theo cách mẫn nhãn (voyeuristic).

Nhóm nói tiếng Đức, ít nhất đánh giá theo phức trình này, xem ra cũng đã thay thế sự hiểu biết lâu đời của Giáo Hội về ơn gọi bằng sự nhấn mạnh đến cá nhân tính: “Chúng ta muốn tăng độ nhạy cảm giải thích của chúng ta một lần nữa với họ và cũng học hỏi từ họ, bởi vì mỗi người là một cá nhân không thể thay thế được Thiên Chúa kêu gọi một cách độc đáo. Chúng ta muốn đồng hành với họ và cung ứng từ chính kinh nghiệm già dặn hơn của chúng ta về cuộc sống”.

Hệ luận ở đây là: Mỗi con người đều độc đáo đến mức ta không thể dạy được họ, thay vào đó, “chân lý” của họ phải được cảm nghiệm. Tương tự như thế, ta không thể dạy được các người lớn tuổi; họ chỉ có thể chia sẻ “trải nghiệm” của họ với những người trẻ hơn. Tiếng nói của Thiên Chúa dường như được cân bằng với chính mình: “Bằng cách lắng nghe thần trí của Thiên Chúa ngỏ cùng người trẻ và lắng nghe nhịp tim của chính chúng ta. . .” Vai trò của Giáo Hội chủ yếu là hỏi để gợi ý (maieutic): “chúng ta muốn là những người phiên dịch và nữ hộ sinh sự sống của Thiên Chúa cho họ và với họ”. Xem ra người trẻ đã sở hữu tất cả những gì họ cần có trong họ và Giáo Hội chỉ cần rút những điều này ra. Cuối cùng, không nơi nào các nghị phụ nói tiếng Đức chịu thảo luận về những gì Thiên Chúa muốn nơi Giáo Hội hoặc nơi người trẻ.

Trong đoạn 7, Nhóm nói tiếng Đức nhấn mạnh rằng ơn gọi không phải là “biến cố xảy ra một lần rồi đóng lại”. Và ơn gọi đó không phải là “một kế hoạch cố định đặc biệt của Thiên Chúa, mà như một con đường hướng tới một tự do và cống hiến lớn hơn. . . Cảm thức về lời kêu gọi này sẽ lớn dần và sâu sắc thêm nhờ việc cụ thể tự đề mình đón nhận thực tại”. Các ngài không xác định tự do này hướng tới điều gì, hoặc sự cống hiến này hệ ở việc gì. Hơn nữa, mặc dù có nhắc đến việc phải phụng sự Chúa Giêsu Kitô ngoài môi ngoài mếp, như một cách có thể lớn lên trong tự do nhiều hơn, nhìn chung, ơn gọi xem ra chỉ là một hành trình tự khám phá ra mình kiêu của triết gia Heidegger hơn là lời kêu gọi của Thiên Chúa Quan Phòng.

Điều thiếu hẳn là cái hiểu căn bản về ơn gọi, coi nó, từ nền tảng, là chuyện về tình yêu - tức là, làm thế nào chúng ta có thể yêu mến Chúa cách tốt nhất? Giáo Hội đã luôn luôn chủ trương rằng ơn gọi của một con người là con đường mà Đấng Thiên Chúa yêu thương đã sắp xếp cho chúng ta từ cõi đời đời như là cách tốt nhất để yêu Người, yêu người khác, và đạt tới cùng đích siêu nhiên của chúng ta. Nếu ơn gọi, theo truyền thông, được hiểu chủ yếu theo các lời khuyên của Tin Mừng, thì là vì những lời khuyên này là phương tiện đạt được sự hoàn thiện trong tình yêu. Hôn nhân Kitô giáo, vốn được đặt cơ sở trên tinh thần các lời khuyên này, mặc dù không theo nghĩa đen, cũng là một phương tiện đạt cùng sự hoàn thiện theo Tin Mừng này. Nhóm nói tiếng Đức dường như muốn đưa ra một mô tả về ơn gọi, đặt cơ sở chủ yếu trong mong muốn cá nhân. Nếu vậy, đây không phải là cái hiểu của Giáo Hội về ơn gọi; nó là cái hiểu của thế gian.

Cuối cùng, một tu sĩ trẻ:

Tôi tin chính Pascal, khi viết cho các tu sĩ Dòng Tên, đã nói tới điều bây giờ thường được coi là, "Đáng lý ra tôi phải viết một lá thư ngắn hơn, nhưng tôi không có thì giờ". Lối văn xuôi nhò nhét (giống lối văn của Tài Liệu Làm Việc) trong khung cảnh Giáo Hội, sau đó được các nhóm nhỏ thảo luận, một cách đặc trưng sẽ báo hiệu một trong hai điều: làm cho bối rối (obfuscation) hoặc chỉ là chuyện tầm phào (banality). Nếu các phúc trình từ các nhóm nhỏ là một dấu chỉ nào đó, thì Thượng Hội Đồng (hoặc ít nhất một ít phần của nó) bị ảnh hưởng bởi cả hai. Làm cho bối rối, theo nghĩa không ai thực sự biết tài liệu làm việc muốn nói gì; và chuyện tầm phào, theo nghĩa: bất cứ bản văn muốn nói gì, nó cũng nói điều đó một cách không có gì đặc biệt và không gọi được bất cứ hứng thú nào đến độ trở thành vô dụng.

Nếu có được một tuyên bố ngắn gọn hơn, súc tích hơn, do đó rõ ràng hơn, để hướng dẫn việc làm của Thượng Hội Đồng, thì các nhóm nhỏ rất có thể đã thực tiễn hơn và hướng tới một công bố với sự táo bạo của Tin Mừng nhiều hơn. Đây chính là hiệu quả gây bối rối của Tài Liệu Làm Việc, và do đó việc làm của Thượng Hội Đồng rất thường kết cục ở chỗ đọc đi đọc lại một cách buồn nản lời phát biểu vô vị về ơn gọi, biện phân, đồng hành, giới trẻ, v.v. Các nhóm nhỏ dường như đang soạn thảo một tài liệu cuối cùng nhưng nói rất ít, và khi nói ít như thế, có nguy cơ để các nhà soạn thảo các tông huấn sau này hoặc các tuyên bố chính thức tương tự muốn nói gì thì nói. Điều đó nên khiến mọi người dừng lại để suy nghĩ cẩn thận hơn.

Viết theo Xavier Rynne II, Letters from the Synod no. 12, 18 Oct 2018

31. Thượng Hội Đồng 2018: Phúc trình vòng 3 của các nhóm nhỏ

Vũ Văn An, 23/Oct/2018

Theo tin của Crux ngày 20 tháng Mười, các nhóm nhỏ theo ngôn ngữ đã đệ trình phúc trình các thảo luận của các ngài về phần 3 của Tài Liệu Làm Việc. Sau đây là tóm tắt các phúc trình này do Crux thực hiện.

Các Nhóm nói tiếng Đức

Nhóm nói tiếng Đức tỏ ý quan tâm đối với hướng đi của Thượng Hội Đồng. Các ngài viết “Sau Thượng Hội Đồng, điều gì sẽ thay đổi? Liệu có những phương cách cụ thể để trở thành một giáo hội cho người trẻ không? Liệu có các cam kết từ phía các giám mục không?”

Nhóm kêu gọi 2 bài diễn văn chuyên biệt được phản ánh trong tài liệu sau cùng: một của Đức Hồng Y Vincent Nichols của Westminster, Anh Quốc, về việc buôn bán người, và bài kia của Đức Hồng Y Blase Cupich của Chicago nói với các nhà lãnh đạo chính trị.

Về các vấn đề khác, nhóm nói tiếng Đức phát biểu:

- * Chúng tôi tin rằng vai trò của phụ nữ trong việc lãnh đạo và đưa ra quyết định trong Giáo Hội nên được tăng cường 1 cách đáng kể hơn nữa.
- * Chúng tôi muốn một cuộc thảo luận nghiêm chỉnh với người trẻ trong Giáo Hội về các vấn đề tính dục và kết đôi (partnership).
- * Các ngài kêu gọi “một ý hướng nhằm khám phá và làm nhẹ các vấn nạn chuyên biệt của người trẻ tại một giáo phận (thí dụ, nghèo đói công khai hay che đậy, ghiền ma túy, du đãng thanh thiếu niên, di dân thiếu niên, nạn nhân bị lạm dụng và bạo hành)”.
- * Các ngài cũng kêu gọi Giáo Hội phải có ý hướng cụ thể nhằm gặp gỡ người trẻ thường xuyên, nhất là những người trẻ kém may mắn”.

Nhóm cũng gợi ý về một số chủ đề như dạy giáo lý qua các thủ bản dựa vào Youcat, giúp tuổi trẻ dẫn thân cho môi trường, cổ vũ giới trẻ tham gia vào Giáo Hội, cổ vũ tính phụ đới trong Giáo Hội, cổ vũ các phong trào, nghệ thuật, và các hiệp hội, coi chúng như những nơi chốn để “làm Giáo Hội”.

Cuối cùng, nhóm nói tiếng Đức đề cập tới các tai tiếng lạm dụng tình dục trong Đạo Công Giáo. Các ngài viết: “Chúng tôi tin rằng tài liệu sau cùng của Thượng Hội Đồng không thể khởi đầu mà không có lời nói rõ ràng về bị kịch lạm dụng tình dục trẻ em và thiếu niên”.

“Và chúng tôi cũng nghĩ rằng các giám mục chúng tôi không thể về nhà mà không có ý hướng cương quyết sẽ đưa ra các thay đổi cụ thể nhằm cung cấp việc phòng ngừa tốt hơn và chăm sóc tốt hơn cho các nạn nhân”.

Các Nhóm nói tiếng Anh

Các nhóm nói tiếng Anh đưa ra nhiều gợi ý cho rằng vì Thượng Hội Đồng sắp tới hồi kết thúc, nên diễn trình cần lặp lại kinh nghiệm của cấp địa phương, bất kể đó là các hội đồng giám mục, các giáo phận hay các giáo xứ.

Vì phần cuối cùng của Tài Liệu Làm Việc tập chú vào các chỉ dẫn và khuyến cáo thực tiễn, nên Nhóm A, do Đức Hồng Y Oswald Gracias của Mumbai hướng dẫn, đã đưa ra một số điểm gợi ý chi tiết, trong đó, có những tài nguyên thực tiễn dành cho các cha mẹ và ông bà như “những thầy cô đầu tiên” của người trẻ, chú ý nhiều hơn tới việc đào tạo thầy cô và các chứng trình làm tuyên úy cho các trường và đại học Công Giáo, và cổ vũ việc giới trẻ tham gia nhiều hơn vào phụng vụ và các sinh hoạt của Giáo Hội trong đó, họ có nhiều quyền hơn trong việc đưa ra quyết định.

Nhóm cũng thảo luận nhu cầu phải tái tạo diện mạo giáo xứ quanh trải nghiệm ba chiều của Giáo Hội: như “màu nhiệm”, “hiệp thông” và “sai đi”. Các ngài lưu ý rằng một điều được Thượng Hội Đồng nhận ra là người trẻ không phải chỉ là đối tượng của việc phúc âm hóa mà còn là các tác nhân.

Hai nhóm thảo luận việc nối vòng tay lớn với những người bị lôi cuốn bởi người đồng tính và cảm thấy bối rối về phái tính (gender dysphoria).

Nhóm B, do Đức Hồng Y Blase Cupich của Chicago hướng dẫn, đề nghị phải có “một tiết riêng biệt cho vấn đề này và đối tượng chính của tiết này sẽ là việc đồng hành mục vụ với những người này theo các đường hướng của Sách Giáo Lý của Giáo Hội Công Giáo”.

Nhóm D, do Đức Hồng Y Daniel DiNardo của Houston-Galveston hướng dẫn, viết: “về phái tính, lối sống hoặc xu hướng giới tính, không nên làm bất cứ ai cảm thấy không được yêu thương, săn sóc. Tuy nhiên, như Thánh Tôma Aquinô đã viết, tình yêu có nghĩa ‘muốn điều tốt cho người khác’. Và đó là lý do tại sao tình yêu chân chính không hề loại bỏ lời kêu gọi hồi tâm, thay đổi đời sống”.

Sau cùng, nhiều khuyến cáo khác nhau đã được đưa ra nhằm khuyến khích các giám mục

và linh mục sử dụng các phương tiện kỹ thuật số làm phương tiện nối vòng tay lớn; các ngài nhấn mạnh rằng nó là bộ máy tốt nhất các ngài có thể sử dụng để vươn tới một cử tọa mới và thường không đi nhà thờ.

Các ngài viết thêm “một cuốn video đăng tải trên YouTube hoặc Facebook thường xuyên có đó 24 giờ mỗi ngày, 7 ngày một tuần, và nó có thể tìm đường đến những ngõ ngách xa xôi nhất trên thế giới, thậm chí thù nghịch nhất. Chúng tôi cảm thấy một phương pháp sinh hoa trái hơn cả là tạo ra các tài liệu có thể đồng nhất hóa *semina verbi* (hạt giống Lời Chúa) với cả nền văn hóa bình dân lẫn nền văn hóa bác học”.

Các Nhóm nói tiếng Ý

Các nhóm nói tiếng Ý chủ yếu tập trung vào sự cần thiết phải đáp ứng đầy đủ các thách thức mà người trẻ đang phải đương đầu và trả lời các câu hỏi của họ về các chủ đề lớn hơn, như tính dục, phá thai và bị đẩy qua bên lề, đặc biệt là phụ nữ và người nghèo.

Nhóm đầu tiên, do Đức Hồng Y Angelo De Donatis, giám mục giám quản (vicar) Rôma, và Đức Tổng Giám Mục Vincenzo Paglia, người đứng đầu Giáo hoàng Hàn lâm viện về Sự sống, đã sử dụng hình ảnh làm bánh hóa nhiều trong Sách Thánh như tượng trưng cho tính trung tâm của Chúa Giêsu đối với đức tin.

Các ngài cho rằng cần chú ý nhiều hơn đến tính trung tâm này của Chúa Giêsu; các ngài lưu ý rằng, giống như việc làm bánh hóa nhiều, Người có thể làm nhiều phép lạ với rất ít vật liệu được cung cấp cho Người.

Các thành viên trong các nhóm nói rằng phần thứ ba của tài liệu, trong khi nêu tên nhiều khả thể tham gia của người trẻ vào sinh hoạt của giáo xứ, nhưng có nguy cơ tạo ra “một danh sách dài mà không có ưu tiên nào cả” và đưa ra bốn điểm suy nghĩ: tính ưu việt của Tin Mừng, thừa tác vụ cho người nghèo, một sự nhấn mạnh lớn hơn đến việc đào tạo và Thánh Thể.

Các ngài cho rằng: thừa tác vụ người nghèo “không phải là vấn đề tổ chức lại hệ thống phục vụ thiện nguyện hay một hình thức phúc lợi phụ đới. Sứ điệp Kitô giáo, về căn bản, là chứng tá của sự gần gũi có tính cứu rỗi của Thiên Chúa đối với mọi người”.

Nhóm thứ hai được lãnh đạo bởi Đức Hồng Y Fernando Filoni, bộ trưởng Bộ phúc âm hóa các dân tộc của Vatican, và Đức Tổng Giám Mục Bruno Forte, một thành viên của hội đồng tổ chức Thượng hội đồng.

Các thành viên của nhóm cho biết tài liệu làm việc của Thượng hội đồng, cho đến nay, có cách tiếp cận quá phương Tây, nhưng vẫn thất bại trong việc đề cập thỏa đáng các vấn đề như lợi ích / thách thức của thế giới kỹ thuật số, mối tương quan giữa đức tin và khoa học và việc “mất phương hướng xã hội, tinh thần và đạo đức” cùng khắp.

Các ngài nhấn mạnh: các thách thức chuyên biệt là các trường hợp bị gạt qua bên lề, đặc biệt là phụ nữ, những người “thường là nạn nhân của lòng tự tôn nam giới đủ mạnh để giết người”, cũng như những người bị ảnh hưởng bởi việc nghiện ma túy và đau khổ về thể chất hoặc tinh thần.

Đề cập đến sự cần thiết phải dành "sự chú ý đặc biệt và đồng hành" với những người bị lôi cuốn bởi người đồng tính, và các thách thức đặt ra cho các người trẻ bởi nạn thất nghiệp và thiếu cơ hội việc làm thuộc lĩnh vực học tập của họ.

Các vấn đề đạo đức như các vấn đề liên quan đến tính dục, phá thai, bị loại trừ vì lý do xã hội và sắc tộc, cũng được đề cập, cũng như ảnh hưởng của các nhóm huyền bí (occult), "vốn gây ảnh hưởng đến những người trẻ mà ta không nên đánh giá thấp".

Nhóm thứ ba, do Đức Hồng Y Gianfranco Ravasi, người đứng đầu Hội đồng Văn hóa của Vatican, và Đức Giám Mục Pietro Maria Fragnelli của Trapani, lãnh đạo, tập trung vào bốn lĩnh vực chủ chốt: tìm kiếm hạnh phúc trong việc lắng nghe chính mình và Lời Chúa, sự cần thiết phải đặt con người ở trung tâm, nhận ra cuộc hành trình mà mỗi người phải thực hiện và quan tâm đến môi trường.

Các lĩnh vực khác được các ngài nhấn mạnh là tầm quan trọng của lòng sùng kính Đức Marian, sự cần thiết phải khai triển các chương trình đồng hành và biện phân, sự cần thiết phải đào tạo tốt hơn về Thánh Kinh và thần học bên ngoài các định chế học thuật, sử dụng kỹ thuật, tầm quan trọng của việc phục vụ và sự cần thiết giúp đỡ các di dân trẻ tuổi, đặc biệt là "tại nhà" và qua các giáo hội địa phương.

Nhóm cũng nhắc đến việc phải cung cấp việc đào tạo và đồng hành tốt hơn cho các cặp vợ chồng trẻ, cả những người đang đính hôn và những người mới kết hôn gần đây, và sự cần thiết phải vượt qua việc kỳ thị.

Các Nhóm nói tiếng Pháp

Nhóm A nói tiếng Pháp, do Đức Tổng Giám Mục David Macaire lãnh đạo, nhấn mạnh rằng để tiến lên phía trước, không nên xem xét thừa tác vụ tuổi trẻ một cách độc lập khỏi việc chăm sóc mục vụ.

Các ngài tiếp tục bằng cách lưu ý rằng sẽ là điều có lợi khi có cả cha mẹ lẫn người trẻ cùng hiện diện ở Thượng hội đồng, cùng với các cặp vợ chồng trẻ, để cung cấp chứng từ về "việc họ tìm cách sống bí tích hôn nhân và giáo dục con cái của họ ra sao".

Một nhóm khác nhấn mạnh rằng trong việc đề cập đến các mối quan tâm mục vụ đối với người trẻ, điều quan trọng cần nhớ là "cuộc sống của những người trẻ từ 16 đến 30 không có tính trực tuyến (linear)".

Nhóm cho rằng "đời sống ấy được đánh dấu bằng thành công, thất bại, và các dấu mốc quan trọng và có tính hạnh phúc như thi đậu một kỳ thi, việc làm đầu tiên, thiết lập cuộc sống lứa đôi và gia đình".

Nhóm gợi ý Giáo Hội phải lưu tâm để các nguồn tài nguyên tinh thần cần thiết cho việc đáp ứng các nhu cầu như thế không nên mang tính công thức.

Hai nhóm khác nhau khẳng định rằng dù chủ đề của Thượng hội đồng là người trẻ, nhưng điều thiết yếu là không nên hoàn toàn tách rời họ khỏi cuộc sống rộng lớn hơn của Giáo Hội, vì sự hồi hướng và canh tân mục vụ là mục tiêu của toàn thể Giáo Hội.

Các ngài đặt câu hỏi: "Vì vậy, trước khi bàn đến chúng, há không cần cho thấy mọi chi thể của Giáo Hội đều được kêu gọi cùng nhau tiến bước theo dấu chân của Chúa Giêsu và tiến tới trong đời sống ơn thánh đó sao? Thuật ngữ Thượng Hội Đồng há không có nghĩa là cùng đi với nhau hay sao?"

Tương tự như thế, một nhóm khác lưu ý rằng điều quan trọng là phải có quyền và trách nhiệm ra quyết định thực sự "trong việc vận hành các định chế của cộng đồng, giáo xứ hoặc giáo phận".

Tuy nhiên, mặc dù vậy, các ngài bác bỏ ý tưởng cho rằng Vatican cần một bộ riêng biệt tập trung đặc biệt vào người trẻ, vì "sẽ có nguy cơ gia tăng sự cô lập của họ". Thay vào đó, các ngài khuyến cáo mọi bộ sở có thói quen tiêu chuẩn này là lắng nghe và tích nhập người trẻ vào công việc của họ.

Cuối cùng, nhóm gợi ý cho rằng người trẻ được trao quyền để phục vụ tốt hơn trong tư cách những người thông truyền giáo huấn xã hội của Giáo hội nhằm "làm cho cuộc đối thoại đức tin của Giáo Hội với các điển hình văn hóa mới này thành khả hữu, không phải bằng cách thiên tư các giáo sĩ của Giáo Hội về những chủ đề này, nhưng bằng cách đào tạo người trẻ của Giáo Hội có khả năng trở thành các người thủ diễn biết và giải thích được niềm hy vọng ở trong họ".

Các ngài kết luận "Đó là cách, hình ảnh Giáo Hội của Chúa Kitô như một người bạn của thế giới dần dần sẽ thay đổi".

Các Nhóm nói tiếng Tây Ban Nha

Nhóm B nói tiếng Tây Ban Nha, do Đức Hồng Y Luis Ladaria Ferrer, người Tây Ban Nha và đứng đầu Bộ Giáo lý Đức tin của Giáo hội lãnh đạo, đã viết rằng Giáo hội phải đảm nhận một "thái độ chào đón và thân thiện" để khuyến khích sự hòa nhập và đồng hành với mọi người, "kể cả những người có xu hướng tình dục khác nhau, để họ có thể lớn lên trong đức tin và trong mối liên hệ của họ với Thiên Chúa".

Tuy nhiên, thái độ chào đón không có nghĩa là phải thay đổi giáo huấn của Giáo Hội về tính dục. Ngược lại, nhóm cho rằng văn phòng "tương ứng" của Vatican nên khai triển một "xu hướng" tiếp cận vấn đề tính dục một cách có hệ thống và rõ ràng, bằng các lập luận nhân học, "để tiếp cận đối với mọi người trẻ, cho thấy nhân đức khiết tịnh là lời khẳng định hân hoan tạo điều kiện cho tình yêu nhân bản và thần thiêng".

Nói về phụ nữ, nhóm đã viết rằng họ "đánh giá" chỗ đứng của họ trong Giáo Hội và nhìn nhận rằng họ có "phẩm giá bình đẳng với nam giới". Như vậy, trong các chương trình mục vụ của Giáo Hội, các đóng góp của cả nữ lẫn nam nên được xem xét, vì chúng "bổ sung cho nhau và làm cho đời sống của cả cộng đồng sinh hoa trái".

Vì cùng lý do như trên, các ngài viết, nhóm đề nghị một "sự tham gia lớn hơn của phụ nữ vào việc biện phân mục vụ bằng cách cộng tác tích cực vào các tình huống ra quyết định".

Khi nói đến các kỹ thuật mới, nhóm viết rằng đối với người trẻ, không có sự khác biệt giữa "ảo và thực" nên Giáo hội phải thừa nhận một cách "cương định" tất cả việc ảo hóa

(virtualization) này.

Ngoài ra, Giáo Hội phải giúp đỡ những người trẻ đang là nạn nhân của tội phạm trực tuyến, từ nội dung khiêu dâm trẻ em đến bắt nạt trực tuyến, hỗ trợ các nạn nhân và sản xuất các tư liệu để nhận thức và đào tạo, cổ vũ "quyền công dân kỹ thuật số có trách nhiệm".

Nhóm cũng đề nghị: việc thực hành "tính thượng hội đồng" nên trở thành một đặc điểm vĩnh viễn trong đời sống của Giáo Hội, cổ vũ sự tham gia của tất cả những người chịu phép rửa và có thiện chí, "mỗi người theo độ tuổi, bậc sống và ơn gọi của họ, làm cho việc tham gia tích cực của giới trẻ trong từng giáo phận, Hội đồng Giám mục và Giáo hội phổ quát trở thành hữu hiệu và có thực chất".

Giống như nhóm nói tiếng Tây Ban Nha đầu tiên, do Đức Hồng Y Hond Rodriguez Maradiaga dẫn đầu, các ngài cũng nhấn mạnh đến việc người trẻ cần phải không những chỉ là "những người tiếp nhận" mà còn là những người chủ đạo trong sứ mệnh của Giáo hội, vì cả họ cũng được kêu gọi "truyền giảng Tin Mừng, thông truyền tin mừng của Chúa".

Nhóm này cũng nói về "hồi tâm", đặt câu hỏi "hồi tâm của ai? để làm gì? từ đâu?" muốn nói lời kêu gọi hồi tâm không nên là việc chỉ trích những gì đã được thực hiện, như thể mọi thứ "đều xấu", nhưng là việc tìm "điều hơn", mong muốn trở nên tốt hơn và phục vụ nhiều hơn. Các ngài cho hay điều này đòi phải "lắng nghe, đi ra ngoài, biện phân, đồng hành".

Nhóm A nói tiếng Tây Ban Nha cũng thừa nhận rằng những hàng ghế ở các nhà thờ trống rỗng, và chẩn đoán rằng điều này là do thiếu sự hài hòa với người ta, đặc biệt là những người trẻ. Đề nghị cụ thể của các ngài là làm cho phụng vụ có tính tham gia nhiều hơn, với những bài hát hay hơn và thậm chí có thể duyệt lại các công thức cầu nguyện.

Các ngài viết: "Nếu những người trẻ từ bỏ việc cử hành Thánh Thể, thì đó là triệu chứng đầu tiên của việc họ mất đức tin".

Nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha

Nhóm nói tiếng Bồ Đào Nha, đứng đầu là Đức Hồng Y João Braz de Avis, viết rằng việc hoàn cầu hóa đã tạo ra sự thay đổi thời đại, mặc dù có nhiều hiệu quả tích cực, nó cũng đã tạo ra một xã hội "bị thương tổn" đang thách thức Giáo hội phải phục hồi "việc nói tiên tri" của mình, để cổ vũ một "Giáo hội và một xã hội hòa nhập, để không ai bị bỏ rơi".

Các ngài thừa nhận tầm quan trọng của những biểu thức khác nhau của "lòng sùng kính bình dân", như hành hương và thăm viếng các đền thờ, có thể thu hút người trẻ và biểu lộ đức tin của họ, nhưng cũng cần có những nơi để người trẻ khám phá giáo lý và luân lý của Giáo Hội, kèm với việc bác ái mục vụ.

Trích dẫn Đức Giáo Hoàng Phanxicô, các ngài viết "lòng sùng kính bình dân là 'một cách hợp pháp để sống đức tin', và các ngài nói thêm rằng nó có "sức mạnh truyền giảng Tin Mừng" lớn lao.

Nhóm cũng đề nghị một "hội đồng" hoàn cầu hoặc vọng quan sát người trẻ, ngoài Bộ của Vatican về Giáo dân, Gia đình và Sự sống, là bộ, trên thực tế, có bao gồm thừa tác vụ cho người trẻ.

Nhóm đã phê duyệt 25 gợi ý đề cập đến một số chủ đề, dù các ngài không đào sâu nội dung của chúng. Trong số đó, có mạng lưới cho thừa tác vụ tuổi trẻ; người trẻ khuyết tật; người trẻ trong tù; chăm sóc mục vụ cho người trẻ đồng tính luyến ái; các trải nghiệm truyền giáo trẻ; và Đức Maria và người trẻ.

32. Thượng Hội Đồng 2018: sinh hoạt ngày 23 tháng Mười

Vũ Văn An, 24/Oct/2018

Theo cha Russell Pollitt, SJ, của VaticanNews, trong cuộc họp báo ngày 23 tháng Mười trong khuôn khổ Thượng Hội Đồng 2018, Đức Hồng Y Tagle của Phi Luật Tân nói rằng các phụ nữ đang hiện diện với các giám mục đã mở rộng chân trời cần thiết tại Thượng Hội Đồng.

Tiến sĩ Paolo Ruffini, Bộ Trưởng Truyền thông của Vatican cho biết: Dự thảo tài liệu cuối cùng đã được trình bày cho các nghị phụ Thượng Hội Đồng vào sáng thứ Ba và được hoan nghênh bằng một tràng pháo tay dài. Hôm thứ Tư, các nghị phụ Thượng Hội Đồng sẽ đưa ra các đề nghị để tích nhập vào tài liệu cuối cùng. Tiến sĩ Ruffini nói rằng tài liệu này khác với tài liệu làm việc, nhưng phản ánh nhiều vấn đề được nêu ra trong tài liệu đó. Ông nói rằng hình tượng cho toàn bộ tài liệu là trình thuật Thánh Kinh về Con đường

Emmau. Ông cũng nói rằng một lá thư đang được soạn thảo để ngỏ với người trẻ.

Khôn ngoan và sức mạnh thúc đẩy chúng ta tiến lên

Ông Joseph Sepati Moeono-Kolio, một dự thính viên đại diện cho Caritas Quốc tế và Châu Đại Dương từ Samoa, cho biết Thượng Hội đồng là một kinh nghiệm rất mạnh mẽ. Ông nói rằng đã đến lúc Giáo Hội suy gẫm về sự gắn bó với thế giới, ý thức sâu sắc được các thách thức mà Giáo Hội phải đối đầu và chủ động đi ra ngoài để đối diện với các thách thức đó. Ông nói rằng Thượng Hội đồng nói đến giáo huấn Xã hội Công Giáo và làm cách nào trang bị cho người trẻ để họ ra đi và sử dụng nó trên thế giới để đối đầu với các vấn đề trước mặt họ.

Ông Sepati nói rằng hình ảnh về Thượng Hội đồng đối với một người thuộc bối cảnh Thái Bình Dương như ông là một hình ảnh người khôn ngoan trọng tuổi và người trẻ trong cùng một chiếc xuồng. Người lớn tuổi biết cách đọc các vì sao và lèo lái xuồng vượt đại dương, người trẻ có sức mạnh đẩy mọi sự lên phía trước.

Thượng Hội Đồng giống như một trường học

Đức Hồng Y Charles Maung Bo của Miến Điện nói rằng sau Thượng Hội Đồng, đích thân ngài và Giáo hội ở Miến Điện sẽ chú ý nhiều hơn đến giới trẻ. Ngài nói rằng ngài đã nhận ra rằng người trẻ không được lắng nghe như họ xứng đáng được lắng nghe. Ngài nói rằng Giáo Hội cần nhận ra rằng người trẻ ít được sử dụng chứ không vô dụng. Ngài nói rằng ngài hy vọng toàn thể Giáo Hội sẽ chú ý đến người trẻ và theo dõi các khuyến nghị của Thượng Hội Đồng.

Đức Hồng Y Luis Antonio Tagle của Phi Luật Tân nói rằng ngài không thích so sánh các Thượng Hội Đồng, vì mỗi Thượng Hội Đồng mà ngài đã tham dự, bày tất cả, đều độc đáo. Đức Hồng Y giải thích: Thượng Hội Đồng này giống như một trường học, người trẻ dạy chúng ta, bằng cách chia sẻ các giấc mơ và mong muốn của họ nhưng đặc biệt nhất là bằng cách kể các câu chuyện của họ.

Phái Nữ

Đức Hồng Y Tagle nói rằng đây cũng là một Thượng Hội Đồng khác vì tiếng nói phái nữ chắc chắn là một điểm tập chú. Ngài nói luôn có các gợi ý cho rằng các nhân vật phái nữ trong Sách Thánh nên được sử dụng như ánh sáng giải thích đối với người trẻ ngày nay. Ngài nói rằng chứng từ của các phụ nữ trẻ tại Thượng Hội đồng đã mở rộng các chân trời rất cần thiết. Đức Hồng Y nói rằng khi chúng ta nói đến sự đa dạng, thì không chỉ là về văn hóa mà còn là về kinh nghiệm của phụ nữ, vốn rất độc đáo nữa.

Di dân và giáo dục

Đức Tổng Giám Mục Bienvenu Manamika Bafouakouahou của Congo nói rằng ngài sử dụng hình ảnh này cho Thượng Hội Đồng: tài liệu cuối cùng của Thượng Hội Đồng sẽ là tài liệu phóng các giám mục vào quỹ đạo, như các vệ tinh, lần lượt các ngài sẽ đưa tín hiệu trở lại cho người trẻ trên trái đất.

Ngài nói rằng mỗi nơi trên thế giới, đều có các vấn đề khác nhau cho người trẻ. Ngài nói

đối với ngài, di dân là một vấn đề thực sự. Người trẻ đang tìm kiếm một đời sống tốt hơn nhưng họ cũng bị xua đuổi khỏi nhà của họ, bị trục xuất khỏi vùng đất của họ. Việc này có thể do sự xuống cấp của hệ sinh thái trong bàn tay của các công ty đa quốc gia gây ra. Ngài nói rằng những thứ như Hội Nghị Thay Đổi Khí Hậu của Liên Hiệp Quốc năm 2015 (COP21) thường không được tôn trọng bất chấp mọi hứa hẹn đưa ra.

Đức Tổng Giám Mục tiếp tục nói rằng một mối quan tâm lớn khác là việc đào tạo và giáo dục. Ngài nói rằng ở châu Âu giáo dục đã tiến bộ nhưng ở nhiều nước châu Phi, việc này vẫn là một vấn đề trầm trọng. Đức Tổng Giám Mục kết luận: Một điều gì đó phải được thực hiện để người trẻ có thể phát triển và việc phát triển toàn diện có thể diễn ra trên lục địa.

Đức Thánh Cha tham dự buổi ra mắt sách

Tại buổi họp báo, Cha dòng Tên Antonio Spadaro đã nói về một cuốn sách sẽ được phát động tối nay, với sự hiện diện của Đức Giáo Hoàng Phanxicô và ngài sẽ trả lời các câu hỏi. Cuốn sách tựa đề là Sự Khôn Ngoan của Thời Gian và nhằm mục đích bắc cầu và kết nối các thế hệ khác nhau. Cha Spadaro nói rằng Đức Giáo Hoàng đã can dự vào cuốn sách ba cách: ngài viết lời mở đầu, ngài viết về kinh nghiệm riêng của ngài như một người lớn tuổi và sau đó cũng đóng góp như một người hướng dẫn tâm linh bằng cách bình luận về những câu truyện trong cuốn sách.

33. Thượng Hội Đồng 2018 là Thượng Hội Đồng “hòa bình” hơn cả

Vũ Văn An, 25/Oct/2018

Hai Thượng Hội Đồng về gia đình năm 2014 và 2015 bị lèo lái một cách cố ý hơn hết trong lịch sử, đến nỗi, ở đầu phiên họp thứ hai, 13 vị Hồng Y đã viết một lá thư lên Đức Giáo Hoàng Phanxicô chỉ để tố cáo các người thao túng muốn tạo ra “những kết quả định trước cho một số vấn đề quan trọng được tranh luận”.

Đó là nhận định của nhà báo Sandro Magister, một người quan sát Vatican lâu năm. Trọng điểm, theo ông, là kết quả của hai Thượng Hội Đồng đã được quyết định trước khi khai mạc. Và đỉnh cao là tông huấn hậu Thượng Hội Đồng “Amoris Laetitia”; với tông huấn này, Đức Phanxicô đã đồng ý cho phép một số người Công Giáo ly dị và tái hôn theo dân luật được rước lễ, bất chấp việc có đến hơn 1 phần 3 các nghị phụ Thượng Hội Đồng lên tiếng chống lại việc cho phép này.

Nhưng theo Magister, lần này có khác. Thượng Hội Đồng về người trẻ, một Thượng Hội Đồng sẽ bế mạc Chúa Nhật ngày 28 tháng Mười này xem ra là Thượng Hội Đồng hòa bình hơn cả, như chưa từng bao giờ có.

Hòa bình đến nỗi ngay lập luận có tính nổ bùng nhất của những người muốn mang ra thảo luận, liên quan đến việc phán đoán về đồng tính luyến ái, trên thực tế, đã bị “tháo gỡ”.

Các cuộc thảo luận tại phòng họp được giữ bí mật. Nhưng căn cứ vào các cuộc họp báo công khai, không hề có tuyên bố nào ủng hộ việc thay đổi giáo huấn của Giáo Hội về đồng tính luyến ái.

Trong khi Tài Liệu Làm Việc dường như muốn gây tranh luận lớn khi nói ở đoạn 197: “Một số người trẻ LGBT (đồng tính và đối tính), qua nhiều đóng góp khác nhau mà Văn Phòng Tổng thư ký Thượng Hội đồng đã nhận được, mong muốn ‘được hưởng ích từ việc xích lại gần hơn’ và cảm nhận được sự chăm sóc nhiều hơn của Giáo hội, trong khi một số Hội Đồng Giám Mục tự hỏi nên đề nghị điều gì với ‘những người trẻ quyết định tạo lập một cặp đồng tính luyến ái thay vì dị tính luyến ái và, trên hết, muốn được gần

gửi với Giáo Hội'».

Thế nhưng, đã không có gì diễn ra. Và khi đến lúc thảo luận đoạn này ở tuần lễ thứ ba của Thượng Hội Đồng, ngay các nghị phụ có tiếng là cải cách cũng không lên tiếng công khai gì.

Trái lại, khi đọc một ít hàng dành cho chủ đề này bởi các nhóm nhỏ, nhóm có khuynh hướng cải cách hơn cả là Nhóm B nói tiếng Anh, do Đức Hồng Y Blase J. Cupich cầm đầu, người ta hết sức ngạc nhiên thấy nhóm mình nhiên trích dẫn giáo lý truyền thống về đồng tính luyến ái trong Sách Giáo Lý của Giáo Hội Công Giáo.

Thực vậy, trong phúc trình đệ trình ngày 20 tháng Mười của nhóm này, khi nói đến những người trẻ “đang trải nghiệm sự lôi cuốn bởi người đồng tính”, ta thấy viết: “chúng tôi đề nghị phải có một tiết riêng dành cho vấn đề này và mục tiêu chính của tiết này là việc đồng hành về mục vụ cho những người này theo đường hướng của tiết liên hệ trong Sách Giáo Lý của Giáo Hội Công Giáo”.

Thành thử, nếu không thay đổi một dấu chấm của Sách Giáo Lý nói về người đồng tính, thì các đoạn 2357-2359 nói rằng “họ phải được chấp nhận với lòng tôn trọng, cảm thương và nhạy cảm” nhưng họ cũng “được kêu gọi sống khiết tịnh” vì “xu hướng” của họ “là vô trật tự một cách khách quan”.

Các nhóm nhỏ khác cũng có thảo luận đoạn này, nhưng luôn nhấn mạnh đến sự tốt lành trong viễn kiến truyền thống của Giáo Hội và đến việc các người đồng tính phải “hồi tâm” trở lại đời sống khiết tịnh.

Do đó, với những tiền đề trên, xem ra có phần chắc là tài liệu sau cùng của Thượng Hội Đồng, hiện đang được thảo luận từ ngày 23 tháng Mười và sẽ được đem ra biểu quyết vào thứ Bảy, ngày 27 tháng Mười, sẽ không đánh dấu một bước ngoặt nào về vấn đề đồng tính luyến ái.

Magister nhận định rằng chính vì những người đập thủng bao gồm các nghị phụ Thượng Hội Đồng thân cận nhất với Đức Giáo Hoàng, nên người ta có lý khi cho rằng sự thất bại biểu kiến này không hẳn là vì các hoài bão của ngài không thành mà trái lại, quyết định của ngài đã sinh hoa trái.

Quyết định đó có lẽ đã được đưa ra trong lúc Thượng Hội Đồng đang nhóm họp, xét vì Giáo Hội và triều giáo hoàng đang trải qua giờ phút cảm kích nhất trên diễn đàn thế giới, giữa những biến động lớn lao mà đỉnh cao là chính các sinh hoạt đồng tính bừa bãi của một số thừa tác viên có chức thánh.

Theo qui định, vị giáo hoàng không bao giờ can thiệp vào việc soạn thảo tài liệu sau cùng, một tài liệu, thay vào đó, phải được đệ trình lên ngài vào lúc kết thúc Thượng Hội Đồng.

Nhưng lần này, Đức Phanxicô đã thay đổi qui định để có thể theo dõi việc soạn thảo tài liệu này càng sâu sát bao nhiêu càng tốt. Điều này được tiết lộ bởi tờ “L'Osservatore Romano” trong ấn bản chiều thứ Ba, 23 tháng Mười, trong đó, họ viết rằng trong việc soạn thảo tài liệu này “vào chiều thứ Hai, Đức Giáo Hoàng Phanxicô cũng đã đích thân dự

phần”.

Trong cuộc họp báo ngày 23 tháng Mười, trả lời câu hỏi liệu tài liệu sau cùng có bắt chước Tài Liệu Làm Việc trong việc lồng đoạn nói về “người trẻ LGBT” hay không, thì Đức Hồng Y Tagle, người Phi Luật Tân, một nhân vật hàng đầu thuộc giới thân cận nhất của Đức Phanxicô, đã trả lời rằng “vấn đề sẽ hiện diện trong tài liệu, nhưng dưới hình thức nào và bằng cách tiếp cận nào thì tôi không biết”, hàm ý cho thấy sẽ không có việc lặp lại kiểu viết tắt LGBT, một kiểu nói vốn làm nhiều người cau mày trước khi Thượng Hội Đồng khai mạc.

Đức Hồng Y Tagle cung cấp một câu trả lời khác rất phù hợp với truyền thống đối với vấn đề phải làm gì với sự hiện diện khá phổ biến của các ứng viên đồng tính tại các chủng viện. Ngài cho hay dù “với lòng tôn trọng không ngừng đối với nhân phẩm, vẫn có một số nhu cầu và đòi hỏi mà ta phải xem xét”, để họ không thể “mâu thuẫn với việc thi hành thừa tác vụ”.

Tại cuộc họp báo ngày hôm sau, Đức Hồng Y người Đức, Reinhard Marx, một nhà lãnh đạo cấp tiến khác và là thành viên nặng ký của Hội Đồng Hồng Y (C9), đã đóng chiếc đinh cuối cùng cho cỗ quan tài LGBT. Ngài nói “Vấn đề đồng tính luyến ái không bao giờ nằm trong số các chủ đề chính của Thượng Hội Đồng”. Và ngài loại hẳn khả thể kiểu viết tắt LGBT được sử dụng trong tài liệu sau cùng. Ngài nói: “chúng ta không nên để mình bị ảnh hưởng bởi áp lực ý thức hệ hoặc sử dụng các công thức có thể bị khai thác”.

34. Thượng Hội Đồng 2018: sinh hoạt ngày 24 tháng Mười

Vũ Văn An, 24/Oct/2018

Theo VaticanNews, tại cuộc họp báo ngày 24 tháng Mười của Thượng Hội Đồng tại Phòng Báo Chí Tòa Thánh, một vị giám mục nói rằng mặc dù nhiều người trẻ tham dự Thánh Lễ và đến tòa giải tội, và bắt chắp 12 năm học giáo lý, Thiên Chúa vẫn là một ý tưởng trừu tượng đối với họ.

VaticanNews cho biết thêm: hôm thứ Tư, 24 tháng Mười, các nghị phụ Thượng Hội Đồng đã thảo luận về dự thảo tài liệu sau cùng của Thượng Hội Đồng về Người Trẻ, Đức Tin và Biện Phân Ơn Gọi. Một lá thư của Thượng Hội Đồng gửi người trẻ cũng đã được đọc lớn tiếng tại Phiên Họp Toàn Thể. Người ta cho rằng lá thư này sẽ được đọc trong Thánh Lễ Bế Mạc Thượng Hội Đồng vào Chúa Nhật 28 tháng Mười này.

Nhà thờ đầy người nhưng điều gì xảy ra ở bên ngoài?

Đức Cha Andrew Nkea Fuanya của Cameroon nói rằng các giáo ú ở Châu Phi đầy giáo dân, không đủ chỗ chứa hết người trẻ. Vấn đề là sau các cử hành hân hoan, đôi khi kéo dài nhiều giờ, người trẻ ra về và bước vào thế giới thất nghiệp, không được chăm sóc y tế, chịu tỷ lệ nghèo khó và tình huống chiến tranh cao.

Đức Cha cho rằng cái hiểu về gia đình ở Châu Phi vẫn còn rất mạnh. Ngài nói: các giá trị truyền thống tương hợp với các giá trị trong Giáo Hội. Chúng được lưu truyền từ thế hệ này qua thế hệ nọ, tuổi trẻ vẫn bước chân theo các vị cao niên của họ.

Được hỏi tại sao ngài nghĩ Giáo Hội ở Châu Phi đang phát triển mạnh mẽ, ngài nói: ngài tin rằng nhờ đặt cộng đồng ở trung tâm đời sống Châu Phi. Vị giám mục nói thêm: ở Châu Phi, người ta chống trả sự xâm nhập của chủ nghĩa cá nhân. Theo ngài, một khi người ta tự khóa kín mình trong các toà nhà lớn và xây các bức tường cao thì cộng đồng và sự nối kết sẽ mất đi. Giáo Hội như cộng đồng và gia đình vẫn còn rất mạnh ở Châu Phi. Nếu điều này mất đi, thì Giáo Hội sẽ trống rỗng.

Ngài cũng nhận định rằng Giáo Hội cần lên tiếng bằng một ngôn từ dứt khoát, không

hàm hồ, nói sự thật cho người trẻ hay. Điều quan trọng là không nên pha loãng sự thật, nhất là trong các vấn đề tế nhị.

Thiên Chúa là một ý tưởng trừu tượng

Đức Tổng Giám Mục Grzegorz Ryś của Ba Lan nói rằng các giáo xứ Ba Lan, trái lại, trống trơn. Ngài cho biết: khoảng 50 phần trăm người trẻ đến nhà thờ và xưng tội thường xuyên. Tuy nhiên, điều này không nhất thiết họ biết Chúa Giêsu. Ngài nói: đối với nhiều người trẻ, Thiên Chúa là 1 ý tưởng trừu tượng sau 12 năm học giáo lý. Ngài bảo: người trẻ biết rất ít về đức tin. Ngài tiếp tục giải thích: nếu bạn hỏi người trẻ về các giá trị, họ sẽ nói gia đình là một giá trị; đức tin, đáng buồn thay, đứng ở cuối danh sách. Gia đình quan trọng nhờ các mối liên hệ. Ngài quen sử dụng các ngày lễ tôn giáo như Giáng Sinh và Phục Sinh làm điển hình. Người trẻ coi chúng là các “biến cố gia đình” quan trọng chứ không phải là các dịp lễ lạ tôn giáo. Ngài nói thêm đây không hẳn là lời kết án mà đúng hơn là một sự kiện quan trọng cần ghi nhận.

Đồng hành với người trẻ khi họ đưa ra các quyết định cho cuộc sống, theo Đức Hồng Y Reinhard Marx của Đức, Đức Phanxicô đã quyết định sử dụng Thượng Hội Đồng như một phần của diễn trình hoàn cầu và một phương cách thúc đẩy Giáo Hội tiến lên. Đức Hồng Y nói rằng nhìn vào người trẻ giữa lứa tuổi 15 tới 28 là điều chủ chốt vì đó là lúc họ đưa ra các quyết định cho cuộc sống họ. Ngài bảo: họ đang ở độ tuổi mẫn cảm và là một độ tuổi Giáo Hội cần phải hiểu thấu. Ngài nói rằng đồng hành vào lúc ấy là điều chủ yếu vì nếu họ không được đồng hành tốt, thì Giáo Hội sẽ thua cuộc trong việc truyền giảng Tin Mừng.

Phụ nữ

Được hỏi về vai trò của phụ nữ trong Giáo Hội, Đức Hồng Y Marx nói rằng nếu không có thay đổi và khai triển, ta sẽ không thực hiện được tiến bộ nào. Vấn đề vai trò phụ nữ trong Giáo Hội là vấn đề quan trọng đối với toàn thể Giáo Hội. Ngài cho hay: phụ nữ cần được dành cho một sự tham gia tích cực trong các diễn trình đưa ra quyết định. Ở một vài nơi, việc đó đang xảy ra. Đức Hồng Y nói: 30 năm trước đây, ngài cũng chống đối điều này, nhưng, ngài bảo, “cám ơn Chúa, tôi không bị tắc nghẽn ở đó!” Ngài nói: Giáo Hội phải hiểu việc biến hóa của thời gian và việc phát triển quyền bình đẳng của phụ nữ.

Ngài nói rằng đó là một hồng phúc Thiên Chúa ban cho Giáo Hội dưới ánh sáng Tin Mừng. Chúng ta sẽ ngu đần nếu không biết sử dụng tiềm năng của phụ nữ. Cám ơn Chúa, chúng ta không ngu đần như vậy.

Tính dục không nên bị khai thác bởi các lý do ý thức hệ. Được hỏi về việc sử dụng kiểu nói tắt LGBTI (đồng tính và đối tính) trong tài liệu cuối cùng, Đức Cha Nkea nói rằng chúng ta phải thận trọng đối với ngôn từ chúng ta sử dụng. Ngài nói rằng Giáo Hội là tiếng nói duy nhất chống lại một số ý thức hệ. Theo ngài, có những chương trình đòi người ta phải phá thai thì mới được viện trợ. Điều này không thể chấp nhận được. Đức Cha nói rằng ngài không ủng hộ chữ viết tắt “LGBTI” trong tài liệu sau cùng. Ngài bảo: 99.9 phần trăm người trẻ trong giáo phận ngài không biết nó nghĩa gì. Ngài bảo: nếu chữ viết tắt này được sử dụng trong tài liệu, ngài sẽ dành giờ tìm hiểu một điều xa lạ để có thể giải thích cho người khác hiểu.

Được hỏi về xu hướng tính dục và cung cách Giáo Hội Đức xử lý với nó, Đức Hồng Y Marx nói rằng tính dục được thảo luận trong Thượng Hội Đồng nhưng đây không phải là một Thượng Hội Đồng về tính dục. Nó được bàn đến trong bối cảnh đồng hành. Ngài cho hay có những nhóm vận động hành lang từ mọi phía khác nhau muốn nghị trình của họ được lắng nghe. Ngài cảnh cáo chống lại những ai sử dụng tính dục để khai thác nó vì các lý do ý thức hệ. Ngài nói: Giáo Hội cần sử dụng một ngôn từ dễ hiểu đối với mọi người, một ngôn từ biết đồng hành chứ không đánh đồng (homogenise) các nền văn hóa. Ngài nói: Thượng Hội Đồng này không đề cập đến chuyện ngôn từ mà là đồng hành với người trẻ một cách tốt nhất hết sức. Đối với Chúa Giêsu, tính dục là một chiều kích của toàn bộ con người chứ không phải là toàn bộ con người.

35. Nhận định về dự thảo Phúc Trình sau cùng của Thượng Hội Đồng tuổi trẻ năm 2018

Vũ Văn An, 27/Oct/2018

Nhận định đầu tiên: dự thảo phúc trình sau cùng tốt hơn người ta tưởng. Điểm son là đã sử dụng trình thuật Emmau trong Luca 24 làm cái “khung” Thánh Kinh cho toàn tài liệu. Lại có cả một tiết rất mạnh lên án việc lạm dụng tình dục bởi bất cứ người nào; thành thực nhìn nhận việc thiếu trách nhiệm của các giám mục trong việc áp dụng kỷ luật đối với các linh mục lạm dụng; và thừa nhận việc này gây trở ngại lớn lao cho việc truyền giảng Tin Mừng. Dự thảo phúc trình sau cùng còn một điểm son nữa là đã nối kết phép rửa với việc truyền giáo, phản ánh thách đố của Đức Phanxicô, một thách đố mà vì các tranh chấp gần đây, bị người ta lãng quên phần nào, đó là Đạo Công Giáo phải trở thành một Giáo Hội của các môn đệ hồi tâm triệt để, lúc nào cũng ở trong trạng thái truyền giáo.

Tuy nhiên, có một số vấn đề vẫn còn bất cập. Như đoạn nói về việc lạm dụng tình dục. Đoạn này nên được củng cố hơn nữa và làm cho khả tín hơn nữa đối với hàng ngũ giáo dân nếu không coi chủ nghĩa giáo sĩ trị là nguyên nhân duy nhất. Không ai không thừa nhận chủ nghĩa giáo sĩ trị là một vấn đề trong Giáo Hội, nhất là ở Châu Mỹ La Tinh. Nhưng biến nó thành lý do duy nhất của việc giáo sĩ lạm dụng tình dục là bỏ qua việc trục trặc chức năng tính dục (sexual dysfunction), một trục trặc rõ ràng là nguyên nhân hàng đầu của lạm dụng tính dục bởi bất cứ người nào. Có đủ chứng cứ không hàm hồ và có tính thực nghiệm cao độ cho thấy có sự nối kết giữa một số hình thức trục trặc chức năng tính dục và việc giáo sĩ lạm dụng tình dục, ta nên thừa nhận điều này.

Bất cập thứ hai có thể là việc nói đến ơn gọi làm cha làm mẹ. Chức phận làm mẹ được ca ngợi nhiều trong dự thảo phúc trình, nhưng chức phận làm cha ít được nói đến, giống như nền văn hóa Phương Tây hiện nay, một nền văn hóa có đặc trưng là bỏ qua hay tối thiểu hóa chức phận làm cha, đem lại nhiều hậu quả không tốt.

Dự thảo phúc trình sau cùng dường như sa vào lối nói mới trong việc nhấn mạnh đến việc phải “xây dựng” căn tính con người, một lối nói quá gần một cách nguy hiểm với ý niệm hậu hiện đại coi mọi khía cạnh trong căn tính con người, kể cả căn tính tính dục, chỉ là chuyện khẳng định (assertion) chứ không phải thực tại. Đó không phải là điều ta biết được từ mạc khải, và bất cứ hàm hồ nào về điểm này cũng đòi được sửa chữa.

Suốt thời gian Thượng Hội Đồng, nhóm thảo luận nói tiếng Đức nhấn mạnh rằng giáo huấn của Giáo Hội về tính dục và đạo đức học về tình yêu nhân bản cần được “nói rõ chi tiết” (elaborated) theo nhân học và thần học. Làm như thế việc này chưa bao giờ được thực hiện, phớt lờ cả Thần Học Thân Xác của Thánh Gioan Phaolô II. Thuật ngữ “nói rõ chi tiết” này xuất hiện khá nhiều trong dự thảo phúc trình sau cùng, nó cần được bổ túc, sửa chữa, thậm chí bỏ đi.

Cũng nên khẳng định một cách tích cực về đức khiết tịnh, vốn là toàn vẹn tính của tình yêu, ơn gọi của mọi con người. Không ai chối cãi nhiệm vụ của Giáo Hội là giảng dạy đạo đức học của mình về tình yêu nhân bản một cách thuyết phục và hấp dẫn. Nhưng nếu cho rằng Đạo Công Giáo không lưu ý bao nhiêu trong việc nói đến nó cho tới nay là điều ngớ ngẩn và là một hình thức lấy lòng nền văn hóa duy tục hiện hành.

“Biện phân” được thảo luận rất nhiều trong tài liệu nhưng hầu như luôn theo chiều cảm giới. Giản lược “biện phân” vào chuyện cảm xúc và cảm quan chủ quan khiến Thượng Hội Đồng không còn chỗ bàn tới sinh hoạt tâm trí, tới nhu cầu thông thạo giáo lý như một phần không thể thiếu trong việc đào luyện của Kitô Giáo hoặc bàn tới thần học, coi nó như một phương thế để biện phân. Trong cả các phiên họp toàn thể lẫn trong các thảo luận nhóm, đã có nhiều lời phê bình về xu hướng phản tri thức này của Tài Liệu Làm Việc, nhưng các quan tâm này đã không được phản ảnh trong dự thảo phúc trình sau cùng.

Viết theo Xavier Rynne II, Letters from The Synod số 16, ngày 24 tháng Mười, 2018

36. Thượng Hội Đồng 2018: Các dự thính viên trẻ biểu lộ lòng biết ơn Đức Giáo Hoàng và các Giám Mục

Vũ Văn An, 28/Oct/2018

Theo tin Zenit, ngày 26 tháng Mười, các người trẻ tham dự Thượng Hội Đồng năm 2018 đã tổ chức một buổi trình diễn cho Đức Giáo Hoàng và các giám mục, tại Đại Sảnh Phaolô VI, nơi diễn ra các phiên khoáng đại của Thượng Hội Đồng. Buổi trình diễn bao gồm các tiết mục đọc thơ, khiêu vũ, ca hát, và trình tấu âm nhạc. Nhân dịp này, Đức Hồng Y Baldisseri, Tổng Thư Ký Thượng Hội Đồng đã trình diễn một bản đàn dương cầm.

Sau đây là bản dịch thông điệp của giới trẻ đọc cho Đức Giáo Hoàng vào lúc kết thúc các cuộc thảo luận tại Thượng Hội Đồng:

Đức Giáo Hoàng Phanxicô rất kính yêu,

Chúng con, các người trẻ hiện diện tại Thượng Hội Đồng, muốn nhân dịp này bày tỏ lòng biết ơn và hân hoan của chúng con tới Đức Thánh Cha vì đã cho chúng con nơi chốn để thực hiện với nhau mảnh lịch sử bé nhỏ này. Các ý nghĩ mới cần có nơi chốn và Đức Thánh Cha đã ban nơi chốn này cho chúng con. Thế giới ngày nay, một thế giới mang lại cho người trẻ chúng con nhiều cơ hội chưa từng có nhưng cũng rất nhiều đau khổ, thế giới này đang cần các câu trẻ lời và năng lực yêu thương mới mẻ. Hiện đang có nhu cầu phải tái khám phá ra niềm hy vọng và sống hạnh phúc được trải nghiệm qua việc cho đi

hơn là nhận lãnh, cố gắng làm việc cho một thế giới tốt đẹp hơn.

Chúng con muốn khẳng định rằng chúng con chia sẻ giấc mơ của Đức Thánh Cha: một Giáo Hội đi ra ngoài, cởi mở với mọi người, nhất là những người yếu đuối nhất, một Giáo Hội bệnh viện đã chiến. Chúng con đã là một phần tích cực của Giáo Hội ấy và chúng con muốn tiếp tục thực hiện một cam kết cụ thể để cải thiện các thành phố và trường học của chúng con, thế giới xã hội và chính trị, và các môi trường làm việc, bằng cách loan truyền nền văn hóa hòa bình và liên đới và bằng cách đặt người nghèo ở trung tâm, vì Chúa Giêsu được nhận diện nơi họ.

Vào lúc kết thúc Thượng Hội Đồng này, chúng con muốn thưa với Đức Thánh Cha rằng chúng con hiện diện với Đức Thánh Cha và mọi giám mục của Giáo Hội chúng ta, trong cả những lúc gian nan. Chúng con xin quý vị tiếp tục cuộc hành trình mà quý vị đã đảm nhiệm và chúng con hứa sẽ hoàn toàn hỗ trợ và hàng ngày cầu nguyện cho quý vị.

37. Thượng Hội Đồng 2018: Tài Liệu Sau Cùng đã được thông qua

Vũ Văn An, 28/Oct/2018

Theo tin Vatican News, Vào chiều thứ bảy, Tài liệu cuối cùng của Thượng hội đồng Giám Mục thường lệ lần thứ XV gồm 3 phần, 12 chương, 167 đoạn và dài 60 trang đã được chấp thuận tại Đại Sảnh Thượng Hội đồng.

Đức Hồng Y da Rocha cho hay: Bản văn đã được tiếp nhận với một tràng vỗ tay. Đó là "kết quả của tinh thần đồng đội thực sự" về phía các nghị phụ Thượng Hội Đồng, cùng

với các người tham gia khác và "đặc biệt, các người trẻ". Do đó, tài liệu tập hợp 364 sửa đổi, hay tu chính. "Hầu hết trong số này", Đức Hồng Y cho hay "chính xác và mang tính xây dựng". Hơn nữa, toàn bộ tài liệu được thông qua với 2/3 đa số phiếu thuận cần thiết.

Nguồn cảm hứng cho Tài liệu sau cùng của Thượng hội đồng về tuổi trẻ là tình tiết nói về các môn đệ Emmau, được thánh sử Luca thuật lại. Nó đã được đọc trong Đại Sảnh Thượng hội đồng bởi Tổng Trưởng Trình Viên, Đức Hồng Y Sérgio da Rocha, các thư ký đặc biệt, Cha Giacomo Costa và Cha Rossano Sala, cùng với Đức Giám Mục Bruno Forte, một thành viên của Ủy ban soạn thảo bản văn. Nó bổ sung cho các Tài Liệu Làm Việc của Thượng Hội Đồng, và được chia thành ba phần.

Phần thứ nhất: "Người đi với họ"

Phần đầu của tài liệu xem xét các khía cạnh cụ thể của đời sống người trẻ. Nó nhấn mạnh tầm quan trọng của trường học và giáo xứ. Nó thừa nhận sự cần thiết của việc người giáo dân phải được đào tạo để đồng hành với người trẻ đặc biệt bởi vì rất nhiều linh mục và giám mục quá bận rộn. Tài liệu ghi nhận vai trò không thể thay thế của các cơ sở giáo dục Công Giáo. Thách thức mà tài liệu bàn tới là sự cần thiết phải suy nghĩ lại vai trò của giáo xứ về sứ mệnh ơn gọi của nó bởi vì nó thường không hữu hiệu và không được năng động lắm, nhất là trong lĩnh vực giáo lý.

Thực tại người trẻ về di dân, lạm dụng, "văn hóa vứt bỏ" cũng nằm trong phần một. Về lạm dụng, Tài liệu Thượng Hội Đồng kêu gọi phải có sự "cam kết vững chắc trong việc áp dụng các biện pháp phòng ngừa nghiêm ngặt không để cho sự lạm dụng như thế được lặp lại, bắt đầu với việc lựa chọn và đào tạo các người được trao phó các vai trò lãnh đạo và giáo dục". Thế giới nghệ thuật, âm nhạc và thể thao cũng được thảo luận về việc sử dụng chúng như là "các tài nguyên mục vụ".

Phần hai: "Mắt họ mở ra"

Tài liệu Thượng Hội Đồng gọi người trẻ là một trong những "nơi chốn thần học" trong đó Chúa tự làm cho Người hiện diện. Nhờ họ, tài liệu nói, Giáo hội có thể tự đổi mới mình, rũ bỏ "sự nặng nề và chậm chạp của mình". Nó cho hay: Sứ mệnh, là một "la bàn chắc chắn" cho tuổi trẻ vì nó là sự tự hiến mang lại hạnh phúc đích thực và lâu dài. Nối kết chặt chẽ với khái niệm sứ mệnh là ơn gọi. Mỗi ơn gọi phép rửa là một lời kêu gọi sống thánh thiện.

Hai khía cạnh khác được đề cập trong phần hai có thể trợ giúp trong việc phát triển sứ mệnh và ơn gọi của người trẻ, là đồng hành và biện phân.

Phần thứ ba: "Họ lên đường không chậm trễ"

Hình tượng về Giáo Hội trẻ được các Nghị Phụ Thượng Hội Đồng trình bày là Maria Magdalêna, nhân chứng đầu tiên của Phục Sinh. Các Nghị Phụ Thượng Hội Đồng khẳng định rằng mọi người trẻ, kể cả những người có tầm nhìn khác nhau về cuộc sống, đều ở trong trái tim của Thiên Chúa.

"Cùng đi với nhau" là năng động tính có tính thượng hội đồng được các nghị phụ đem ra ánh sáng trong phần ba. Họ mời các Hội đồng Giám mục khắp thế giới tiếp tục diễn trình

biện phân với mục đích khai triển được các giải pháp mục vụ chuyên biệt. Định nghĩa được cung cấp về “tính thượng hội đồng” là một phong cách đối với sứ mệnh, một phong cách biết khuyến khích chúng ta chuyển từ "tôi" sang "chúng ta" và xem xét sự đa dạng các khuôn mặt, các nhạy cảm, các nguồn gốc và văn hóa. Một yêu cầu được lặp đi lặp lại tại đại sảnh, là việc thành lập "Sách chỉ dẫn thừa tác vụ tuổi trẻ về nguyên tắc ơn gọi" ở bình diện quốc gia, có thể giúp các nhà lãnh đạo giáo phận và giáo xứ hội đủ điều kiện để được huấn luyện và hành động "với" và "cho" người trẻ, giúp vượt qua một sự phân mảnh trong việc chăm sóc mục vụ của Giáo Hội.

Tài liệu Thượng Hội Đồng nhắc nhở các gia đình và cộng đồng Kitô giáo về tầm quan trọng của việc đồng hành với người trẻ để khám phá hồng phúc tính dục của họ. Các giám mục nhìn nhận sự khó khăn của Giáo Hội trong việc truyền đạt "vẻ đẹp của viễn kiến Kitô giáo về tính dục" trong bối cảnh văn hóa hiện tại. Tài liệu nói rằng việc cấp bách là tìm ra "những cách thích hợp hơn có thể được diễn dịch một cách cụ thể thành sự khai triển ra các nẻo đường đào tạo đổi mới".

Cuối cùng, Tài liệu mang các chủ đề khác nhau được bàn thảo tại Thượng Hội Đồng vào một lực đẩy ơn gọi duy nhất, đó là, lời kêu gọi nên thánh. “Các khác nhau về ơn gọi đều hội tụ vào lời kêu gọi nên thánh duy nhất và phổ quát”. Qua sự thánh thiện của rất nhiều người trẻ sẵn sàng từ bỏ cuộc sống giữa thời bách để mãi trung thành với Tin Mừng, Giáo Hội có thể đổi mới sự hăng hái thiêng liêng và sức sống tông đồ của mình.

38. Thượng Hội Đồng 2018: Đức Phanxicô tuyên bố: quỹ dữ đang tấn Công Giáo Hội

Vũ Văn An, 29/Oct/2018

Inés San Martín của tạp chí Crux, tường thuật về ngày nhóm họp cuối cùng, 27 tháng Mười, của Thượng Hội Đồng về tuổi trẻ, đã nhấn mạnh đến việc Đức Phanxicô nhận định rằng Giáo Hội hiện đang bị ma quỷ tấn công và thúc giục các giám mục hoàn cầu phải bảo vệ Giáo Hội vì “người không đụng đến một người mẹ”.

Ngài nói rằng “Mẹ chúng ta, [Giáo Hội] thánh thiện, nhưng chúng ta là con cái, chúng ta là những kẻ tội lỗi. Tất cả chúng ta đều có tội. Đừng quên lời phát biểu sau đây của các giáo phụ: Giáo Hội thánh thiện, Mẹ thánh thiện, với đàn con tội lỗi”.

Ngài nói tiếp “vào lúc này, [ma quỷ] đang tố cáo chúng ta cách rất hung hăng. Là lời tố cáo này đang trở thành cơn bách hại”. Cơn bách hại này có thể là bạo lực chống các Kitô hữu như đang diễn ra tại Trung Đông. Mà cũng có thể là “những lời tố cáo liên hồi làm như bắn Giáo Hội”.

Đa số các quan sát viên cho rằng ngài ám chỉ đến cuộc khủng hoảng giáo sĩ lạm dụng tình dục. Ngài nhấn mạnh: “Giáo Hội không dơ bẩn. Con cái thì có, nhưng người mẹ thì không. Đây là giờ phút phải bảo vệ người mẹ bằng lời cầu nguyện. Đây là giờ phút khó khăn, vì qua chúng ta, tên tố cáo vĩ đại [ma quỷ] muốn tấn công người mẹ. Và người đừng đụng đến một người mẹ”.

Nhận định ứng khẩu và vắn vỏi trên đây của ngài diễn ra lúc khoảng 8 giờ tối sau cuộc bỏ phiếu dài cả ngày để thông qua tài liệu sau cùng với đa số phiếu thuận lợi.

Nhân dịp này, ngài cho hay có hai điều thuộc Thượng Hội Đồng khiến ngài ghi nhận. Điều thứ nhất, Thượng Hội Đồng không phải là 1 nghị viện và những gì diễn ra trong đó đều “được bảo vệ”, nghĩa là không được chia sẻ hoàn toàn với thế giới bên ngoài, để “Chúa Thánh Thần có thể hành động”.

Điều thứ hai, kết quả của Thượng Hội Đồng là “một tài liệu” có thể có mà cũng có thể không ảnh hưởng gì tới bên ngoài phòng Thượng Hội Đồng, “nhưng nó phải có một tác

dụng đối với chúng ta. Nó phải có hiệu lực trong chúng ta”.

Ngài giải thích: cử tọa chính của tài liệu là các tham dự viên của Thượng Hội Đồng; nay, họ được mời gọi nghiên cứu nó, cầu nguyện trên nó, và để “Chúa Thánh Thần làm việc trong cõi lòng ta”.

San Martín cũng lưu ý tới phát biểu của Thượng Phụ Sako. Ngài kêu gọi các người hiện diện nhớ đến nỗi đau khổ của các Kitô hữu Trung Đông: “nếu Trung Đông mất các Kitô hữu, Kitô Giáo sẽ không còn gốc rễ. Chúng tôi cần sự hỗ trợ nhân đạo và thiêng liêng của quý vị và tình liên đới, tình bằng hữu và sự gần gũi của quý vị cho tới lúc bão tố qua đi”.

Thượng Phụ nhấn mạnh đến tính cộng đồng (synodality), cho rằng nó chỉ có trong Giáo Hội Công Giáo “chúng ta hợp nhất bất kể các khác biệt theo xứ sở, ngôn ngữ, văn hóa, vì Chúa Kitô hợp nhất chúng ta và sai chúng ta đi với cùng sứ mệnh là công bố Tin Mừng và phục vụ các anh chị em của chúng ta một cách vui vẻ và phấn khích”.

39. Thượng Hội Đồng 2018: Cuộc bầu phiếu dự thảo Tài Liệu Sau Cùng

Vũ Văn An, 30/Oct/2018

Ngày thứ Bảy, 27 tháng Mười, ngày cuối cùng các phiên nhóm của Thượng Hội Đồng năm 2018 về tuổi trẻ đã được dành cho việc bỏ phiếu nhằm thông qua Tài Liệu Sau Cùng.

Tài liệu ấy đã được thông qua với số phiếu thuận vượt quá tấc số 2/3 tức 166 nghị phụ hiện diện khá nhiều. Tuy nhiên, theo Đức Tổng Giám Mục Chaput của Philadelphia, cuộc bỏ phiếu này có nhiều điều bất cập mà quan trọng nhất là thiếu các bản dịch thỏa đáng. George Weigel đi xa hơn bằng cách nói đến sự cố chấp của Đức Hồng Y Baldisseri trong việc nhất định không chịu cung cấp các bản dịch cần thiết để các nghị phụ suy nghĩ trước khi bỏ phiếu. Ông coi ngài là người “đáng ghét nhất” tại Thượng Hội Đồng năm 2018, thậm chí kêu gọi Đức Phanxicô cách chức ngài (có lẽ ông này lây bệnh của Tổng Giám Mục Vigano).

Về kết quả đầu phiếu, theo Sandro Magister, trong số 167 điều đem ra bỏ

phiếu, có đến 125 lần các phiếu chống ít hơn 10 và các phiếu thuận bằng hoặc nhiều hơn 240.

Chỉ có 15 điều là số phiếu chống bằng hoặc hơn 30. Và chỉ có 2 trường hợp, số phiếu chống quá 50, dù sao, cũng ít hơn tấc số 83 phiếu (tức 1/3) để bị loại.

Điều liên quan tới tính thượng hội đồng (Synodality) trong Giáo Hội bị 51 phiếu chống, còn 5 điều sau đó liên quan đến vấn đề này bị hơn 30 phiếu chống.

Điều bị nhiều phiếu chống hơn cả là điều nói về tính dục, nhất là đồng tính luyến ái, một chữ chỉ xuất hiện 2 lần trong toàn bộ tài liệu, trong các đoạn 39 và 150, là những đoạn trích dẫn Sách Giáo Lý của Giáo Hội Công Giáo và lá thư năm 1986 của thánh bộ Giáo Lý Đức Tin.

Đoạn 150 nói về tính dục và đồng tính luyến ái, với 178 phiếu thuận, cũng là đoạn vượt được tấc số 166 phiếu, tức 2/3 tổng số phiếu, ít nhất để được thông qua. Thêm vào đó, chỉ có 4 đoạn khác nhận được ít hơn 200 phiếu thuận: đoạn 3 (về việc đánh giá Tài Liệu Làm Việc) với 191 phiếu thuận, đoạn 39 (về luân lý tính dục) với 195 phiếu thuận, đoạn 121 (về tính thượng hội đồng) với 191 phiếu thuận và đoạn 122 (cũng về tính thượng hội đồng) với 199 phiếu thuận.

Edward Pentin thì tỏ ra ưu tư về 5 điều của Tài Liệu Sau Cùng: Thứ nhất, điều 4 nói đến việc phải đọc Tài Liệu Sau Cùng liên tục với Tài Liệu Làm Việc, một tài liệu bị các nghị phụ phê phán khá nhiều. Thứ hai, tính thượng hội đồng, một điều ít được bàn đến trong các buổi thảo luận, nhưng đã được thêm vào phút chót. Thứ ba, vấn đề đồng tính luyến ái: ngôn từ mơ hồ có thể bị giải thích nhiều cách, tuy kiểu nói "LGBT" bị loại bỏ. Tài liệu nói đến cam kết "chống lại mọi sự kỳ thị và bạo lực dựa trên căn bản tính dục" chứ không phải "kỳ thị bất chính" (unjust discrimination) như trong điều 2358 của Sách Giáo Lý của Giáo Hội Công Giáo. Được một điều: các nghị phụ châu Phi đã thành công trong việc nhắc đến lá thư năm 1986 của thánh bộ Giáo Lý Đức Tin. Thứ tư: vai trò phụ nữ trong Giáo Hội hơi được quá nhấn mạnh, có thể dọn đường cho việc phong chức phó tế và sau cùng phong chức linh mục cho họ. Thứ năm: lạm dụng tính dục không được bàn sâu rộng như mong đợi của các nghị phụ tại các nơi chịu ảnh hưởng nặng nề của vấn đề này.

Tuy thế, Pentin cho rằng phần lớn tài liệu đáng được ca ngợi. Đức Tổng Giám Mục Fisher đồng ý như thế, nhưng ngại là tài liệu hơi dài, cần được tóm lược và có sách hướng dẫn học tập.

Pentin cũng cho hay: nhiều giám mục thất vọng vì thiếu các bản dịch phát trước. Hai phần đầu được đọc lớn tiếng vào buổi sáng với việc dịch miệng cùng một lúc và bỏ phiếu vào lúc sau trưa. Phần ba cũng được đọc cùng một

cách rời bỏ phiếu ngay, không dành giờ cho các nghị phụ suy nghĩ trước khi bỏ phiếu.

Pentin cung cấp bản dịch đoạn 150 của Bản dự thảo và của Bản Sau Cùng như sau (các chữ in nghiêng chỉ sự khác nhau giữa hai bản dự thảo và bản đã thông qua):

English Translation of Paragraph 150, Final Document

150. There are questions relating to the body, affectivity and sexuality which require a deeper anthropological, theological and pastoral elaboration, to be carried out *in the most appropriate ways and at the most appropriate levels, from the local to the universal*. Among these, emerge those relating in particular to the difference and harmony between male and female identity and sexual *inclinations*. In this regard, the Synod reaffirms that God loves every person and so does the Church, renewing her commitment against all discrimination and violence on *a sexual basis*. She also reaffirms the decisive anthropological relevance of the difference and reciprocity between man and woman and considers it *reductive* to define the identity of people starting only from their "*sexual orientation*" (*CONGREGATION FOR THE DOCTRINE OF THE FAITH, Letter to the Bishops of the Catholic Church on the Pastoral Care of Homosexual Persons, October 1, 1986, no. 16*). *In many Christian communities there are already paths of accompaniment in the faith of homosexual people: the Synod recommends encouraging such paths*. These paths help people to understand their own [personal] history; *to recognize freely and responsibly their own baptismal call*; to recognize the desire to belong to and contribute to the life of the community; to discern the best ways to achieve it. In this way, we help every young person, excluding no one, to integrate the sexual dimension more and more into their personality, growing in the quality of relationships and walking towards the gift of self.

Draft Version of Paragraph 150

150. There are questions relating to the body, affectivity and sexuality which need a deeper anthropological, theological and pastoral elaboration, to be carried out *in a synodal style, as the young people themselves require*. Among these emerge those relating in particular to the difference and harmony between male and female identity and *sexual orientation*. In this regard, the Synod reaffirms that God loves every person and so does the Church, renewing its commitment against all discrimination and violence *based on sexual orientation*. It also reaffirms the decisive anthropological relevance of the difference and reciprocity between man and woman and considers it *inappropriate* to define the identity of people solely from their sexuality. *The Synod also manifest the need to encourage and strengthen, within the communities, paths of accompaniment in the faith of people who live different sexual orientations*. These paths can help to understand their own [personal] history, to recognize the desire to belong and contribute to the life of the community, to discern the best ways to achieve it. In this way we help every young person, excluding no one, to integrate the sexual dimension more and more into the unity of their personality, growing in the quality of relationships and walking towards the gift of self.

Đoạn 150 trong Tài Liệu Sau Cùng

Có những câu hỏi liên quan đến cơ thể, cảm giới và tính dục đòi hỏi một khai triển chi tiết về nhân học, thần học và mục vụ sâu sắc hơn, được thực hiện *theo những cách thích hợp nhất và ở các bình diện thích hợp nhất, từ địa phương đến hoàn vũ*. Trong số này, xuất hiện những vấn đề liên quan đặc biệt đến sự khác biệt và hài hòa giữa bản sắc nam và nữ và *xu hướng tình dục* (sexual inclination). Về vấn đề này, Thượng Hội Đồng tái khẳng định rằng Thiên Chúa yêu thương mọi người và Giáo Hội cũng vậy, đối mới cam kết của mình chống lại mọi sự kỳ thị và bạo lực *dựa trên căn bản tính dục* (on sexual basis). Giáo Hội cũng tái khẳng định sự liên hệ nhân học có tính quyết định của sự khác biệt và hỗ tương giữa đàn ông và đàn bà và coi là *giản lược* khi xác định căn tính của người ta chỉ bằng “*xu hướng tình dục*” của họ (Thánh Bộ Giáo Lý Đức Tin, *Thư gửi các Giám mục của Giáo Hội Công Giáo về việc chăm sóc mục vụ cho những người đồng tính luyến ái*, ngày 1 tháng 10 năm 1986, số 16). Trong nhiều cộng đồng Kitô hữu đã có những con đường đồng hành trong đức tin với những người đồng tính: *Thượng Hội Đồng khuyến khích việc khuyến khích những con đường như vậy*. Những con đường này giúp người ta hiểu lịch sử bản thân của họ; *nhìn nhận một cách tự do và có trách nhiệm ơn gọi phép rửa của họ*; công nhận lòng mong muốn được thuộc về và đóng góp vào đời sống của cộng đồng; *biện phân những cách tốt nhất để đạt được nó*. Bằng cách này, chúng ta giúp đỡ mọi người trẻ, không loại trừ ai, để tích hợp chiều kích tính dục ngày càng nhiều hơn vào nhân cách của họ, lớn lên trong phẩm chất các mối liên hệ và hướng tới việc tự hiến mình)

Đoạn 150 trong Dự Thảo Tài Liệu Sau Cùng

Có những câu hỏi liên quan đến cơ thể, cảm giới và tính dục đòi hỏi một khai triển chi tiết về nhân học, thần học và mục vụ sâu sắc hơn, được thực hiện *theo phong thái thượng hội đồng, như chính người trẻ đòi hỏi*. Trong số này, xuất hiện những vấn đề liên quan đặc biệt đến sự khác biệt và hài hòa giữa bản sắc nam và nữ và *khuyh hướng tình dục* (sexual orientation). Về vấn đề này, Thượng Hội Đồng tái khẳng định rằng Thiên Chúa yêu thương mọi người và Giáo Hội cũng vậy, đối mới cam kết của mình chống lại mọi sự kỳ thị và bạo lực *dựa trên khuyh hướng tính dục* (based on sexual orientation). Giáo Hội cũng tái khẳng định sự liên hệ nhân học có tính quyết định của sự khác biệt và hỗ tương giữa đàn ông và đàn bà và coi là *không thích đáng* khi xác định căn tính của người ta chỉ bằng *tính dục* của họ. *Thượng Hội Đồng cũng biểu lộ việc cần phải khuyến khích và tăng cường, trong các cộng đồng, những con đường đồng hành trong đức tin với những người đang sống các khuyh hướng tính dục khác nhau*. Những con đường này giúp người ta hiểu lịch sử bản thân của họ, công nhận lòng mong muốn được thuộc về và đóng góp vào đời sống của cộng đồng, *biện phân những cách tốt nhất để đạt được nó*. Bằng cách này, chúng ta giúp đỡ mọi người trẻ, không loại trừ ai, để tích hợp chiều kích tính dục ngày càng nhiều hơn vào nhân cách của họ, lớn lên trong phẩm chất các mối liên hệ và hướng tới việc tự hiến mình)

